

B55

பேரகர் ஏழாயிரம்

(மூன்றாம் ஆயிரம்)

S-32/B-5

அருள்மிகு பழநி தண்டபுரத்தாணி கலாநிதி திருக்கோயில்
சித்த மருத்துவநூல் வெளியிட்டுக்குழு

1975

Bogari Elayiram 3000

(42)

PROJECT OFFICER
CLINICAL RESEARCH UNIT (SIIDHA)
REGIONAL RESEARCH INSTITUTE (UR)
POONPURA, TELVANDURU-695-012.

Bogun Elayi 8000-1000

போகர் ஏழாயிரம்
(மூன்றாம் ஆயிரம்)

43

PROJECT OFFICER
CLINICAL RESEARCH UNIT (SIDHA)
REGIONAL RESEARCH INSTITUTE (OR)
MUMBAI, INDIA-695 012.

அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி கவர்மி திருக்கோயில்
சித்த மருத்துவநூல் வெளியீட்டுக் குழுவினருக்காக

கௌரவத் தலைவர்

டாக்டர் இரா. தியாகராசன், எல்.ஐ.எம்.,

அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்று

தமிழ்நாடு அரசுக்கு தன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

கி.பி. 1975

விநா கு. 8-60

உரிமை:
அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில்
சித்த மருத்துவநூல் வெளியீட்டுக் குழு,
இந்திய மருத்துவத்துறை இயக்குநர் அலுவலகம்,
சென்னை-800029.

அச்சிட்டோர்:
ரத்தினம் இளை அச்சகம்,
66, திருப்பள்ளித் தெரு,
சென்னை-800001.

அருள்மிகு
பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி
திருக்கோயில்
அறங்காவலர் குழு

திரு. கு. சின்னப்பன், தலைவர், அறங்காவலர் குழு

- .. அ. தமிழரசு அறங்காவலர்
.. இரா. சின்னதுரை ..
.. புலவர் சி. பழனிச்சாமி, எம்.எல்.ஏ. ..
.. ஏ. பச்சையப்ப கவுண்டர் ..

இரா. அரிச்சனன், பி.ஏ.,
துணை ஆணையர்—திருவாரூர் அதிகாரி

அருள்மிகு
பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி
திருக்கோயில்

சித்த மருத்துவநூல் வெளியீட்டுக் குழு

டாக்டர் இரா. தியாகராசன், எல்.ஐ.எம்.,
பொறுப்பு அலுவலர்,
சித்த மருத்துவ மைய ஆராய்ச்சி நிலையம்,
சென்னை-800029.

... தலைவர்

டாக்டர் ஆ. ஆனந்தமூர்த்தி, ஜி.சி.ஐ.எம்.,
தலைவர், இந்திய மருத்துவ மத்திய கழகம்,
சென்னை-800005.

... பொருளாளர்

திரு. கு. சின்னப்பன்,
தலைவர், அறங்காவலர் குழு,
அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி
திருக்கோயில், பழநி.

... உறுப்பினர்

டாக்டர் ப. சிற்சபை, ஆர்.ஐ.எம்.பி.,
துணைத் தலைவர்,
இந்திய மருத்துவ மத்திய கழகம்.

... உறுப்பினர்

திரு. இரா. அர்ச்சுனன், பி. ஏ.,
நிருவாக அதிகாரி, அருள்மிகு பழநி
தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில்,
பழநி.

... உறுப்பினர்

டாக்டர் பு. மு. வேணுகோபால், எச்.பி.ஐ.எம்.,
இந்திய மருத்துவத்துறை இயக்குநர்,
சென்னை-600029.

சிறப்பு
... அழைப்பினர்

சித்த மருத்துவ அறிவியல் வளர்ச்சிக் குழு

உறுப்பினர்கள்

1. டாக்டர் இரா. தியாகராசன், எல்.ஐ.எம்.,
பொறுப்பு அலுவலர், சித்த மருத்துவ மைய
ஆராய்ச்சி நிலையம், சென்னை-600029. ... தலைவர்
2. டாக்டர் பு. மு. வேணுகோபால், எச்.பி.ஐ.எம்.,
இயக்குநர், இந்திய மருத்துவத்துறை. உறுப்பினர்-
சென்னை-600029. செயலர்
3. டாக்டர் சி. எஸ். உத்தமராயன், எச்.பி.ஐ.எம்.,
முன்னாள் இயக்குநர், இந்திய மருத்துவத்துறை.
சென்னை-600005. ... உறுப்பினர்
4. டாக்டர் எம். சண்முகவேலு, எச்.பி.ஐ.எம்.,
முன்னாள் மருத்துவப் பேராசிரியர்,
இராமநாதபுரம். ... உறுப்பினர்
5. டாக்டர் கே. இராதாகிருஷ்ணன், எல்.ஐ.எம்.,
மருத்துவ அலுவலர், ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகம்,
காவேரிப்பாக்கம், வட ஆர்க்காடு. ..
6. டாக்டர் எ. சிறில் ஹென்றி, எல்.ஐ.எம்.,
ஒய்வுபெற்ற மருத்துவ அலுவலர்,
நகராட்சி மருந்தகம், திருச்சி. ..

7. டாக்டர் ஆ. ஆனந்தகுமார், ஜி.சி.ஐ.எம்.,
தலைவர், இந்திய மருத்துவ மத்திய கழகம்,
சென்னை-600005. ... உறுப்பினர்

8. டாக்டர் ப. சிற்சபை, ஆர்.ஐ.எம்.பி.,
துணைத் தலைவர்,
இந்திய மருத்துவ மத்திய கழகம். ..

9. பண்டிட். பெ. முத்துக்கருப்ப பிள்ளை, ஆர்.ஐ.எம்.பி.,
தலைவர், சித்த மருத்துவ சங்கம், மதுரை. ..

10. டாக்டர் டி. வி. கல்யாணசுந்தரம், ஆர்.ஐ.எம்.பி.,
தலைவர், சென்டிர்ஸ் சித்தா மெடிக்கல் கவுன்சில்,
சென்னை-600012. ..

11. டாக்டர் என். சேது ரகுநாதன்,
தமிழ்ப்பேராசிரியர், விருதுநகர்.

12. திரு. நி. கந்தசாமிப்பிள்ளை,
முன்னாள் செயலர்,
தஞ்சை சரசுவதி மகால் துலகம்,
சென்னை-600020. ..

சிறப்பு அழைப்பினர்கள்

1. டாக்டர் பொன். குருசிரோன்மணி, பி. ஏ., ஜி.சி.ஐ.எம்.,
முதல்வர், அரசினர் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி,
பாளையங்கோட்டை.
2. டாக்டர் மு. வே. ரமணன், எல்.ஐ.எம்.,
பேராசிரியர், மேல் பட்டப் படிப்பு,
அரசினர் இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி,
பாளையங்கோட்டை.
3. டாக்டர் டி. வி. சுப்பாரெட்டி, கௌரவ இயக்குநர்,
இந்திய மருத்துவ வரலாற்று ஆராய்ச்சி நிலையம்,
ஐதராபாத்.
4. டாக்டர் இரத்தினவேலு சுப்பிரமணியம்,
பி.எஸ்ஸி. எம்.டி., எம்.ஆர்.சி.பி. (லண்டன்),
சென்னை-600010.

மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர்

மாண்புமிகு

பேராசிரியர் க. அன்பழகன், எம்.ஏ., அவர்கள்

அளித்த

அணிந்துரை

முன்தோன்றிய—மூலா முதன்மொழியாம் தமிழுடனும் அதன் நாகரிகத்துடனும் பிறந்து வளர்ந்த—சித்த மருத்துவத்தின் நன்மையும் மேன்மையும் உலகம் என்றும் இழந்துவிடாது காப்பது நம் கடன். தமிழகத்திலும் பிற தென் மாநிலங்களான திராவிடத்திலும் சித்த மருத்துவம் இன்றும் பலரால்—வழிவழியாகவும், கற்றறித்தும்—கையாளப்பட்டு வரின்னும் அதன் சிறப்பும் புகழும் நிகுபெறுதற்கு நாம் ஆற்றவேண்டிய பணிகள் பல வாகும். தமிழக அரசின் ஆதரவாலும் இத்துறை வல்லுநர்களின் முயற்சியாலும்—மருத்துவ முறைகளுள் சித்த மருத்துவமும் இடம்பெற்று வளருகிறது. எனினும், அதன் தனிச் சிறப்புகள் அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஆய்வுகள் மூலம் நிகுநிறுத்தப்பட்டாகவேண்டும். அத்தநிகு உருவாவதற்கு—ஒலிச் சுவடிகளாகவும் ஒருகாலத்திலே அச்சேறியும் இன்று கிடைத்தற்கரிதாகியும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான சித்த மருத்துவ நூல்கள் உடனடியாகப் பதிப்பிக்கப்பட வேண்டும். இவை வெளிவந்தால்தான் இன்று சித்த

மருத்துவம் பயிலும் மாணவரும் இளம் மருத்துவரும், அவற்றைப் பயின்று பயன்பெற இயலும். மருத்து செய் முறைகளை ஒப்புநோக்கி உண்மை தெளியவும், மருந்துகளின் தரத்தை உறுதிப்படுத்தவும், அரிய மூலப்பொருள்கள் கிட்டாதவிடத்து மாற்று மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு மருத்து செய்திடவும், மருத்து உற்பத்தியைப் பல மடங்காக்கப் பெருக்கி மக்களுக்குப் பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்யவும் வாய்ப்பாகும்; பரவலாக எங்கும் எளிதில் கிடைப்பதால் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள அலோபதி மருந்துகட்கு ஈடுகொடுத்து மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெறவும் முடியும்.

எனவே, சித்த மருத்துவ நூல்கள் வெளியிடும் முயற்சிக்குத் தகுந்த நிதி உதவி வேண்டுமென்றும் எனது வேண்டுகோளை இசைவுடன் ஏற்று அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவினரும்—அதன் முந்தாள் தலைவர் திரு. பு. மனோகரன் அவர்களும்—இதற்காக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்க முன் வந்ததுடன் சித்த மருத்துவ நூல் வெளியீட்டுக்கென டாக்டர், இரா. தியாகராசன், எல்.ஐ.எம்., அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவையும் அமைத்துச் செயல்படுத்தலாயினர்.

இக்குழுவின் தலைவரும், உறுப்பினர்களும் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு ஆற்றிவரும் நற்பணியும்—பல்வேறு வகையிலும் அவர்கட்குத் துணைநிற்போர் ஆற்றும் பணியும்—இந்திய மருத்துவத்துறை இயக்குநர் டாக்டர் பு. மு. வேணுகோபால் அவர்களின் இயக்குவத்திடும் திறனும் எனது பாராட்டுக் குரியனவாகும்.

அருள்மிகு பழநி திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவினருக்கும், அக்குழுவின் தலைவருக்கும் எனது நன்றியும் பாராட்டும் உரியவாகும்.

இந்த நூல் வெளியீட்டுக் குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று முதலில் வெளியிடப்படும் நூல் வரிசையில் போகர் ஏழாயிரத்தில் தற்போது கிட்டியுள்ள முதல் மூன்று ஆயிரங்களாகும். அவற்றுள் முதலிரண்டு ஆயிரங்கள் திரு. வே. கங்காதரத் தேவர் அவர்களால் 1898-ல் பதிப்பிக்கப்பெற்று அந்நூல் கிடைக்காததாகி விட்டது. மேற்படி நூலின் மூன்றாமாயிரம் இதுவரை

அச்சேறுதலாகும். அத்தகைய நூலை நூலின் தொன்மையை, மேன்மையையும், பயனையும் கருதி “தன்வகுத்தம் பாரார் பரிதோக்கார், கன்றுஞ்சார்” என்ற பாட்டின் எடுத்துக்காட்டாக உழைத்து இரண்டு கைப்படிகள் எடுத்துத் தன் கன்மமே கண்ணாயிரா என்பதை மெய்ப்பித்த சென்னை, சைதாப்பேட்டை, காலஞ்சென்ற திரு. தணிகாசல வைத்தியரை எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் தரும். அவரிடம் கிடைத்ததான இரு கவடிகளின் படிகளையும் தனித்தனியே எடுத்தமை அந்நூலைச் சரிவர ஒப்புநோக்கித் திருத்தமான பாடத்தைக் கண்டுகொள்ள வாய்ப்பு அளித்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாம். அரிதிற் கிடைத்த பெரிய கருவூலமாகிய இந்நூலைத் தந்தல் நோக்குடனே ஒளித்திடாமல் “சுவாதானித்திடும் கருமுகில்போல்” எல்லோருக்கும் பயனாகும் வகையில் இந்நூல் வெளியீட்டுக் குழுவினரிடம் ஒப்படைத்தமை மேற்படி தணிகாசல வைத்தியரின் தொண்டைச் சிறப்பித்ததோடல்லாமல் ‘மிறக்குரியாளர்’ என்ற பெரும்பெயரை அவருடைய திருமகனார் டாக்டர் திரு. த. நங்கவேலு அவர்கள் பெற்றுத் திகழ்கிறார் என்றால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய மனப்பான்மையாலரிடத்தும் ஒங்கவேண்டுமென்று ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்து அவருக்கு என் மனமுவந்த பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மிகக் கொடிய நோய்களையும் அறத் தீர்க்கும் பற்பம், செந்தூரமாகிய முறைகள், நமது நாட்டு மருத்துவத்தில் இருப்பதுபோல மற்ற மருத்துவத்தில் இல்லையென நமது மருத்துவநூல் பயிற்சியுள்ள ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆங்கில மருத்துவம், நாட்டு மருத்துவம் ஆகிய இரண்டிலும் சிறப்புப் பயிற்சியுள்ளவர்களான சிறந்த பண்டிதர்களின் தீர்மான மாவது :—

“அறுவை செய்தல் முதலிய இரண மருத்துவத்தில் ஆங்கில முறை வைத்தியம் மிகவும் மேலானது. மற்ற நோய்களின் மருத்துவத்தில் தற்கால சாத்தியாகச் செய்வதிலும் ஆங்கிலவைத்தியமே அதிகம் சிறந்தது; ஆனால் நாட்பட்ட நோய்களையும் பெரிய நோய்களான குன்மம், நீரிழிவு, சயம், எருவாய் நோய், பாண்டு, மந்தாக்கினி,

மேகம், தாது இழப்பு முதலிய கடின நோய்களையும் அறத் தீர்ப்பதற்கு நாட்டு மருத்துவ முறைகளே மிக மேன்மையானவை. அவற்றுள்ளும் முறைக் கிரமமாகச் செய்யப்பட்ட பற்ப, செத்தூரங்களை மிக மேன்மை பெற்றவை." என்பதே.

இந்த அபிப்பிராயமானது மிகவும் சரியானதெனவும், உத்தமமானதெனவும், அதிகம் வாய்மையானதெனவும் சிறந்த மருத்துவர்களான ஒவ்வொருவரும் முழுமனதோடு ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

இக்கூற்று உண்மையாவதை, நவீன கருவிகள் வளர்ச்சியால் ஆலென் வளர்ந்து அடர்ந்து நிற்கும் அலோபதி மருத்துவமும் ஏற்கும் வண்ணம் நடைமுறையில் செயல்படுத்தி எண்பிக்கும் வல்லமையும், ஆராய்ச்சி முறையில் சான்றுகளை உருவாக்கும் முயற்சியும் ஒங்க வேண்டுமென்பதே எனது பேரவா.

இந்த உயர்ந்த நோக்கத்துக்கு உறுதுணையாகுமாறு இவ்வரிய நூலைப் பதிப்பித்து வழங்கியுள்ள அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் சித்த மருத்துவநூல் வெளியீட்டுக் குழுவின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியதாம்.

இவ்வெளியீடு மேலும் பல நூல்களை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோரை ஊக்கப்படுத்துவதற்குத் துணைசெய்வதாகுமென நம்புகிறேன். அவர்கள் தம் முயற்சிவளர வாழ்த்துகிறேன்.

சென்னை)
20-8-1975]

க. அன்பழகன்.

முன்னுரை

உலக மொழிகளில் மிகப் பழமையானது தமிழ் மொழி; தமிழ் மருத்துவ முறையும் அத்தகைத்தே. இம் மருத்துவ முறையைத் தோற்றுவித்தவர் சித்தர்கள் எனப்படுவர். ஆகையால், இம்மருத்துவத்திற்குச் சித்த மருத்துவமென்று பெயர் அமையலாயிற்று. அச் சான்றோர்கள் நாம் கண்ட உண்மைகளையும் மருத்துவ நுணுக்கங்களையும் மருத்துச் சரக்குகளின் குணம் முதலானவைகளையும் மாணவர்கள் பலரை ஏற்று ஒதியும் ஒதுவித்தும் பற்பல ஏடுகளில் பதிவு செய்தும் உலகோர்க்கு உதவிசெய்து தம் மருத்துவ முறைகளைப் பரப்பி வந்தார்கள்.

காலப்போக்கில், சிறிது சிறிதாய் இயற்கையின்—நிலநடுக்கம், கடல்கோள் பேரன்ற-சீற்றம் காரணமாகவும், வெளிநாட்டார் படைபெடுப்பு, சிதலை, இராமபாணம் போன்றவைகளின் தாக்குதலாலும் பல ஏடுகள் அழிந்தவை போக மிகுந்தவைகளில் சில மேலை நாட்டு நூல் நிலையங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனவெனக் கூறப்படுகின்றது. இன்னும் எஞ்சியுள்ள ஏடுகளாலும், அம்மருத்துவக் கலையைத் தொன்றுதொட்டுக் கையாண்டுவரும் மருத்துவர்கள் வாயிலாகவும், பல நூற்றாண்டுகளாக அதன் அடிப்படை உண்மை, தனித்தன்மை காரணமாகவும் சித்த மருத்துவம் அழியாது நிலைபெற்றிருக்கிறது.

தஞ்சையையாண்ட மராட்டிய மன்னர் சரபோஜி அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் சித்த, ஆயுர்வேத, யூனானி மருத்துவ ஏடுகள் எல்லாம் சரசுவதி மகால் நூல்நிலையத்தில் அரியணை ஏறின. மருத்துவப் புலவர்களின் அனுபவங்கள் ஏடுகளில் ஏறி ஏமமுற்றன. மருத்துவம் செய்யமுறையும், பிணித் தீர்வும் அவர் ஏற்படுத்திய தன்வந்திரி மகாலில் மறுமலர்ச்சியுற்றன. அவர் ஆட்சிக்குப்பின் சித்த மருத்துவம் அரசு ஆதரவை இழந்து பழையபடி குடிமக்களின் ஆதரவுகொண்டு ஆங்காங்கு வழக்கில் இருந்துவரலாயிற்று.

மிக அண்மையில் வெள்ளையராட்சிக் காலத்தில் நீதிக்கட்சி சார்பில் முதல் அமைச்சராகப் பணியாற்றிய பாளையகம் அரசர் 1924-ல் இந்திய மருத்துவப் பள்ளியைத் தோற்றுவித்து,

பல கிராம மருத்துவ மனைகளையும் அமைத்து இயங்கச் செய்து சித்த மருத்துவம் முதலான இந்திய மருத்துவ முறைகளின் மறு மலர்ச்சிக்கு வித்தூன்றினார். அக்காலத்தில் மேற்படி கல்வி நிலையத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு அமைந்த பாடத்திட்டப் படி கற்பிக்கப் போதிய பாடப் புத்தகங்களும் முதல் (மூல) நூல்களும் இல்லாக்குறையை ஓர்ந்து பாடப் புத்தக ஆக்கக்குழுவை அரசு அமைத்தது. அந்நாள், சித்த மருத்துவத்துறைத் தலைமை ஆசிரியராய் இருந்த பண்டிட், வைத்திய ரத்தினம், மருத்துவ சிரோன்மணி காலஞ்சென்ற க. ச. முருகேச முதலியார் அவர்கள் குணபாடம் (மூலிகை வகுப்பு) என்னும் நூலைத் தன் சொந்த முயற்சியால் இயற்றி அரசினர்க்கு நன்கொடையாக அளித்து வெளியிடச் செய்தும், குழுவினர் அரசுவழி வெளியிட்ட நஞ்சுநூல், பாலவாகடம் என்னும் நூல்களைப் பரிசுவையிட்டும் உதவினார். அக்குழுவினர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மருத்துவச் சுவடிகளையும் அச்சிட்ட நூல்களையும் சேகரித்து ஒரு நூல்திலையம் ஏற்படுத்தினர்.

மேற்படி பள்ளி, கல்லூரியாக மிளிர்ந்தபோது, அந்நாள் கௌரவ இந்திய மருத்துவ இயக்குநராகப் பணியாற்றிய டாக்டர் ம. ரா. குருசுவாமி முதலியார் ஊக்கம் கொடுத்தமை காரணமாக 1950-ல் சித்த மருத்துவம், மருத்துவாங்கச் சுருக்கம், நோயில்லாத நெறி, குணபாடம் (மூலிகை வகுப்பு), குணபாடம் (தாது சீவ வகுப்பு) என்ற நூல்களும் அப்போது பணிபுரிந்து வந்த கல்லூரி விரிவுரையாளர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து அரசுவழி வெளியிடப் பெற்றன.

அக் கல்லூரி நிகழ்ந்த காலத்திலும் பின்னர்ப் பாரிசாய் கோட்டைக் கல்லூரி தோன்றிய பின்னுங்கூட, பாட நூல்களும் துணைநூல்களும் நிரம்பாமை பெருங்குறையாக நீடித்துவருவ தாயிற்று.

ஆகவே, பண்டைய சித்த மருத்துவ ஓலைச் சுவடிகளையும், கையெழுத்துகளையும், ஒருமுறை அச்சாகிப் பின் விற்பனைக்குக் கிட்டாத புத்தகங்களையும் சேகரிக்கவும், மருந்து செய்முறை அட்டவணை தயாரிக்கவும், பாட நூல்கள் வெளியிடவும் ஆகிய பணிகள் செய்ய (Pharmacopea Committee, 1966 G.O.M.S. 2163 Dt. 23-8-60) ஒரு குழுவும், சித்த மருத்துவக் கல்வி மற்றும் பாட நூற்குழு என்று (G.O.M.S. No. 1060 Health Dt. 13-6-66) ஒரு குழுவும், திருவருட்பா, திருப்புகழ் முதலியவைகளில் உள்ள மருத்துவப் பகுதிகளை ஆய்வதற்காக ஒரு குழுவும் எனத் தமிழக அரசு குழுக்களை ஏற்படுத்தியது. அதன் விளை

வாக அறுவை மருத்துவம், சூல் மருத்துவம் என்ற நூல்கள் வெளிவந்தன.

மீண்டும் விரைவில் பயன்காண வேண்டி 1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்த் திங்கள் 15ஆம் நாள் தமிழக அரசினர் மேற்கூறிய குழுக்களை ஒருங்கிணைத்துச் சித்த மருத்துவ அறிவியல் வளர்ச்சிக்குழு என்னும் ஒரு குழுவைத் (G.O.M.S. No. 2571 of 23-10-78) நோற்றுவித்தார்கள். அக் குழுவினர் பணிகளாவன: சித்த மருத்துவ அரிய சுவடிகள், கையெழுத்துகள், அச்சாகிய பழைய நூல்கள் ஆகியவைகளைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்தல்; ஓலைச் சுவடிகளை ஆய்ந்து கையெழுத்துப்படி, தட்டெழுத்துப்படி முதலியவைகளை எடுத்து அச்சியற்றி வெளியிடல்; ஒருமுறை அச்சில் வெளிவந்து விற்பனையில் கிடைக்கப் பெறாத நூல்களை மீண்டும் வெளியிடல்; இதுவரை அச்சிடப்பெறாத நூல்களை வெளியிடல் என்பனவாம். அதன்படி இக்குழுவினர் இதுவரை 400 சுவடிகளையும் 100 கையெழுத்துப்படிக்களையும், 200 அச்சான பழைய நூல்களையும் சேகரித்துள்ளனர்.

இக்குழுவினர் தாம் மேற்கொண்ட பணிகளைச் செயலாற்ற, இந்திய மருத்துவத்துறை இயக்குநர் அலுவலகத்தில் ஒரு தனி அலுவலரையும் அவர்க்கு உதவியாளர்களையும் நியமித்துள்ளனர். அவர்கள் நூல்களைப் படியெடுத்துத் திருத்தம் செய்து அச்சியற்றத் தக்க வகையில் செய்துவருகின்றனர்.

அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் நிதியிலிருந்து சித்த மருத்துவ நூல் வெளியீட்டுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டு இலட்சம் ரூபாயைக் கொண்டு மேற்படி நூல்களை, நடைமுறைச் சிக்கல்களைத் தவிர்த்து வெகு விரைவில் வெளியிட மேற்படி சித்த மருத்துவ அறிவியல் வளர்ச்சிக்குழுவினரின் உறுப்பினர் சிலருடன் அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் அறங்காவலர்க்குழுத் தலைவர் அவர்களையும் மேற்படி திருக்கோயில் நிர்வாக அதிகாரியையும் கொண்டு அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி திருக்கோயில் சித்த மருத்துவ நூல் வெளியீட்டுக்குழு ஏற்படுத்தப் பட்டது. அக்குழு முடிவெடுத்தபடி முதல் வெளியீட்டு வரிசையில் தற்போது கிட்டியுள்ள போகர் ஏழாயிரத்தின் முதல் மூன்று ஆயிரங்களும் இடம் பெறும். மேற்படி நூலின் ஆசிரியர் போகர் என்னும் சித்தரென்பது வெளிப்படா. இவரைப் பதினெண் சித்தரில் ஒருவரென்பார். இவர் போகர் நிகண்டு, மூலிகைத் தொகுப்பு, கற்பம்முந்நாறு, வர்மநூல் முத

லிய பல அரிய நூல்களை யாத்தளித்துள்ளாரென்பது தெரிகிறது. இவரது ஆசான் காலாங்கிநாதரென்றும், இவரது பாட்டனார் திருமூலரென்றும் இவரது பாடல்களிலிருந்து புலப்படுகிறது. இவருடைய சீடர் புலிப்பாணி யென்பார். இவர்தம் சீடருடன் பழநியில் வாழ்ந்து பல சித்து விளையாடல்கள் செய்த காரணத்தால் பழநியைச் 'சித்தன் வாழ்வு' என்று பல நூல்கள் கூறும். அத்தகைய விளையாட்டில் ஒன்றுதான் பழநி மலையிலுள்ள ஞான தண்டாயுதபாணித் திருவுருவம் என்பது பலர் கருத்தாகும். இவர் உலக நாடுகள் பல சுற்றிக் கண்டும் ஆய்ந்தும் அதன் பயனாகப் பல மொழிகளில் புலமை பெற்றும் பல கலைகளில் வல்லுநராகவும் திகழ்ந்தாரென்று அறியக்கிடக்கின்றது.

இவருடைய வரலாறுகளைப் பல நூல்களில் பற்பல விதமாகக் காணலாம். அவைகளை இங்கு விவரிக்க இடமில்லை யாதலால் இம்மட்டோடு நிறுத்திக்கொண்டு இவரியற்றிய ஏழாயிரமென்றும் நானின் முதலிரண்டு ஆயிரங்களை 1823-ல் பாண்டேச்சரம் வே. கங்கராத் தேவரென்பவர் அச்சியற்றி உதவியதையும், சென்னை, சைதாப்பேட்டை காலஞ்சென்ற திரு. தணிகாசல வைத்தியர் திருமகனார்திரு. டாக்டர் த. தங்கவேலு அவர்கள் கொடுத்துதவிய இரண்டு கையெழுத்துப் படிக்களையும் ஒப்புநோக்கித் தனிப்பிரதி யெடுத்தும் மேற்படி நூல்களுக்குக் குறிப்புணரவும், அருஞ்சொல்லுணரவும் எழுதி இணைத்தும் தனித்தனிப் படிக்களாக பதிப்பித்தனிக்க முன்வந்துள்ளோம். அவற்றுள் முதலாம் ஆயிரத்தின் முற்பகுதி அட்டாங்கயோக நூலாம். பிற்பகுதி காயகற்ப நூலாம். இரண்டாம் ஆயிரத்தின் முற்பகுதி சர்க்குவைப்பு முறைகளையும், பிற்பகுதி இயற்கைச் சர்க்குகளின் விவரங்களையும் கூறும் நூலாம். இம் முன்றாமாயிரம் அறுபத்துநாலு வகைப் பாடாணங்களின் வைப்பு, இயற்கை முதலியன கூறும் நூலாகும்.

மேற்கண்ட அரிய நூல்களின் வெளியீட்டுப் பணிக்கு பெருத் தொகை தேவைப்படுவதால், இப்பெரும் பணியை விரைவில் செயல்படுத்த உளங்கொண்ட நம் தமிழக அரசின் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு பேராசிரியர் உயர்திரு. க. அன்பழகன், எம்.ஏ., அவர்கள் பேரார்வங் கொண்டு மேற்படி பணி முட்டின்று முடிவதற்கு அரசு நிதியிலிருந்து ஆண்டொன்றுக்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வழங்க ஆணை பிறப்பித்தார். மேலும், அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி கோயில் அறங்காவலர் குழு முந்நாள் தலைவர் உயர்திரு. ப. மனோகரன் அவர்களைக் கொண்டு முதல் தவணையாக மேற்படி திருக்கோயில் கருவூல நிதியிலிருந்து இரண்டு

இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி வழங்கச் செய்தமையும், சித்த மருத்துவ நூல்கள் விரைவில் வெளியாக வாய்ப்புத் தேடித் தந்தமையும், காலஞ்சென்ற திரு. டாக்டர் ஜி. டி. நாயுடு அவர்களைக் கொண்டு காலஞ்சென்ற திரு. டி. வி. சரம்பசிவம் பிள்ளையவர்கள் தொகுத்து வைத்திருந்த மருத்துவப் பேரகராதியின் முதல் மூன்று பகுதிகளையும் பிற சித்த மருத்துவ இலக்கிய நூல்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடச் செய்தமையும் அமைச்சர் பெருமகனார் சித்த மருத்துவ மறுமலர்ச்சிக்கு முழு மனத்துடன் ஆற்றிவரும் செயற்கரிய ஆக்கச் செயல்களாகக் கூறிப் பெருமிதமடையலாம். இதற்குத் தமிழகம் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் அறங்காவலர் குழுவினர் முந்நாள் தலைவர் உயர்திரு. ப. மனோகரன் அவர்கள் தமக்குள்ள பற்பல அறப்பணிகளுக்கிடையேயும் இக்குழுவினர் கூட்டங்களில் பங்கு கொண்டு, நூல் வெளியீட்டுக்கான பற்பல வழிமுறைகளையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வெளியீட்டுப்பணி ஊக்கமும் ஆக்கமும் பெற்றுத் தங்குதடையின்றி நூல்கள் வெளிவர, மேற்படி திருக்கோயில் நிதியிலிருந்து மேற்படி அறங்காவலர் குழுவினரைக் கொண்டு முதல் தவணையாக இரண்டு இலட்ச ரூபாய் வழங்கச் செய்ததோடு, சித்த மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று பழநியில் தோற்றுவிக்க உடன் பட்டமைக்கும் சென்னையில் மத்திய சித்த மருத்துவ நூலக மொன்றை நிறுவக் கட்டடம் கட்டித்தர முயன்றமைக்கும் இக்குழுவினரும், இதில் பணியாற்றி வருபவர்களும் என்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர் ஆவார்கள்.

மேற்படி அறங்காவலர் குழுத்தலைவர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து ஒத்துழைத்து வரும் மேற்படி திருக்கோயில் நிர்வாக அதிகாரி அவர்களுக்கும், இப்பணிகள் நிறைவுபெற ஆக்கிய தீர்மானங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்து வரும் இந்து சமய அறநிலையப் பாதுகாப்புக் குழுத் தலைவர் உயர்திரு. கே. எஸ். நரசிம்மன், ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்களுக்கும் இக்குழுவினரின் உளங்கனித்த நன்றி உரித்தாகுக.

இக்குழுவினர் பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற இடவசதியும், பிற வசதிகளும் தம் அலுவலகத்தின் ஒரு பகுதியில் கொடுத்து, பணி இடையீட்டின்றி நடைபெற வேண்டிய ஆலோசனைகளும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் இந்திய மருத்துவத்துறை இயக்குநர் டாக்டர் பி. மு. வேணுகோபால் எச்.பி.ஐ.எம்., அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அச்சடிக்கும் தாள்கள் அடக்க விலையில் திருவாளர்கள் சேஷசாயி பேப்பர் மில்லிடமிருந்து மிக விரைவில் கிடைக்கும்படி செய்த முத்தமிழ்க் காவலர் வி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் அவர்களுக்கு இக்குழு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் இந்நூல்களை அச்சியற்ற ஏற்றவண்ணம் மூலப்படி களைத் திருத்தம் செய்வித்தும், அச்சப்படி களைத் திருத்தம் செய்தும் இக்குழுவுக்குத் துணை புரிந்துவரும் தனி அலுவலர் டாக்டர் வி. விசுவநாதன், எல். ஐ. எம்., அவர்களையும் அன்னுக்குத் துணைபுரிந்துவரும் புலவர்கள் மு. செனிராசன், வி. செ. விநாயகம், வை. முரு. முத்துக்குமாரசாயி ஆகியவர்களையும் இக்குழு மனமுலந்து பாராட்டுகிறது.

மேற்கண்ட பணிக்குத் தேவையான அச்சப்படியும் கையெழுத்துப்படியும் (போகர் ஏழாயிரம்—முதலாம் ஆயிரம், மேற்படி இரண்டாம் ஆயிரம்—கையெழுத்துப் படும்பட்டும்) கொடுத்துதவிய டாக்டர் திரு. டி. வி. கவியாணசுந்தரனாருக்கும், மேற்படி போகர் ஏழாயிரம்—மூன்றாம் ஆயிரத்தின் இரண்டு கையெழுத்துப்படி களைக் கொடுத்துதவிய சென்னை, சைதாப்பேட்டை திரு. தனிகாசல வைத்தியர் திருமகனார் திரு. டாக்டர் த. தங்கவேலு அவர்களுக்கும் மேற்படி குழுவினரார்பில் நன்றி கூறப்படுகிறது.

இந்நூலைக் குறுகிய காலத்தில் அழகிய முறையில் அச்சியற்றிய இரத்தினம் கிளை அச்சகத்தாரின் சேவைக்கு இக்குழு மனமுலந்து பாராட்டுதலுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

சுன்னேர் மிகுந்த இவ்வுலகு இந்நூலில் காணும் குற்றங்கண்டு முனியாது நனியாதரவு தந்து எம்மை ஊக்குவிக்குமென்ற துணிவுடன் இந்நூல்களை வெளியிடுகின்றனம்.

டாக்டர் இரா. தியாகராசன், எல். ஐ. எம்.,
தலைவர்,

இந்திய மருத்துவத்துறை } அருள்மிகு பழநி தண்டாயுதபாணி சுவாமி,
இயக்குநர் அலுவலகம், } திருக்கோட்டை சித்த மருத்துவ ஞாந்
சென்னை-600029. } வெளியிட்டுக்குழு.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
அஞ்சனப் பாடாணத் தோற்றம்	42
அட்சயக் குளிகை	141
அண்டக்குரு	266
அண்டச் செய்தீர்	266
அப்பிரகத் தோற்றம்	83
அப்பிரகக் களங்கு	91
அப்பிரகத்திருதி	92
அப்பிரக இரசம்	92
அப்பிரகப் பாடாணத் தோற்றம்	68
அம்பாளைப் பூசிக்க வாத முதல் கற்பம் வரை	
சொல்வாள்	87
அயச்சத்து	276
அயக்களங்கு செந்தூரம்	278
அறிவுரை கூறல்	28, 207
அன்னபேதித் தோற்றம்	281
இரச செந்தூர வைப்பு	75
இரசகுப்பூர வைப்பு	72
இரசாஞ்சனத் தோற்றம்	119
இரசமணி வேறுபாடுகளும், செய்முறையும்	129
இரசவர்த்தனக்கல் தோற்றம்	133
இரசவர்த்தனக்கல் சத்து	139
இருவித செம்பு	258
இரும்பு தோற்றம்	272
இரும்பின் வேறுபாடுகள்	273
இரும்பின் குணங்கள்	273
இலங்கப் பாடாணத் தோற்றம்	21
இன்னிள்ளை சரக்குகள் இன்னிள்ளை தேவதைகட்குச் சமமானமெனல்	51
சரக்கல் தோற்றம்	131
சரக்கல் சத்து	132
உத்தமச் செம்பு, மத்திமச் செம்பு	258
உத்தமப் பச்சைக் குணம்	132
உபரசங்கள் 120-ன் பெயர்கள்	62
உபரசங்களின் பெயரும் அதன் சத்தும்	282

	பக்கம்
உபரச்ச் செந்தூரம்	233
உலகஞ்ஞவும் சற்குஞ்ஞவும்	9
உலகஞ்ஞஞானம்	20
உலகியில் ஊதும்முறை கூறியது	116
உலோகங்கள் பதினொன்றின் பெயர்கள்	236
எழுவகைச் சத்துச் செந்தூரம்	280
ஏமத் தோற்றம்	286
ஏம பற்பமும் குணமும்	247
ஏம அப்பிரகச் சத்து	88
ஐந்து அவத்தை கூறல்	179
ஐவகைக் காந்தமெனல்	94
ஒடு முதல் மாட்டுக்கொம்பு வரை 16 வகைச் சத்து	148
ஒடு முதல் மாட்டுக்கொம்பு வரையுள்ள 16 வகைச் சத்துகளின் செந்தூரங்கள்	147
ஒளபலப் பாடாணத் தோற்றம்	88
ஒளபலப் பாடாணச் செய்கைகள்	84
ககனக் குளிகை	141
கச்சாலப் பாடாணத் தோற்றம்	45, 48
கடல்நுரை தோன்றும் விதம்	288
கடல்நுரையின் வண்ணங்கள்	288
கடல்நுரை வேறுபாட்டின் குணம்	284
கருக்கோள் விவரம், வாத விவரம்	158
கருக்கோள்வதில் வயதறிவது	159
கருடப்பட்டிக் கல் சத்து	144
கருடப்பட்டிக் கல் செந்தூரம்	145
கருடப்பட்டிக் கல் தூய்மை	144
கருடப்பட்டிக் கல் தோற்றம்	148
கருங்கல் சத்து	125
கருங்கல் தோற்றம்	124
கருப்புத் தாரத்தால் குதவெண்ணெயும் வேதையும்	245
கர்ப்பரிப் பாடாணத் தோற்றம்	89
கல்மதச் சத்துக் கிண்ணி	117
கல்மத அடையாளமும், அதன் சத்தும்	115
கல்மதத் தோற்றம்	118
கல்நாரச் சத்து	107
கல்நாரச் சத்துக் களங்கு	109
கல்நாரச் சத்துக் கிண்ணிசெய்து இரசம் கட்ட	109

	பக்கம்
கல்நாரச் சுண்ணம்	107
கல்நாரச் தோற்றம்	107
கறியுப்புக் கட்டு	281
கற்பாடாணத் தோற்றம்	41
காந்தப் பாடாணத் தோற்றம்	18
காந்த உற்பத்தி	98
காந்தச் சத்து	95
காந்தக் கிண்ணத்தில் குதம் கட்ட	96
காந்தக் கிண்ணத்தில் கட்டின குத வேதை	96
காந்தச்சத்துச் செந்தூரம்	98
காந்தக் களங்கு	98
காய்சித்திக்குரிய கருப்பு, சிவப்புநிற அப்பிரகங்கள்	85
காசுமூலிப் பாடாணத் தோற்றம்	55
காரியக் களங்கு செந்தூரம்	287
காரியத் தோற்றம்	258, 259
காரிய பற்பம் (நீறு)	284
காமதேனுக் குளிகையும், மோகினிக் குளிகையும்	141
குதிரைப்பல் பாடாண உற்பத்தி	4
குதிரைப்பல் பாடாண மெழுகு	6
குருட்டுவாதிகள்	22
குருசீட உபதேசம்பற்றிக் கூறல்	110
குளிகைச் சாரண விவரம்	142
குளிகைத் தொழில்	139
கெண்டகச்சிலை முதல் சிவாவங்கக்கல் வரையிலுள்ள எழுவகைச் சத்து	280
கோமேதகக் குரு	205
கோமேதகக் குருவால் நீங்கும் தோய்கள்	208
கோமேதகச் சத்து	208
கோமேதகச் செந்தூரம்	208
கோமேதகத்தின் இயல்பு	205
கோமேதகத் தோற்றம்	204
கௌரிப் பாடாண உற்பத்தி	11
கௌரிப் பாடாண மெழுகு	18
கௌரிப்பாடாண மெழுகால் 84 பாடாணமும் 120 உபரசமும் கட்டு, சத்துகளுமாகும்	18
சகடுக் குளிகை	142

	பக்கம்
செத்திரவேதித் தோற்றம் (சாத்திரபேதி)	111
சங்கு தோற்றம்	161
சங்கு சத்து	162
சங்கு பாடாண உற்பத்தி	9
சத்துகளைச் சாய்க்க மித்திரம்	61
சத்தபேதிக் குளிகையும், பரிசுபேதிக் குளிகையும்	142
சந்தானக் குளிகை	141
ந்ச்திரகாந்தக் கல் பரிட்சை	227
சரக்காண்டப் பாடாணத் தோற்றம்	23
சருகு பித்தளையின் குணம்	255
சஸ்வர வையப்பு (சத்திறக்குவதற்கு)	71
சரலாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்	87
சிலாசத்துச் சத்து	104
சிலாசத்துச் சுண்ணம்	105
சிலாசத்துத் தோற்றம்	101
சிலாமதப் பாடாணத் தோற்றம்	52
சிவப்பு இரத்தினப் பிறவி	208
சிவப்பு ரத்தினம் தோன்றுமிடங்கள்	212
சிவப்பு ரத்தின குணங்களும் பெயரும்	214
சிவ விந்தாகிய சூதத்தைக் கட்டுக, சுடக்கூடாது	86
சீதாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்	46
சீனாவையுக்குக் கற்பூரம்	74
சீன வெடியுப்புத் தீநீர்	169
சீன வெடியுப்புச் செய்நீர்	169
சுக்கான் சத்து	128
சுக்கான்கல் தோற்றம்	127
சுக்கான் தூய்மை	128
சூதங் கட்ட	97, 246
சூரியகாந்தக் கல்லின் குணம்	225
சூரியகாந்தக்கல் சத்து	226
சூரியகாந்தக்கல் செந்தூரம்	226
சூரியகாந்தக் கல்லின் பரிட்சை	224
சூரியகாந்தத்தால் தாமிரச் சுண்ணம்	225
சூரியகாந்தம் தோற்றம்	228
செம்பின் குணம்	254
செம்புத் தோற்றம்	252

	பக்கம்
சைவத்தின் உட்சமயம் கூறல்	291
சொருபக் குளிகை	140
சோதனைச் சத்தைத்தான் சூதம் உட்கொள்ளும்	150
சூரனயோகம் கூறல்	21, 42, 48, 100, 119, 170, 191, 217, 251
தங்கக் குரு (வேறு)	244
தங்கத்தின் பண்பும் பற்பமும்	248
தங்க பண்புகள்	248
தங்க பேதம்	241, 242, 248
தடுமாற்றலாதி இலக்கணம்	25
தாம்பிர பற்பம்	254
தாம்பிர பற்பகுணம்	255
தாயைப் பூசிக்க எல்லாம் ஆகும்	222
தாளகச் சத்து	27
தாளகத்தின் உற்பத்தி	27
தாளகத்தின் வேறுபாடு	27
திசைக்காரக் குடேசரி	62
துத்தப் பாடாணத் தோற்றம்	14
துருசு குரு	77
தேசவச்சிர குணங்கள்	188
தொட்டிப் பாடாண மெழுகு	2
நட்சத்திரக் காந்தக்கல்	227
நட்சத்திரக் காந்தக்கல்லின் பெயரும் சத்தும்	
செந்தூரமும்	228
நல்முத்தின் இலக்கணம்	178
நல்ல நீலமணிக்குத் தேர்வு	198
நவரத்தினச் சத்துக்குச் செய்நீர்	188
நவரத்தினம் பிறக்கும் காலம்	216
நாக உற்பத்தி	255
நாகத்தின் இயல்பு	271
நாகத்தின் வேறுபாடுகள்	252
நாகத் தோற்றம்	259
நாக வேகை	269
நான்குவித அன்னபேதி	290

	பக்கம்
திமினாச் சத்து	79
திமினாச் சத்தும் தோற்றமும்	79
திமினாத் தோற்றம்	80
நிலரத்தினச் சத்துச் செந்தூரம்	200
நிலரத்தினச் சாதி	196
நிலரத்தினச் சுண்ணமும் குணமும்	198
நிலரத்தினத்தின் ஐந்துவிதக் குணங்கள்	197
நிலரத்தினத் தோற்றம்	194
நிலாஞ்சனக் கல் தோற்றம்	119
நிலாஞ்சனக் களங்கு	122
நிலாஞ்சனச் சத்து	122
நூல் சொல்லத் தகாதவர்	125
நூல் மறைப்புத் தெரியாமல் போனால் வேதை	
தலைமீழாகும்	11
நூற்றொகை	140
தோன்பு தவறும் ஞானியின் நிலை	204
பச்சைச் சத்து	192
பச்சைச் சத்துச் செந்தூரம்	198
பச்சைத் தோற்றம்	191
பஞ்ச ஸூத்திகள் ஒடுக்கம்	47
பஞ்சலோகத் தோற்றம்	257, 282
படிகக்கல் சத்து	126
படிகக்கல் தோற்றம்	126
பராசர ரிஷி சர்பம் பெற்றது	9
பலன்றுகப் பாடாணத் தோற்றம்	16
பலன்றுகப் பாடாண வேதை	18
பவழக் களங்கு	169
பவழச் சத்து	169
பவழச் செந்தூரம்	170
பவழத் தோற்றம்	168
பவழ வைப்பு	167
பார்வதி தோற்றம்	12
பிறவி சங்கு பாடாண குணம்	10
பிறவித் தத்துவங் கூறல்	188
பிறவி துத்தப் பாடாணப் பண்பு	14
புட்பராகச் சத்துச் செந்தூரம்	208
புட்பராகத்தின் இயல்பு	202

	பக்கம்
புட்பராகத்தின் சத்து	208
புட்பராகத் தோற்றம்	201
புட்பராகம் போக்கும் நோய்கள்	204
புத்தி கூறல்	19
பூசை விளக்கம் விளம்பல்	127
பூநாகச் சத்து	156
பூநாகத் தோற்றம்	151
பூநாக விவரம்	158
மத்திமச் செம்பு	258, 254
மத்திமப் பச்சையின் குணம்	162
மருந்து செய்யப் பொதுவிதிகள்	148
மனிதர் பல் முதல் முத்துச்சிப்பி வரையில்	
7 சத்துகள்	157
மனோசினைச் சத்துதனைத் தானாகச் சத்துபோல்செய்க	80
மனோசினைத் தோற்றம்	80
மாங்கிச பேதி	281
மாங்கிச பேதியின் இயல்பும் திறமும்	282
மாட்சிகத்தின் பிறவி	78
மாணிக்கம் தோன்றும் நாடுகள்	218
மாணிக்கம் ரத்தினம் குரு	216
மாணிக்க ரத்தினச் சத்து	217
மாணிக்க ரத்தினச் செந்தூரம்	217
மிருதார்சிங்கித் தோற்றம்	259
முத்தில் குற்றமுண்டாகக் காரணம் கூறல்	177
முத்தின் குணகுணங்கள்	177
முத்து உண்டாகும் நாடுகள்	176
முத்துச் சத்து	181
முத்துச் சத்துச் செந்தூரம்	181
முத்துச் சுண்ணம்	182
முத்துத் தோற்றம்	172
முத்துத் தோன்றும் பொருள்கள்	173
முத்து வைப்பு	180
வச்சிரக் குரு	189
வச்சிர குணங்கள்	187
வச்சிரச் சத்து	180
வச்சிர பேதங்கள்	186

	பக்கம்
வச்சிரப் பரிட்சை	188
வச்சிரம் தோன்றும் நாடுகள்	187
வயிரச் செந்தூரம்	190
வாசியோகத்தின் பெருமை கூறல்	200
வாசியோகம்	188
வாதக்குடோரி	89
வாலகிலியச் மற்றும் முனிகள் மருந்து செய்கை	240
விளக்கக் கூறல்	155
வெங்கல அதரு	291
வெங்கலச் சத்துக் களங்கு	291
வெங்கலத்தின் குணம்	290
வெங்கலத் தோற்றம்	278
வெங்கல பேதம்	279
வெங்கலாக் குடோரி	70
வெடியுப்புச் செய்திர்	36, 281
வெள்ளிக் களங்கு வேதை	250
வெள்ளி சேர்த்த வெள்ளைப் பாடாண வேதை	262
வெள்ளித் தோற்றம்	247
வெள்ளியின் குணம்	248, 249
வெள்ளியின் வேறுபாடுகள்	248, 249
வெள்ளிய இயல்புகள்	260
வெள்ளியத் தோற்றம்	258
வெள்ளிய பேதம்	259
வெள்ளைப் பாடாணத் தோற்றம்	81
வெள்ளங்க பற்பம் (நீறு)	260
வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவம் (புறச்சமய விளக்கம்)	228
வேதாந்தம்	2, 17, 29, 81
வைப்பு முத்தும் பிறவி முத்தும் தெரிய	179
வைடுரியத் தூய்மைகள்	220
வைடுரிய பற்பம் (நீறு)	221
வைடுரிய ரத்தினச் சத்து	221
வைடுரிய ரத்தினச் செந்தூரம்	221
வைடுரிய ரத்தினத் தோற்றம்	218
வைடுரிய வேறுபாடுகள்	219
வைரம் தோன்றிய வகை	188

போகர் ஏழாயிரம் மூன்றாம் ஆயிரம்

குருபாம்பரை வணக்கம்

திரயமாங் காண்டத்தைச் செப்பு தற்கு
சித்தமனோன் மணித்தாயார் பாதம் போற்றி
திரயமாம் சிவனுடைய பாதம் போற்றி
தித்தியராம் குருநத்தி பாதம் போற்றி
மூரயமாம் பாட்டதிரு மூல நாதர்
முத்தியாம் பாதமெந்தன் சிரமேல் வைத்து
கரயமாங் காலாங்கி பாதம் போற்றி
கடாச்சித்த சனகாதி பதங்காப் பாமே.

1

அருஞ்சொற் பொருள் :—திரயமாம்—மூன்றுவதாம் ; கடாச்சித்த—
கடைக்கண்ணால் பார்த்ததெனிய ; சனகாதி (நாகவர்)—சனகர், சனந்த
கர், சனாதனி, சனற்குமார்.

சனகாதி நால்வருடைப் பதத்தைப் போற்றி
சித்தான சிவயோகி பாதம் போற்றி
புனகாதி தட்சிணாமூர்த்தி பாதம் போற்றி
புத்திசொன்ன தவயோகி பாதம் போற்றி
பனகாதிப் பாடாணப் பிறப்பைத் தானும்
புன்பெல்லாம் சொல்லிவிட்டேன் குறையையக் கேளு
துனகாதி தொட்டியென்ற பிறப்பைக் கேளு
சிலாகையாம் மந்தாரை மேரு தானே.

2

(அ.பொ.) :—தட்சிணாமூர்த்தி—சிவன் அகத்தியனையும் இவ்வண்
னம் கூறலர் ; சிவன்.

நாகுநாதர் இரத்தம் தொட்டிப் பாடணமாயிற்று
தானென்ற மேருவான கிரஞ்ச கிரியில்
தாருகாரு ரனவளிட்ட சண்டை தன்னில்
வேனென்ற கிரஞ்சகிரி முழையிலே புக்கி
வீரவாகு வந்தனனை மோகம் பண்ணி

கொன்னென்ற குமரவேள் சத்தியாலே
கிரவுஞ்ச மிரிதன்னை தானது கிந்துத்
துன்னென்ற தாருகாதி பூரன் தன்னைச்
சத்தியபுருஷ சத்திதனாலு துணித்திட டாரே. 3

(அ.பொ.):—கிரவுஞ்சி = கிரவுஞ்ச மலை; குமர = குகை;
மோகம் = மயக்கம்; சத்தி = குமரக்கடவுளின் கைவேலுக்குப் பெயர்;
துணி = வெட்டு; உறுபடுத்து.

தோட்டியாடாண் மெழுகு

துணிக்கவேரந் தமதுயிரி தனிலே சிந்த
கடைக்கித்து தொட்டியென்ற பாடா ணமாச்சு
பிணிக்கவேவெ டியுப்புநீர்ச் சுருக்கும் இட்டு
மிலத்ததுவோர் சாரநீரில் சுருக்குப் போட்டு
பணிக்கவேதான் பால்திருநிச் சுருக்குப் போட்டு
பணிக்கான மெழுகாகும் பரசியோமம்
கணிக்கவேதான் சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போதும்
காயசித்தி கடிசிலாகும் கண்டு கொள்ளே. 4

(அ.பொ.):—கடைக்கித்து = திரித்து (பால் திரித்தால் அது கடைபுத்
தண்ணீராய் போல இரத்தம் திரித்தாலும் அங்ஙனமாயும் இது கண்
கூடு); பால்திருநி = செயற்கை இரண்டாம் ஆயிரம் யா என் 914,
915, 916 இல் காண்க; பணிக்கான = (வேதை) வேலைகான.

வேதாந்தம்

கண்டுகொள்ளு இருட்டேது இரவியே யேது
கடுவெளியாய் என்னானும் இருப்ப தன்றே
வின்கொள்ளு வெளியிற்றான் வெளியைப் பாரு
விளங்கியதோர் ஒளிபுட்டுன் வெளியைப் பாரு
மன்கொள்ளு மருட்டேது ஒன்று மில்லை
மகத்தான வெட்டவெளி மகத்தாம் போதம்
இன்கொள்ளு ஏற்றியுண்ணுங் குருவே யானால்
இதமறியார் சகச்சாலை மயமா வாரே. 5

(அ.பொ.):—கடுவெளி = பரவாசம்; வென்குதுன் வெளி = சிதாகர்
சத்தில் பரவாசம்; ஒன்குதுன் ஒளி = வெளிவெளியப்பாழில் ஒளி பிறம்
பாசிய உள் மனையைத் குறித்தது; மருட்டு = அச்சுறுத்தல்.

இயம்புறது வென்னவவர் சொல்லக் கேளு
சத்தமான்னித் தையதுதான் பிரம மென்று
உயம்பினது உலகமெல்லாம் பூரணம் தானென்று
உத்தமமாம் நான்முகத்தா னென்று சொல்லி

மயம்பினதும் மலைக்கிறதும் எனக்கு னென்று
மகத்தான் வுபதேச மிதுதா னென்று
இயம்பினதும் செப்பினதும் இரண்டுக் கண்டால்
தெளித்ததுவாய் தின்றதுதான் பரமென்று காணே. 6

(அ.பொ.):—மயம்பினது = குழம்பிய தன்மை; மலைக்கிறது = தன்
ஐந்தில் ஐயங்கொண்டு விழித்தல். "நான் பிரமம்", இது ஒரு மகா
வாக்கியம்.

உலகஞ்ஞவும் சற்குஞவும்

காணவேநற் சொல்லரிய உலக வாசான்
சுருதியவன் பணம்பறிக்க எத்துப் பண்ணி
நீணவேநெ டிதாக்கசி வழுண்டு பண்ணி
நிலையாமல் சீடனுக்குப் பிறப்புண் டாக்கி
ணணவேவு லகமெல்லாமிப் படியே போச்சு
உக்கியந்த மாயத்தே உழன்று போனார்
தாணவேதான் தாள் திறந்தா லவனே யாசான்
சமர்த்தான குருதேடி சார்பு கொள்ளே. 7

(அ.பொ.):—எத்து = ஏமாற்று வித்தை; தாள் = கீழ்த்தாடை (இது
இன்றும் உலக வழக்கிலுள்ளபடி காண்க) சமர்த்தான = திறமையுள்ள;
சார்பு = அணுகுதல்.

யெய்க்துரு

சார்வுறல்தான் சொல்லறியான் உலக வாசான்
சமரசமாய்ப் பணம்பறிக்கச் சாங்கம் சொல்வான்
நாவுறவே நாள்போக்கிச் செபந்தைப் பண்ணி
ஞானியென்று பெயரிட்டுக் கொண்டு தானும்
பாசிலேதான் சஞ்சரிப்பார் கையோ கிப்பார்
பரித்துருடி கெடுப்பார்கள் பொய்யும் சொல்வார்
ஓர்வுறவே வேடங்கள் மிகுதி பூண்பார்
உருட்டுவார் உலகத்து ஞானி தானே. 8

(அ.பொ.):—சமரசமாய் = சமாதான முறையில்; கையோகிப்பார் =
தகாத பெண்களிடம் உடனடி கொள்வார்; ஓர்வுற = உணர்ச்சிகையத்
துண்டத் தக்காடி; உருட்டுவார் = சொல்லாலும் செயலாலும் மரதி
உலகத்தவர்களை திகைப்பவைச் செய்வார்.

ஞானியென்ற பொருளாறு பூரண மன்று
நாடாமல் ஒன்றினுத்தான் திரியே னென்பார்
வேணியென்ற விழியுடைய பெண்ணைக் கண்டால்
மிகமயங்கி அவளருகில் சரணஞ் செய்வார்

நர்னியென்ற தீவியினின் கைவழைப் பார்ப்பார்

சேர்த்திடுவான் திரவியத்தைச் செகம்பொய் என்பான்
சாணியென்ற செடமேது நமதல் லென்பான்

சற்றேதோய் வந்தக்கால் உளறுவானே.

9

(அ.பொ.) :—பொருளாறுபொருளின் வழி : பூணமாறுபூண
பரிபூண (போக) : மார்க்கம்; திரியென்=மாறுபட்டமட்டேன்;
வேணி=இது கண்ணைக் குறிக்கும். வேணு=(முகிலிரலாயி) குழை
புடைமயன் வேணி என வழங்கினர் போலும்; சரணஞ்செய்வார்=
காலில் விழுந்து வணங்கிக் கொடுக்கவர்; தீனி=உணவு (இகழ்ச்சிக்
குறிப்பு); திரவியம்=செல்வம்; சாணி=கழிவுப்பொருள்; செடம்=
உடல்.

உளறுவானொன் மென்னவந் துபோச்சு தென்பார்
உசந்ததோர் வாதமென்ன வாய்ப்பேச் சென்பார்

உளறுவாரெடுத்தோடும் குளிகை யுண்டோ

கெட்டியாய்ச் சடிகுக்கச் சித்தி யுண்டோ

கழறுவார்போ கம்பொய்கெ லுனம்பொய் என்பார்

கைகண்ட கைமென்ன அனுபவ மென்பார்

அளறுவராணவத்தையா மற்றே மென்பார்

அடித்துமயிரி பிடித்துமவர் அலறுவாரே.

10

(அ.பொ.) :—உளறுவான்=விளங்காவதை பேசுவான்; கெவுனம்=
(கைனம்) விண்வழிச் செல்லும் சித்து.

பிடித்துமேடுப் படியேஇவ் உலக ஞானம்

பேசியேதா னனேகம்பேர் மாண்டு போனார்

கடித்துமேகண் டவராவர் சித்த யோகி

கைகண்டு அறிந்தார்கள் ஞான மார்க்கம்

துடிதுடித்தே தொந்தரிகள்! அனேகங் கோடி

சொக்கினவர் பூரணத்தி லனேகங் கோடி

உடித்ததுமே வலகத்து ஞானத் தன்னிங்

உழலாதே நிறையினி லுணு வாரே.

11

(அ.பொ.) :—கைகண்டு=தேர்ச்சிபெற்று; சொக்கினவர்=மயங்கி
வவர் (ஆழ்ந்தவர்); உணுவாரே=ஊன்றுவாரே (நிலத்திருப்பார்).

குதிரப்பப்பாபண உற்பத்தி

ஊணவேதான் குதிரப்பல் பாடா ணத்தின்

உற்பத்திதன் னைநன்றியு றைக்கக் கேளு

ஊணவேதான் ராட்சசனும் வீர சிங்கன்

முனைத்துமேதான் சதலரையும் ஏவல் கொண்டு

ஆணவத்தால் அடித்தேதான் குதித்தகொன்று

அநியாயம் மிகப்பண்ணி அட்டிச் செய்தான்

தோணவேதான் சிவனறித்து வீர வாகு

சீக்கிரத்தில் செயல்பண்ணி வா' வென் றுரே.

12

(அ.பொ.) :—முனைத்து=சேருக்குற்று; ஆணவம்=ஆசைப்பாவம்;
செயல்பெய்தி.

வாவென்று சொல்லவுமே வீர வாகு

வானெடுத்து ஐந்துறு வெள்ளஞ் சேனை

தேவென்று சீக்கிரத்தில் வெட்டிப் போட்டு

திறல்வீர சிங்களையும் வெட்டிப் போட்டு

கோவென்ற குதிரைகரி சிங்கம் யானி

குடல்சரித்து ஆறுபோலே குருதி யோட

மாவென்ற மலையெல்லாம் பரவிப் பொங்கி

மக்கியேதான் குதிரைப்பல் தானு மாச்சே.

13

(அ.பொ.) :—வெள்ளம்=பெரிய எண்ணிக்கை; காட்டும் (எண்ண
வளவைச்) சொல்; யானி=துதிக்கை, சிங்க உடல், சிறகுடைய ஓர்
விவங்கு என்பர்; குருதி=இரத்தம்.

குதிரப்பப்பாபண மெழுந்

ஆச்சேதான் அஞ்சழகு வண்ணத் தோடே

அடுக்கடுக்காய் குதிரைப்பல் தோன்றலாச்சு

தோச்சுமேதான் இகையெடுத்து கண்ணஞ் சுத்தி

குட்டிவெடி யுப்புநீச்சு குக்குப் போடு

தாச்சுமேதான் சாரதீச்சு குக்குப் போடு

சைலமாவு தகத்தெச்சு குக்குப் போடு

பாச்சுதேபால் துருநிசு குக்குப் போடு

பாங்கான மெழுகாகும் தூற்றுக் கொன்றே.

14

(அ.பொ.) :—வண்ணம் = நிறம்; கண்ணம் = கற்கண்ணும்கே
(வைத்துத் தாளித்தல்) வெடியுப்பு நீர், சார நீர், நுமை செயற்கை
(செய்முறைகைய இவகுடைய) இரண்டாம் ஆயிரத்தில் எண்க. பா.
என். 75—78. 188—189; சைலமா உதகம்—இரண்டாம் ஆயிரம்
பா. என். 890;

மெழுகுக்குள் குதம்விடு கட்டிப் போகும்

மிடுக்கான சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்

நழுக்குள்ள வீரமது மயன மாகும்

நாடியதோர் சாதிசிங்கம் வெண்ண யாகும்

தனக்குள்ளு சாரமது மெழுது மாறும்
தனக்கான நாகத்தின் புனையே போகும்
கழுக்குள்ளு கல்லுப்புக் கட்டித் கொண்டு
கவசமிட்டு வரட்டிஞாலே கனங்க நாமே.

15

(அ.பொ.) :—மயனம்=மெழுது.

களங்கமான கல்லுப்பால் சித்தியாகும்
கடிசான சத்தெல்லாம் சவனை யாகும்
வளங்கான சரக்கினுட லூரல் போக்கும்
மாசற்ற தவலோகம் மடித்து போகும்
புனங்கான காயத்தி லூரல் தின்ற
புவிப்பெண்ணெய்ச் சன்னமாகப் பொருமிப் போகும்
விளங்கான கல்லுப்பு மெழுது இலே
வியுளுன சரக்கெல்லா மெழுது தானே.

16

(அ.பொ.) :—சவனை=தட்டை; பொருமி=பொங்கி.

யோகம் கூறல்

மெழுதான வெளியுள்ளுள் ரேகை பாரு
விதமறித்து கழிக்குள்ளே வன்னி பாரு
கழுதான கால்கொம்பில் நாத் விந்தை
காட்டியாயே யற்றவிடம் நின்று பாரு
ஒழுக்கான ஒளிக்குள்ளே ஒளியைப் பாரு
உன்னதமாய் ஒளிகடந்து வெளியைப் பாரு
தழுக்கான தலமேது உருளை யேது
தள்ளியிதை மேலதோக்கித் தாக்கிப் பாரே.

17

தாக்கியதை உண்கிறது யாரு மைந்தா
தனித்துநின்ற மனமல்லோ மணித்தா யாகி
பாக்கியேமாய் மென்றப கபாசத் தீர்த்து
பதியினுள்ளே சாதகமாய் புரிந்து சேர்ப்பான்
தேக்கியேதான் தான்தோறும் செபித்தும் துதித்தும்
சிற்சொருப மாஞ்சத்தி கொண்டு நோக்க
நீக்கியேதான் அந்தியமாய் தில்லா னாத்தான்
நிசமாக அவரவர்க்கு முன்னிற் பாரே.

18

(அ.பொ.) :—பா=சவனம்; பாசம்=பிணைப்பு (கட்டுகல்);
அந்தியமாய்=வேருக;

முன்னின்ற பூரணியே அகண்ட துமி
மிக்கச்சி தானந்த வெள்ளத் தாயே
மின்னின்ற பேய்ப்பிள்ளை பெற்றிட் டப்பின்
பேச்சுண்டோ மிரித்துனக்கு சொல்லத் தானும்
உன்னின்ற வெளிமுதலாய் வாயு வன்னி
உருவெடுத்து ஷதித்தநீரே நுமி யென்றும்
மன்னின்ற மாயமென்றும் கருவி யென்றும்
வரசனைபார் ஆசையென்ற வலையிட் டாயே.

19

(அ.பொ.) :—வெளி=கூசாயம்; வன்னி=நீ; மாயம்=மசையம்.

வலையிட்டு நீயென்றும் நானென்று மெண்ணி
மாயமான நெளியுனக்காச்ச தென்றும்
தலையிட்டுத் தாயென்றும் பிள்ளை யென்றும்
சகலமுநீ யாகியல்லோ சம்சா ரியாதும்
கலையிட்ட வித்தென்றும் தாயே என்றும்
கட்டையார் மரம்போலே மிறவி யரசித்
மலையிட்டு மறையினுட அத்தம் தின்றோர்
மறித்துமேதான் ஒருநாளும் மிறவார் தாமே.

20

(அ.பொ.) :—சம்சாரி=இலகந்தகர்; மறையினுட அத்தம்=உப
நீத்தம்; மறித்தும்=மறுபடியும்.

மறியாமல் காயத்தை வேட்பார் கோடி
மறுபடியும் மிறவாமல் வேட்பார் கோடி
திரியாமல் குளிக்கவிட்டா டவேட்பார் கோடி
செத்தூர மதியமிர்தம் வேட்பார் கோடி
திரியாமல் சையோகம் வேட்பார் கோடி
கிரட்டுவித்தை பெரிபவித்தை என்பார் கோடி
நரியாமல் ஆசைவித்தை வேட்பார் கோடி
நரட்டம்போல் அவரவர்க்குக் கொடுத்தாய் தாயே.

21

(அ.பொ.) :—வேட்பார்=கிரம்புவார்; மறியமிர்தம்=சிறாகாசப்
பெருவெளியில் (மதியமல்லாததில்) பொடியும் அமுதம்; கிரட்டு வித்தை=
ஏமாற்றவித்தை; நரட்டம்=கிரம்பித்தவப்பேரல்.

தாயேநீ அவரவர்க்கு முன்பாய் நின்று
தங்கியபின் நல்லினைதீ வினைபு மாலும்
ஆயேநீ புனைப்போற்ற மிறப்போ கோடி
அனந்தவரை எடுத்தல்லோ பணியக் கிடும்

தியேதான் ஆட்கென்னடா யருளி னாலே
திச்சயமாய் பிறவியையே ரறுக்க வில்கை
மாயேதான் மோகத்தில் காமஞ் சேர்ந்து
மயங்கினவர் வத்துவினால் தியங்கி னாரே.

22

(அ.பொ.):—பனிய=வணங்க; கிடும்=கிடங்கும்; தியங்கி
ஞர்=கெங்கினார்.

தியங்கினோர்தான் சத்திதனின் சையோ கத்தால்
தியக்கமொடு மயக்கத்தால் வரவு தப்பி
மயங்கினவர் மயக்கமீஞ்சி வாந்தி யாகி
வடிவுகண்ட பெண்ணின்மோ கத்தால் கெட்டார்
தயங்கினோர்தாம் சுற்றிநின்ற தாயைப் போல
தவ்வியேதான் கரணமென்ற ஆலில் கனத்தால்
முயங்கினோர்தாம் முத்தியென்ற பெண்மோ கத்தில்
மோட்சத்துக் கேதுவில்லா மூடர் தானே.

23

(அ.பொ.):—மிஞ்சி=மிஞ்சு; வடிவு=அழகு; ஆல்க்கனம்=
கட்டித் தழுவல்; முயங்கினார்=உடலுறவு கொண்டோர்; ஏது=காரணம்,
ஆதாரம்.

மூடர்தான் வாமியென்றால் தோடம் மெத்த
முத்தான இருடிசித்தர் வாமி யாச்சு
சீடரான சிவயோகி வாமி யாச்சு
தேசிகராம் பஞ்சகந்தரின் வாமி யாச்சு
நாடர்னா னிசத்தான் வாமி யாச்சு
நாதாந்தி வேதாந்தி வாமி யாச்சு
வேடந்தான் வாமியென்றால் பாவ மெய்தும்
சுமைதான் பகவென்ற நாமத் தானே.

24

(அ.பொ.):—வாமி=வாமசாரம் கொண்டவர்; தேசிகர்=குரு;
பஞ்சகந்தர்=ஐந்து தொழில் செய்பவர் (ஆக்கல்; அளித்தல், அழித்தல்,
மறைத்தல், அஞ்சல்).

நாமந்தான் உன்றனையே போற்ற வல்லார்
நளினமாம் வத்துவிற்குச் சாபம் போக்கி
வாமந்தான் மாதுருகா நியாசம் பண்ணி
வத்துவிற்குச் சந்திராதி கலையை யூட்டி
ஆமந்தான் பாத்திரத்துள் சித்துப் பண்ணி
அசையாமல் சமாதியிலே இருந்து கொண்டு
சாபந்தான் போனபின்பு பரத்தி லுன்னி
தனித்திருப்பார் சிவயோகி சித்தர் தானே.

25

(அ.பொ.):—தனிமை=அழகு; மாதுருகாநியாசம்=ஆகமவிதிப்
படி அங்கக்கிரமாதிகளில் ஐம்புதாதி நிலைகள் நிறுத்தி (ஆவானம் முதலி
யன செய்து); சந்திராதினை=வாசியோகப்படி வத்துவுக்கு விரியம்
ஏற்றி; பாத்திலுன்னி=மேலாக ஞானத்தில் மனம் நிலித்து.

சித்தருக்கும் வாதிக்கும் பூசை சொன்னேன்
சிவயோகி இருடிகட்கு எடுத்த பூசை
மத்தருக்கும் மவுவிகட்கும் எடுத்த பூசை
மறையோர்கட்கும் சைவருக்கும் எடுத்த பூசை
பத்தருக்கும் முத்தருக்கும் எடுத்த பூசை
பாலியாய் காயித்திக்கு எடுத்த பூசை
பித்தருக்குப் பூசைவிதி சொல்வ வாகா
பொருத்தியேதான் சொன்னவர்க்கு நரகம் கானே.

26

(அ.பொ.):—மத்தர்=சிவன் (மீத்தன்) ஊமத்தைப்பூசுடி; பாலை
யாகம்=வாஸ்பம் பெறும்.

சங்குபாடான உற்பத்தி

காணவேதான் சங்குப்பா டாணந்தானும்
கலந்தெங்கே வற்பத்தி என்றால் கேளு
தாணவேதான் சரவணமாம் பொய்கை தன்னில்
சங்குரஞர் மைந்தனவர் அறுபு கத்தான்
காணவேதான் சிவனுடைய பிரகா சத்தை
உற்றுமேதான் வருணனெடு வாயு தானும்
காணவேதான் எடுத்துவந்து இருமூன் நிதழில்
ஏற்றமாய்த்தான் வைத்திட்டார் எழிலாய்த் தானே.

27

பாசரஜி நாயம் பெற்றது

தானுன சிவனுமையும் வந்து பார்த்து
மகிழ்வுமிகத் தானடைந்து ஆவ லோடே
தானுன வயிரத்தால் சங்கு வைத்து
நளினமான் முலைப்பாலைக் கறந்து போட்டுத்
தேனுன துளிமுலைப்பால் திவினை தன்னைத்
தெரித்திடவே சலந்தன்னில் மலையில் சிந்த
பானுன பராசரராம் இருடி தன்னைப்
பாரமடு தனில்மச்ச மாகென் னாரே.

28

(அ.பொ.):—திவினை=துளி; தெரித்திட=சித்திட; பாரமடு=
பெரிய தீர் நிலை (சரவணப் பொய்கை); மச்சம்=மீன்.

என்றவரே சாபமிட்டார் பூர்வீ கத்தில்
எறித்ததுனி சலந்தன்னில் மச்ச வாயில்
மீண்டுமேதான் விழுந்திடவும் சாபம் நீங்கு
முன்போலே இருடியாகி மேட்ச மாணர்
மண்டுமேதே மலைதன்னில் திவலை தானும்
வைரத்தின் சங்கினின்று விழுந்த தாலே
தன்றுவமே சங்குமாபா டாண மாச்ச
தாயாரின் கைத்திவலை தன்னில் தானே.

29

(அ.பொ.):—பூர்வீகத்தில்=மிகப் பழைய காலத்தில்; எறித்ததுனி=சித்திரம் (முலைப்பாகை) துணிகள்.

மேயி சங்குபாடணக் குணம்

திவலையினால் ஆகின்ற சங்கு தஞ்சு
சீருமல் பச்சையிலே வேவைத யாகும்
கவலையினால் மனதுசற்றும் கட்டுறட்டாது
கற்பாந்த காலத்தில் மாளொட்டாது
புவலையினால் வச்சிரத்தின் ஓளியாக் காயம்
பொடிபண்ணி வீசமெடை பால் லுண்ணு
சவலையது போகாது தனக்காம் மேனி
சத்திரனே குரியனே வென்பார் தானே.

30

(அ.பொ.):—சீருமல்=(கோப்பாமல்) திரியாமல்; வீசம்=பதி குறில் ஒரு கூறு.

காணாத பொருளெல்லாம் பராப னர்க்கே
கருவான கருத்தெல்லாம் கண்டு சொன்னார்
ஏனாத பராபரைத்தான் மக்கட்குச் சொன்னார்
ஏழுலட்சம் விரிவாச்சு எடுத்த பேர்க்கு
ஊனாத இருடிசித்தர் யோகி யெல்லாம்
உகந்துவந்தே சேர்ந்தமட்டும் பாடி னார்கள்
புனாத கருவையெல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க
பொருள்வேறு வெவ்வேறு கருவு மாச்சே.

31

(அ.பொ.):—ஏனாத=தெருங்க இயலாத (எட்டாத).

கருவிலேதான் வெவ்வேறு கவரோ கோடி
கண்டதிலே இனங்கோடி காட்சி கோடி
குருவிலேசுண் ணமொடுசெந் தூரங் கோடி
கொடி தான செய்திரோ புகைநீர் கோடி

இருவினிலே கரையுமில்லை இலக்க மில்லை
ஏத்தமதாம் தாதாக்கள் சொன்ன தாலே
திருவினிலே கடுநீச்ச நிலைகா னுது
செப்பார்கள் உட்கருவை மறைத்தார் பாடே.

32

(அ.பொ.):—கவர்=கிரகன் (துறைகள்); இனம்=வகை; காட்சி காணப்படுவது; புகைநீர்=திராவகம்; கரை=எல்லை; உட்கருவை=உண்மையான உயிர்ப்பொருள்.

நுட்பறைப்புத் தெரியாமற்போதும் வேதை தங்கிழாதும்

மறைப்பான தூணுட வரிமல் பார்த்து
வகைகவகையாய்ச் சுட்டாலும் கருக்கா னுது
தறைப்பான தலைகாணில் கால்தான் காணு
சாத்திரங்கள் பண்ணிவைத்த சதியாம் மார்க்கம்
அறைப்பான மலையெய்தும் அம்பைப் போலே
அருகாக வைத்திலரே வல்லோர் தானும்
கறைப்பான வழியில்லாக் காடு தன்னில்
கண்ணடி விட்டதொரு கதைபோ லாச்சு.

33

(அ.பொ.):—வரிமல்=மர்மம், தீரகசியம்; சதி=கெடச்செய்யும் முயற்சி.

கனதயாகும் விட்டிடமும் தெரியாதானும்
கருதப்பில் வேதையொன்றும் காணு தானும்
கனதயாக கட்டினமும் சூட்ச மில்லை
கட்டதொரு களங்குக்கு மட்டு மில்லை
வனதயாக அலைக்கறிந்து வாதங் காணர்
மாட்டுகிற கருவிதென்று வகைசொல் லார்கள்
அனதயாக ஆக்கதென்பார் செம்மி விட்டு
அதட்டத்தான் ஊழிடவே அகன்றுப் போமே.

34

(அ.பொ.):—கனத=அருதம்; அலைக்கறிந்து=பாடுபட்டுச் சீரெட்டது.

கௌரிப்பாடண உற்பத்தி

அகன்றதுவேர் கௌரிநோற்றம் சொல்வேன் கேளு
அம்மன்தான் சிவனாகே வந்து தின்று
தகன்றதனி தக்கனுக்கு மகன் தா னல்லோ
தகப்பன் தான் வேணுமென்று தாயார் சொல்ல

விசுநறுதுவோர் ஆகோரமுகம் தானு மாக
மிகுந்தகோ பாகியினியில் வீர பத்திரர்
புகன்றதோரி மிக்கலுமே சிவன்தா னப்போ
போதியே தக்கனையே கொல்வென் றுரே.

85

(அ.பொ.) :—ஆகோரமுகம்=சசனின் ஐந்து முகங்களில் தென்
நகையிலுள்ள முகமாம்.

யாங்நி தோற்றம்

என்றமொழி கேட்டதுமே வீர பத்திரர்
எடுத்ததுமே ஆயுதங்க ளெல்லாங் கொண்டு
வன்மொழிவேட் டக்கனாத்தான் வாளால் வீசி
மலையரையன் மகளாகப் பிறவு மென்ன
சென்றமொழி சீரியதற் கிரியி னுள்ளே
திறமான மலையரையன் மகளா கத்தான்
தன்றமொழி தாமரையின் இதழுக் குள்ளே
தரிக்கவுமே மலையரையன் கண்டிட் டானே.

86

(அ.பொ.) :—வன்மொழி=வன்சொழி ; வேட்டக்கன்=வேவ்வி
செய்யும் தக்கன்.

மலையரையன் தானெடுத்து கண்ணி லொத்தி
மனைவியவன் தன்கையில்தான் கொடுத்திட்டானே
மலையரையன் மகளாக வளர்த்திட்டானே
மங்கையென்னும் பருவத்தில் சிவனார் வந்து
மலையரையன் மகளாரை மணமே செய்ய
மறையோதும் பெரியோனாய் வேடங் கொண்டு
மலையரையன் மகளாரை உளஞ்சோ தித்து
மாசற்றத் திருமேனி காட்டி னுரே.

87

காட்டிடவே சோதியின்னல் ஒளிபோ லாச்சு
கண்டதுமே விகாரத்தா லப்பா லேக
மூட்டிடவே குதுஸாச்சு சுரோணி தந்தான்
மீறியேதான் மலைதலிலே தெரித்து வீழ்
பாட்டிடவே பரிதியினின் கிரணத் தாலே
பட்டவிட மெல்லாமே கெவுரி யாச்சு
தாட்டிடவே கன்னிருது வானத் தாலே
தனதமய கெவுரியென்ற தாம மாச்சு

88

(அ.பொ.) :—விகாரத்தால்=வேறுபாட்டால் ; பரிதி=ஞாயிறு.

கௌரியாபாண மெழுது

ஆச்சென்ற கௌரியைத்தான் சுத்தி பண்ணி
ஆதிவெடி யுப்புநீர்ச்சு ருக்குப் போடு
தாச்சென்ற சாரநீர்ச்சு ருக்குப் போடு
தயங்காமல் மர்வுதகச் சுருக்குப் போடு
தீச்சென்ற திராவகத்தால் சுருக்குப் போடு
திரும்பவுத்தான் பாலதுகுதி சுருக்குப் போடு
மூச்சென்ற மெழுகாகும் ஆயிரத்தி லொன்று
மூட்டிடவே நவலோகம் ஏமத் தானே.

89

(அ.பொ.) :—பாலதுகுதி செய்முறையைப் போகல் இரண்டாம்
ஆயிரம் பா. எண் 814 முதல் 816 வரை கண்டு செய்த. மர்வுதகம்=
இரண்டாம் ஆயிரம் பா. எண் 880ல் காண்க.

கௌரி மெழுகால் 64 பாடாணமும், 120 உபாசமும்,
கட்டும் ; சத்துக்களுமாகும்.

ஏமமதே யாச்சுதென் நெண்ண வேண்டாம்
இம்மெழுகால் அறுபத்து நாலுங் கட்டும்
ஓமமேயு பரசங்கள் நூற் திருபதும்
உருகியேதான் ஈயம்போல் சத்து மாகும்
தூமமேச ரக்குகளை யெல்லாங் கட்டும்
சுயமான லவணங்கள் கட்டிப் போகும்
சேமமாக வைத்தெடுத்த செல்லம் போலே
சிக்கிரத்தில் சித்தியுமாய் தெளிந்து கொள்ளே.

40

(அ.பொ.) :—தூமம்=புகை; லவணம்=இலவணம்=உப்பு (வகை).

கொள்ளவுமே வல்லேரர்கள் சொன்ன தூல்தான்
கோடியுண்டு குத்திரத்தை மறைத்து வைத்துத்
தள்ளவேவெ குவானசாத் திரத்தைச் சொன்னார்
தனியான கருப்போக்கும் குருவும் மறைத்து
வள்ளவேதான் சுத்தரச வாதி யானால்
வரிசையாய்த்தான் இனங்கண்டு சேர்த்துக் கொள்வான்
துள்ளவேதான் வெட்டவெளி யாக்கி தர்னும்
சொன்னதொரு பாவெல்லாஞ் சிக்குத் தானே.

41

(அ.பொ.) :—வெகுசாகம்=பெரும்பாலும் ; கருப்போக்கு=மர்மவழி ;
குரு=கட்டு, கைத்து, கண்ணென்றால் செய்யத் திறவுகோல் போன்ற
ஓக்கியமான மருந்து. சிக்கும்=கிடைக்கும்.

சிக்காகப் பாட்டனென்ற மூல நாதர்
செய்யியதோர் மந்திரந்தான் திருகல் மெத்த
பிக்காக பொருள்மறைத்துச் சொன்னு ரென்று
பொருளோடே ஆறுமேழுங் காண்டற் சொன்னேன்
தித்தாகச் சொன்னுக்கால் சித்தர் தாமும்
திகைப்பார்கள் என்றெண்ணி கற்றத படியாய்ப்
பத்தாகப் பழுப்பதற்கு வெள்ளைப் பாட்டாய்
பாடினேனே பலபேரும் பிழைக்கத் தானே. 42

(அ.பொ.):—திருகல்=கழற்சியுடையது. பத்தாகப் பழுப்பதற்கு=பந்து மாற்று காண்பதற்கு.

பிழைக்கவுமே எழுகாண்டப் பொருளோ டருளும்
பிரித்துமே ஒவ்வொன்றாய்ப் புகழ்த்து சொன்னேன்
தழைக்கவேதான் சரக்கெல்லாம் வைப்புச் சொன்னேன்
வைவவகை களங்கமுதல் கண்ண மார்க்கம்
புழைக்கவுமே செய்தீரும் சத்து மார்க்கம்
குருக்கிடைச் சிராவணமும் புகைநீ ரோடு
உழைக்கவேதான் செயரசமும் பால ரசமும்
உண்மையாக உலகோர்க்கே உரைசெய் தேனே. 43

(அ.பொ.):—புகைநீர்=திராவகம்; செயரசம்=தெருப்புக்கு ஒடாத வெற்றிகொண்ட இரதம்; பாலரசம்=வாழ்வில் வைத்திருக்கிய இரதம்.

துத்தப்பாடணத் தோற்றம்

உரைசெய்த துத்தபா டாணத் தன்னை
உரைத்திடவே உற்பத்தி இனத்தைக் கேளு
மறைசெய்த மயூரகிரி பருவ தத்தில்
மாசற்ற ரவிபட்டுப் பொங்கி தீற்றுப்
பறைசெய்த பலகைபோலே அடுக்க டுக்காய்
பாடாணம் மலையென்று தன்னிறுப் பத்தி
குறைசெய்து குளிகையிட்டு எடுத்து வந்தான்
கொடுஞ்சுருக்கு பரிசிக்க ஏம மாமே. 44

(அ.பொ.):—மயூரகிரி=மயிலம் என்னும் மூலகன் திருப்பதியும் மலையும்.

பிறவித் துத்தப்பாடணப் பண்ட

பரிசிக்க நவலோகம் ஏம மாகும்
படுமுன்னே குதமிட்ட விபோ லாகும்
தரிசிக்கில் முத்தியுண்டு மோட்ச முண்டு
கணத்திலேதான் காயசித்தி தீர்க்க மாகும்

குருசிக்கில் குருகோடி எண்ணங் கோடி
குளிகையிதில் செய்தாக்கால் கொடிய சுருக்கு
விரிசிக்கில் ஆயிரத்தின் மேலே போடும்
விடுபட்ட யானைதன்னை இதிலே கட்டே. 45

(அ.பொ.):—பரிசிக்க=தொட.

கட்டியேதான் கைக்குள்ளாய்ச் சொன்ன தெல்லாம்
கருத்தாகச் சொன்னாரே மூல நாதர்
வெட்டித்தான் இப்படியே வென்றுந் சொல்லி
விதம்பிரித்துச் சொன்னார்கள் இல்லை இல்லை
பெட்டியிலே வைத்ததனம் போலே யானும்
பிரித்துமேதான் வகையாகக் கணக்காய்ச் சொன்னேன்
பட்டியைப களிலேவைத் தபொருள் போலே
பாடினேன்ப லடோர்க்கும் உதவி தானே. 46

பலன்றுகப் பாடணத் தோற்றம்

உதவியாகப் பலன்றுகமா பாடா ணத்தை
உத்தங்கே உற்பத்தி எங்கே என்று
விதவியாய் விந்தமகா பர்வ தத்தான்
மேன்மையாக இருக்கின்ற பக்கு வத்தில்
வதவியாக நாரதரும் வந்து நின்று
பாத்ததுமேதான் பர்வதத்தைப் பருப்ப மாக
நிதவியாய் நீயிருந்த பலந்தா னென்ன
நினைத்ததொரு வுத்தனையே மறிக்கி லாரே. 47

(அ.பொ.):—தனி=உயர்வு (தனி=உயர்ந்த ஆதனம்) எனவே விதவி=அதற்குமேல் உயர்மில்லாதது (எல்லா மகைகளையுந்விட உயர்ந்தது); நிதவி=குட்டையாக; பலன்=நன் (அ) தீங்கு.

மதித்துமேதான் மகாமேரு பர்வ தத்தை
வானலர்கள் தின்னார்கள் மிம்பர் சித்தர்
துதித்துமேதான் சத்திரகு ரியர்கள் தாமும்
தோத்தரித்து யென்னோரம் தொழுது போற்ற
உதித்துமேயுன் னையொருவர் சித்திப் பதிலை
ஊமைபோலி குத்துவிட்டா ரென்று சொல்லிக்
குதித்துமேதான் நாரதரும் கூறிப் போனார்
குறைவந்து தெஞ்சுதனில் கோப மாச்சே. 48

(அ.பொ.):—கிம்பர்=கிம்பகுடர்.

மிந்தகிரியின் கர்வத்தை அகத்தியர் அடக்கியது
கோபமாக வளர்ந்தோங்கி முகடு மட்டும்
குடத்தைக்கே போகாமல் சுந்தி ராதி
கோபமாக வழிமறித்துக் கொண்டு நிற்க
கருதியதை வேதியர்கள் வாளு ரெல்லாம்
நர்பமாக சிவனாகே முறையிட டார்கள்
தாட்சியாக விந்தகிரி தன்னு லென்றும்
ஆயமாக அகத்தியரைத் தாம் கைத்து
அடக்கிடுவாய் நீயென்று சிவன் சொன்னாரே. 49

(அ.பொ.):—குடத்தை=மேற்கத்தினை; தாட்சியாக=தாழ்ச்சியாக
(குறிகுவென்று).

சொன்னமொழி தப்பாமல் அகத்தி யர்தான்
துடுக்குத்தான் செய்வானே என்று சொல்லி
கன்னமொழி கைதனையே வைத்த முத்தக்
கட்டையாகத் தானாய்ந்தித் தாழ்த்து போக்க
முன்னமொழி முன்போலே இருக்க வென்று
மோட்சந்தா னருளுமையா வென்று கேட்க
அன்னமொழி முன்போலே ஆவா வென்று
அகத்தியரு மப்பாலே ஏகி னாரே. 50

(அ.பொ.):—கன்னமொழி=இனிய (கற்கண்டுபோன்ற) கிமாழி
உடைய அகத்தியர்.

அப்பாலே போனடின்பு நடுக்கத் தீர்ந்து
அழன்றதுவோர் வேர்வெழும்பி இளக்க மாசி
இப்பால்தான் அழுந்தினதால் கையி னாலே
இருத்திடத்தான் அங்கங்கே பலன்று கமாச்சு
தப்பாமல் குளிகையிட்டு எடுத்து வந்து
கருக்காக மூன்றுநாளாட் கொண்டா யானால்
முப்பால்தான் அகத்தியர்போல் சிரஞ்சீவி யாமி
மூவுலகும் சஞ்சித்துந் திரிய லாமே. 51

(அ.பொ.):—அழன்றது=வெழும்பேது; சிரஞ்சீவி=எப்போதும்
வாழ்பவன்.

பலன்றுக் பாடமன வேதை

ஆமென்ற பலன்றுகம்பச் சையில் வேதை
அகத்தியர்கை படப்பலன் றுகமே யாச்சு
தாமென்ற அகத்தியுட பழுப்புச் சாத்தில்
தன்னிறைத்துப் பலன்று கம்நவலோ கத்தில்

வேமென்ற தகட்டித்து மேலே பூசி
வெய்யிலிலே போட்டிடவே ஏம மாகும்
தாமென்ற தாயிரத்தில் வேதை யாகும்
சொல்லிது பலன்றுக்குத் தன்னைத் தானே. 52

(அ.பொ.):—பச்சையில் வேதை=எரிப்பு, புடம் முதலியன
தீக்கியே வேதை செய்யும் சரக்கு.

பலன்றுக்குத் தன்னுடைய மாற்றைக் கேளு
பாங்கான் அறுபத்து நாலு மாற்று
நிவன்றுக்குச் சித்தருக்கும் யோகிக் காகும்
செகச்சால் மனிதனுக்குப் பத்து காணும்
நிலன்றுக்கு இருடியார்க்கு ஐறு காணும்
நிலையினிற்கும் பெரியோர்க்கு இருபத் தைந்து
கலன்றுக்குக் காந்தி கண்டா னானால்
கண்கெட்டுச் செவிடாகிக் கலங்கு வானே. 53

கலங்காமல் ஒன்றுகக் கண்ட பேர்கள்
காட்சியேதான் மெய்துருளக் காட்சி யாகும்
நலங்காம விரண்டாகக் கண்ட தென்ன
தாட்டியேதான் யோகத்தி லிருக்கும் பேர்கள்
நிலங்காமல் நின்றதென்ன குணமாம் தேர்மை
நிறைந்தபதஞ் சனிகுருவே சொல்ல வேணும்
கலங்காமல் வெல்வதென்ன ஐம்பு லனைத்தான்
வேதாந்த அந்தமென்ற விளக்கம் பாரே. 54

வேதாந்தம்

விளக்கமாய் நோக்குவதே எவ்வா ரென்றால்
வேதாந்த மூட்பத்தை விரைந்து கேளு
புளக்கமாய்ப்பு ருவமைய மேல்மூலம் நின்று
புகழாக்கீழ் மூலக்குண் டவியைப் பாரு
கனக்கமாய் நடுமூலக் கண்டம் பாரு
கலங்காமல் எட்டினுட கருவுக் காணும்
குளக்கமாய்த் துவரத்தின் மேலே பாரு
தொடர்ந்தால்தான் போட்டதொரு ஏனையாமே. 55

ஆமென்ற வெளிகடக்க அகண்ட வீதி
அதிகமேதான் இவையெல்லாம் மனகண் டானால்
ஓமென்ற ஒளிகடக்க அந்த போதம்
உன்னியேதான் எட்டிப்பார் அதுவும் பேகம்

தேமென்ற நிலைக்கடக்க முப்பால் தாண்டி
நிலைத்துமேதான் ஏறுபவன் குளிகை ஞானி
மோமென்ற வெளிகடக்க வென்று மில்லை
மூச்சில்லை பேச்சில்லை முழுதோக் கில்லை.

56

நோக்கான பெண்ணிவள்தான் பிரபஞ் சமேயாம்
நொடிக்குணண்டாக் கிந்தானே யழிப்பான் யாரு
ஆக்கான படைத்தழிக்க யாரா லாகும்
ஆதியான ஆத்தான்தான் மணியா லாகும்
தேக்காகப் படைப்பிக்க யாரா லாகும்
செகசத்தி என்றதெரு தாயா லாகும்
விக்கான விடுகிறது யாரா லாகும்
வேதார்த வுன்மணியா லாகுந் தானே.

57

காந்தியாபணத் தோற்றம்

காணவேதான் கார்த்தபா டாணந் தன்னிக்
கருமைநிறம் வரையுக்கான் சனிய னாகும்
பூணவேதான் புருவத்தில் சிவன்தான் தானும்
பெரியமகா மேருவுக்குத் தென்மேற் காசு
மாணவேதான் மலையடியில் இருடி தேவி
மகத்தான பேர்கண்டு அவர்கள் முன்போய்
தாணவேதான் டவமாடிப் பத்தத்தைக் காட்டச்
சர்ப்பந்தான் அசைவற்று விடங்கக் கிறே.

58

(அ.பொ.):—வரையுக்கான்=மிகக் கந்ததடை; சர்ப்பம்=பதஞ்சலி
முனிவர் என்பாரும் உண்டு.

கக்கியதோர் விடந்தானும் கல்லில் வீழ்ந்து
கதிரோன்தன் ஒளிபடக்காந் தப்பா டாணம்
திக்கியதோர் ஆதிமூர்த்தி சொருப மாகும்
சேர்ந்தநவ லோகமெல்லாம் தீனியாகும்
மக்கியதோர் குதத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டு
மணிபோலே நின்றும் கரியி னுள்ளே
சொக்கியதோர் குருக்கோடி சுன்னங் கோடி
சுருதிமுடிந் திடம்போலே சித்தி யாமே.

59

(அ.பொ.):—கதிரோன்=சூரியன்; தீனி=(ஆகாரம்) மடித்து
விடும்; மக்கியதோர் குதம்=இறகிக் கட்டிய இரசம்.

புத்தி கூறல்

சித்தியாய்ந்து ருபதத்தைக் காப்பாய் நித்தம்
நிறமாக வகையெல்லாங் காட்டு வாப்பார்
பத்தியாய்க் குருவின்மேல் பற்று வைத்தால்
பரிவாகக் கண்முன்னே இருந்தா யானால்
முத்தியாங் செகமாதிலட்சி யத்தைக் காட்டி
முப்பாழின் வெளிகடக்கக் குளிகை ஈவார்
புத்தியாய் அண்டமென்ற தமரி லோட
பொருள்காட்டி யிப்படித்தா னென்பார் கானே.

60

காணவேதான் நிர்மலத்தி லிதுதா னென்பார்
கரையித்தி கோடியுக் கிருக்கச் செய்வார்
நாணவேதான் ஞானத்தின் நிலையைச் சொல்வார்
நளினமாக மனஞ்சென்றால் ஏக மேகம்
தோணவேதான் சோதியுட வரைவைச் சொல்வார்
சூட்சமாக சுருக்கியேவே தாந்தஞ் சொல்வார்
தாணவேதான் சாத்திரங்கள் எல்லாங் கீழாம்
தருக்கலாமே சித்தருட பெருக்கம் தானே.

61

(அ.பொ.):—ஏகமேகம்=இரண்டறக்கலந்த நிலம் (சாயுஜ்யம்);
தருக்கலாம்=செருக்கடையலாம்; பெருக்கம்=மேன்மை.

பெருக்கவேதான் உலகத்து யோக ஞானி
மிலத்ததுவோர் கடினமெத்த யேதென் ருக்கால்
தருக்கவேதான் நேரயாலே சடயி னித்து
தாட்சியாக லட்சியத்தைத் தரிக்கொட் டாது
உருக்கவேதான் ஊணவென்றால் எண்ணம் போலாம்
உற்றதோர்வ ருமைவந்தால் ஊனொட் டாது
தருக்கவேதான் உலகத்து ஞானந் தானும்
தனிக்கோடி பேரினிலே ஒருவன் தானே.

62

(அ.பொ.):—ஊனொட்டாது=மனம் ஊனநிக் குவியாது.

கோடியிலே ஒருவன்தான் ஞானி யாகும்
கூர்ந்துமேயார் இலட்சத்தில் ஒருவன் சித்தன்
நாடியிலே ஏமசித்தி யானால் மைந்தா
நலமான யோகசித்தி ஞான சித்தி
வாடியிலே மலேதோறும் நாதர் சித்தர்
வைத்திட்ட முதலான நூலோ சித்தி
ஆடியிலே வாதசித்தி யான பேர்கள்
ஆச்சுதேதாம் நவகோடி சித்தர் தானே.

63

தலகோடி யாச்சுதய்யர் சித்த ரென்பார்
நாடியபேர் எத்தனையோ எண்ணக் கூடா
புவகோடி யுலகத்தைப் போலே ரெட்டி
பூமியெல்லாம் சித்தர்மய மெத்த வாச்சு
தலகோடி உலகத்தார் சேரச் சேர
சித்தர்மய மெத்தவாய் வளர்ந்து போச்சு
உலகோடி உலகத்தில் மூல வர்க்கம்
உகாத்தமாய் மகிதோறும் மெத்த வாச்சே. 64

மெத்தவேதான் உண்டானது தலகோர் போல
மிருந்துமேதான் நிர்விகற்பத் துறைந்தோர் கோடி
பெத்ததோ வென்றாக்கால் பெண்ணுறவே யல்ல
பேசின்ப ஞானத்தில் மிலக்கும் பந்து
பத்தவே வென்றாக்கால் பெத்துறவோ வல்ல
பாய்ந்துமேதான் ஒருநொடியில் குளிகை மிட்டோர்
உத்தவே உறவென்றால்வங் கணமே யல்ல
உன்னிதின்ற வர்சியுட வுறவு தானே. 65

உலகஞ்ஞானம்

உறவென்ற உறவுக்குள் சேர்ந்தா லல்லோ
உகந்துமேதான் விகற்பங்கள் சாரொட் டார்கள்
துறவென்ற தலமாரும் சூட்டு வார்கள்
துரிதமாய் குருபதத்தி லூட்டு வார்கள்
மறவென்ற மதியவிர்தம் சூட்டு வார்கள்
மகத்தான வித்தையெல்லாம் தெரிவிப்பார்கள்
கறவென்ற கடத்தப்பொரு ளிதுதா னென்று
காட்டுபவர் குளிகையிட்டு ஓட்டு வாரே. 66

ஓட்டுவார்தான் உலகத்தார் பார்த்தா ஞாலு
உயர்ந்தமரத் தேறிபூங்கொம் பெல்லாந் தேடி
பாட்டுவார்தான் அதீதமென்ற பழத்தைக் கண்டு
புருமினதால் தனக்கொக்கும் உலக போகம்
கூட்டுவார்தாம் குருசொல்லத் தெரிந்தா னனால்
கொடியான புருவமையுக் கொம்மில் நின்று
கூட்டுவார்தாம் பட்சியைப்போல் பழம்பு சிப்பார்
புத்தியாய்தான் கேசரியாம் முத்திக் காட்டே. 67

முத்தியான சித்தரென்றால் முத்த னுக்கி
முனிந்துமேதான் காயசித்தி பண்ணி வைப்பார்
சித்தியாக மதியழகம் கெகன விதி
சுற்றவேதான் அண்டமெல்லாம் சோடி செய்வார்

நித்தியமா நிர்விகற்ப யுகமு நிற்
தேரான பிரம்மனீரு முடிவு காண
உத்தியாக மனக்கயிற்றால் வாசி தன்னை
மகத்தான கேசரத்தில் மருவு வாரே. 68

(அ.பொ.) :—கெகனவிதி=விண்வழி ; சோடி=அழகுபெறச் செய்
வர் ; நித்தியம்=நியாயம். கேசரம்=சகலாரம் என்னும் (பூ)தானம்.

இலங்கப்பாடணத் தோற்றம்

மருவுகின்ற லிங்கமாபா டாணத் தானும்
வண்மையான் உற்பத்தி வெங்கே யென்றால்
திருவுகின்ற சிவந்தானும் முப்பு ரத்தைச்
சிவத்தெரிக்க வெந்துமேதான் எரிந்து போச்சு
உருவுகின்ற ருத்திரமூஞ் சப்போ தானார்
உயர்ந்ததெற்றிக் கண்ணினாலே பொரியை விசி
நருவுகின்ற ரசகந்தி திலத்தே வீழ
நடுங்கியேதான் லயமாகி லிங்க மாச்சே. 69

(அ.பொ.) :—லயம்=ஒன்றிக்கலத்தல்.

லிங்கமென்னும் பாடாணம் மேருக் கிழால்
லபித்துரச தெந்தியுமே கட்டி யாகி
வங்கத்து மலையடியில் அண்டிக் கொண்டு
மகிதோறும் லிங்கப்பா டாண மாச்சு
பங்கமான பச்சையிலே தொடவே பொன்னும்
பணவெடைதான் பாவினிலே கொண்டர் யானால்
முங்கமான முருக்கம்பூ போலாந் தேகம்
முனிந்துமேதான் இதைத்தேடி புண்ட டாயே. 70

(அ.பொ.) :—அண்டி=நெருங்கி.

ஞானயோகம் கூறல்

உண்டிடவே கேசரந்தான் சரமாய்க் காணும்
உயர்ந்ததுவோர் அண்டமெல்லாம் கைக்குள் னாகும்
அண்டிடவே கேசரந்தான் பறவைப் போலே
அடியேது மேலேது சித்த ருக்கு
மிண்டிடவே கேசரந்தான் விகம்பா மன்றோ
கிளறியேதான் இதனாலே ஐந்து மாச்சு
பண்டிடவே கேசரத்தில் சஞ்ச ரித்தால்
பாங்கான ரசவாதி சித்தன் தானே. 71

(அ.பொ.) :—விக்கம்பு=விண் ; ஐந்தும்=பஞ்சகிருத்தியம். ஆக்கல்,
அவித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்.

ரசவாதம் வந்ததினால் கீர்த்தி யென்ன
நலமான வாசியென்ற யோகம் வேணும்
நிசவாதம் வந்ததனால் கீர்த்தி யென்ன
நிலையான ஞானத்தில் நிலிக்க வேணும்
கெசவாதம் ஏமசித்தி யானு லென்ன
ககனத்தி லண்டமெல்லாம் சுற்ற வேணும்
துசவாதம் சுன்னவித்தை வந்தா லென்ன
சுற்றியேமே லேழுங்கி மேழும் பாரே. 72

(அ.பொ.):—கீர்த்தி=புகழ்; நிசம்=உண்மை; கெசவாதம்=பெரிய வேதைகள் செய்யும் வித்தை; துசம்=துவசம்=கொடி; பெருமையைக் காட்டிக் கொடுக்கடி நிலைநாட்டுவது பண்டுதொட்டுள்ள பழக்கம். துசவாதி என்றால் வேதை செய்து வெற்றிகொண்டு கொடி நாட்டியவன் என்பது பொருள்.

குருட்டுவாதிகள்

பார்த்திடுவார் நன்மையுற்ற வாதி யானால்
பாடாண்டி வாதிக்குப் பூர்வப் பற்றும்
சேர்த்திடுவான் பெண்ணோடே மாயைக் கூட்டி
சித்தித்தே மோகிப்பான் வியப்பான் கோடி
ஏர்த்திடுவான் இருவினையின் பாசஞ் சிக்கி
ஏழுத்துமேதான் சுழலுகின்ற பெற்றியே சுற்றிக்
காத்திடுவான் சோற்றிற்குத் தேற மாட்டான்
கடைகெட்டுத் தான்திரிவான் வாதி தானே. 73

(அ.பொ.):—பாடாண்டி=பாஷாண்டி (கண்மலாதிகள் கண்மாவை விட்டவர்களை இங்ஙனம் அழைப்பர். விதிப்படி துறவுமுண்டவர்களையும் இங்ஙனம் கூறப் பழிப்பர்). தேறமாட்டான்=ஆக்கம் கொள்ளமாட்டான்; கடைகெட்டு=சீழ்த்தரமாகக்கெட்டு.

வாதிகள் தான் இப்படியே கெட்டுப் போனால்
மகத்தான வுலகமெல்லாம் ஊழ லாச்சு
ஞாதிகள் தான் ஞானமென்ற சாங்கம் போச்சு
நாடியொன்றில் நிலலாமல் மனம்பே யாச்சு
கேதிகள் தான் உலகவா சினையில் கூடி
கெட்டார்கள் கிரியையிலே உழன்றார் கோடி
சாதிகள் தான் சரியையிலே நின்று னைத்து
தயங்குகிற கானலைப்போல் தியங்கி னுரே. 74

(அ.பொ.):—கேதிகள்=கேடிழைப்பவர்கள்; உலக வாசனை இப்பற்றுகள்; (மண் பெண் பொன் ஆசையால் ஏற்படும் பற்றுகள்); தியங்கும்=அலையும்; தயங்கு=மயங்கு.

தியங்கினுந்தாம் மாயத்தே லோகத் தோர்கள்
சினந்துவிட்ட ததனாலேயே மனம்பே யாச்சு
உயங்கினுசித் தீர்த்தான் தும்பத் துள்ளே
உன்னவேதான் சித்தரென்ற நாம மாச்சு
தியங்கினுந்தாம் இருடியெல்லாம் விகற்பத் துள்ளே
நிசமார்க் குளிக்கவிட் டோடி னார்கள்
நயங்கினுந்தாம் மெய்ஞ்ஞானி அகண்டத் துள்ளே
நயத்துரைத்த விடமதுதான் உயர்த்தி தானே. 75

(அ.பொ.):—உயங்கினு=முயங்கு. தும்பத்துள்=(குடிக்கல்) கும்பத்துக்குள்.

உரைத்தவிடம் உயர்த்தியென்ன தாழ்த்தி யென்ன
ஒருமைதான் கைநீச்சு ஒருவர் தெப்பம்
இறைத்தவிடம் பின்னொருவர் ஓட வேற்றம்
எப்படிப்போம் எவன்கரை இறங்கச் சேர்க்கும்
மறைத்தவிட மென்னவென்றால் மனமு யர்த்தி
மாட்டுறதும் ஓட்டுறதும் மனதி னாலே
முறைத்தவிடம் மும்முறையைப் பாராமல் கெட்டு
மூச்சான வாய்ப்பேச்சால் முனிந்தார் பாரே. 76

(அ.பொ.):—எவன்=எப்படி, எங்கு; மும்முறையைப் பாராமல்=மூன்றுகிய சரம், யோகம், ஞானமென்றும் வழிமுறைகளைக் கவனிக்காமல்; முனிந்தார்=வெறுந்தார்.

முனிந்துமேயே நீங்களுந்தான் உலகு சென்று
முயற்சியேதான் படுகுழியாம் பாழாம் மாயகை
வினிந்துமே சூழ்ந்துதென்றால் விவேகம்போச்சு
மேன்மையாம் பஞ்சிவிட்ட தீப்போ லாச்சு
துனிந்துமேதான் சொன்னாலும் செவிகே ளாது
துத்தியேதான் அரவுகடித் தலைக்கு ளேறி
மனிந்துமேதான் மலையேறும் சித்த ரோடே
மார்க்கவழி வித்தையெல்லாம் வருகுந் தானே. 77

(அ.பொ.):—மாயகை=(உலக வழக்கு) =மாயை; விவேகம்=பகுத்தறிவு.

சரக்காண்ட பாடாணத் தோற்றம்

வருகின்ற சரக்காண்ட பாடா ணத்தான்
மார்க்கம்தாம் உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
பகுதுகின்ற பாண்டவர்கள் யுத்தத் தன்னில்
பதினாலாம் தாள் தன்னில் சபதம் வந்து
தருகின்ற சயத்திரதன் தலைய றுத்து
தரியாமல் வாயுவாதி ரத்தி னாலே

கருகின்ற அருச்சுன்னின் தன் கணைக ளாலே
காண்டபம் தனில்தொடுத்து காசி தன்னில்
திருகின்ற சிந்துபதி செபத்தில் நிற்கில்
சிரசைத்தான் கையில்லிழ போட்டிட டானே. 78

(அ.பொ.) :—தரியாமல்=தாங்காமல் ; கருகின்ற=மனத்தில் சினங்
கொண்ட ; கணை=பாணம் ; காண்டபம்=அருச்சுன்னனுடைய வில்.

போட்டிடவே சிந்துபதி நிலத்தி லிட்டான்
பொடியாகச் சிரமவெடித்து மடிந்து போனான்
தீட்டிடவே சிவன்கொடுத்த பாணத் தாலே
சிரமறுத்து சரங்கொண்டு போன தாலே
மாட்டிடவே சிரமறுத்து குருதி சிந்த
மலைதோறும் திவலைபட்டு ரவியி னாலே
தூட்டிடவே காய்ந்ததுபா டாண மாச்சு
திறமான சரத்துநின்று சிந்தித் தானே. 79

(அ.பொ.) :—சரம்=பாணம்.

சரத்தின்று திவலைசிந்தி வில்லா லெய்யச்
சாங்கமாக வந்துசரக் காண்ட மாச்சு
தரத்தினின்ற சரக்காண்ட பாடா ணந்தான்
சாங்கமாக மலைதோறும் மிகுதி யுண்டு
பரத்தினின்ற பாடாணம் சிவப்பு வெள்ளை
பண்பாக அம்புபோலே வீழ்ந்தி ருக்கும்
புரத்தினின்ற காண்டபத் தனையொப் பாகும்
பொன்மிறந்த கற்பகமாம் விருட்சத் தானே. 80

(அ.பொ.) :—கற்பகமாம் விருட்சம்=கற்பகம் என்னும் தேவநாட்டு
மரம் ; (இது கேட்டதை மெல்லாம் தரும்).

தானென்ற பாடாணத் தனையெ டுத்து
தங்கத்தின் மேல்தடவிப் புடத்தைப் போட
ஆனென்ற அலரிப்பூப் போலே யாகும்
ஆயிரத்திற் கொன்றிடவே அன்ப தாகும்
வேனென்ற காயசித்தி மிடுக்கு மாகும்
மீறியதோர் கவாசத்தை யுள்ள டக்கும்
தேனென்ற மொழியுடைய சிவகா மித்தாய்
சொன்னபடி சொல்லிவிட்டேன் சூட்சி யாமே. 81

(அ.பொ.) :—அன்பது=(பரகவழக்கு) பூம்பது (80) ; மிடுக்கு=
வலிமை.

சூட்சியான பாடாண மனாதி வித்தை
சிவனுடைய கணையாலே வந்த தாது
சூட்சியான எண்விதல்த் சமியாய் நின்று
ஆடியேதான் கூத்தானால் அகில மெல்லாம்
மீட்சியான செகச்சால் மிவனாக் குள்ளே
மூன்றுலக மெல்லாந்தான் மிரட்ட லாகும்
தாட்சியால் முகடிவந்து மூண்டா யானால்
சலிப்பெய்தி மூதேவி வறுமை தானே. 82

(அ.பொ.) :—அனாதி = தொடக்கங்கொண்டதது ; எண்ணித்
தட்சி=ஆதி, தன, தான்ய, சந்தான, வீர, மகா, கஜ, ராஜஸ்தட்சிகன் ;
அகிலம்=உலகம் ; மூன்றுலகம்=விண், மண், சீம் (பாதலம்) உலகங்கள்.

நடுமாற்றவாந் இலக்கணம்

மூதேவி முன்னிற்கில் உலக வாதி
முனித்துமேதான் சுட்டாலு மொன்று மில்லை
சீதேவி சிறுமையினால் சுட்ட லைந்தால்
செப்புகிற குருவேணும் குருமுன் வேணும்
பூதேவி பொறுமையுற்ற சாந்தி வேணும்
மிரியாமல் சிவயோகம் பூட்ட வேணும்
நீதேவி நிருமையினால் ஞானம் வேணும்
நிலைக்குமது வரத்தான் நேராய்க் கானே. 83

(அ.பொ.) :—சீதேவி=இலக்கும் ; பூதேவி=உலகமாதா ; சாந்தி=
அமைதி.

காணவேதான் ஆணவத்தில் சுடுவார் கோடி
கைமுறைதான் கேட்பதேனோ வென்பார் கோடி
ஆணவேதான் அடவியிலே; ஆலைவார் கோடி
அரைப்பார்கள் சாறுவிட்டு எரிப்பார் கோடி
தோணவேதான் குருக்கானோ மென்பார் கோடி
சூட்டுகிற வரிசையினிற் சுழன்றோர் கோடி
விண்வேதான் மொழிகேட்டு சுடுவார் கோடி
விரண்டுமேதான் கெட்டதிந்த திறந்தான் கானே. 84

(அ.பொ.) :—அடவி=வரணம், காடு.

காணவேதான் நிறையபேர் காரஞ் சாரம்
கண்டுமேதான் தெரிந்துகொண்டேன் சிக்கிற் றென்று
பாணவேதான் பாடினதோர் பாட்டைப் பார்த்துப்
பரிந்துமேதான் ஒன்றோடே ஒன்றைச் சேர்த்துத்

தோணவேதான் கட்டவில்லை தப்பிற் றென்று
குட்சமிது வல்லவென்று பின்னே தேடி
ணணவேதான் உள்வரிமறு படிபுத் தேடி
ஊரினோடு ஓலகமெல்லாம் அலைகின் றுரே.

85

(அ.பொ.):—தப்பிற்று=தவறுதலிட்டது.

உலுந்துமே இல் வலகத்தில் வாத மில்லை
உத்தசெம்பு பொன்னுமோ பொய்தா னென்பார்
தொலுந்துமே வினைதொலுந்தான் சிக்கு மென்பார்
சொன்னுக்கால் குட்சமெல்லாம் வாத மென்பார்
குலுந்துமேதான் கருவினாலே தானே பெண்ணி
கூட்டியே குறுக்குவழி யாக வொன்றை
அலுந்துமேதான் கணங்கன்போல் அனேகம் பேர்கள்
அழன்றுமுன்று பார்த்துமேதான் அலைகின் றுரே.

86

(அ.பொ.):—உலுந்து = வருத்தி; உத்த = வெற்று = தனித்த;
குலுந்து=கெட்டு; கணங்கன்=தாய்; அழன்று=மனம் புழங்கி;
உழன்று=இன்னலற்று.

பார்த்துமே உலகத்தே வாதமில்லை என்பார்
பருக்குமோ நவலோக மதுவொன்றாய்த் தானும்
ஊற்றுமேதான் ஊதுவா ரொருகாகும் காணார்
உறைத்ததோர் வெகுநெருப்பில் ஓடிற் றென்பார்
பூத்துமேதான் புடம்போட்டு ஆடுகுட் டாமல்
பொட்டெனவே தானெடுத்து புட்டுப் பார்த்து
தேற்றமவே இப்படித்தான் இருக்க வில்லை
நெருப்பினிட்டு பார்த்தவுடன் புதைந்து போமே.

87

(அ.பொ.):—புட்டு=உடைத்து; (பென்=பெண் என்பதன் அடியாய்
உலகவழக்கில் இல்லன்னமாயது).

புதைந்துபோமே குருசொல்லா வாத மெல்லாம்
பேராத சாத்திரந்தைப் பேணிப் பார்த்து
வகைத்தும்தான் நூவினுட வர்ம மெல்லாம்
வகையோடே ஆசான்தன் வர்மங் கெட்டு
விதைத்தும்தான் வழியோடே பார்த்து நீயும்
விவேகமாகச் செய்யாமல் விழலாய்ச் செய்வான்
நகைத்துமேதான் காமப்பால் வித்தை தன்னை
நாடினவன் நாய்கடித்த எலும்பு மாமே.

88

(அ.பொ.):—பேணி=ஆதரித்து; வர்மம்=மர்மம்=(இரகசியம்)
மறைப்பொருள்கள்; வகை=முறை; விழல்=விண்.

நானகத்தின் உற்பத்தி

ஆமென்ற தாளகத்தின் பிறவி கேளு
ஆத்தாள்தான் தேவகங்கை தன்னில் தானும்
வாமென்ற மண்ணெடுத்து தாளம் போலே
வகையாகப் பிடித்துமேதான் தாளங் கொட்டி
ஓமென்ற புவரிலோகத் தெறித்து போட
உருண்டுமேலே கத்தகத்தான் விளையும் பூமி
தானென்ற தனுக்குள்ளே விழுகத் தானும்
தாளகத்தான் உற்பத்தி யான வாதே.

89

தாளக வேறுபாடு

உற்பத்தித் தாளகத்தி னேரெனடே புண்டு
உயர்ப்பத்தி ரப்பிண்டித் தாள கம்தான்
புற்பத்தி பிறப்பிதழி நழாக நிற்கும்
பெரிதான சத்துண்டு கய முண்டு
விற்பத்திப் பிண்டித்தா னகத்தைக் கேளு
வினங்கத்தா னில்வாமல் அற்ப சத்தாய்
கற்பத்தில் கட்டியாய்க்க னகமாய்த் தோ ணும்
கருமசந்தா னமெத்தவுண்டு கருதி யாடே.

90

கருதியேநீ தாளகத்தான் பலத்தை வாங்கி
கற்கண்ணச் சிலையிலே கருட்டி வைத்து
திருகியேதான் கீழ்மேலும் கல்லை வைத்து
சிலையிலே பிடித்துமேவெந் நீரில் முக்கு
பருதியேயி ருபத்துமுன்று முறைது வைக்க
பாடாண ஓடுமெல்லாம் கழன்று! போகும்
துருதியே வெடியுப்புநீர்க்க ருக்குப் போடு
துடியான சாரநீர் சுருக்கும் போடே.

91

(அ.பொ.):—கல்லை=கண்ணம்புக்கல்லை; முக்கு=தோய், முறுக்
காட்டு; துருதியே=வாயில் விடித்த. வெடியுப்புநீர்=திராகவம்;
துடியான=காரமான.

நினைக்கீ சத்து

சுருக்கிடுவாய் மகாவுதக சலத்தா லேதான்
துடியான திராவகமும் சுருக்குப் போடு
முறுக்கிடுவாய் பால்துருதி சுருக்குப் போடு
முன்னுற்றுக் கொன்றிடவே மாற்று மாக்கும்

உருக்கிடுவாய் உபரசங்கள் ஈய மாகும்
உத்தமமாய் தங்கமது குருவு மாகும்
மறுக்கிடுவாய் மலைக்கல்வி லெல்லாம் ஈயம்
மனோன்மணியாய் தாளாகத்தின் ஆட்டு தானே. 82

(அ.பொ.) :—மகா உதகம்=போகர் இரண்டாம் ஆயிரம் பா. என்
890ல் காண்க : பாதுகுதி ஷெ. நூல் 814, 815, 816 பாடல்களில்
காண்க : மறுக்கிடுவாய்=காய்ச்சி ஊற்றினால்; ஆட்டு=வேதை (வித்தை.)

அறிவுரை கூறல்

ஆட்டான வாதமெல்லா மேதா லாச்சு
ஆதியாய் ரசத்தையே வேதிக்க வேணும்
பூட்டான போதமெல்லா மேதா லாச்சு
பிறனாமல் மனதையல்லோ செயிக்க வேணும்
வேட்டான வேதாந்தம் பார்த்தா லென்ன
வேதாந்த சாரத்தில் சார வேணும்
நாட்டான நாதமென்றே வேதுக் காச்சு
நாதாந்த யோகத்தில் நாடில் நன்றே. 98

(அ.பொ.) :—பிறனாமல்=பிறழாமல், தவறா மறுதலையாமல்;
சார=சார்த்தொருக.

வேதாந்தக் கருத்து

நாடினால்தல் வினையும்தீ வினாக ளில்லை
நானுமில்லை நீயுமில்லை நடனம் பார்த்தால்
ஊடினால்தான் ஒன்றுமில்லை யிரண்டு மில்லை
உறைந்திட்டால் உன்னுகிற மனமு மில்லை
மூடினாலே வாயுமில்லை மூக்கு மில்லை
முயன்றுவோர் பரிசுமில்லை சத்த மில்லை
பாடினால்தான் பண்டுமில்லை பழக்க மில்லை
பராபரமாய் ஞானமது பவிக்கும் நேரே. 94

(அ.பொ.) :—நாடினால்=ஆராய்ந்தால் : நடனம் பார்த்தால்=
சாயிப் பதவி கொண்டால் : ஊடினால்=வைராக்கியம் கொண்டால் ;
உறைந்திட்டால்=மனம் அடங்கினால் : மூடினால்=கும்பகத்தில் நிலைத்
தால்.

நேராக இந்தமுறை பார்க்க வென்றால்
நித்தியமாய் குருபதத்தில் காத்தி ருந்து
சீராகக் குருசொல்ல துறையைக் காணும்
கட்டாக்கால் ஒன்றுமில்லை தோட மெத்த

தூரான கருக்கண்டால் முடியுஞ் சுண்ணம்
சூட்சந்தான் ஆசான்றான் சொல்ல வேணும்
காராகக் கருக்கண்டால் தொட்ட தாகும்
காட்டாட்டால் கருச்சொன்ன நூலைப் பாரே. 95

பாரென்றன் நூல்தின்னில் மனதை யுன்னி
பலப்பலலாம் பரிநாமம் வெளியாய்ப் போகும்
போரென்றே யகியாதே நூலில் லாட்டால்
பொருந்தியேதான் குருபதத்தில் தொண்டு பண்ணு
சீரெந்தன் மனமகிழ்த்தால் குருதான் சொல்வார்
திரிந்துவிட்டால் நாய்போவே சூட்சம் சொல்வார்
ஆருமெத்தன் அகிந்ததினால் வாத மாமோ
அறியலாமே காப்புறுதல் கடைபுய் பாரே. 96

(அ.பொ.) :—பரிநாமம் = வேறு பெயர்கள் — (பரியாயப்பேர்)
குருஉக்குறி : காப்புறுதல்=கடையும்=கடவுள் வணக்கம் முதல்
கடைசீவரைக்கும்.

பாருமேதீர் வாதிகிட்டே காத்தி ருந்து
பாங்கையெல்லாம் பார்த்திருந்தே னென்று சுட்டு
ஆருமேதான் சரக்கெல்லாம் மணசில் போட்டு
ஆகாமல் சுட்டெரித்து பணம்போச் சென்று
சேருமேதான் சேர்த்துவைத்தால் சொத்துக் காகும்
செலவழிந்து போச்சுதென்று விசார மாகி
வாருமேதான் வாதமது கடிசு யென்றும்
மகத்தான் யோசிக்கா மென்பார் தானே. 97

(அ.பொ.) :—விசாரம்=ஏக்கம்.

ஆமென்றே சொன்னாக்கால் யாங்கண் சொல்வார்
அரிதாகும் நிழலைப்போல் காத்தால் சொல்வார்
நேமென்றே பொய்ச்சொல்லார் நிலைத்த வாதி
நிறைநிறையாய் நினைவதனை சேதிப் பார்பார்
தோமென்ற சொற்பேச்சுப் பொய்யாய்ப் போனால்
துப்பிடுவாய் அவன்முகத்தில் சுணங்க வாதி
ஓமென்ற வொருமொழிதான் நிசுவர திக்கு
ஒருக்காலும் அவர்பதத்தை மறந்தி டாதே. 98

மறந்திடாதே அவர்பதத்தில் வணங்கிக் காரு
மரத்ததிலே வேறையொன்றுங் கேட்க வேண்டாம்
பறத்திடாமல் தொண்டுபண்ணித் திரியும் நாளில்
பக்குவந்தான் செய்திடுவார் பார்த்துக் கொள்ளு

இறந்திடாதே வழுதுதா னுழைத்தா லல்லோ
அல்லார்க்கும் சீவனமா மென்னு னுத்தான்
கரந்திடாமல் குருபதத்தைக் காத்தா லல்லோ
களங்கோடு குருமுறைகள் காட்டு வாரே.

89

(அ.பொ.):—கரந்திடாமல்=வஞ்சனை இல்லாமல்.

மனோசிலைத் தோற்றம்

முறையான மனோசிலையுந் பத்தி கேளு
முதல்வர்தான் மன்மதனை பெரித்துப் போட்டார்
பிறையான ரதிதேவி சிவயோ கத்தில்
பிரண்டுமேதான் சாம்பலிலே அலறும் போது
குறையான குங்குமத்தின் பொடியு மஞ்சள்
குலங்கியழும் போதுதான் கத்தின் பூமி
துறையாக விழுந்திடத்தன் தனத்தில் நானே
தரித்திட்டு மனோசிலையுந் பத்தி யாச்சே.

100

(அ.பொ.):—முதல்வர்=அரசன்; அலறும்=அழும்.

மனோசிலை சத்துநீர்த் தாளகச்சத்துபோல் செய்க

உற்பத்தி மனோசிலையில் மூன்றே யுண்டு
உருட்சியான செயமாங்கி என்ப தொன்று
நற்பத்திர தாங்கினன்ப தொன்று மாகும்
நலமான பீதவரீணி யென்ப மூன்றும்
முற்பத்திர செயமாங்கி முக்கோ ணந்தான்
முனிந்தபசுந் தேசிகப்பா யிருக்குங் காணும்
கற்பத்திர தாங்கியென்ப ததுவுந் தானும்
கனிந்தரத்த வர்ணமா யிருக்குந் தானே.

101

(அ.பொ.):—பசுந்தேசிகப்பாய்=பசுனை நிறத்தில் செத்திறம் கூடி
யதாய்; கனிந்தரத்தவர்ணம்=சத்தமான சிவப்பு நிறம்.

இருக்குமேதான் பீதவரீணி சுத்தி யானால்
ஏத்தமாக செம்புநிறம் கருஞ்சி வப்பாய்
பருக்குமேதான் காரியப்பற்ப மாக்கும்
பாங்கான தாளகம்போல் பத்தம் பண்ணி
பெருக்கவேதான் நவலோகத் திட்டா யானால்
பேரான மாத்தலுவுந் உயர்த்தி மெந்த
தருக்குமேதான் காயசித்தி கணத்தி லாகும்
சதுர்புகழும் வாதசித்தி யாட லாமே.

102

(அ.பொ.):—ஏத்தமாக = மெலானதாக; பத்தம் = பத்தம் =
கட்டுதல்.

வேதாந்தம் கூறல்

வாதசித்தி யென்றாக்கால் எளிதல் லகாணும்
மகத்தான எடுத்தசடம் நவத்தா லெய்தும்
சூதசித்தி கண்டாக்கால் காய சித்தி
சுத்தியாந்தான் யோகசித்தி யெட்டு மாகும்
நாதசித்தி கண்டாக்கால் ஞான சித்தி
நாடியேதான் மனஞ்செய்க்கும் குளிகை யாகும்
போதசித்தி கண்டாக்கால் ஷிகை ளேகும்
பொருளில்லை என்றாக்கால் புலம்பு வானே.

103

புலம்பினாலே தான்வருமோ மகத்தாம் சித்தி
பிரித்தந்த நூல்பார்த்தும் பொருளோ காணார்
அலம்பினால்தான் வேதாந்த நூலைப் பாரு
அமிர்தமான யோகத்தி லண்டிப் பாரு
உளம்பினால்ஒண் டிப்பார்வெட் டவெளி யாகும்
ஒதுக்காகச் சொல்லவில்லை மறைப்போ இல்லை
நிளம்பினால்தான் ஒருவேகை கணத்தி லாகும்
சிக்கிலுந்நீர் துணிமட்டும் தொடர்ந்து போமே.

104

(அ.பொ.):—அலம்பினால்=அமைதி கெட்டால்; அண்டி=
நெருங்கி; உளம்பினால்=மனம்தீர்ந்தால்; ஒதுக்காக=தனித்து;
நிளம்பினால்=நிறைவுபெற்றால்.

தொடராமல் போவதுதா னெதினு லென்றால்
துரிதமாய் ஆயிபதம் துறிக்காத் தாலே
அடராமல் போவதுதா னெதினு லென்றால்
ஆசையென்ற மாயத்தில் அழுந்தி னோர்க்குப்
படராமல் போவதுதான் எதினு லென்றால்
பலப்பலவாம் வேதாந்தம் பாரா தாலே
இடராமல் போவதுதா னெதினு லென்றால்
ஏற்றமான் யோகசித்தி யெய்யுந் காணே.

105

(அ.பொ.):—அடராமல்=நெருங்காமல்; படராமல்=பரவாமல்;
இடராமல்=தடை இராமல்.

சித்தியில்லா மூடரொகு கோடர் கோடி

சீரறிந்து பாராத கசடர் கோடி

புத்தியில்லா புகழ்பூணு மூடர் கோடி

பூசைவிட்டுத் திரிகிறதோர் வீணர் கோடி

பத்தியில்லா ஞானமெங்கே என்பார் கோடி

பார்த்துமேதான் பூணுமல் பிறகென் பாரிகள்

சத்தியில்லாச் சாங்கமென்றும் பார்ப்பார் கோடி

தரியாமல் போதத்தைப் பாரார் பாரே.

106

(அ.பொ.):—சீர்=பெருமை; பூணு=பெருத; சத்தியில்லாச் சாங்கம்=உறுதிப்பாடில்லாத சடங்குகள்; போதம்=ஞானம்.

பாராமல் ஞானத்தில் என்ன தேகம்

பகமத்தில் பாசத்தில் கணமே தானும்

சேராமல் கண்மூடிப் போதம் பார்த்து

சிவமுற்றும் உறுதியெல்லாம் அறுந்து போச்சு

கூறாமல் மரயத்தில் மனதைத் தட்டி

புகுந்துவல்லோ பார்க்கவுன்னி நற்றி நப்பு

தாராமல் உண்டுடுத்தி கையோகித்து

சடமான சென்மத்தை தள்ளா காதே.

107

தள்ளவேதா னுகாது நற்சென் மத்தைத்

தவம்செய்து அனேகநாளெ டுத்த சென்மம்

தள்ளவேதா னுகாது ஞானம் புக்கு

சடத்தோடே மூன்றுலகம் சாதித் தாடு

தள்ளவேதா னுகாது அதனால் பிறவி

சமர்த்தாக ஞானத்தில் தனித்து வுன்னி

தள்ளவேயா காதுகாய சித்தி பண்ணு

தவறாமல் யோகத்தைக் கண்டு தேறே.

108

உண்ணவேதான் என்னுக்கால் உண்ணப் போமோ

உகந்துமேக விட்டுறையத் தன்னு லுண்ணும்

தெண்ணவேதான் மனமொன்றில் தேறப் போமோ

செகச்சால மொழிந்தாக்கால் தேற லாகும்

அண்ணவேதா னுங்கார மாற லாமோ

ஆணவந்தா னற்றுக்கால் கர்வம் போகும்

மண்ணவேதான் மனமாயில் மாறு வாளு

மாயத்தால் பாசமெல்லாம் மாறுந் தானே.

109

(அ.பொ.): ஆங்காரம்=சினம்; ஆணவம்=செருக்கு.

தானென்ற பாசமற்றால் பிரம ஞானம்

தனியான பதியில்நில் பரம போகம்

நேனென்ற நேசமற்றால் நிர்வி கற்பம்

நினைவழிந்தால் நிராத்ர மான தாகும்

நானென்று அற்றதல்லோ குணத்தின் வீதி

நல்வினைத்தி வினையிரண் டநாச மாறும்

கோனென்ற குருவானோர் குருட்டை நீக்கி

கூடல்கண் டகுறிபேரல் கூர்ந்து பாரே.

110

(அ.பொ.):—நிர்வி கற்பம்=பேதமற்ற நிலை; நினைவழிந்தால்=மனம் குறிந்தால்.

காணவேநீ எல்லாந்தான் கண்டு தேறி

கலங்காமல் லட்சியத்தைக் கருதி யுன்னி

ஊணவேதான் உண்டுடுத்த தெல்லாம் பொய்யாம்

ஒன்றுமில்லை வெட்டவெளி யொக்கு மொக்கும்

பூணவேபி றவிவந்து லாய்க்கா மல்தான்

பிடுங்கிடவே வாதாரம் புக்கி யேறு

மூணவேமொண் டிறைக்குமே கச்சம் போலே

முளைக்குமே பிறவியென்ற பிறப்பு தானே.

111

பிறவியைத்தான் முனையிலேயே பிடுங்கிப் போடு

பிலத்துமேதான் வேருணில் பிடுங்கப் பேர்கா

மறவியைத்தான் மறைதன்னில் பட்டிந்த கூற்றை

வாசனைதான் வந்துசுற்றி மாய மெய்தும்

துறவியைத்தான் பெண்மாய்கைச் சுற்றிக் கொள்ளும்

சுருக்காக முலைபார்ப்பார் தனக்கைப் பார்ப்பார்

பிறவியைத்தான் பாசத்தால் மரிக்க னன்றே

பாங்கான ஞானத்தில் பரிந்து கூடே.

112

(அ.பொ.):—பிறவியை=(இந்த) சென்மத்தை; மரிக்கல்=சாகச் செய்தல்.

ஓளபலப் பாபனாத் தோற்றம்

பரிந்துதான் ஓளபல பர்ட்ரணத் தானும்

பாங்காக உற்பத்தி யெங்கே யென்றால்

திரிந்துவுமே திரிபுரத்தில் தகனம் பண்ணும்

சிவன் தானும் திருவாலங் காட்டின் முன்னே

பரிந்துமேதான் மாலேல விஸாச மாகி

பாண்டவ நாட்டியமாகி வாது தன்னால்

வரிந்துவட வாக்கினிபோல் கொடுக்காளி

வாதுக்குச் சிவனோடே யாடி னானே.

113

ஆடியதோ ராட்டையெல்லாம் சிவன்தான் பார்த்து

ஆலமரத் தான்மீழே விசுவ ரூபம்
வாடியதோர் வலதுபதம் தரையி லூன்றி
மாசற்ற இடதுபதம் உயரத் தூக்கி
நாடியதோர் நடனத்தான் பண்ணப் பட்ட
நடனத்தை யனைவோரும் தரிசித் தார்கள்
கூடினதோர் மகிழ்ச்சிமிகத் தான டைந்து
கூற்பாடு கொடுகா வியைத்தான் கேனே. 114

காளியிக் வெட்கமது தான டைந்து
கடிந்துமே பிரளயகாலாக் கினியே போலே
கூளித்தாயும் பெருமூச்சை வெளியே காட்டி
கோபமாய்த்தான் ஓளபலமாய் ருதுவாய்ப் போனான்
சூளியம்மை ஆலகால நஞ்சைப் போலே
கரந்துமேதான் மலையடியிற் பரந்து போச்சு
வெளியான ஓளபலத்தில் வந்த தாலே
வெட்கியேதான் மலையோறும் படிந்து போச்சு. 115

(அ.பொ.):—பிரளயம்=அழிவு; பரந்து=பரவி.

ஓளபலப் பாபனத்தின் செய்தைகள்

படிந்துமேதான் ஓளபலப் பாபாண மாச்சு
பத்திரமா காளியின்தன் ருதுதன் னாலே
கடிந்துமேதான் கறுப்பென்றும் சிவப்பே யென்றும்
கனந்துமேதான் மெழுகூர்ந்து அணிழ்த் மாகும்
திடிந்துமதை சிவப்புக்குள் திலகம் பண்ணி
சென்னிதன்விலி வைத்துமதை மிட்டுச் சென்றால்
இடிந்துமேதான் இரும்பான கதவெல் லாந்தான்
எற்றினாலே திறந்துபோகும் கண்டு கொள்ளே. 116

(அ.பொ.):—திலகம்=திலகம்=நெற்றியில் இடும் பொட்டு (குறி);
சென்னி=நலி; இங்கு நெற்றியையும் குறிக்கும்; எற்றினால்=இடிந்தால்.

திறந்துபோகும் கறுப்பேதான் செம்பில் வேதை
திறமாக வாயிரத்திற் கொன்றே போதும்
கறந்துபோகும் என்னளவு பரவி லுண்ணு
கற்பாத்த காலமெல்லா மீண்டுண் டாகும்
இறந்துபோகும் இளமையெல்லா மீண்டுண் டாகும்
ஏற்றமாகும் என்னுளும் பாலை யாவான்
பறந்துபோகும் ககனமதி லண்ட மெல்லாம்
பாரேழுஞ் சுற்றியேதான் திரிய லாமே. 117

(அ.பொ.):—கற்பாத்த காலம் = பிரமணுதல ஆயுட்காலம்;
பாரேழு=ஏழு கண்டங்கள் கொண்ட உலகு; பிசு=தூற்றம்; தப்பு;
பாலை=இளையக.

திரிவார்கள் நாதாக்கள் இருடி சித்தர்
சேர்ந்துமேதான் நீங்கனெங்கே காணப் போரீர்
மிரிவார்கள் இனங்கண்டு சேர்ந்து ஆடல்
பிசகாமிப் போகாது யுகாந்த கல்பம்
அறிவார்கள் மனியாலே யகண்ட விதி
அசக்கினாலே யசையாது விட்டால் நீளும்
பரிவார்கள் இகழ்ச்சியெல்லாம் நீக்கிப் போட்டு
பரிமாண போதத்தி விருந்து வாழே. 118

வாழ்ந்தாக்கால் சிவயோகி சித்த னாகும்
வாழாட்டால் கடைகெட்ட நாய தாகும்
ஆழ்ந்தாக்கா லாக்கினியா லுண்ணு முண்ணும்
அப்பவேதான் சிவனுடல் விட்டுப் போனான்
தாழ்ந்தாக்கால் பின்னுமித்த சடமுன் டாமோ
தருக்கியேதான் நிலலாமல் புக்கி யேறு
மாழ்ந்தாக்கால் வாக்குதன்னால் மனது தன்னால்
மகத்தான பூரணத்தில் மருவி டாயே. 119

(அ.பொ.):—தாழ்ந்தாக்கால்=தாழ்த்து வணங்கி வேண்டினாக்கால்;

மருவியே காணவென்றால் சிவனைப் பூசி
மகத்தான வைந்தெழுந்தை மவுன மோது
உருவியேதான் காணவென்றால் வாமம் நில்லு
உச்சரித்து வஸ்துவுடன் சுற்றிக் கொள்ளு
மருவியேகாண வென்றால் ஞானவழி கூடு
பாங்காகத் தலங்கண்டு சிவத்தி னின்று
நருவியேகா ண்வென்றால்பார்த் துண்ணு வாசி
நலக்கமாக விட்டாக்கால் ஞானம் நீச்சே. 120

(அ.பொ.):—வஸ்து=(பாவஸ்து) செம்பொருள்; சுற்றிக்கொள்=
அழித்து பற்றிக்கொள்; தலக்கம்=சோம்பல்; நீச்சே=(நீத்தே) நீங்கியது.

ஞானந்தான் நீச்சென்று அருள்தான் செய்து
நாதாத்த நிர்க்குணமே மகனே கேளு
மோனந்தான் நாலுலண்ண நீச்சி கண்டோடி
முயற்சியாக வாதவித்தை யாடி னார்கள்

சனந்தான் சொன்னாரே என்ன மாயம்

இகழ்ச்சியாய்ச் சொல்லிடுமோ வேதத் தானும்
ஆனந்தான் வாச்சென்று சொல்லு வார்கள்
அவருடைய கிரிகையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளே. 121

கிரிகையெல்லாம் பார்மந்தா பொதுவாம் பூசை
கேட்டதுமே வரமமவன் கூடச் செய்வான்
மரிகையிலே மறித்துசென்று வாசி பார்ப்பான்
மனமுவந்து ஞானத்தின் வழியிற் செல்வான்
இரிகையிலே இதைவிட்டால் பின்னென் நெண்ணுன்
ஏழையான பொய்வாதி ஒன்று மில்லை
கருகையிலே சிரங்குகொண்டு வறுமை கொண்டு
சுத்தியேதான் ரசதோடம் மாளு வானே. 122

(அ.பொ.) :—ரச தோடம்—இரத்தத்தாவேற்படும் நஞ்சுக் குணம்.

சிவன் வித்தாயி தூதந்தக் கட்டவேண்டுமெயொழிய கடக்கடதுது
கட்டால் நாகமெய்தும்

மாளாமல் இருக்கவென்றால் சொல்லக் கேளு
மகத்தான் குதமென்ன சிவனின் விந்து
கேளாமல் இதைச்சுட்டால் நாக மெய்தும்
கெட்டியா யிதைக்கட்ட சொர்க்க மெய்தும்
தூளாமல் கெத்தியது பரைக்கு நாதம்
கட்டாக்கால் ரனிகோடி நாகக் காணும்
வேளாமல் உபரசங்கள் கர சாரம்
வெந்தாக்கால் கடைத்தேருன் துரோகி தானே. 123

(அ.பொ.) :—பரை=பரசத்தி.

தானாக இதையறிந்து வல்லோர் ரெல்லாம்
சமர்த்தான குருசொல்ல வறிந்து செய்வான்
ரனாக இல்லாட்டால் தானின் செய்வான்
இடும்பாகச் செய்யார்கள் நல்லோர் கண்டாய்
வானாக வல்துவுண்டு உமைமையக் கேட்பார்
வல்லமையாம் சிவயோகி இருடி சித்தர்
தானாக சோமப்பால் உண்டு பார்ப்பார்
சத்தான ரசவாதம் சித்தி யாமே. 124

(அ.பொ.) :—தானின்=தால்வழி; இடும்பு=மிடுக்கு; சோமப்பால்=
சோமன்=சத்தின் (இது சிதாசாதத்தில் காணும்); பால்=அமுதம்.

சாணங்கப் பட்டானத் தோற்றம்

சித்தியான சாணங்க பாடா ணத்தான்
சிறப்பாக உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
உத்தியாக தேவேந்தி ரனுபு தத்தால்
மலையெல்லாம் சிறகறிந்து வீசிப் போட
மத்தியான மைநாகப் பருவ தத்தான்
மகத்தான் கீழ்க் கடலில் தானி ருந்து
பத்தியாக பறந்துமேற் கடலில் தானும்
பயந்தொளிக்கில் விபரவையும்தான் பரத்த தன்மே. 125
(அ.பொ.) :—தேவேந்திரன் ஆயுதம்=குளிகை (வச்சிரப்படை).

பரந்துமேதான் மலேநோறும் நிலத்தின் கீழே
பட்டவிடம் குரியனின் கிரணம் தங்க
கரந்துமேகாயித் துதான் பூமி மலைகள் தோறும்
கபடியாய்ச் சாணங்கப்பா டாண மாச்சு
துறந்துமேதான் இதையெடுத்துச் சுருக்குப் போடு
செம்பான நவலோகத் தீந்தா யானால்
சுறந்துமேதான் பத்தரைதான் ஆணிக் கொக்கும்
குட்சத்தில் காயசித்தி யாகும் பாரே. 126

(அ.பொ.) :—சுறந்து=சுறந்து; பத்தரைதான் ஆணிக்கொக்கும்=
பத்தரைமாற்று ஆணிப்பொன்னுக்கு ஒப்பாகும்.

அம்மாணப் பூரிக்க வாதமுதல் கற்பம்வரை சொல்வான்

பார்க்கவெல்லாம் சித்திக்கும் சிவயோ கிக்கும்
பரிவாக காயசித்தி பண்ணி னோக்கும்
மார்க்கவேம் னோன்மணிபாம் சத்திக் குத்தான்
மனதானால் மார்க்கத்தில் வாத மிவான்
சேர்க்கவேதான் சிவயோக வழியும் சொல்வான்
சுற்றுதற்கு குரிகைதந்தும் ஆடச் சொல்வான்
மூர்க்கவேதான் ஞானவழி இதுதா னென்பான்
முத்திக்கு வித்தான சித்துத் தாயே. 127

(அ.பொ.) :—பரிவாக = அக்கரையோடு ; மனதானால் = உளம்
கனித்தானால் ; குரிகை=கமனக்குரிகை.

தாயான பரபரிவை நித்தம் போற்றி
சத்தையாக முத்திபத்தி வேணு மென்றால்
சேயான சிவன்தனையெப் பொழுதும் போற்றி
செகமெல்லாம் சுற்றுதற்கே ஆசை யானால்

தீயான மேனியில்குண் டனையப் பாரு
தீயதைப்போல் பளிச்சென்று சிறந்தே யோங்கும்
ஓயாத திசைநாதம் குருவைக் காணும்
உயர்த்தேதான் மதியமிர்தம் உண்டி டாயே. 188
(அ.பொ.):—சத்தையாக—(சிரத்தையாக)—மிகக் அக்கரையோடு.

மதியமிர்தம் முண்டாக்கால் சித்தி யாகும்
மாசற்ற பொற்சிலைபோல் தேக மாகும்
புதியமிர்தம் உள்ளவரை பனிரெண் டாண்டு
பாங்காக இருக்கையிலாம் ஞான சித்தி
துதியமிர்தம் தென்கடலும் வடக்குங் காணும்
சிறந்தமகா மேருவுக்கு வடக்கே போகும்
நதியமிர்தம் உண்டவனே ஞான சித்தன்
நாட்டினால் சித்தரோடு யோகி யாமே. 189

யோகியென்றும் சித்தரென்றும் வாதி யென்று
முரைக்கிறதோர் மகிமைவந்த உறுதி கேளு
பாகியென்ற சிவன்விந்தைக் கட்டி னாலே
பதிவான மூவருக்கும் கீர்த்தி யாச்சு
தேதியென்ற புத்தரென்றும் முத்த ரென்றும்
நேரான அவர்களுக்கு வாத சித்தி
போகிபுத்த சமணரென்றும் வேறே யென்றும்
போற்றியே ஆயிரையத்தான் பூசிப் பாரே. 190

ஆயிரையத்தான் பூசிப்பார் கோடி சித்தர்
அகமான பொற்பூவால் யோகி யாவார்
ஆயிரையத்தான் போற்றியேவர் சிப்பா ரப்பா
அனுதினமும் மெய்ஞானி யோகம் செய்வார்
மரையையத்தான் தோத்தரித்து ஆயிப் பரில்
மகிழ்ந்துகொண் டல்கிரியின் கண்டத் தேத்து
மரையையத்தான் சோடசமா முபசா ரத்தாலே
வருத்தவேதான் வாதசித்தி யீவான் தானே. 191

(அ.பொ.):—அகம்=மனம்; வாசிப்பார்=வாசியோகம் செய்வார்;
சோடசம்=பதினாறு.

வாதசித்தி வந்திடவே பூசை பண்ணி
மனதைச்சுத் துசைதன்னி யமாகப் பாரு
நீதகந்தி முக்குணமே தூய தென்று
நிறைந்ததோர கண்டபரி பூரணத்தான்

ஞாசித்தி வரவேணும் தாயே யென்று
தோத்தரிக்க வரவென்பான் மணிபூத் தாயை
போதசித்தி மனங்கூடிச் சென்றே ஏறு
பிறவியற்றுப் பூரணத்தில் சாகு வாயே. 192

கீர்ப்பரிப் பரணாத் தோற்றம்

சாரவேதான் கீர்ப்பரிப்பா டாணத் தானும்
சாங்கமான உற்பத்தி தன்னைக் கேளு
ஹவேதான் முன்னுளில் முப்பு ரத்தை
முனிந்துமேதான் சிவன்தானும் எரிக்கும் போது
மாரவேம காமேரு பருவ தந்தை
வளைத்துமேதான் வாகுகியை நாணி யேற்றி
ஆரவேதான் அரியைத்தான் கருவி யாக்கி
அரன்தானும் எய்யவேயன் அம்பு பட்டுப்
பாரவேமுப் புரத்தானே பட்டுத் தீயாயிப்
பற்றியேன் எரித்துமேவெண் தீரூய்ப் போச்சே. 193

போச்சென்ற மகாமேரு கிரியில் லாவி
பினுகமான பாணியென்ற பேரு மாச்சு
கேச்சென்ற கிரியில்தின் றுதுணி சிந்த
கெட்டியாக மலைகளிலே வீழ்ந்த போது
மாச்சென்ற மலைவெதும்பிப் புழுக்க மாகி
மகத்தான கீர்ப்பரிப்பா டாண மாச்சு
பாச்சென்ற பகமஞ்சன் நிறமு மாகப்
பாரமாகக் கட்டியாக இருக்கும் பாரே. 194

(அ.பொ.):—பினுகம்=விட.

இருக்குமேக ருத்தவன்தன் வில்ல தாலே
ஏற்றமான கீர்ப்பரிப்பா டாண மாச்சு
பருக்குமேதான் பச்சையிலே ஹம் வேதை
பணவெடைதான் பாவினுண்ணு பால னுவாய்
சொருக்குமேக லேமித்தால் சரக்கெல் லாம்காம்
சோர்ந்துமேதான் கல்லாகும் குத்த தானும்
தருக்கெல்லாம் உச்சரங்க ளெல்லாம் செம்பாம்
சாற்றரிது இதன்வேதை தரிக்க டாதே. 195

(அ.பொ.):—ஹம்=புகை.

கூடாத கர்ப்பரிப்பா டாணத் தாலே

குறுக்கினாலே அந்நூற்றில் எட்டு மாற்று

பாடாத பாறையிதில் கோடா கோடி

பாங்கையெல்லாம் சொல்லுதற்கு எனினால் கூடா

தாடாத தங்கமது செம்பு மாறும்

தாக்கினாலே கொடுஞ்சுருக்கு ஏமச் செம்பு

வாடாத மலையினின்று படிந்த தாலே

மகத்தான உயர்த்தியாக வாத மாச்சே.

136

(அ.பொ.) :—அந்நூற்றில்=(500-ல்) ஐந்நூற்றில்.

வாதத்தில் சுறுக்குப்பா டாண வித்தை

வகையிதற்குப் பெருமைவந்த வீரப் பென்ன

போதத்தில் சிவனோடு தேவி தானும்

பேராங்க ணபுதக்குங் கிரியத் தேவர்

ஆதத்தில் இருடிசித்தர் முனிவர் சீலர்

அசுரயட்ச ராட்சதக ரீரக னோடு

சாதத்தில் சந்திரகு ரியகோள் நள்ளன்

தரித்திருந்த படியாலே வீரப் பாச்சே.

137

வீரன நாதமது சத்தி யாச்சு

விரைந்துநின்ற சுக்கிலமுஞ் சிவமே யாச்சு

சேரான பிறப்பதிலே சிவ கோடி

சித்தமுனி இருடியோசி இதனால் தேகம்

கூறான இதுரென்றும் குறிந்து பார்க்கில்

குறியான வகாரமொன்று சிகர மொன்று

வாரான இவையிரண்டால் வாத மாறும்

வைக்கவிடங் கொள்ளாது வரைத்தி டாதே.

138

வரைந்திடாத வாதவித்தை சிவயோ கிக்கும்

மவுனமான இருடிசித்தர் வாயிக் தாகும்

பரைத்திட்ட கையித்தி பண்ணி னாரே

பாசமுற்ற காமியென்றால் சடத்தைக் கொல்லும்

கரைத்திட்ட காமியென்றால் இங்கி தம்போம்

காரணமாம் பிறவியிலே தள்ளிப் போகும்

இறைந்நிட்ட ஆணவத்தை யடித்துத் தள்ளி

எழும்பாமல் வாசனையைக் கொன்றாக் காமே.

139

(அ.பொ.) :—இங்கிதம்=பன்பு ; வாசன=முற்றிறனின் விட்ட குறை தொட்டகுறையால் காரணமும் கற்றிதழுவின்றி யெழும் மன வெழுச்சி.

கற்பாடானத் தோற்றம்

வாசனையாம் கல்வினுட பாடா ணத்தின்

வகையான வற்பத்தி சொல்லக் கேளு

தூசனையாய்த் துடுக்கான அசுரன் தானும்

சிவன் தன்னை வெகுநாளாய் அர்ச்சித் தேத்திப்

பாசனையாம் மாவரங்கள் பேறும் பெற்றுப்

பதினுறு உலகோர்க்குப் பயமுண் டாக

பூசனையாம் பூமியைத்தான் வைக்கோல் போலே

போற்றுமேதான் கக்கத்தில் இடுக்கி னானே.

140

(அ.பொ.) :—துடுக்கான=துணிந்த துட்டினா ; பேறுபயதினா வகை நம்பேறுகள்.

இடுக்கியேதான் பாய்போலே சுருட்டிக் கொண்டு

எளிதர்க்கு கடல்தன்னில் ஒளித்துக் கொண்டான்

தடுக்கியேதான் வாடுஞ்சுரு திசைக் கலங்கி

நறுந்துழாயார் விட்டுணுவின பாதம் போற்றி

திடுக்கியேறி சாசுரன் தான் இரணியாட்சன்

நிலமெல்லாம் பாய்போலே சுருட்டிக் கொண்டு

கடுக்கியேதான் கடலுக்குள் ஒளித்தா னென்றார்

கண்முன்னே சொல்லிடவே பார்த்திட் டாரே.

141

(அ.பொ.) :—திசாசுரன்=இராக்கதன்.

பார்த்திட்டு ஏனமாக உருவெ டுத்து

பாறையைத்தான் உழுதுசீராய் பண்ணிக் கொம்பால்

சேர்த்திட்டு திசாசுரனைக் குத்திக் கொன்று

திரட்டினதோர் பூரியெல்லாம் முன்போ லாச்சு

ஏர்த்திட்ட இரணியாட்சன் சிரசின் ரத்தம்

எங்குந்தான் தெரித்திடவே மலைகள் தேறும்

பூர்த்திட்டக் கல்லாவி நஞ்சு யாச்சு

பேராண மலேதோறும் உண்டு பாரே.

142

(அ.பொ.) :—ஏனம்=பகற்.

உண்டுமேகல் பாடாணத் தன்னைத் தானும்

உடைத்துமேதான் கட்டியாக வெடுத்துக் கொண்டு

பண்டுமனை முன்போலே சுருக்குப் போடு

பாங்கான மெழுகாகும் பத்தத்தில் வாங்கி

உண்டுமேந வலோகத்தா யிரத்திற் கொன்று
ஊட்டவேதான் பசும்பொன்னும் உண்மை சொன்னேக
கண்டுமேதான் காயசித்தி கருங்கல் லாகும்
காயந்தான் கருங்கல்லு தனையொப் பாமே. 143

ஞானயோகம் கூறல்

ஒப்பான லட்சியந்தான் மும்மூ லத்தே
உன்னியந்த கேசரினைய யூணிப் பாரு
கொப்பான கீழ்மூலம் பளிச்சென்று கண்டால்
கூடியுமே மேலாறுங் குப்பென் றுகாணும்
கப்பான நடுமூலக் கண்டம் தின்றால்
கழிகிறதோர் பன்னிரெண்டில் நாலுங் காணும்
துப்பான மேல்மூலப் புகுவம் தின்றால்
சோதியான துவாதசத்தின் வழிச்செல் வாமே. 144
(அ.பொ.) :—மும்மூலம் = அடிநடுமூடி என்னும் மூலாதாரம், அதா
கதம், சகஸ்ராரம் என்பன.

செவ்வையான வழியோடே லாசிகண் டிதிச்
சிதறமல் மனதுன்னிக் கருதியேறு
மவ்வையாக ஏறுமட்டும் மனந்தா னுசான்
மனம்புக்கில் வெளியோடே ஒன்று மில்லை
உவ்வையாக வெளியோடே வெளிதான் கூடும்
உகந்துமேதான் மூன்றுவரைக் கடந்து சென்றால்
தவ்வையான வுன்மணித்தா யங்கே நிற்பான்
சதாகோடி ரவிமதியாம் காந்திக் கொப்பே. 145

மதியினாலே மயங்காதே மாதாப் போற்று
மனதுணித் தமரோடே சென்றே ஏறு
ததியிலேதான் நின்றந்த அகண்டம் பாரு
தானுன தொன்றுமில்லை நீயு மில்லை
எதியினிலே நிர்மலத்தி லடங்கி னுப்போல்
ஏகமாய்தின் றதொன்றுமின் னொன்று மில்லை
வழியினிலே விழந்தாற்போல் மாயா லோகம்
மயக்கத்தை விட்டுவிட்டு மலையிலேறே. 146

அஞ்சனப் பாபனத் தோற்றம்

மலையினிலே அஞ்சனப்பா டாணத் தானும்
மருவியேதான் உற்பத்தி மார்க்கக் கேளு
தொலையிலேதான் பூர்வத்தில் சிவனே தானும்
திரிபுரத்தை தகனந்தான் பண்ணும் போது

கலையிலேந கைசெய்யக் கால்தி தோன்றிக்
கடந்தமுப்பு ரந்தானும் எரிந்து போக
கலையிலேகா டோடுநா டுமலை யெல்லாம்
வெந்துமேதான் மலையுருதித் தாது வாட்சே. 147
(அ.பொ.) :—தகைம் = எரிப்பு ; காலதி = காலதும் நெருப்பும்.

வெந்துமேதான் அஞ்சனப்பா டாண மாச்ச
விளக்கமாக கணத்துமேதான் கறுத்துக் காணும்
பந்துமேதான் உபரசத்தில் பட்டா லீயம்
பரங்குள சூதமது கட்டிப் போகும்
சிந்துமேக சரக்கெல்லாம் ஈய மாக்கும்
சிரியதோர் நாகத்தைக் கணத்திற் கூட்டும்
குந்துமேகொல் லன்பகையால் சாரி யாகும்
கூட்டியேதான் இரும்பினிடக் குழைந்து போமே. 148
(அ.பொ.) :—கொல்லன் பகை = கொல்லன் கோவை (அ) ஆகாச
கூடல் கிழங்கு ; சாரி = சாரண ; குழைந்துபோம் = மெழுகாகும்.

ஞானம் யோகம் கூறல்

குழைத்துமே நந்தியைத்தான் நோக்கு வார்கள்
கூருன நடுவணியை நோக்கு வார்கள்
பழைந்துமே பந்தியைத்தான் நோக்கு வார்கள்
பார்ப்பவர்கள் சபையைத்தான் மனது லூணி
தழைத்துதான் ஏறையிலே மனக்கு ரங்கு
தாட்டியேதான் ஏக்கமாய்வா சனையில் பூணும்
புழைந்துமே பொறித்தன்னில் மனது லூணி
பூட்டியதோர் லட்சியமும் கழன்று போமே. 149
(அ.பொ.) :—பந்தி = சரப்பாடு போடும் வரிசை ; கழன்று = விடு
பட்டு ; சபை = ஆதாரத்தாளங்கள்.

கழன்றுமேதான் குரங்கல்லா கிரியை எய்தார்
கலங்கியேதான் பிதற்றுலார் பேயர் கண்டாய்
உழன்றுமேதான் வத்துவுண்டு மனது லூணி
உற்றுமே போதந்தான் உள்ளே கொள்ளப்
பழன்றுமேதான் எளிதாகப் பரமங் காணும்
பாடான மூன்றுவரை கடந்து போகும்
மழன்றுமேமே னோன்மணியுங் கூடப் பேசும்
மகத்தான ஞானத்தில் புக்க லாமே. 150

(அ.பொ.) :—லாகி = (போதவல்லது) தீவ்ரு சிதாரா அழை
பாளமாம்.

புக்குமது பூரணந்தான் கூடப் பேசும்

போக்கான மனக்குரங்கு ஏகிப் போகும்

தக்குமதே உடலேதான் கோடி யாண்டு

சாற்றுகின்ற குளிகையைத்தான் வாயில் வைக்க

எக்குமேபார்த் திட்டாலேழு சபையுங் காணும்

ஏற்றமாய்ம னோன்மணியைத் தாண்டிப் போகும்

சித்தமேபூ ரணந்தான் நிர் மலமுங் காணும்

சிதையாது சடந்தானும் தெரிந்து நோக்கே. 151

(அ.பொ.) :—சிதையாது=அழியாது.

தெரிந்துமேதான் தீபந்தான் எரியும் போது

திரிகொளுத்தி அவித்துத்தீ பங்கிழ் நோக்கில்

பிரித்துமேதான் புகையோடில் தீபம் பதும்

போலவேதான் பூரணந்தான் வகித்துக் கொள்ளும்

பரித்துமேப ராபரந்தான் கிழே நோக்கில்

பத்தியேள டுக்குமது சித்தி யாகும்

அறிந்துமேகு ளிகையோஅப் படியே காணும்

அட்டமாசித் திமுன்னேயுண் டாகும் பாரே. 152

(அ.பொ.) :—வகித்துக்கொள்ளும்=ஒன்றிக்கொள்ளும்.

ஆகுமேதே கத்தில்கதி திநடு வோடும்

அசையாதே டிடித்தவிடம் தேகம் பொய்யாம்

மேகுமேதான் மேனியது கொழுந்து போலாம்

மிக்கான மின்னலைப்போல் மறையும் பாகு

போகுமேதான் அந்தத்தின் முடிவு மட்டும்

பூரணந்தான் வாழ்ந்தபடி முடிவு மாகும்

பாகுமேதான் பாலோடு முட்டி நின்று

பரித்துமேதான் பன்னிரண்டும் புக்கும் தாலே. 153

தாலோடு எட்டேது சொல்லக் கேளு

நாடியேதான் நால்மூலம் நலங்கி யோடி

பாலோடு பன்னிரண்டு பூவாய் முட்டி

பாய்ந்துமேதான் பன்னிரண்டும் பரிந்து புக்கி

சேலோடு மறிபட்டு நாலும் போனாலு

திரிபுரத்தை யொருவருமே யறிந்தி லார்கள்

வேலோடு வேர்முதலும் விளம்பு மென்பார்

வெட்டவெளி பாட்டன்சொல் விளம்பி னேனே. 154

விளம்பினேனே சித்தருக்கு நாலுத் தானும்

மிக்கான பூரணமென் றறிந்து கொள்ளு

இளம்பினது எட்டினுட வகையைக் கேளு

ஏகமாக விரல்தானும் பரம தாகும்

தளம்பினேனே இரண்டு விரல் சிவம்தாகும்

சாற்றினதோர் மூன்றுவிரல் மாயா சித்தி

நாடினதோர் நலவிரல்தான் நாத மாகும்

நலத்தைத்து ஆதிமகா வீந்து மாமே. 155

வித்துவாம றுவிரல்தான் சிவமு மாகும்

மிக்கான ஏழுவிரல் மகேசுவரன் தான்

பந்துவாம்எண் விரல்தான்றும் திரனு மாகும்

பரந்திந்த எட்டினுலும் சிவன்சஞ் சாரம்

அந்துவாந்தான் இந்தவித வுற்ப னத்தை

ஆகுந்தான் அறியார்கள் அறிந்து கொள்ளு

சிந்துவாக சிவன் சொன்ன சேதி பெல்லாம்

தேவிக்குத் தொண்டுபண்ணச் செப்பி னுளே. 156

கச்சாலைப் பாடாணத் தோற்றம்

செப்பவேதான் கச்சாலைப் பாடா ணத்தான்

திறமாக வுற்பத்தி சொல்லக் கேளு

கப்பவேதான் கற்பகத்தின் நாட்டோ ரெல்லாம்

கனத்தவர்க ளார்களும் அகரர் கூடி

இப்பவேதான் இத்திராதி முதலெல் லாரும்

ஏகமாக ஒருமித்துக் கூடிக் கொண்டு

நப்பவேந ரைதிரைமுப்புச் சாவில் லாமல்

நலியாமல் எத்தன்மை எனக்கேட் டாரே. 157

(அ.பொ.) :—கற்பகத்தின் நாட்டோர்=தேவநாட்டினர்கள்.

கேட்டுமே திருப்பாற் கடல்க டைந்து

கிளர்ந்தெழுந்த தெள்ளமுதம் பயில வேண்டும்

ஒட்டுமேதான் ஒருமொழியாய்க் கொண்டெ ழுந்து

உயர்ந்தமந்திர கிரியையும் வேர்பி டுக்கி

வாட்டுமேதான் வாசுகியை நானாய்ப் பூட்டி

மந்தரகி ரிமந்தாகக் கடையும் போது

தாட்டுமே சிகரமது தரிக்கொட் டாமல்

சாய்ந்துமே பாதாளம் சென்ற தாமே. 158

(அ.பொ.) :—பயில=உண்ண.

பாதாளந் தனிந்செல்ல அனைவ ருந்தான்
பைந்துழாய் நெடுமுடியோன் தன்பா லேகி
ஆதான பல்லுயிர்கள் அனைவோ ருந்தான்
அமர்ந்தனையே அய்யனெயென் றிரய்சிச் சொல்ல
வேதாளக் கடல்கடைந்தே கிரிபி டுங்கி
மிடுக்காகப் பாதாளந் தனிப்போச் சென்ன
முதலந்த னைக்காத்த வனோடி வந்தே
போனார்தாம் கமடமாகக் கடலிற் றுனே.

159

(அ.போ.) :—கமடம்=ஆமை.

கமடமாக லட்சயோசனைநீண்ட தூரம்
கடலுக்குள் படிதலுமே முதுகு மேலே
தமடமாக மந்திரகி ரிமத்தை நாட்டி
ராட்சதரும் தேவருமே எதிரி யாகி
அமடமாகக் கடைந்தும்தாம் அமிர்த முண்டார்
அப்போது ஆமைக்கும் வியர்வை பொங்கிக்
குமடமாய்க்கோட் டம்போல்தி ரட்சி யாகிக்
கொடிதான கருப்புமலைக் கட்டி யாச்சே.

160

கட்டியாய்க்கச் சாலமாபா டான மரிக்
கனமான மலைதனிலே தோன்ற லாச்சு
அட்டியாக அப்போதே அமிர்த சித்தி
ஆயிரத்திற் கொன்றிடவே அதிக வேதை
பட்டியாக பரிசிக்கில் வேதை யாகும்
பச்சைமாலக் கூர்மந்தா னுன தாலே
உட்டியாய் மிர்தமுண்டு சித்த ரானார்
உண்டிடவே எள்ளளவு காத்த வரையாமே.

161

மேற்படி பாடான வேதை

வரையான கச்சால பாடா னத்தை
வாய்நீரி லுரைத்துமே லோகப் பாண்டம்
தரையாக போரிலேதான் குவித்து வைத்துத்
தடவியதை எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போட
அரையாக ஆறவிட்டே எடுத்துப் பார்க்க
ஆயிரந்தான் மாற்றுகும் தங்கப் பாணை
குறையாக லோகமிட்டுக் குறைத்துக் கொள்ளு
கூர்மத்தில் வழிந்துவந்த நஞ்சு தானே.

162

(அ.போ.) :—லோகம்=இரும்பு.

பஞ்சமூர்த்திகள் ஓடுக்கம்

தானென்று உண்மையாய் ஓடுங்கக் கேளு
தனிப்பிரமன் மரலோடு சேரு வான்பாச்
வானென்று மால்தானும் ருத்தி ரன்சேரும்
வண்மையான ருத்திரனும் மகேசன் சேரும்
வேனென்று மகேசவரன் சதாசிவத்தில் சேரும்
விளங்குசதா சிவன்தான்விந் துவிலொ டுங்கும்
நானென்று விந்துவது நாதத் தோடே
நாதந்தான் சத்தியினில் கலப்பாம் பாரே.

163

சத்திதானும் சிவத்துள்ளே தானே ஓங்கும்
தனித்துநின்ற சிவன்தானும் விராட்டி விலதாம்
வத்தான விராட்டியன்சிற் பரையில் சேரும்
மகத்தான பரேதானும் பூரணம் நிற்கும்
முத்திதான்த மர்வாசல் மனோம ணித்தான்
மிக்காக நெருப்பாறு மயிசப் பாலந்தான்
சித்திதானே சித்திக்கும் சித்திக் காறோ
தெளிந்துமதை மனமுன்னிப் பார்த்தி டாயே.

164

(அ.போ.) :—விராட்டி என்=விசுவரூபத்தில்.

பார்த்திடவே பாழாகும் பேய்ம னந்தான்
பாங்கான வரசனையும் மடித்து போரும்
கோத்திடவே மனக்குரங்கும் ஓடிப் போரும்
கொடிதான மனங்கடந்து கண்டம் புக்கிக்
காத்திடவே ஆயிரத்தெட் டண்ட மெல்லாம்
கடுகுபொடி யாச்சுதேதான் கலந்தே பாறு
வார்த்திடவே விராட்டியனும் மாண்டு போனார்
மாண்டவர்தான் உன்னுள்வந் தவழி கேளே.

165

வந்தவழி சித்தரெல்லாம் மாண்டிட் டாரே
மாளாமல் களங்கமற்று நின்று குண்டோ
உந்தவழி உற்பவந்தான் உறைக்கக் கேளு
உறுதியான மனோன்மணியா மன்னி வந்தால்
இந்தவழி யிசனுக்கே சக்தி யானால்
இசைந்தசத்தி நாதமாகி விந்து வாச்சே.

166

விந்துவினில் சதாசிவமும் மகேச்ச வரன் தான்
விளங்கியதோர் ருத்திரனும் மாறு மாச்ச
பந்துவினில் பலப்பலவாம் சிவ ராச்ச
பரிந்துமேதான் பிறப்புவிழி யெதினா வென்றால்
தந்துவிலே நால்விதத்தால் பிறப்பு மாகும்
நடப்பனவும் ஊர்வனவும் பறவை மன்றே
சிந்துவினில் சிவபேத மெல்லாந் தன்னில்
சிறத்திருக்கும் பூரணத்தான் என்று காணே. 167

என்றிருக்கும் வழிகாணப் பாரோ ரெல்லாம்
ஏகமாக தின்றும் விந்து நாதம்
கண்டிருக்கும் வைத்திடந்தான் சுருதி கூடி
கடிந்ததுவோர் அடியேது முடிதா னேது
பண்டிருக்கும் கதலிப்பூக் கண்டம் நின்று
படித்தஇதழ் பதினாறு நின்று போச்சு
அண்டிருக்கும் நடுமையமா யறுகோ ணத்தான்
அறிந்துகொள்ளு பரத்தினடி இதுதா னுமே. 168

சீதாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்

அடிதானே சீதாங்கப் பாடா ணத்தின்
அடைவான வுற்பத்தி சொல்லக் கேளு
துடியான ராமநாத கவாயி தானும்
சீதைபுடன் லட்சுமணர் வனவா சம்பேய்க்
கடியான கானத்தி லிருக்கும் போது
கண்டுமேஞர்ப் பனகைதான் ராமனைக் கொல்ல
மடியாக மாரீசன் மானா கப்போய்
வகுதலுமே சீதைமுன்னே கண்டிட் டாரே. 169

கண்டுமேசீ தையுந்தான்மான் வேணு மென்ன
கனத்ததான வில்லெடுத்து ராம ருந்தான்
மண்டுமேகி மான்பின்னே தூரம் போக
மகத்தான கூவல்தான் லட்சு மணா
விண்டுமேசீ தையாள்லட்சு மணர் தம்மை
விரைந்துமேய னுப்பிடர வணனும் வந்து
திண்டுமேதேர் மேலேசீ தைதன்னைக் கொண்டு
சீக்கிரமாய் போகையிலே சடாயு கண்டே. 170

சடாயுகண்டு தான்மரித்துப் போகொட் டாமல்
தடுத்துயுத்தம் பண்ணியேதி தரிக்கொட் டாமல்
சடாயுவைத்தான் சண்டையிலே வீசிப் போட்டான்
தக்கான வாளானே இரவ ணந்தான்
சடாயுவிற்சு சிவனது போகொட் டாமல்
செமிக்கவேரா மர்வத்து காணு மட்டும்
சடாயுவேதான் குற்றயிராய்த் தான்கிடக்கத்
தரியாதே இருவருமே வந்திட் டாரே. 171

(அ.பொ.) :—இருவரும்—இராம இலக்துமணர்.

வந்திட்டு சீதையைக்கா னும் வேங்கி
வனங்கொல்லாந் தேடியேதான் பார்க்கும் போது
சிந்திட்டு ரத்தமது மிடக்கக் கண்டுத்
திரும்பியேதான் பார்க்கையிலே சடாயு கண்டார்
உந்திட்டு வணங்கினதே சடாயு தானும்
உற்றதுவோர் விவரமெல்லாங் கேட்டுக் கொண்டு
முந்திட்டு சிவனது மோட்ச மாச்ச
முனிந்தரத்தம் மகிதோறும் சிந்தித் தன்றே. 172

சிந்தியதோர் ரத்தமெல்லாம் ரவியில் கண்டி
சீதாங்க பாடாண மாகிப் போச்சு
பந்தியதோர் சீதையினால் மரித்த தாலே
பரிநாமம் சீதாங்க நஞ்சு மாச்ச
முந்தியதோர் கூழாங்கல் சிவப்பு போலே
குளிர்ந்ததுமே கனமாகத் தானி ருக்கும்
உந்தியதோர் காரமிட்டு உருக்கி னுக்கால்
உயர்ந்திட்ட செம்புபோலி ருக்குத் தானே. 173

செம்பெடுத்துத் தங்கத்தி லீந்தா யானால்
சிவந்துமே தங்கமது செம்பு மாகும்
செம்பெடுத்துத் தங்கமான செம்பு தன்னைச்
சிறந்ததல்ல வெள்ளியினிற் சேர்க்கச் செம்பாம்
செம்பெடுத்து மறுபடியும் வெள்ளி சேர்க்கச்
சிறந்துமேதான் பத்துமுறை தொந்த மேறும்
செம்பெடுத்து வெள்ளியினில் நூற்றுக் கொன்று
சேத்திடவே பத்தவரதான் சிவந்த பொன்னே. 174

பொன்போலே களங்கற்றுப் பூர ணந்தான்
புரையற்று நின்றவொளி போதந் தானும்
நின்போலே களங்கற்றுப் பெண்ணைக் காட்டில்
நிகரில்லா வரையற்ற நிற்கு ணந்தான்
மூன்போலே மோனமான நிலைய நிந்து
முனைநாசி பூடியேகி முயங்கி னுக்கால்
கண்போலே காட்டினிலும் ஊரில் வாழ்ந்தேன்
கலமான தானமென்ன நாடி டாயே.

175

நாடியேதான் சாவென்ன பிழைப்ப தென்ன
நலமான அண்டமும்வா ருதித்ர னென்ன
பூடியேதான் புசும்பெறக்கண் டதுபொய் யாமோ
பேருளா சங்கத்தால் பொய்யே யென்பார்
காடியேகை யாரக்கண் டதுதான் போமோ
காணாத சமாதியடைந் தார்க்குத் தானும்
மூடியேத டனந்தான்வூ னாதே லுன்ன
ஒங்குமே தொனிபத்து மூணிப் பாரே.

176

(அ.பொ.):—வாருதி=வாரிதி=கடல்; தொனி=சுப்தம்=ஒசை.

பார்க்கவேதான் மர்க்கடமு மிறந்து போகும்
பாசமாய்வா சனைதான் இல் லாத தாகும்
தூர்க்கமேதான் துண்டில்சிற் பரையாம் சத்தி
சுடர்க்கோடி பாணுபோலே ஒளியு மாகும்
காக்கவேதான் வகக்டந்த வெளியையப் பாரு
கண்டவெளிக் கடியில்லை முடியு மில்லை
மூர்க்கவேயல் வெளிக்குத்தான் தோற்ற மில்லை
முடியில்லை படியில்லை முயன்று பாரே.

177

(அ.பொ.):—மர்க்கடம்=(மனக்)குரங்கு.

முயன்றுமே விராட்டியன்றன் மனமும் பொய்யாம்
மீறியதோர் மனத்தன்னால் உயர்த்தி யாச்சு
மயன்றுமே மனத்தானும் மாறிக்கூடி
மாயத்தேகி மருளியேதான் உலர்ந்து போச்சு
நயன்றுமே மனத்தன்னால் போத மாச்சு
நிலையான கருணைக்குள் வாழ்ந்தார் சித்தர்
உயர்ந்துமேதான் உன்மணித்தா யழகுத்திட்டானே
உயர்ந்ததோர் விட்டகுறை யாவு மாச்சே.

178

ஆச்சென்ற பெரியோர்கள் மவுன மாவார்
அட்டமாசித் தியெல்லாதா னுடு வார்கள்
மாச்சென்ற பெரியோர்க்கே எதிரி யில்லை
மகத்தான பிரம்மமாகத் தானி ருப்பார்
பேச்சென்ற பிரம்மவிசா ரவேதாந் தங்கள்
பிரம்மவிசா ரத்தையேதான் பேசும் நூல்கள்
பாச்சென்ற பிரம்மவிசா ரத்தைப் பேசும்
பதினெட்டு புராணத்தின் பாங்கு தானே.

179

(அ.பொ.):—அட்டமாசித்தி=அணிமா, மணிமா, வகிமா, கிரிமா, கிரேப்தி, பிராகாயம், சசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாம்.

பாங்கான பிரம்மவிசா ரத்தின் பேற்றைப்
பரிந்துமேதான் போற்றறியார் சமயத் தோர்கள்
மாங்கான மாயத்திலழுந்தும் மாந்தர்
மாசற்ற பிரம்ம நிலை யறித்தி டார்கள்
ஆங்கான ஆணவவேர் பிடுங்கா தார்கள்
அறியார்கள் அறிவுள்ளோர் அறிந்து காண்பார்
தேங்கான இந்நூல்தான் பார்க்கும் பேர்கள்
தெளிந்துமேபிர மம்மதிலை யறிவார் பாரே.

180

இன்னின்ன ரக்துகள் இன்னின்ன தேவதைக்குத் சமானமெனல்

பார்க்கவேகு தந்தானை டத்துக் கொக்கும்
பாங்கான துருசதும னோம ணித்தான்
காக்கவேசா ரமதுவிராட் டியனுக் கொக்கும்
கரிசித்த சத்தியது தானுங் காரம்
தார்க்கவேக ரசநிமிசை பறியி ணங்கள்
சமனாகப் பகுத்தரைக்க சிவமா குத்தான்
பூக்கவே கற்பூரம் சதாசி லமாகும்
பேரான சவுக்காரம் மகேச னுமே.

181

ஆமென்ற உருத்திரமாய் யொக்கும் பொன்னும்
ஆதியாம்மா வின்விசிவொக் கும்வெண் னாகம்
கோனென்ற அப்பிரகந்தான் அயனுக் கொக்கும்
புகழ்ந்துநின்ற தேவேந்திரன் பூ நாகம்
தாமென்ற சரஸ்வதிம னோசி லுத்தான்
தாளகந்தான் லட்சுமிக்குச் சமானமாகும்
வேமென்ற வீரமது முக்க னென்று
வினைத்துச் சர்க்கறுபத் திதாவுங் கேனே.

182

சரக்கெல்லாம் தேவர்கள் பிந்து வாகும்
 தரிக்கஇதைக் கட்டினுக்கால் வேதை யாகும்
 சரக்கெல்லாம் கட்டியேதான் வேதை யோடில்
 சாவில்லை பிறப்பில்லை சாங்க மில்லை
 சரக்கெல்லாம் கட்டியேதான் என்ன மானால்
 சாகாம லென்னானும் சித்த ராவார்
 சரக்கெல்லாம் கட்டியேசெந் துர மானால்
 சாகாம லென்னானும் இருப்பார் தாமே.

183

சிலாமத் பாடணத் தோற்றம்

தானுன் சிலாமதமாம் நஞ்சு தானும்
 தரித்ததுவேவர் உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 காணுன் காந்தார தேசத் தன்னில்
 கண்ணில்லா இருடிதானும் பூத னென்போன்
 மானுன் சிவபூசை பண்ணிக் கொண்டு
 மடந்தனிலே தேவியவன் சமைத்துப் போட
 பேணுன் கண்ணெனு தெனிக் கூட
 பெரியேற்று உண்டுமேதான் போக்கி னுரே.

184

(அ.பொ.) :—தேவி=மனைவி ; பென்=பன்=பிச்சை.

போக்கியேயே ருக்கின்ற வேளை தன்னில்
 பின்னொருநான் பூசைக்குப் பூக்கொய் யலானுள்
 நோக்கியே விஞ்சயன்தான் ஒருவன் வந்து
 நுணங்கியேதான் அவன்மேலே மைய லாகி
 தேங்கியே இருவருந்தான் புணர்ச்சி யாகி
 சிக்கலாகி வெகுநேர மிருந்த பின்பு
 ஆக்கியேதான் அவசரமாய் மலரைக் கொய்து
 அந்தகனும் இருடியிடம் வந்திட் டானே.

185

வந்திடவேயி ருடிபசியால் வாட்டமாகி
 மடந்தையரே இன்னேர மங்கே யென்ன
 குத்திடவே மலர்கொய்யப் போனே னென்னப்
 பெரும்பசியால் இத்தேரம் வருந்தி னேனே
 தந்திடவே இத்தனைதா மந்தநா னென்ன
 சவுங்காமல் சொல்லிவிட்டு ஒளிவில் லாமல்
 சிந்திடவே கன்னியவன் பிரலாபித்து
 சினத்தொருவன் விஞ்சயன்தான் தீண்டி னுனே.

186

(அ.பொ.) :—பிரலாபித்து=அருது.

தீண்டியேயே ழுக்கையிலே மோசித் தேதான்
 சேர்ந்துமே கைகலந்தோ மென்று சொன்னான்
 தாண்டியேதான் சற்றேனும் தரித்தி டாமல்
 சடுதியாக மலர்கொண்டு வந்தே னென்னான்
 தூண்டியேந் தலைமுழுதித் துகிலை நனைத்துச்
 சுத்தமாய் மலர்தானும் கொய்தா யில்லை
 பாண்டியேயெம் சாபந்தான் பெற்று நீயும்
 படுசிலாம தபாடண மாவென் னுரே.

187

என்றுமேதான் சுத்தமாக மலர்கொய் யாமல்
 ஈசனுக்கு மலரதுதான் கொண்டு வந்தால்
 ஆன்றுமேயா ருந்தான்பு ரிசிக்க லாகா
 ஆசையின் விகாரமும் மோகத் தாலே
 கன்றுமேதான் காமத்தால் கல்லே யாகி
 கனிந்துருகி மத்ததாலே காம முண்டாய்
 துன்றுமேதான் குரியவின் கிரணம் பட்டுச்
 சுழகியேதான் சிலாமதப்பா டாண மாச்சே.

188

(அ.பொ.) :—சுழகி=கண்டி (கட்டி).

சிலாமதப்பா டாணந்தான் முனிசா பத்தால்
 சேர்ந்துமேதான் படுகல்கில் பிறந்த தாகும்
 மலாமதப்பா டாணந்தான் விளக்கில் வாட்ட
 வந்திடுமே நாரியுட பூப்புப் போலே
 திலாமதப்பா டாணந்தான் கட்டி யாக
 தீண்டிக்குத் தீல மிரி போன்று தானும்
 கலாமதப்பா டாணத்தின் குதுவி னுலை
 கலந்தரைக்கச் சூதமது கட்டி யாமே.

189

கட்டியாகச் சூதத்தைச் சாரண செய்ய
 கவனமது அண்டமெங்கும் தாண்டிப் போகும்
 கெட்டியாகச் செந்தூரம் பண்ணித் தின்றால்
 கெட்டியாகச் சாங்கவரை உடவி ருத்தும்
 நடடியாம்ந வலோகமாயி ரத்துக் கோடும்
 நாதாக்கள் இருடிகள் திரொடு மாட்டு
 மட்டியாம்வா திக்கித்த முறையைச் சொன்னால்
 மாண்டுமேதான் கோடிநர கெய்துத் தானே.

190

நரகெய்தும் ரனிகோடி காலத் தானும்
நாடியேதான் வறுமையால் தியங்கி நிற்பார்
துரகெய்தும் சொர்க்கமும் தரகமும் கேளு
தீனியான மனந்தன்னில் கிருமி போலே
விரகெய்தும் மாண்டிடுவார் நரக மாகும்
வித்தார கோபத்தால் சென்ம மாச்சு
தரகெய்தி சென்மத்தான் செனித்தல் பாயம்
சாந்தமில்லாக் கோபமெல்லாம் பாவ மாச்சே. 191

ஆச்சென்ற சொர்க்கத்தின் வழியே தென்றால்
அசுடில்லா மாஸிடராய்த் தான்மி றந்து
பாச்சென்ற பராபரத்தை நோக்கி னுக்கால்
பாங்கான தவத்தாலே சொர்க்க மெய்தும்
முச்சென்ற முன்னான மெய்நூ னத்தை
முனித்திட்டு மிகமகிழ்த்து மகிழ்ச்சி யாலே
வாச்சென்ற வாதத்தில் முறைதான் கெட்டு
உயர்வான முன்னோர்க்கு வைத்திட் டேனே. 192

வைத்திட்ட குளிகையோடு நூனத் தானும்
மாசற்று வெக்குமே யோகிக் குத்தான்
முத்திட்ட சொருபமென்ற குளிகை தானும்
முத்தற்றமாங் குளிகையதன் குட்சங் கேளு
பைத்திட்ட இரண்டாத்தி நமுன்றுங் கேளு
பரிவான கமலினிபாம் குளிகை யாகும்
நைத்திட்ட நாலாத்தி ரவட்ட சித்தி
நலித்தஞ்சா திறந்தான்கா மினியு மாமே. 193

ஆமேயா ருந்தரத்தான் போகக் குளிகை
அடுத்தவேழாத் திறந்தான்விண் ணேருங் குளிகை
ஏமேப ரிசனமாம் எட்டாங் குளிகை
இதமாகச் சொன்னவழி எல்லாம் பாரு
ஏமெயெட்டு குளிகையி னிலொன்று நீக்க
ஏழாகுங் குளிகையினில் கெவுனம் ஏமம்
சோமேதான் சொருபகுளிகையாயில் வைத்து
துரிதமாகப் பூரணத்தைப் பார்த்தி டாயே. 194

பார்த்திட்டால் தீபம்போல் நிற்குத் தேகம்
பாங்கான கண்டிப்புக் காணு தாகும்
சார்த்திட்டால் சாயையது தோணு தாகும்
தகத்தான கத்தியது நடுவே யோடும்

ஏர்த்திட்ட தீர்மலத்தான் கர்ப்பு ரதீபம்
ஏற்றமான பூரணமும் வாலா வென்னும்
தோன்றிட்ட பல்பலவாம் துன்பம் போகும்
சோதியான் காயமது அழியா தாமே. 195

கர்ழகில் பாபனத் தோற்றம்

அழியாத கர்ழகில்பா டாணத் தானும்
அடைவாக வுற்பத்தி சொல்லக் கேளு
அழியாத பதியான ராமப் பெம்மான்
ஆரணியத் தன்னிற் சீதைலட்சு மணரும்
அழியாத ஆரணியம் தனிமி ருக்க
அப்போது லட்சுமணி கந்த மூலம்
அழியாத பதார்த்தங்கள் தேடிக் கொண்டு
ஆரணியம் தன்னிலேதான் போயி னுரே. 196
(அ.பொ.) :- மூலம் = வேர்.

போயினுத்தான் காய்கலிகள் கந்தத் தேடி
போனபின்பு ராமருத்தான் உருக்கம் வந்து
தோயினுத்தான் சீதையம்மை மடிமே லாக
தூங்கினப்போ அம்மைபுத்தான் ஒருகை கீழே
தாங்கினுத்தான் ஒருகையைமென் தலையின் மேலே
தாள்வருடி ஒருகைதானி ருக்கும் போது
காதினர்கா கரூரன் சீதை யம்மை
கனதனத்தைக் கவ்வியேதான் கொத்தி னுனே. 197
(அ.பொ.) :- கந்தம் = கிழங்கு.

கொத்தியதால் குருதியது பீதிட் டோடிக்
குறிப்பான ராமருட் முகத்தில் வீழக்
கத்தவேகண் டுவிழித்தே பார்த்த போது
கண்ணொடுத்தார் ராமருத்தான் குலத்த னைத்தான்
உத்தத்தான் காகாச ரேனுடிப் பார்த்து
ஒருவருமே இடங்கொடாம லோட்டி விட்டார்
தித்தவேதி ரும்பிவந்து ராமர் பாதம்
சிக்கவேதான் பிடித்தபயம் செப்பி னுனே. 198
(அ.பொ.) :- கண்ணு = பாணம்.

செப்பவேதான் புல்பாணம் பெரியபோ காது
சீரியதோர் பாணத்துக் கிதைதான் வேணும்
தப்பியதோர் கண்ணிலொன்று வீழ மென்னத்
தணிந்துகண்ணி லொன்றைத்தான் பாணம் வரகிக

இப்பவேதான் எனக்கென்ன புத்தி யென்று
இணையில்லா காகஞான் கேட்ட போது
இப்பவேதான் ஒருகண்ணின் மன்றியே வந்து
உருண்டுமே இருகண்ணி லோடும் பாரே.
(அ.பொ.) : - வியம் - அழியும்.

199

ஒடுமேதா னிரண்டு கண்ணும் தெரியு மென்று
உய்களுக்கு லத்தனக்கெல் லாமுன் போலே
வாடுமென காகஞான் தனக்குத் தானும்
வார்த்தைசெரல் வியனுப்பி மாயர் தானும்
தேடுமேவி வாயுபகவன் தன்னி னோடே
செப்பமாக அக்கினியும் சேரக் கூடி
காடுமேன காசேதான் கண்ணைத் தானும்
கண்டுமேதான் நிலத்தில்ப டாதெ டுத்தே.

200

நிலத்திலேவி முத்தாக்கால் பூமி பஞ்சாய்
நிலையான சரசரங்கள் பிழையர் தென்றும்
பிலத்ததுவோர் மலைதனிலே போட்டிட டார்கள்
பொடிப்பொடியாய் மலைநொறுங்கித் தூளாயிப் போச்சு
பலத்திலேதான் காக்காயின் முக்குப் போலே
கனவயிரக் கம்பிபோல்பா டாண மாச்சு
தலத்திலேக னலோடுவாய் வுதொட்ட தாலே
கார்முசிலாம் பரடாண மாச்சு தானே.

201

கார்முசின் பரடாணம் மலையி லுண்டு
கருப்பாகும் வெள்ளியினில் தூற்றிற் கொன்றில்
வேர்முசிதான் கருப்பான வெள்ளி தன்னில்
வினரந்துமேதான் தங்கத்தைச் சேர்த்தா யானால்
கார்முசிதான் கருப்பாகும் நூற்றுக் கொன்று
குட்டமான செம்புதனி விட்டா யானால்
பார்முசிதான் பத்தாகும் வீச மெடையுன்
பாங்கான குறுக்காவி வயிரத் தானே.

202

வயிரமதால் காயமது அழியா நிற்கும்
மாயயில்லை யந்தந்த வண்டத் தன்னில்
தயிலமதால் சித்தரோடு வறவா ருந்தான்
தாக்கான சிறப்புசுள்தாம் மெத்த வுண்டு
உயிரமான் உவட்டாத வுபதே சத்தின்
உண்மையெல்லாம் சொல்லிடுவார் உயர்வே யாகும்
கயிலமாய்கைத் தலத்தின்க ருதெல்லி போல
கருணையான போதத்தைக் காட்டு வாரே.

203

காட்டுவார்தான் பத்தத்தின் தொழிலுக் கெல்லாம்
கணைசனெடு குருவிசன் வயிர வந்தான்
காட்டுவார்தாம் எந்தாயார் சுழிலாரு சத்தி
இவர்களைத்தான் பூசிக்க எல்லா மாறும்
பூட்டுவார்தம் பெர்ன்வேதை மலையு மாறும்
பேரான குளிகையது கையில் சிக்கும்
மூட்டுவார்கீழ் மூட்டுக்கு ஒன்று மில்லை
முத்தியான வாதிக்கு எல்லா மாமே.

204

எல்லாமாம் முத்திபத்தி எய்தி னோர்க்கு
எவ்விடந்தா னிருந்தாலென் பூர்வ மொத்தால்
அல்லாமாம் ஞானத்தில் அனுசி னோர்க்கு
அட்டமாசித் திகண்டால்தான் சிவனு மாவான்
தல்லாத்தான் தவருது உறுதி காயம்
தனித்துமேம னதுண்ணிப்பூ ரணத்தி லுற்றால்
பல்லாமார் பத்தியாக பார்த்திட டாக்கால்
பகரேவும் அண்டமுநீ யாச்சு தானே.

205

நீயான முப்பாழின் வேர்தா யாகும்
நிச்சயமாய் நவின்றமா சித்து மாறும்
தீயான சித்தர்சேர்த் தவெனி ழுன்றும்
தீர்க்கமான முடிவுனோர் மணிபு மாறும்
தாயான பேரண்ட மேது வென்றால்
தருக்கியேதான் ஆயிரத்தெட் டண்ட மாச்சு
வேயான துண்டக்கவேதான் வெறும்பை யாச்சு
விடுக்கவேமே லேழுக்கேழ் முலக மாச்சே.

206

ஆச்சுதேதான் மகாகோடி யண்ட மாச்சு
ஆச்சரிய மம்மெய்ம்மைச் சொல்லப் போகா
போச்சுதேதான் பூரணத்தின் முகம னாச்சு
பேரான முகமனதால் செந்து மாச்சு
தேச்சுதேதான் சித்தமயம் மெத்த வாச்சு
சிறந்ததோர் முகமனதால் மனமு மாச்சு
மாச்சுதேம னோலயத்தா லுன்ன வுன்ன
மகத்தான ஞானமெடு முத்தி யாமே.

207

முத்தியாக புவிதனிலே சொல்லக் கேளு
முறங்கியே சீவந்தான் சீர ணிப்பு
தித்தியநித் திறையால்நெ டுவிதி யோடல்
நிறையான சையோகம் கொட்டாவி யேக்கம்

அத்தியா வாகியது அதிர்ந்து பாயும்
அறுபதங்கு லமுப்பதங்கு லமாக வேளும்
புத்தியாக புரியட்டம் ஒவ்வொன் ருக
போயியே சீரணித்துப் மிலமும் போமே.

208

(அ.போ.) :—சீரணித்து=சீனித்து ; மிலம்=பலம்.

மிலமான பாங்கோடே உள்ளே வாங்கில்
பேரான திருநடனம் பலமுங் காணும்
நிலமான மேலோதான் கீழோ வென்றால்
நித்தனசைபமுலத்தோ டேதா னினது
சுலபமான ஆறுதலை முடுகி யோடி
சுழியோடே குருபதத்தில் புக்கி நின்று
அலமான ஆயிரத்தெட் டிதழி னோடே
அனுவிக்கு குமண்டலமு முட்டி யாடே.

209

(அ.போ.) :—நித்தன சைப=நடன சைப.

ஆடியேதான் அடிதன்வின் வாசி கட்டி
அகண்டத்தே நீதானும் பார்த்தா யானால்
தேடியேதான் அடிமுடியில் மணிமுன் நின்று
சீக்கிரத்தில் வாவென்பான் சிறந்த சீத்தி
நாடியேதான் மனந்தானும் அளவாய்ப் போச்சு
நலங்காமல் நடுவெழுத்தின் நாட்டம் பாரு
பாடியேதான் பார்த்திடுமே அகண்டந் தன்னில்
பருவாக மேலிழுக்கும் போதந் தானே.

210

அப்பிரகப் பாடாணத் தோற்றம்

போதமான அப்பிரகப் பாடா ணத்தின்
புகன்றிடவே பெருமைமெத்த பிறப்பு தானும்
வேதமான சிவந்தானும் முன்னு ளில்தான்
மிக்கவள கங்காளப் பைரவ னாகி
நீதமாய்தா ருகாவனத்தில் இருடி தேவி
நிலைத்துநிற்கும் வீதியில்போய் பறியேற் றுண்ணக
நீதமான இருடிதேவி கண்டு மேரகித்துக்
கடுமுச்சு விட்டெறிந்து ஆசித் தானே.

211

(அ.போ.) :—ஆசித்தான்=அடுத்தான் (ஆராய்த்தான்).

ஆசிக்கச் சிவந்தானும் அதிச யத்தை
ஆத்தாள்தான் கண்டுவெகு மோக மானான்
வீசிக்க வீரியந்தான் கவித மாச்சு
வீரியமே வர்காச மதில்தம் பித்து
பாசிக்க வப்பிரகப் பாடா ணமாகி
பரந்துமேதான் பூமியினில் தர்ன்வி ழுத்து
தாசிக்க மலோதோறும் பாடா ணத்தான்
சாங்கமாக வுற்பத்தி யாச்சு தானே.

212

(அ.போ.) :—கவிதம்=(கவிதை) கிடுபடுதல் ; ஒருகுதல். நக்
பித்து=செயலற்று ; பரந்து=பரவி.

சாங்கமாக அப்பிரகப் பாடா ணத்தான்
தாயார்தன் நாதத்தில் நிறந்த தாகும்
பரங்கமாக குதமது இமிலே சொக்கிப்
புரிசிக்கில் பொன்னாகும் பண்பு மெத்த
தேங்கமான குதமது கட்டிப் போகும்
சீருமல் கரியினின்று திரண்டே ஆடும்
தாங்கமாக சாரணக்காரம் குளிக்கக் காகும்
சஞ்சரிக்கும் பதினாங்கு வலகந் தானே.

213

(அ.போ.) :—சஞ்சரிக்கும்=சுற்றும் ; திரியும்.

உலகமெல்லாம் ஒருநொடிக்குள் சுற்றி வரகும்
உன்மணிந்தாய் பதந்தன்னில் மேவப் பண்ணி
உலகமெல்லாம் மேருகிரி வலமாய் வந்து
வடகடலும் தென்கடலும் மருவ லாகும்
சலகமெல்லாம் லோகத்தின் மேலே தட்ட
சாங்கமாகப் பத்தரையே தப்பா தாகும்
கலகமெல்லாம் காயசித்தி கற்பாத் தகாலம்
கண்டோமேநீ இருக்கலாய் கருத்தாய்த் தானே.

214

(அ.போ.) :—சாங்கம்=முற்றம்.

இருக்கலேதான் மறுவண்டித் கூறு காண
ஏறினோன்தான் ஏதத்தீ தரிக்கக் கூடா
தரிக்கவேதா னல்லண்டந் தன்னை விட்டுத்
தனியொவ்வோர் அண்டத்தில் பாயித்து பார்த்தேன்
அருக்கவேய தன்மேற்காம் ஒன்றி லேதான்
அதட்டான சித்தர்கள் உலாவலுற்றார்
தருக்கவேதான் அவர்மேலி நங்க மொக்கும்
மகிழ்வுற்றெ ணைப்பார்த்து வாவென் றுரே.

215

வாவென்றார் சித்தருட இடமெங் கென்றார்
மகத்தான சித்தாலே பாய்த்தீ ரண்டம்
காவென்ற முத்திபுத்தி காய சித்தி
கருதியேநீ பார்த்தநு லேதோ வென்றார்
தேவென்ற சித்தர்களே சொல்லக் கேளும்
சிவன்தானும் எந்தாய்க்குச் சொன்ன மார்க்கம்
போவென்ற ஏழுலட்சம் என்று சொல்லி
பின்னையொரு அண்டத்தில் புகுந்திட் டேனே. 216

புகுந்திட்டேன் மறுவண்டந் தன்னில் தானும்
பேரான சித்தர்கள் வெருஷட் டங்கள்
புகுந்திட்ட வவர்மேனி மணிகள் போலாம்
உலாவினேதான் நிற்கையிலே அணுவிப் போனேன்
புகுந்திட்ட சித்தர்கள் யாரென்று கேட்டார்
பாட்டரென்ற திருமூலர் பேரன் யான்தான்
தித்திட்ட போகமுனி என்று சொன்னேன்
தியங்கியேயி டங்கெடுத்து இருமென் றுரே. 217

இருமென்றார் வத்துசுத்தி ஆமிர்த முண்டு
இருக்கின்ற வேளையிலே போக ரேநீர்
தருமென்ற சாரணதான் எதனாற் செய்தீர்
தாண்டியதோர் மணியினுட பேரே தென்பீர்
துருமென்ற அட்டமாசித் தியதி லுண்டோ
சொருபமோதான் கமலினியோ என்று சொல்லும்
உருமென்று உண்டெண்ணீர் மாத்திரை தன்னில்
உரமேதான் பிறக்கவெனக் கேட்டிட் டாரே. 218
(அ.பொ.) :—உரம்=வலிவு.

பிறக்காது பறிக்குருதான் பிலக்கா விட்டால்
பெருமையாம்கு தத்தில்தொந் தனையில் லாஞ்சல்
பறக்காது சார்வரியாய்ப் பாங்கி னாலே
பண்பான குளிகைக்கு மிடுக்கோ விலகி
மறக்காது சாரணதான் சொல்க வென்றார்
மாசற்ற பறிதானும் ஆயி ர்மாற்று
நறக்காது ரத்தினம்நா லாத்தீ யுண்டு
நலமான வுபரசங்கள் வர்ணத் தானே. 219
(அ.பொ.) :—பதி=தங்கம்.

வர்ணத்தில் சத்தெடுக்க வகையுஞ் சொல்லி
மாசற்ற குளிகைக்குச் சாரண மார்க்கம்
வீர்ணத்தில் விடுவிக்கும் வகையுஞ் சொல்லி
விற்தையான பறிக்குருவை ளிளக்கம் பண்ணி
அர்ணத்தில் சித்தரையே அனுப்பிக் கொண்டு
ஆறுவரை தாண்டியேய திசையங் கண்டு
நர்ணத்தில் நடனவொலி செவிடு பட்டுப்
நாதாந்தத் தாய்ப்பதத்தை நாடி னேனே. 220

நாடியேயீண் டும்தன்பிள் காகட்டுச் சொல்லி
நம்மைப்போ லாக்கிவைத்து பின்னா யெல்லாம்
கூடியேதான் கொங்கணர்க்குப் பட்டங் கட்டி
குறிப்பான கருவூரான் தன்னைத் தானும்
நீடியே சமாதியினில் அருகே வைத்து
நெருப்பாரும் வரசியிலே நினைவை யுன்னி
பாடியேய் ரமணப்போல் சமாதி புக்கி
பன்னிரண்டு காலாலே பரவி னேனே. 221

வெள்ளைப் பாடானத் தோற்றம்

பரவியேதான் வெள்ளையென்ற பாடா ணத்தின்
பாந்தமான வுற்பத்தி சொல்லக் கேளு
திரவியே சிவன்தானும் மேரு கிரியில்
தேவர்கள் புடைகுழ விருக்கும் போது
கரவியேயி ரமனுந்தான் வந்தா ரப்போ
கயிலையுறை சிவன்மனதில் கோபம் வந்து
அரவியேஐந் துதலைசிர சில்லொன் றைதான்
அடியோடே கின்னிவிட்டார் அரனும் தானே. 222

அரன்தானும் அயன்சிரக வொண்ணைக் கிள்ள
அச்சிரசு கைதனிலே வெட்டிப் போச்சு
பரனுமேதான் பரையெற்று விரத தர்மம்
பாங்கான சுடலையில்வெண் ணீறு பூசிக்
கரன்தானும் கங்கான உருவ மாசிக்
காசினிதா னெங்குதலை போட்டி விரந்து
உரன்தானும் வாயினிலே போட்டுக் கொண்டு
ஒட்டிலேதான் நாள்தோறும் ணனுண் பாரே. 223

உண்டுமேதான் காசிதனில் வந்த போது
உதரவேயி ரம்மசிரம் நீங்கிப் போச்சு
பண்டுவமா யெப்போதும் போலே வாச்சு
பனியேற்று உண்டதொரு சிரத்தி னோட்டில்
கண்டுமேரத் தமதுமலை தோறும் சிந்தி
காய்ந்ததுதான் ஓடுபோல்பா டாண் மாச்சு
விண்டுமேகி வெள்ளையென்ற பாடா ணத்தான்
வெளுப்பாகக் கட்டியாக ஆச்சு தானே.

224

வெளுப்பான பாடாணத் தனைய னரத்து
வெடியுப்பு நீராலே துருசிக் கிட்டால்
வெளுப்பான சுண்ணாம்புப் போலே யாகும்
வெளுப்பெடுத்து தாளகத்தின் மேலே போட
வெளுப்பாகுத் தாளகத்தான் சலவை யாகும்
மிக்கான சலவையைத்தான் கெத்தி மேலே
வெளுப்பாகும் மேல்பூச சலவை யாகும்
வெளுப்பாகும் அறுபத்து நாலுத் தானே.

225

(அ.பொ.):—சலவை=வெள்ளை; வெண்மையாக்குதல்.

அறுபத்தி நாலான பாடா ணத்தின்
அடங்கலான வைப்புமுறை செய்த லெல்லாம்
அறுபத்தி னாலான தாதின் பண்பாம்
அதற்கதற்கு இனச்சேர்க்கை கட்டி னங்கள்
அறுபத்தி னாலுனுட வேதை மார்க்கம்
ஆராய்ந்தே அடியேன்தான் அறிந்த மட்டும்
அறுபத்தி னாலான குணபா டங்கள்
அடங்கலாய்ச்சொல் விவிட்டேன்பா டாணம் முற்றே.

226

உபரசங்கள் (120-இன்) பெயர்கள்

முற்றான உபரசநூற் திரண்டு பத்து
முன்னியேதான் உற்பத்தி முறைமை சொல்வேன்
பற்றான பாட்டரடி தலையில் வைத்து
பணிமுனிதன் புனிமுனிதன் பாதம் போற்றி
அற்றான காலாங்கி ஐயரடிபோற்றி
ஆதரித்து எளியாண்ட முனியோ கிக்கும்
சிற்றான மூவிரகால் தெண்டம் பண்ணி
செப்புகிறேன் உபரசத்தைத் திறந்து தானே.

227

(அ.பொ.):—பணிமுனி = பங்கு(க்கார); முனி (புத்திரன்);
புனிமுனி=புனிப்பாணி (விவர்க்கிரபாத); தெண்டம்=வண்டி.

திறந்துமேசி வன்சொல் லாகக்கேட்டு
சித்தமகிழ்த் தெனையாண்டு சித்தை கூர்ந்து
மறந்துமேதான் போகாமல் மைத்தன் தன்னை
மாய்சொன்ன படிக்கேட்டு வரைத்தே னானும்
இறந்துமேபோ காமல்சித் தர்ம யமாக
ஏழையாம்போ கரெலிறநத் தாமந் தன்னை
சிறந்துமேபோ காமலெல்லோ ரும்பிழைக்க
செப்புகிறேன் எழுகாண்டத் திறமாய்த் தானே.

228

திறமான வுபரசநூற் திரண்டு பத்து
திறத்திட்டேன் கறந்தபடி நீர்க்க மாக
உறமான வுபரசங்கள் துருசி யொன்று
உத்தமமாம் பொன்னிமிளை முதல்த ரத்தான்
எறமான ஏமாட்சி கமென்று பேரு
இரண்டான திரங்கஞ்ச நிமிளை யாகும்
தறமான ரசிதமாகும் நிமிளை யோடு
நவலேக நிமிளையோடு அருணன் தானே.

229

தாமென்ற நிமிளையது நான்கு மாச்சு
தனிப்பண்பு அப்பிரகம் நாலு மாச்சு
ஏனென்ற ஏமாப்பி ரகத்தி னோடு
ஏற்றகிஞ்சி னாப்பிரகம் அருணன் கவேதம்
ஊனென்ற இந்நாலில் நாலுத் தானும்
உற்பத்தி மதாந்திரமாய் பிறவி பாரு
பூனென்ற திராகவப்பி ரகமே யென்றும்
பெருமைநாகம் பிரகமது பேருத் தானே.

230

(அ.பொ.):—மதாந்திரம்=கொக்கைபேதம்.

பேரான மண்டிக வப்பி ரகமும்
பலத்தவச் சிரவப்பி ரகம்நாலு மாச்சு
காரான காந்தமது ஐத்து மாகும்
கல்காத்தம் ஊசிபிடி காந்தத் தோடும்
மாருள மவிர்க்காந்தம் பச்சைக் காந்தம்
மகத்தான அரக்கான காந்த மைத்து
சீரான சிலாசத்தும் இரண்டு மாகும்
தினியான கற்பூர சிலாசித் துமாமே.

231

சத்தான கோழுதிர சிலாசத் தோடு

சிலாசத்து விரண்டு விதங் கல்நாரி ரெண்டு

முத்தான வெணுத்தகல்நாரி பச்சைக் கல்நாரி

முனையான ரெண்டுவிதக் கல்நாராகும்

சத்தான சாத்திரமாம் பேதி யோடு

தனக்கான கல்மதமும் தனித்தொன்றாகும்

நித்தநீலாஞ் சனந்தானை வலையே யாகும்

நேர்த்தநீலாஞ் சனந்தான் ரசாஞ்ச னாமாமே. 232

ஆமேபுட் பாஞ்சனமும் சவ்வீ ராஞ்சம்

அறிந்தசிரோ தாஞ்சனமும் ஐந்து மாச்சு

தாமேதான் கருங்கல்லு படிக்கக் கல்லு

தனத்தோர்நல் சுக்கலாகல் யீரக் கல்லு

தாமேதான் ராசவர்தனம் இரண்டு மாகும்

தலத்தராச வர்த்தனம்ரா சன்னி யவர்த்தம்

தேமேதான் கருடப்பட்டி ஐந்து மாகும்

செங்குட பட்டியோடு பாங்குடனும். 233

பாலான கருடனோடு மஞ்சள் கருடன்

பாங்கான கறுவரிணக் கருட னாகும்

மாலான மேனியான் கருடனோடு

மகத்தான கருடப்பட்டி ஐந்து மாச்சு

ஏலான ஓடுசெங்கல் எலும்பு மயிர் நண்டு

இசைத்தநத்தை நாகரவண் டுக்கி னிஞ்சல்

ஊலான ஆமக்கி யாமை முட்டைத் தோலும்

உரமான யானையின்தன் கொம்பு மாமே. 234

கொம்பான பன்றியின்தன் கொம்பு மாகும்

கொடிதான கலன்கொம்பு ஆட்டுக் கொம்பு

வம்பான மாட்டினுட கொம்பு தானும்

மனினமான பூநாகம் மனிதர் பல்லு

தெம்பான செவ்வட்டை இத்திர கோபம்

கிதைந்ததோர் கோழிநெஞ்சைத் தவளை யோடு

கம்பான கடிநகம் முத்துச் சிப்பி

கருக்கான சங்கோடு பலழம் முத்தே. 235

முத்தோடு ஸயிரமாம் பச்சை தானும்

முகிலான நீலமொடு புட்டி ராகம்

மத்தோடு கோமேதக்க சிவப்பு மாகும்

மாங்கோடு வைடுரியம் கெண்டக மாஞ்சிலை

சித்துகுடா ஸ்க்கற்கள் தேக்கல் மாக்கல்

செயமான மஞ்சள்கல் தவளைக் கல்லாம்

மத்துசிலா வங்கலன்ன பேதி யுடன்தான்

மருவுமத்தி பேதிசொன்ன பேதி தானே. 236

(அ.பொ.) :- சிவப்பு = மாணிக்கம்.

பேதிமாங்கி சபேதிஉவர் மண்கல் சிட்டம்

பேரான கருமணல்தான் செம்ம ணலுமாம்

குதியாஞ் சுத்தமண்ணும் முடவாட்டுக் கால்தான்

ககீதமாங்க ருவண்டுபன் நிழன்ற மாகும்

ஏதியாள விழன்றகடல் நுளரீ மெலும்பு

ஏற்றமுள்சங் குபேரோச னைத்தா னாகும்

நாதியாம்நா கப்பச்சை மரசுதப் பச்சை

தலத்தபுத்தான் பழந்தானும் நாடிப் பாரே. 237

நாடியதோர் கழுதைவண்டு வெள்ளைச் சுக்கர்ன்

தலக்கீதக தண்டோடு காகசிலை யாகும்

காடியகாண் டாமிருகம் கடுத்த மாசி

கத்துரி எலும்போடு மந்தாரச் சிலையும்

மாடியதோர் கடல்பாசி மாங்கிச மாஞ்சிலை

மாசற்ற தன்சாலக் கிராமத் தோடு

காடியதோர் மாந்தளிர்க்கல் காசுமீர் படிக்கம்

கல்கரவி செம்புமணல் நாக மணலே. 238

மணலான வங்கமணல் ஈய மணலே

மாசற்ற வெள்ளிமணல் ஏம மணலாம்

தணலான லோகமணல் மயிலி னிறகு

தரித்திருத்த திருக்கைமுள்ளு வெள்ளி லையுமாம்

கணலான கானக்கல் குருத்தக் கல்லும்

கனமான ரசிதசிலை யேம சிலையாம்

நணலான நாகசிலை வங்க சிலையாம்

தலத்தவீயச் சிலையயச்சி லையுமா குமாமே. 239

சிலையான திராச்சிலையும் வெங்கலக் சிலையும்

சேர்த்தமித்தனைச் சிலையும்செம் புழுட்ட சிலையும்

வலையான வுப்பரசுதாற் றிரண்டு பத்தும்

வாய்ப்பேச்சாரம் வாதியெங்கே காணப் போளுன்

திலையான சித்தர்கள் குளிகை யாலே

தேசமெங்கும் சுஞ்சரித்துக் கொண்டு வந்து

தலையான சத்தெடுத்துச் சாரணை நீர்த்து

சாங்கமா யாடினவா யோகி தானே. 240

தானுன வுபரசநாற் நிரண்டு பத்தும்
சாங்கமாகப் பேரிமிரித்து யானும் சாற்றி
மானுன வுபரசத்தின் சத்து மார்க்கம்
மகத்தான செந்தூரம் களங்கு கண்ணம்
ஊனுன குளிகைக்கு ஓட்டும் மார்க்கம்
உயர்ந்திட்ட காயறித்தி ஏம மாகும்
பானுன பாரித்தபடி சொல்லிப் போட்டேன்
பரிவாகச் சிந்தர்மெத் தப்பலுக் கத்தானே.

241

வெடியுப்புச் செய்தீர்

பலுகவேதான் வெடியுப்பு பலமும் நூறு
பழம்புளிதான் எழுபத்தைத் துபல மதாகும்
விலுகவே பழச்சாறும் இருபத் தைத்து
விதைவிழாது வடிகட்டிப் புளியில் விட்டு
தலுகவே ஊர்போலே தானி டத்து
நாற்காச்சல் உப்பதனைக் கூடப் போட்டு
மீலுகவே மெழுகான பதத்தில் வாங்கி
மெல்லியதா மடைதட்டி ரவியில் போடே.

242

போட்டுமேதான் அடிசனத்த சட்டி தன்னில்
புட்டுமேதான் கொஞ்சமாகப் போடப் பற்றும்
பூட்டுமேதான் பின்னும்தப் படியே போடு
பெரிதாகப் பற்றியபின் மிட்டுப் போட்டு
கூட்டுமேகொஞ் சம்கொஞ்சமாகப் போட்டு
கொளுத்தியெல்லாம் எரித்த பின்பு கறண்டி வாங்கி
காட்டுமே கல்வத்தில் பழச்சாற் ருலே
கலந்துமேதான் ஆரைத்தமின்பு பூற்று பத்தே.

243

பூற்று பலம்பத்துக் கூடப் போட்டுப்
பெலத்தரைத்து வகலிவிட்டுக் கெசபு டம்போ
டாற்று ஆறியபின் கல்வத் திட்டு
அண்டோடு பலம்பத்து வேறே கல்வம்
தேற்று பொடியாக்கிப் பழச்சாற் ருலே
சிக்கெனவே தானரைத்துத் தெல்லு போலே
காற்று காயவிட்டுக் கரியிட்டுத்
கடுங்காரச் சுண்ணாம்பு கூடப் போடே.

244

கூடவிட்டுப் பழச்சாற்றி லரைத்து மைபோல்
கூசாமல் அகலிவிட்டுப் புடமாய்ப் போடு
நீடவிட்டு எடுத்துமேகல் வத்தி விட்டு
தேகவேதான் தானரைத்துப் பழச்சாற் ருலே
தாடவிட்டுச் சத்தியென்ற சாரம் பத்து
தாக்கியரைத் தேய்கவில் புடமே போடு
குடவிட்டுச் சீனப்பொரி பலந்தான் ஐந்து
சுழற்றியரைத் தேசுருக்கம் புடமே போடே.

245

(அ.பொ.) : — சீனப்பொரி = பொரித்த படிசாரம்.

கருக்காக வாங்கியேதான் கல்வத் திட்டுச்
சுழற்றியரை பழச்சாற்றில் தேர்த்த பின்பு
இறுக்காக இந்துப்புப் பலந்தான் ஐந்து
இசைத்தொன்றாய்த் தானரைத்துப் புடத்தைப்போடு
முறுக்காக வாங்கியேதான் கல்வத் திட்டு
முனித்துபழச் சாற்றிலே தானரைத்து
கறுக்காகக் கல்லாப்புப் பலந்தா னீந்து
கலந்தரைத்துப் பழச்சாற்றில் புடத்தைப் போடே.

246

அரைத்துமேதா னூறியபின் கல்வத் திட்டு
ஆண்மையாங்க டல்துரைதான் பலமு மைந்து
பரைத்துமே புகம்புடமாய்ப் போட்டெ டுத்துப்
பாங்கான குடனது பலமும் ரெண்டு
மிரைத்துமே மார்க்கமுடன் கலத்து சொண்டு
மேன்மையான நவாச்சாரம் பலமும் ரெண்டு
இரைத்துமேயிம் மூன்றையுந்தான் பழச்சாற் ருலே
இழுத்தரைத்து யேக்குன்முன் மருத்தில் போடே.

247

மருத்திட்டு அரைத்துமேதான் அகலி விட்டு
மண்செய்து லகுபுடமாய்ப் போட்டெ டுத்து
பகுத்திட்ட பாடாணம் சுண்ணாம்பில் கத்தி
பண்ணியேதான் பல்மைந்து கல்வத் திட்டு
விருத்திவிடு வெள்ளையமந்தா ரைச்சாற் றைத்தான்
விட்டரைக்க மெழுகாம்முன் மருத்தில் போட்டு
தருத்திவிட்டு லகுபுடமாய்ப் போட்டெ டுத்து
தாளிப்பாய் குட்டுடனே அழரி தானே.

248

(அ.பொ.) : — அழரி = (மனிதர்) சிறந்த.

அமுரியால் நீற்றியேயே மூமற் படிக்கு

ஆண்மையாகப் பகுப்புபோலு டைத்து நீற்று
பமுரியான பீங்கானில் பரப்பி வைத்துப்

பணியிலேதான் வவத்திடவே செய்தி ராகும்
திமிரியாம் செயநீரை மிடரவில் கொட்டி

சிறுகவே வீரம்விடும் பூரம் போட்டு

நமுரியான செயநீரால் சுருக்குப் போட

நவாச்சாரம் கட்டியேதான் மெழுகு மாமே. 249

மெழுகாகும் முன்பாடா ணரலி தவித்தை

விளக்கமான ரவிதன்னில் நூற்றுக் கீய

விழுகாமுன் மாற்றதுவும் பத்து மாகும்

மேன்மையாகச் சூதமது மணியு மாகும்

அழுகாமுன் அறுபத்தி நாலுங் கட்டும்

ஆச்சரியம் லவணமது இருபத் தைந்தும்

தழுகாமல் கட்டி னாரம் சுண்ணும் பாகும்

நாகத்தைச் சாய்த்திடவே மணியு மாமே. 250

மணியாகும் உபரசங்கள் சத்து மாகும்

மாசற்ற நவலோகம் சவளை யாகும்

தினியாகும் சரக்கெல்லாம் சுத்தி யாகும்

செயமாகும் வீரமது மெழுகு மாகும்

துணியாகும் தூயமாம் எலும்பு போலாம்

துருகத்தனைத் தேய்த்திடவே குருவு மாகும்

மணியான தொன்றுமில்லை காயசித்தி யாகும்

பேர்சொன்ன வித்தையெல்லாம் இதனு லாச்சே. 251

வித்தையெல்லாம் வெடியுப்புச் செய்தி ராலே

விளம்பினேன் மூன்றாமா யிரத்தில் வித்தை

பத்தையாய்ச்சொல் விவிட்டேன்ப ரத்துக் கொப்பரம்

பணிமுனியார் சொன்னதொரு வுபதே சத்தை

சத்தையாகச் சொல்லாதே இந்தச் சுண்ணம்

தருகுறும்ப வாசிக்குச் சொல்லி டாதே

சத்தமாகச் சிவயோசி தனக்குச் சொன்னேன்

குட்சமாக வெடியுப்பு நீரில் தானே. 252

நீரிலேதான் சாரத்தை அரைத்த ரைத்து

நெட்டாங்க மூன்றுநாள் தான் நிசமா யாட்டி

காரினிலே வெங்காரம் கழுவிப் போட்டு

கலத்தரைப்பாய் சாரத்தின் சமனாய்த் தானும்

ஊரினிலே மெழுகாகும் பதத்தில் வாங்கி

உயராமல் கவுதாரிப் புடமே போட்டு

பாரினிலே பொடியாக்கிப் பீங்கான் தன்னில்

பரப்பியேப ணியில்வைக்கச் செய்தி ராமே. 253

(அ.பொ.) :—கவுதாரிப்புடம்=வி வறட்டி அடுக்கிப் புடம்போடுதல்.

வைத்திட்ட செய்திரில் வீரம் பூரம்

வளமான விட்கமது பொடித்துப் போட்டு

பைத்திட்ட பாடாணஞ் சுருக்குப் போடு

பலப்பலவாம் சரக்கெல்லாம் துவைத்து வாட்டு

மைத்திட்ட வுபரசங்க் னெல்லாம் சுத்தாம்

மண்ணோடு கல்மயிரும் சத்து மாகும்

உத்திட்ட சரக்கெல்லாம் மொருங்கி யீயம்

உத்தமமாய்ச் சவளையா யி றங்கிப் போமே. 254

வாந்ருபேரி

இறங்கிடவே வாதமென்ற குடோரி கேளு

இசைத்தவெள்ளைப் பாடாணம் பலமும் நான்கு

தறுங்கிடவே கல்லுப்பு வறுத்தது நான்கு

தாளகத்தான் பலம்மூன்று குதம் ரெண்டு

கறங்கிடவே காரமொன்று சாரம் பாதி

கடிதான வுசரத்தான் பலமும் ரெண்டு

விறங்கிடவே வெடியுப்பு நீரினாலே

விதைமூன்று தாளரைத்துப் பீங்கான் வாங்கே. 255

வாங்கியதைப் பீங்கானில் வறுத்துப் போடு

வளமாகப் பொடிபண்ணி மேருக் கிட்டுத்

தாங்கிடவே வாலுக்கையின் மேலே வைத்துச்

சமர்த்தாகக் கமலம்போல் தீயைப் போடு

பாங்கினியே பணிபெண்டு சாமத் தன்னில்

பக்குவமாய்ப் பார்த்திடுத்து வைத்துக் கொள்ளு

தேங்கினியே புறங்கமது இறுகியேறி

சிறுதேங்காயுடைத்ததுபோ விடுக்குத் தானே. 256

திருக்காரக் குடோரி

இருக்கவேதான் திசைகாரக் குடோரி கேளு

இசைக்கின்ற வெங்காரம் பலமும் நாறு

தெரிக்கவேப டிகத்தின்பொ ரிதானு மூன்று

சிறப்பான பூற்று பலமும் ரெண்டு

தருக்கெனவே சாரமது பலமு மொன்று
தனித்ததுபோர் குதமது பலமும் ரெண்டு
குறுக்கெனவே குதிரைப்பல் பலமும் நாலு
குளியான கல்லுப்பு பலமும் நாலே.

257

பலம்ரெண்டு வெடியுப்பு துருசு நாலு
பாங்கான தாள்களும் பலமும் ரெண்டு
தலம்ரெண்டு பலந்தானும் வீர மாகும்
தனக்கான வெள்ளையென்ற பாடா ணத்தான்
குலம்நாலு கூடவிட்டு வெடியுப்பு தீரால்
கூட்டியரை நான்மூன்று பீங்கா ளிசேட்டு
வலம்ரெண்டு நாழிகைதான் புனை யாமல்
வறுத்துப்பொடி மாப்போல் செய்து மேருக் கேற்றே. 258

(அ.பொ.) :—வெடியுப்பு தீர்=வெடியுப்புச் செய்தீர் (முறை 242
முதல் ஆறு பாக்களில் காண்க.)

மேருக்கேதான் அரைவாசி போட்ட பின்பு
விதமான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
பாருக்குப்பனிரெண்டேசா மத்தி போடு
பதம்பார்த்து ஆரவிட்டு வுடைத்துப் பாரு
தேருக்கு அலங்கார மானும் மேலே
சிறுகம்பி யாமிருக்கும் திணைக்காரக் குடோரி
தீருக்கு வுபரசங்கள் சேத்து மாகும்
சித்தருடை நூலுக்குள் இல்லி நாளே. 259

வெங்காக்க குடோரி

இல்லியெவெங் காரத்தின் குடோர் கேளு
ஏற்றமால் குண்ணுமணித் தயிலை வாங்கி
பல்குபென பலகையான காரம் வாங்கி
பாங்காக ஆவெருத்தின் சாணி யாலே
கல்லவேதான் கழுவிநன்றியக் காய்த்த பின்பு
கலத்துமேதான் தைவத்தினில் புழுகு வீரம்
தல்லியேதான் காரத்தின் மேலே பூசி
சாதகமாய் ஏழுநாட்கள் காயப் போடே. 260

(அ.பொ.) :—ஆவெருத்தின் சாணி=(ஆ=பசு) பசுவின் கள்ளு
எருதின் மலம்; புழுகு=புழுது.

காய்த்தபின்பு பூதீற்றிக் குள்ளே வைத்துக்
கடினமான வெய்யிலில் காயப் போடு
பாய்த்துமே பூதீற்றின் வேகந் தானும்
பதையாமல் கட்டிப்போம் காரந் தானும்
தெய்த்துமேக ருரெங்கெட்டி டிலொன்று கூட்டி
தலையான தைவத்தால்தான் மைப்போ லாட்டி
ஆய்த்துமேதான் செப்புக்குள் வைத்துக் கொண்டு
அப்புறந்தான் சத்திறக்க வீரங் கேளே. 261

சவ்விரவைப்பு (சத்திறக்குவதற்கு)

கேளென்ற சவ்வீர வைப்பு கேளு
கெடியார்கச் சத்தித்த குதம் எட்டு
தேளென்ற சத்தகந்தான் பலமும் ரெண்டு
சிறிதான ஒட்டிவிட்டு வறுத்துக் கொண்டு
காணென்ற கரியுப்புச் சேரு நான்கு
கனமான வெள்ளையுப்பாய்ச் சட்டி யிட்டு
துளென்ற இரும்பாலே தெறிப்படங்க வறுத்துச்
சித்தாமல் செங்கற்றூள் சேரும் எட்டே. 262

எட்டான மூன்சொன்ன பொடியுப்புக் கூட்டி
இசைத்துமேன இருதோண்டி யிசையச் சேர்த்து
முட்டோடே மேல்தோண்டி தனக்குள் ளேதான்
மூன்றுதரம் ஊமத்தின் சாறுப் பூசி
அட்டோடே மூன்பொடிதான் முக்கால் வரசி
அடித்தோண்டி தன்னுக்குள் அமிழ்த்திப் போட்டு
தட்டோடே ரசப்பொடியை யதன்மே விட்டு
நயத்த செங்கல் பெரடிக்குதையும் அதன்மேல் போடே. 263

(அ.பொ.) :—மூன்மதம்=மூரிமுறை.

போட்டுவறுத் திதன்றாய்மேல் தோண்டி மூடி
பொருத்தவேதான் வெடியாமல் மண்ணைப் பூசி
தாட்டுமேதான் சக்கரமாய் அடுப்பில் வைத்துச்
சாங்கமாக தீமாட்டு நான்கு சாமம்
பாட்டுமேதான் அடுப்போடே யாறப் போட்டுப்
பதருமல் எடுத்துத்தான் படுக்க வைத்து
நாட்டுமேதான் தண்ணீரால் தலைய வைத்து
நலங்காமல் மேல்தோண்டி மலவாத்தித் கொள்ளே. 264

மல்லாத்திப் பார்த்தாக்கால் மார்ப்போல் தானும்
மயிர்க்குச்சித் தன்னாலே கரண்டி வாங்கி
நில்லாத்தி நிறுத்துமேதான் சேர்தா னென்று
நிலவரமாம் கரியுப்பு பலமு மாறு
துல்லாத்தித் தூன்போலே ஒளிர வறுத்து
துருசுவது பலம்நாறு ஒளிர வறுப்பாய்
புல்லாத்திப் பூதிறு பலமும் ரெண்டு
பொட்டிலுப்பு ஒன்றைரைதான் பலமு மாமே. 265

ஒன்றைரைதான் பலமாகும் சினத் தானும்
உயர்த்தவன்ன பேதியது பலமும் ரெண்டு
தன்னரைதான் சாரமது பொடித்துப் போடு
தானகந்தான் பலங்காலும் கூடப் போடு
வின்னரைதான் வெள்ளையென்ற பூநீறுசினம்
வெடியுப்புச் சாரம்தா எனத்தன் கித்தான்
பன்னரைதான் பச்சையாய்ப் பொடித்துப் போட்டுப்
பரவிவிடு குதமது தன்னில் தானே. 266

தன்னிலேதான் விரவியிட்டு மேருக் கிட்டுச்
சமரசமாய் வாழுகையின் மேலே வைத்துப்
பன்னிலேதான் பகல்மாறு நான்கு சாமம்
பக்குவமாய்க் கமலம்போல் தீயைப் போடு
தன்னிலேதான் இராக்காலம் ஆறப் போடுப்
நலங்காமல் பதினாறு சாம மானால்
இன்னிலேசர்க் கதனைமேரு வின்ற டுவேதான்
இட்டபக்கால் இறங்காது பருவ மாச்சே. 267

பருவந்தான் பார்த்ததை யாறப் போட்டுப்
பண்பாகக் குப்பியைத்தான் வெளியில் வாங்கி
நருவந்தான் தனைத்துமண்ணைத் தள்ளிப் போட்டு
நடுப்பாதி குப்பியைநீ உடைத்துப் பாரு
திருவந்தான் மேருக்குள் தேங்காய் போலே
செப்பமாகத் தானிருக்கும் வீரந் தானும்
உருவந்தான் உபரசங்கள் சத்தெல்லாந்தான்
உடட்டியாக தானிறங்கும் உண்மை தானே. 268

சுகற்பூர வையு

உண்மைசுகற்பூர மொன்று கேளு
உறுதியாக ரசபற்பம் முன்போல் செய்து
கண்மைதான் காசியென்ற மேருக் குத்தான்
கணத்திலே அரைவாசி ரசமா விட்டு

வண்மைதான் வாழுகையின் மேலே வைத்து
மறவாதே பன்னிரண்டு சாமத் தீதான்
அண்ணமாக வாறவிட்டு எடுத்துப் பார்க்க
அடங்கியேதான் வயிரம்போல் கற்பூர மாமே. 269

கற்பூரம் சகலநோய் ஏல்லாத் தீரும்
கால்வகைகள் குலைபுகைகள் கடுகிப் போகும்
உற்பூர வுபரசத்தின் குருவுக் காதி
உயர்த்திட்ட வேதையிதைக் கட்டி அல்தான்
அற்பூரம் கட்டியாகப் பலவொன்று வாங்கி
ஆண்மைபென்ற வெடியுப்பு திரில் தோய்த்து
வற்பூரம் நாகச்சாமம் குடன் தீயில்
வாட்டிடவே கட்டியது சிவந்து போமே. 270

சிவந்திருந்த கற்பூரம் வெள்ளி யமொன்று
சிறப்பான கரியம் நாகம் கூட
தவந்திருந்த இதுமூன்றுச் சாமனுச் சேர்த்துச்
சட்டியிலே போட்டுமேகந் தகத்தால் வறுக்க
கலந்தருந்த கரிபோலே தூளு மாறும்
கணக்காக நாகத்தி னெடையே கத்தி
துவந்திருந்த துந்தத்தை நாகமெடைப் போட்டு
துவளவரை பழச்சாறு தன்னால் தானே. 271

அரைத்துமேதான் சிவந்திருந்த கற்பூரத்தில்
அங்கியிடு கற்பூரத் தெடையின் ரெட்டி
உறைத்துமேவு வந்தனென்று மிப்பிடம் போட்டு
உகத்துமேதான் ஆறியதின் கவசம் வாங்கி
நரைத்துமேதான் நவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
நாட்டினாலே ஏமமது பத்து மாறும்
கரைத்துமேதான் இக்கவசம் சகலத் திற்கும்
கட்டியேதான் கவசமாகப் போட்டி டாயே. 272

(அ.பொ.) :- அங்கி=கவசம்; சகலத்திற்கும்=எல்லாவற்றிற்கும்.

போட்டிட்ட கற்பூரம் காய்சித்தியாகும்
புகழான குட்டங்கள் கடிவிடம் போகும்
பூட்டிட்ட கால்கைகள்மு டக்கும் போகும்
புருடர்தான் மலடில்லாப் பிள்ளை யுண்டாம்
காட்டிட்ட ககனித்தி கடிசிலாகும்
கற்பகத்தின் தோடெல்லாம் கதித்துச் சாரும்
மூட்டிட்ட வாசியது இறகி பேறும்
மூட்கற்பம் புலன்வழியாய் வருகுத் தானே. 273

சீனாவியும் கற்பூரம்

வருகுமேதான் சீனாவியும் கற்பூரம் ரத்தான்
மார்க்கத்தான் குதமது பலமு மெட்டு
உருகுமேதான் கந்தகமும் பலமு மொன்று
ஒட்டிவிட்டு வறுத்துடனே கரிபோ லாகும்
தருக்குமேதான் வறுப்புவுக்க காற்றக் கேளு
தட்டியதேர் எழுமுட்டைப் பந்த ருக்கி
பருக்குமேதான் தெருபிட்டு விசிதி விட்டால்
பத்தியே எரிந்தெல்லாத் தணல்பேர லாமே. 274

தணலிலேவே நுவலத்துகத் தகத்தைப் போட்டு
சாங்கமாக உருகியபின் குதர் விட்டு
கணலிலேதான் இரும்பான கத்தியால் கிண்டு
கரிபோலே தாளாகும் இறக்கிக் கிண்டு
உணவிலேதான் ஓடதனைத் தணலிட்டுத் தானும்
உபாயமாக கிண்டியேது ருதியபின் தானும்
அணலிலேதான் ஓடுவைத்து இளகியபின் கிண்டு
அக்கினிதான் மிதந்திட்டால் எரிந்து போமே. 275

எரியாமல் ஓடதனில் அடிப்பற் றுமல்
இளக்கிளக்கிக் கிண்டிடவே கரித்தூ ளாகும்
கரியாமல் கரியுப்புப் பலந்தா னுறு
கல்மீசுக்க எரிவாமல் வெளுப்பர்ய வாங்கி
தரியாமல் சட்டியிலே போட்டுக் கிண்டி
தணலாக எரிவிட்டுத் தணலி னுலே
விரியாமல் மேல்சட்டி மல்லத் தி ழுடு
வெடித்தாக்கால் தெரியாது கிண்டி டாமே. 276
(அ.பொ.) : —கல்மீசு = குதக.

கிண்டியபின் தெறிப்படங்கி நின்று தானும்
கீழ்ச்சட்டி தணலிலே கொட்டி யாற்றி
விண்டியேதான் பொடிபண்ணிக் கல்வத் திட்டு
வெடியுப்புப் பொடிபண்ணு ஒன்றரைப் பலந்தான்
திண்டியேசீ எமதுஒன்ற லாய்ப்பலந்தான்
சிறக்கவேதான் பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டு
தண்டியேசா ரமது அரைப் பலந்தான் போட்டு
தகந்துமேதான் பொடியாக்கி யொகருய்க் கட்டே. 277

கூட்டியேதான் ரசத்தானும் கூடப் போட்டு
குலுக்கியேதான் மேகுவிந்து அரைக்கால் வாசி
தாட்டியேதான் தன்மையுள்ள மேரு தன்கை
நலமாக வாலுக்கையின் மேலே வைத்து

பாட்டியேதான் பனிரெண்டு சாமம் தீதான்
பக்குவமாய் எரிவிடவே பதங்க மேறும்
ஆட்டியேதான் ஆற்றிட்டு மேலர் வாங்கி
அடியிலுள்ள பிட்டியைத்தான் தள்ளிப் போடே. 278
(அ.பொ.) : —பிட்டி = தூக்.

தள்ளியேதான் பதங்கத்தில் பிட்டி கொஞ்சம்
அடியிலேசுக் கிரமாய்க்கொட் டியாய்த் தா னிருக்கும்
அள்ளியேதான் பொடிபண்ணி மேருக் கிட்டு
அடியினிற்கும் பிட்டியைத்தான் தள்ளிப் போடு
மள்ளியேதான் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
மகத்தான பன்னிரண்டு சாமம் தீயாக்
பன்னியேதான் பதங்கமது இறுதி ஏறி
பக்குவமாய் வெளுத்திருக்கும் பாரு பாரே. 279

இருக்கின்ற கற்பூரம் சீன மாகும்
ஏற்றமாக சுரக்கிறதுதான் கம்பி போலாம்
வெருக்கின்ற வெடியுப்புச் செய்தீர் தானும்
மிஞ்சாமல் நாற்சாமம் சுருக்குப் போடு
கருக்கின்ற முன்கவசம் கட்டிப் போடு
காரியமாம் முன்போலே புடத்தைப் போடு
திருக்கின்ற சிவப்பாகும் ரசகற்பூரத்தான்
சிவசிவர யான்தானும் அறித்தி லேனே. 280

அறிந்திலேனே மாற்றத்துப் பனிரெண்டு டாகும்
ஆணிஇதுக் கொவ்வாது பசுமை மெத்த
தெறித்திலேனே மண்டலத்தான் தின்றுத் துன்றி
தின்றுலத்தால் பத்தியமாய்ச் சட்டை நீங்கி
மரித்திலேனே வாலுயான மன்றம் தன்போல்
மகத்தான காயத்தான் தங்க மேலி
பிரித்திலேனே கற்பாத்தல் சமாதி விட்டு
பிணிழப்புச் சாக்காரும் இல்லை தானே. 281
(அ.பொ.) : —சட்டை = மேல்தோல்; வாலுயான = இளவயதின்னான.

இர சேத்து னவப்பு

இல்லையென்ற ரசத்தினுட செத்தா ரத்தை
எரிபின்ற காலாங்கி செய்யும் வித்தை
தில்லையென்ற நடனம்போல் கலப வித்தை
சீக்கிரத்தில் செய்யின்ற மார்க்கமாகும்

பலியென்ற பலமதிகம் இதற்குள் ளாகும்
பாங்கான குதமது பலந்தா னெட்டு
கலியென்ற கல்லுப்புக் குறிச் சோற்றில்
கலத்தரைத்துக் கழுவினேதான் காயப் போடே. 232

காய்த்தபின்பு கலவத்தி னெனை யிட்டு
கனத்ததுவேர் பனைமட்டைச் சாற்றி னாலே
தோய்த்தபின்பு மூன்றுநாட்கள் சோர வார்டி
சுருக்கிடுவாய் நார்சாமம் சாறு தன்னால்
வேய்த்தபின்பு வெடியுப்பு நீர்ச் சுருக்கு
விடுக்காக நார்சாமமான பின்பு
சாய்த்தபின்பு சாரநீர் சுருக்குப் போடு
தயங்காதே நார்சாமம் சாற்றி டாயே. 233

சாற்றியேதான் காடிவிட்டுக் கழுவிப் போடு
தங்கத்தான் லேசாக தமடு தட்டி
ஏற்றியேதான் எட்டுக்கு ஒன்று போட்டு
இழுத்தரைப்பாய் பனைமட்டைச் சாற்றி னாலே
காற்றினிலே கரைத்துமேதான் குழம்பு போலாம்
கனமாக நார்சாம மரைத்த பின்பு
தூற்றியேதான் கத்தகதினைத் காய்ச்சிக் கொட்டி
கயமான சாறுதனில் சாய்த்தி டாயே. 234

(அ.போ.) :—சாறு=பனைமட்டைச் சாறு.

சாய்த்திடுவாய் பதினொன்று தப்பர் மல்தான்
சமரசமாய்ப் பலம்ரெண்டு ஓட்டி. ஹருக்கி
தோய்த்திடுவாய் குதத்தை அதற்குள் விட்டு
குரியாலே கிண்டிடுவாய் கறுப்புத் தூளாம்
காய்த்திடுவாய் காசியென்ற மேருக் கிட்டு
கனமான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
ஆய்த்திடுவாய் அறுசாமம் தீயைப் போட
அருண்ணிப்போல் சிவந்துசெத் தூர் மாமே. 235

செத்தூரம் தனியெடுத்து நவலோகத் தீடு
செப்பாதே ஒருவருக்கும் தொழிலே மெத்த
கத்தூரம் காய்சித்தி அருணன் பேர்லாம்
கதிரொளியோ வென்பார்கள் இவனைப் பார்த்தால்
எத்தூரம் நிமிடத்திற் போலாகும்
இறுக்கமொடு கொட்டாவி சோம்ப லில்லை
உத்தூரம் காலுக்கு வருத்த மில்லை
ஓடலாமே ககனத்திற் சுருக்காய்த் தானே. 236

(அ.போ.) :—எத்தூரம்=எவ்வளவு தூரமாயினும்.

துருசு குது

சுருக்கான துருசினுட ளுளப்ப மெல்லாம்
சொல்லிவிட்டேன் பாடாண வைப்பு தன்னில்
வறுக்கான துருசுவே காரசாரத் தில்தான்
வைப்பதுவும் சொல்லி விட்டேன் உபரசத்தில்
இறுக்கான இதன்கருதான் வெருசு குக்கு
ஏழாயிரத் தனக்குள்ளே முத்திற ரத்தான்
வெறுக்கான துருசொன்று பலத்தான் ரெண்டு
வெள்ளியம் இருசேரு குகையில் வையே. 237

துருசுக்குச் சிலாசத்துச் சுண்ணச் சீலை
சுற்றியேகா யவைத்துக் கயத்தை யுருக்கி
வரிசைக்குப் பதினொரு நாத்தான் தோய்ப்பாய்
மகத்தான ஹுறுஹும் சீலை வாங்கி
நரிசிக்கும் வெடியுப்பு நீரில் ஏறு
சாரநீரில் மூன்றுதிரா வகத்தில் மூன்று
நரிசிக்குத் தோய்த்துமேதான் ரவியில் போட்டு
நல்லீரம் வெள்ளையுரம் புதுகு தானே. 238
(அ.போ.) :—வெள்ளை உரம்=வெண்ணிறமாக்கப்பட்ட கந்தகம்.

புதுகுபச்சைக் கற்பூரம் கெத்திமால் தேவி
பூற்று கருநாபி குதிரைப் புல்லும்
வனுருவகை வகைக்குவரா கந்தா னாகும்
வாகான வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
துனுருவகைத் துருசின்மேல் கவசங் கட்டி
துருசான பூற்றுக் குள்ளே வைத்து
நனுருவகை நார்சாமம் எரித்தா ளானால்
நமனாகும் சரக்கிற்குக் குருவு மாமே. 239

குருவெடுத்து வுபரசங்கள் தன்னி லிட்டால்
கொப்பளித்துச் சத்தெல்லா மீய் மாகும்
முருவெடுத்துச் சூதத்தை யுருட்டிக் கட்டும்
முதித்தபால் நீராக முறித்து போகும்
தருவெடுத்து கற்பகமாம் விருட்ச மாகும்
சாவென்ற நாமமது தெறித்துப் போகும்
திருவெடுத்து முகத்தில்லட் கயிதான் திற்பான்
செப்பரிது செயமான குருவி னுட்டே. 240

மாட்சிகத்தின் பிறவி

ஆட்டமான மாட்சிகத்தின் பிறவி கேளு
ஆதியாம் விஷ்ணுகிருஷ்ண வுல தாரத்தில்
பாட்டான பாதத்தைச் சரியே பண்ணி
பள்ளிகொண்டார் நித்திரையில் வியர்வை காண
மூட்டான முகவியினை தன்வி லேதான்
முயன்றுமேதான் சசிகர்ண யட்சன் தானும்
தாட்டாகத் தானுதித்தான் அவனைக் கண்ணன்
சாத்தமாக அடிக்கரத்தும் கக்கி னானே.

291

கக்கியேதான் பூமீதன்மில் தான்வி முந்து
கதித்துதின்று வேப்பங்காய்ப் பிரமா ணம்தான்
வக்கியேதான் மாட்சிகமுற் பத்தி யாச்சு
வைகாசிமா தங்கண்டெட்டுக்க வேறும்
நேக்கியேதான் மற்றமாதல் களிலே தானும்
திசமாகத் தோன்றது நிற்க லாகும்
ஏக்கியேரும் மாட்சிகந்தர் விரண்டு பேதம்
ஏற்றமாம் பீதகமே கக்கிலத் தானே.

292

(அ.பொ.):—பேதம்=வகை.

பீதத்தான் பொன்வண்ணம் பொன்னு டனேவி
மிவிவான சுக்கிலத்தான் வெள்ளி வண்ணம்
வேதந்தான் கட்டியாமவென் றியுடன் தோன்றும்
வினக்கமாக இரண்டுவித மாட்சி கந்தான்
குதந்தான் மறுசாதி மாட்சி கந்தான்
சுருக்கமாக மதாந்திரமுற் பத்தி யாகும்
காதந்தான் காதம்பல் கார வெல்லம்
கனத்தவயல் குளியகந்தான் மூன்று மாச்சே.

293

நிமிசச்சத்தும் தோற்றமும்

மூன்றுவிதக் காதம்பல் கடப்பயிபூ திறமாம்
முயற்சியால் காரவெல்லம் பாவந் பழநிதம்
ஆன்றுஅயல் குளியகத்தான் வகைந் வெர்ப்பாம்
அழுத்தாரும் வெளிநினைக்கல் கொப்பு வண்ணம்
ஒன்றுமேதான் மூன்றுபது ஒன்று மாகா
ஏமாட்சி கந்தானும் துவர்ப்புங் கசப்பும்
ஊன்றுமேதான் மதுமொடு விறைப்பு மாகி
உஷ்ணமாய் சராயனமு மாகுத் தானே.

294

(அ.பொ.):—உஷ்ணம்=கார்ப்பு.

நிமிசச்சத்து

இருக்கின்ற பொன்னிமிசை பலத்தா னென்று
ஏற்றமான வெடியுப்பு நீரில் தோய்த்து
நருக்கின்ற ரவிதனிலே ஏழு தான்தாம்
நனைத்துமேதான் போட்டுவர அடிக்க டுக்கு
கறுத்துமேதான் காரமிட்டு ருக்கிப் போடு
கனங்கற்றுச் சத்துதான் ரவிதோற் றுப்போம்
கருக்கின்ற குளிகைக்குக் கிராமம் போடு
கண்டித்து குளிகையது விழுங்குத் தானே.

295

(அ.பொ.):—கனங்கற்று=குற்றம்ந்து! கிராமம்=கருக்கு.

தானென்ற பொன்னிமிசைப் பச்சை யாகத்
தங்கத்தி லீத்தவுடன் நொறுங்கிப் போகும்
வேனென்ற வீரமுடன் புனுகு கூட்டி
மத்தித்து முலைப்பரலால் புடத்தைப் போடு
கோனென்ற குருவாகும் னுதித்து கொன்று
கொடுத்திட்டால் திசைமாற்றுங் கூர்த்து பாரு
தேனென்ற மொழிவுடைய சிவகா மித்தாம்
சொன்னபடி வெளியாகச் செப்பிட் டேனே.

296

(அ.பொ.):—மத்தித்து=கொத்து.

செப்பிட்ட குளிகைக்குச் சாரணைக் காட்ட
செத்துமேதான் மதியளவும் தெரட்டு மீளும்
வெப்பிட்ட வாயில்வைக்க வியாதி மில்லை
விருத்தரது காயம்தான் பாசி யாகும்
கொப்பிட்டக் குளிகையது கோடிக்க கோடும்
கூர்த்துபாசக் சிதானந்தம் தோன்றும் தானே
தப்பிட்ட புரியிட்டம் தான்கை யுண்ணும்
தலமான கதிர்முனைக்குக் காததர டாதே.

297

(அ.பொ.):—செத்து=சொணி; மதியளவு=சத்திரமண்டலமளவு;
விருத்தர்=கிழவர்.

ஆடாத நின்றவெளியறிவு தோன்றும்
அடங்காத பூரணமும் கண்டங் காணும்
நீடாத நிர்மலமும் நினைவு வுண்ணும்
நிறையற்ற திக்குணமும் நிறைத்து தோணும்
வீடாத நிராகாரம் வெளியாய்ந் தோன்றும்
வேதாந்த முடிவுமட்டும் விவரத்து காணும்
ஏடாத எங்குமெழு கின்ற சோதி
எங்குமாகக் காணுமித குளிகை தானே.

298

(அ.பொ.):—நிராகாரம்=அகுலம்.

காணுவமே ஆணவத்தை நீக்கி வைக்கும்
 கருதித்தோர் சங்கல்பத் தன்னைப் போக்கும்
 வேணுவமே பிறவியெல்லாம் வெத்து நீரும்
 மடுக்கான வாசனையை விரைத்து சூடும்
 பூணுவமேதான் வித்துவெல்லாம் கம்போலாகும்
 பலத்துமேதான் சடந்தானும் எள்ளும் வாழும்
 தோணுவமேவா சியதுமனஞ் செவ்வை யாகும்
 சொகுபமான குளிகையுட குட்சத் தானே. 288

நிமினைத் தோற்றம்

தானான தேவியைத்தான் சிவனார் பார்த்துச்
 சாற்றினார் தாம் நிமினையதன் தோற்றத் தன்னை
 தானான சிவந்தாயா நிரண்டு பேரும்
 நாட்டமுற்று வினையாடப் போன போது
 மாணான மான்மசீனக் கரையில் தானும்
 மண்ணெடுத்து உருட்டியேதான் மடுவில் போட
 பாணான மடுவில்லுந் பதிநி யாச்சு
 பாங்கான நின்மலமாம் நிமினை தானே. 800

நிமினைத்தான் சந்திரபிர காசம் போன்று
 நிகழில்லா மடுவினிலே பிறந்த தாகும்
 நிமினைதான் தேவாதி தேவ ரெல்லாம்
 திரண்டுமேதான் அமுதத்தைப் பானம் பண்ண
 வமனைதானே வாயிலின்று வயிற் றித்து
 வழுவினேதான் நான்குவகை நிமினை யாச்சு
 நமனைதான் நான்குவகை நிமினை யாச்சு
 நல்பச்சை சிவப்புவெள்ளை மஞ்சள் தானே. 801

மஞ்சளாகக் கட்டியான குளிகை போன்று
 வயிற்மேபால் தானிருக்கும் நிமினை தானும்
 உஞ்சலாய் உறைப்புவெம்மை கைப்பு மாகி
 உருட்சியான கஞ்சமென்ற நிமினை தானும்
 விஞ்சலான ரசிதமது வெருப்பு மாகும்
 மேலான லோகமது சிவப்புத் தானும்
 கஞ்சமான காகமென்ற நிமினை தானும்
 கறுப்புமாக பச்சையாக யிருக்குத் தானே. 802

இருக்கின்ற நிமினைதனைக் கேரு ரெண்டு
 எழிலான குன்றிமணி போலு டைத்து
 பருக்கின்ற பகலினுட கோமியத்தில்
 பாங்காகச் சாணியது இவநீர் விட்டு
 இருக்கின்ற கோமயத்தில் கரைத்துக் கொண்டு
 கொதிப்பாய் கிழிசட்டி நிமினை தனைக்
 கருக்கின்ற கழுவினேதான் காயப் போட்டு
 கல்வத்தில் பொடிபண்ணி யுப்பு திரே. 803

(அ.பொ.) :—கோமியம் = சாணம்; ஆனால் சிறு நீர்த்தான் கொள்வர்.

பொடிபண்ணி வெடியுப்பு நீரி னாலே
 பூட்டியரை யிரண்டுதான் தான் ஆன் மின்பு
 தடிபண்ணிச் சாரநீரை விட்டு விட்டு
 சமரசமாந் திகைகாரக் குடோரி போடு
 விடிபண்ணி வெங்காரங் கூடப் போட்டு
 மிரளாதே வங்கமென்ற நாளத் தூது
 துடிபண்ணிச் சத்தாகும் பொறுக்கிக் கொண்டு
 குட்டியரைத்து முன் போலே லுத்தி டாயே. 804

(அ.பொ.) :—திகைக்கார்க்குடோரி : செய்முறை பர. என் 257 முதல் 258 வரை கண்டுகொள்க.

சத்துக்களைச் சாய்க்க யித்திரம்

ஊதியேதான் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 உயர்வின்ற மித்திரனில் உருக்கிச் சாய்ப்பாய்
 மிதியேதான் மித்திரனைத் தானென்னுக் காலே
 முதிர்வாழைக் கிழங்கோடு இலுப்பைப் பூவும்
 மோதியேதான் சமனாகச் சேர்த்துக் கொண்டு
 உடனவாரு தேன்தானும் என்னெய் தானும்
 ஆதியே ஆட்டுப்பால் நாற்கள் விப்பால்
 ஓர்சமனாய் அதிலேதான் வார்த்தி டாயே. 805

(அ.பொ.) :—நாற்கள்விப் பால் = சுவாக்கள்ளி, திருகுக்கள்ளி, இலைக்கள்ளி, கொடிக்கள்ளி.

வார்த்துமேதேய் காய்ப்பால் நல் லவெல்லத் தானும்
 மந்தித்துப் பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு
 சேர்த்துமேதான் சத்தெல்லா முருக்கிச் சாய்க்க
 திரண்டுவருங் குற்றமெல்லாம் நீங்கிப் போகும்

பார்த்துமேதான் குவிக்கக்குச் சத்தும் நய
பாங்காக வுட்கொண்டு செரிக்கும் பாரு
நீர்த்துமேதான் உபரசங்கள் மித்திரத்துச் சாய்த்து
நீர்நனித்துச் சத்துகளை மூட்டி டாயே. 806

சத்துத்தான் சோதனைக் கில்லா விட்டால்
தாக்கான குளிக்கக்குச் சாரணச் செய்தால்
மத்துத்தான் மிஞ்சியேதான் மயக்கித் தள்ளும்
மாசற்றுக் ககனவழிச் சுருக்கோ டாது
பத்துத்தான் பாதாள லோகத் தானும்
பளிச்சென்று திறக்காது பார்வை யில்லை
எத்துத்தான் மேலெழுப்ப வேறெட் டாது
எழுந்தாலும் ஏறயிலே இறுத்துங் காணே. 807

இறுத்துமேதான் சத்தெடுத்துத் தங்க மிட்டு
இயலான குதமிட்டுக் கத்தி யிட்டு
நிறுத்துமேதான் செந்தரம் செய்து வுண்ணு
சிறுகதிர்போல் மேனியதாம் துற்றுக் கொன்று
மறுத்துமேதான் நவலோகத் திட்டா யானால்
மாற்றதுவும் பதினாறு வழங்கும் பாரு
நறுத்துமேதான் நிமிச்யது நாலுக் குந்தான்
நாட்டமாயிம் முறைபோலே யாகுத் தானே. 808

முறைகளொன்று தப்பாது துலுக் குள்ளே
முனித்துமேபாரித் ததெல்லாமட் டவணைக் கொண்டு
நறையயாமசித் தரீகந்தான் மிழைக்க வென்று
நாட்டினேனே ஏழுகாண்டம் தன்னில் தானும்
கறையலான கல்வெட்டுக் கருவவப் பாரு
காட்டிலேதான் இருக்கின்ற இருடி சித்தர்
வறையாக வாசியோரின் நற்பதல் காண
மாரீக்கமதை வரைந்துவைத்தே னேட்டில் தானே. 809

தானென்ற ஞான வெளியி னுள்ளே
தனித்துநின்ற சோதியைப்பாரி ஞான சித்தி
கொள்ளின்ற சொன்னுக்கக் கடத்து கூடுங்
குணமூன்றும் அரையினுள்ளே குவிந்து பாரு
தேனென்ற மொழியுடைய சிவகா மித்தாய்
சிறந்துநின்று கொலுக்காண ஆயிரம் வேண்டும்
வேனென்ற மேலான பதத்திற் சேர்த்து
வேதாந்த முடிவான வெளியில் மேவே. 810

மேனிஞலே இருண்டவெளி யல்லக் கேளு
வேதாந்தி வினக்கொளியாய் நின்றார் பாரு
பாவிஞலே இருவருந்தான் மூன்றும் நின்ற
பளிச்சென்று நிராகாரத் தானே காணும்
காவினல்தான் கண்டுடனே உன்ன முன்னிக்
கலந்துபோகும் வாகணதான் மாண்டு போகும்
தீவினல்தான் தீபத்தில் விட்டி. விழ்ந்து
செத்ததுபோல் உன்னுள்ளச் சேருத் தானே. 811

(அ.பொ.) :—வேதாந்தி = உன்மனத்தவன் ; விட்டி = விட்டிக
என்னும் பதற்கும் பூச்சி.

அப்போகத் தோற்றம்

சேருகின்ற அபிரக தோற்றத் தானும்
சிறப்பாகச் சொல்லிடவே சிவன்முன் னானில்
பாருகின்ற மகாமேரு கிரியில் தானும்
பார்வதிவுந் சிவனுமேயி ருக்கும் போது
நீருகின்ற பாண்டியன்தான் மனம்பு ரிந்து
நிலையாக மகப்பேறு வேணு றென்ன
மாருகின்ற சிவன்தானும் மனம் கிழந்து
மனோன்மனியும் பாண்டியற்கு மகளா னானே. 812

மகளாகி தடாநகையாம் பிராட்டி யாகி
வந்துமேதான் வேள்வி தன்னில் குழந்தை போலே
நிகளாகித் திடக்கின்ற பக்குவத்தில்
நிலைவோடே பாண்டியனும் எடுத்த ணைத்து
புகழாகி பொன்னையாக்கி தேவி கையால்
பேராசை யால்கொடுக்க ஆவ லோடே
இளாகி இரண்டுகையால் தானே நுத்து
ஏத்தியுமே மடி தன்னில் வைத்திட்ட டானே. 813

(அ.பொ.) :—பொன்னையாக்கி = பொன்மாலை.

வைத்திட்ட பரையாதி உலகெலாம் படைத்து
வரையாது காத்தவன்தன் வாடிவு வேறாய்
மொய்த்திட்ட மறைகடந்த முதல்வி தானும்
முட்கரமாய் பொறுகடந்த கரண மெல்லாம்
மைத்திட்ட அனந்தவெளி தான்க டந்த
ஆதியாம்ப ரஞான்று ளியான்தன் அன்பால்
பைத்திட்ட பாண்டியற்குக் கேளாய் வந்தான்
பாரேழும் செய்ததவப் பயன்தா னென்னே. 814

(அ.பொ.) :—கேள் = உறவினர்.

பயத்ததோர்நல் பிள்ளைக்கு மூன்று முகையாம்
 பாண்டியன்தான் கண்டுமணக் கவலை யுற்றார்
 அயந்ததோர்நல் பிள்ளையுட தன்னி யத்தை
 ஆனதோர்தன் கொழுநன்வந் துகண்டா னானால்
 தியத்ததோரி ரண்டுநன் மாகு மென்று
 செப்பினுளே ஆகாய வானி தானும்
 கயத்ததுவோர் கவலையது நீங்கிப் பின்பு
 கருதியேதான் வகைத்துமுடி குட்டினுனே. 315

(அ.பொ.) :—தன்னிவம்=முகை.

முடி குட்டித் திக்குவிச யங்கள் செய்து
 முனிந்து சிம்தான் கைகைக்கேசிப் பின்பு தானும்
 புடி குட்டிப் பாம்பணியும் புலியின் தோலும்
 பாங்கான மான்மழுவும் திருவெண்ணீ றும்
 கடி குட்டும் முன்னுலும் கனத்த மார்பும்
 காவரவெண்ணீ ரணியுமோர் தெற்றிக் கண்ணும்
 மதி குட்டிக் கருணசெய்யும் முகமும் கண்டான்
 மன்றுமேதான் தடாதகையாம் பிராட்டித் தாயே. 316

தடாதகையவன் ஒருமுலைதான் மறைந்து போக
 தனித்துமலர் பூங்கொம்பா னொதுங்கி தானி
 திடாதகையாய் தின்றிடவே சிவன்முன் வந்து
 நீதானும் போய்மதுரைத் தன்னி லென்று
 விடாதகையாம் நாம்வருவோ மென்று சொல்லி
 விடைகொடுக்க சிவன் தானும் அம்மன் பேரானுள்
 படாதகையாய் சிவன் போந்து மணமே செய்யப்
 பாண்டிமகள் அதிசயத்தைப் பார்த்திட டானே. 317

பார்த்திடவே சிவன்தன்னின் கந்த ரத்தைப்
 பார்வதியும் கண்டுமேதான் விரக மானுள்
 ஆர்த்திடவே காமமது மிகுந்து பொங்கி
 அந்தருது பூமியிலே படித்தே ஓங்கி
 பூர்த்திடவே வலகமெல்லாம் ரணியில் கக்கி
 பூமியிலும் மலைதனிப்ப் பிரக மாக்ச
 ஈர்த்திடவே நாலு வண்ணம் நான்கு சாதி
 ஏமமொடு சுவேதரத்தங் கிருட்டிணந் தானே. 318

(அ.பொ.) :—விரகம்=காதல் மீதிய நிலை; கக்கி=வந்தி (சாய்த்து உலர்த்து) கக்கி.

தானுள் நாலுனித்த தின்பேர் கேளு
 தனியேமற் தான்பிநாக மப்பி ரகமாக்ச
 மானுள் அடையாளஞ் சொல்லக் கேளு
 மசையாமல் கட்டியாயத்து குத்தி யாலுது
 வானுள் மடல்மடலாய் விண்டு போகும்
 மகத்தான குதத்தைப் பத்தம் பண்ணும்
 நானுள் நாகப்பி ரகவெள் ளையாகும்
 நற்பாம்பு சிறலைப்போல் சிறுங் காணே. 319

(அ.பொ.) :—பத்தம்=கட்டு.

சிறுங்கா னுதிடவே கருண்டு போகும்
 சிறக்கவேதான் ஒன்றுக்கு மாகாது தள்ளு
 மாறுங்காண் மண்டுக் வப்பி ரகங்கேள்
 மகத்துவமே தவளையைப்போல் குதித்து வீழும்
 தேறுங்காண் சிவப்புத்தேன் வண்ணங் காணும்
 சிறக்கவேதா னாகாது ஒன்றுக் குந்தான்
 வானுங்காண் வச்சிரவப் பிரகக் கேளு
 மகத்தான வயிரம்போல் தானு மென்றே. 320

என்றதோர் அப்பிரகத் தன்னைக் கேளு
 இரட்டையாத்து குத்திவைத் தூதி னாலும்
 அன்றதோர சையாமல் தான்கிடக்கும்
 அனலிலிடே அப்பிரகப் பரிட்சை பார்த்து
 பின்றதோர் பிதாகவப் பிரகம் கட்டும் ரசத்தை
 பிரித்தநாகப் பிரகம்மண் டுகாப் பிரகம்
 உன்றதுவோர் ஒன்றுக்கு மாகா தாகும்
 உத்தமமாம் வச்சிரப்பி ரகமே தானே. 321

கருப்பு வண்ண அப்பிரகமும் ரத்தவண்ண அப்பிரகமும்
 காயிந்திக்கு நன்மது

வச்சிரப்பி ரகத்தில்க றுப்பது நன்மை
 மகத்தான காயசித்தி யோக சித்தி
 கச்சிரப்பி ரகத்தில்க ருப்பது குணம்தான்
 கணக்கதுதான் தோடிருண மதிக மாகும்
 மகத்தான அப்பிரகச் சத்து வான்கி
 தச்சிரதங் கமிட்டுச்செந் துரித் துண்ணு
 சதகோடி ஆண்டெல்லா மிருக்க லாகும்
 மச்சரமாம் ரத்தவண்ண அப்பிரகத் தானே. 322

ஏய அப்பிரகச் சத்து

இருக்கவேதான் அப்பிரகச் சத்து தானும்
எனையீன்ற வையரீகா லாங்கி சொன்னார்
பருக்கவேதான் பார்த்துணர்ந்து யானும் சொன்னேன்
பாங்கான தெல்லிக்காய்க் கத்து கத்தான்
கருக்கவேதான் கற்றுவழிச் சொறு தானும்
கனத்ததோர்ப்பான் டத்தெகால் வாசி மிட்டு
துருக்கவே கிழகட்டி யதன்மேல் வைத்து
சிறக்கவே மேலுங்கால் வாசி போடே. 823

போட்டுமேதான் தான்மூன்று பெரிதேர் பாக
பொங்காமல் எடுத்துமறை வைத்துக் கொள்ளு
பட்டுமேதான் இரண்டுபத்து பலத்தான் நூக்கி
இழுத்தரைத்து தான்மூன்று வெடியுப்பு நீரால்
ஏட்டுமேதான் மாப்பிரகத் தன்னித் தானும்
எடுத்துத்தா மாப்பிரகம் பண்ணக் கேளு
நீட்டுமேதான் ரெட்டுக்குள் தென்று போட்டு
தெறுக்கியப்பிரகத்தைமைத் துளரப் பண்ணே. 824
(அ.பொ.) :—ரெட்டு=தடிப்புக் கறையும் உள்ள துணி.

பண்ணியேதான் துள்தன்னை ரெட்டுள் ளிட்டுப்
பாங்கான நாழியிலே காடி விட்டுக்
கண்ணியேகையாலேயி சைத்தா யானும்
கழலுமேதான் காடியிலே மாப்போல் தானும்
பின்னியேதான் பிசைத்துமறை கறையு மட்டும்
பிலமாக அப்பிரக மான பின்பு
தண்ணியேதான் காயவைத்து இருபது பலத்தான்
சமரசமாய் பிசைத்தும்தான் காயப் போடே. 825

காய்த்தபின்னே கிழகட்டி கருங்கொள் ளில்தான்
கனமாகக் கொள்ளுடே வேகவைத்து
பாய்த்தபின்பு கொட்டியேதான் காயப் போடு
பாவகமாய் முன்னுரைத்த மருத்திலே சேரு
மாய்த்தபின்பு பிசைக்காரக் குடோரி தானும்
வளமான ஐந்துகாசெ டைதான் போடு
சாய்த்தபின்சா ரமென்றகுடோ ரிபுரைப் பலத்தான்
சுவ்வீரம் அரைப்பலத்தான் தாக்கி டாயே. 826

தாக்கியேதான் பூநாகம் இன்னீர் மட்டும்
தனியாவின் பால்தன்னில் போட்டு வைக்க
வாக்கியேதான் மண்ணெல்லவாங் கக்கிப் போடும்
வழித்தரைத்து முன்மருத்தி வெக்கச் சேரு
ஆக்கியேதான் வாழையுட் கிழங்கு சாறு
அகத்தியுட் பழுப்புச்சாறு சமனாய்ச் சேர்ந்து
ஊக்கியேதான் மருத்திலேட்டுக் குழப்பிக் கொண்டு
ஒக்கவேதான் வெள்ளாட்டு குருதி கூட்டே. 827

கூட்டுவது தேன்வெண்ணை குன்றி யோடு
கூளுன குதிரையுட் குளம்புச் சீவல்
தோட்டுவது சக்கரையுஞ் சின்ன மீனும்
தொகுதியாக வகைக்கத்து பலத்தான் போட்டு
நாட்டுவது மைப்போலே நன்று யாட்டி
நலமான ரவியிலேத்து தான்தான் போட்டு
பூட்டுவது வேட்டிலிட்டுப் பெருப்புடம் போட்டு
புகழான வெருக்குசாறு விட்டே ஆட்டே. 828

ஆட்டுவது ஐந்துபுடம் போட்டெடுத்து
அடைபோலே தட்டியேதான் காய வைத்து
மாட்டுவது வங்கமென்ற நாளத் துது
மணிமிற்கும் சத்தெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு
காட்டுவது கறடெடுத்து வாழை நீரில்
கருதியேதான் அடைதட்டிக் காய வைத்து
மூட்டுவது முன்போலே வருக்கிக் கொண்டு
முத்துப்போல் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேரு. 829
(அ.பொ.) :—கறடு=மணிபாகது மிதந்த கட்டிகள்.

சத்தெல்லாம் மெடுத்துமேதான் வேறே வைத்துத்
தாக்கான கறடெடுத்து முன்போ லுது
முத்தெல்லாம் பொறுக்கியேதான் முனிந்து வாங்கி
முயற்சியாக ஐந்துமுறை சத்து வாங்கி
சத்தெல்லாம் தொறுக்கியேதான் குவையிலிட்டு
காரமிட்டு வருக்கியேதான் நட்பில் சாயப்பாய்
பத்தெல்லாம் பதினைந்து தாமே சாய்த்து
பாங்கான குளிக்கச்சா ரண்தான் செய்யே. 830

செய்துமேவ ரிசையாய்ச்சத் துக்க னாட்டித்
தீர்க்கமாக விடுவிப்பாய் குளிகை யைத்தான்
மெய்த்துமேதான் மெழுஞகட்டிக் கிண்ணி வார்த்து
விதமாக அடித்தாரில் மண்ணைக் கட்டி
வைத்துமேல வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
வரிசையாக கிண்ணிக்குப் பாதி குதம்
வைத்துமேக குழந்தைகள் சாறு விட்டு
விதமாகத் தீயெரிக்க வெண்ணெய் யாமே.

881

வெண்ணெயெல்லாம் வழிந்தெடுத்துத் தானு ருட்டி
விதமாகக் குளிர்த்ததண்ணீ ரிலே போட
பண்ணியிலே பணத்தாக்கம் பதினெண் ரூக
பாங்காக வருட்டியதிற் குச்சியேற்றி
தண்ணியிலே இறுகியபின் னெடுத்துக் கொண்டு
தலித்துமேதான் ஆரையிலுக் கலசம் கட்டி
திண்ணியிலே அவிபுடமாய் பதினென்று போட்டு
சிறக்கவேதான் லாகிரியைச் சேர்த்து வாட்டே.

882

வாட்டியேதான் சித்தியென்ற மூலியோடு
வளமாகத் தேங்காயும் சமனாய்ச் சேர்த்து
ஆட்டியேதான் அப்பிரேகக் குளிகை தன்னில்
அடக்கமாக கிறிபோலே யமரக் கட்டி
பூட்டியே யாக்குகிறபுகைப் போக்கில் கட்டு
போகவொரு மண்டலந்தான் கடந்த மின்பு
மாட்டியேதான் வாங்கியதில் மதுவைப் பூட்டு
மாசற்ற செம்பட்டால் தாவடங் கோரே.

883

(அ.பொ.):—ஆக்குகிற புகைப் போக்கு=சமையல் விட்டுப் புகைப்
போக்கில்; செம்பட்டால்=சிவப்புப் பட்டுக் கயிறு; தாவடம்=மாலை.

தாவடத்தால் ஐந்தெழுத்தை மவுன் மாகத்
தலித்துமேதான் ஒருசற்று உச்சரித்தால்
காவடத்தால் வாதங்கை கட்டி நிற்கும்
கைலாயுறை சிவந்தாயும் கருணை சூர்த்து
பாலமாய்க் கேட்டதெல்லாம் பாவிப் பர்கள்
பருவமுடன் குளிகையைப்போல் பதின்மழஞ்சு கட்டி
வைட்ட மரபால்வ கையை பூட்டின்
உகந்திருந்த செகத்தம்ப னமும தாகும்.

884

தம்பனமால் குளிகையைப்போல் ஐங்கழஞ்சு கட்டித்
தரிக்கவேதான் செப்பண்ணைச் சாரியாகும்
கெம்பனமால் ககனத்துக் கடுத்த தொன்று
கெட்டியரக பணவெடையில் குளிகை பண்ணு
கம்பனமாம் சாரணையைத் தீர்த்தா யானால்
சுறுக்காகக் கொண்டெழும்புக் ககனத் தன்னில்
கம்பனமாம் ஷெண்டாகக் குளிகை கட்டி
கரத்திலென்று வாயிலென்று வைத்தி டாயே.

885

வைத்துமேதான் கந்திபென்ற செம்பி னுலே
மணிகைக்கக் கிராடங்கள் திருகல் பண்ணி
தைத்துமேதங் கமென்றசரப் பணியில் குணுக்கி
சங்கியிலில் கோத்துமேகு ளிகைக்குப் குணுக்கி
உய்த்துமேதான் வாயிலிட்டு ஓட்டி னுக்கால்
ஒன்றுத்தான் கைதவறினால் ஒன்றெடுத்துக் கொள்ளும்
மைத்துமேதான் மவுன்முன்னி வாயை மூடு
மகத்தான் குளிகையது நாத மாமே.

886

(அ.பொ.):—குணுக்கி=உண்டையைப்போலச் செய்து அமைத்து.

நாதத்திற் கொடுஞ்சருக்காய் ககன மேடும்
நாட்டமுற்றுக் கிழ்நோக்க வாசி ரேசி
கீதத்திற் வாசிவிட்டால் கீழே போகும்
கிளம்பாமல் தம்பித்தால் மேலே யோடும்
போதத்திற் மனமுன்னில் பேச லாகும்
புதுத்துமேதான் அண்டத்திற் போகும் போது
வாதத்தில் மனதைவிட்டுக் கும்பித்துக் கொள்ளு
வரையாறுத் தாண்டியேதான் மருவ லாமே.

887

(அ.பொ.):—வரையாறு=ஆறுதரம்.

மருவியேதான் அண்டத்தில் சித்த ரோடே
வாதாடி வென்றுமேதான் வாதஞ் சொன்னேன்
தருவியேதான் சாரணைக்கு வழியுஞ் சொன்னேன்
சாத்திரத்தில் கருவெல்லாம் தரிக்கச் சொன்னேன்
உருவியெல்லாம் பாதாளத் தன்னில் போக
உற்பனமாம் மத்திரமும் வகையுந் சொன்னேன்
திருவியேதான் சித்தருக்குக் குளிகை யீர்த்து
திரித்திட்டேன் ஆயிரத்தெட் டண்டந் தானே.

888

ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லாந் சோதித் தேந்
அவரவர்கள் அறிந்தவித்தை தன்னை யெல்லாம்
பாயிரத்தோ டேவகைகள் பார்த்த நித்து
பக்குவமாய்ச் சித்தருக்குப் பவிக்க வைத்து
தாயிரத்து நாகவேகந் தன்னின் நடக்கை
தானெல்லாம் அறிந்தும் தான் தொண்டு செய்து
வேயிரத்து வெகுவித்தைக் கேட்டுக் கொண்டு
மீண்டுவந்து பிள்ளைகட்கு விளம்பி னேனே. 839

விளம்பினேனே சித்தருக்காய் வித்தை மற்று
மேதிவிரிபெ லாந்திரிது அண்டஞ் சுற்றி
பளம்பினேனே பாதாளம் தன்விரிச் சென்று
பாரேழுந் தான் சென்று பழக்க மாசி
அளம்பினேன் கால்வித்தை அரைக்கால் வித்தை
அவரவர்க்குத் தொண்டுபண்ணி அறுசரித்து
புளம்பினேனே பிள்ளைகட்கோர் வித்தை யாகப்
போதித்தேன் வரவரவும் பிரித்துத் தானே. 840

போதித்தேன் காலாய்வி பதத்தைப் போற்றி
போராமை கண்டிட்டா மெலோர் கண்ணில்
வாழித்த புத்தியினால் மனம டங்கி
மகத்தான வடியார்போல் வணங்கிப் பேசு
சேதித்த அங்விடத்தில் சாத்த முண்டோ
செய்கண்டி ஞானமென்றால் செம்மை யாமோ
ஆதித்த வவரிடத்தில் செல்லா தென்றார்
அனைத்திருத்தேன் நிமிசுலபம் தன்னில் தானே. 841

தானென்ற விண்ணிலே குதவ் கட்டித்
தாயிட்டிச் செந்தூரி வேண்ட யோடும்
கூனென்ற சத்தெடுத்துக் குகையில் வைத்துக்
குழறிதின்று வுருகையிலே தங்கம் போடு
நானென்ற நான்குக்கே ஒன்று போடு
நாகத்தைச் சுத்திசெய்து ரெண்டு போடு
வேனென்ற குதமது நாக வெடைபோடு
வீரமிட்டுக் கத்திபிட்டு ரெண்டுக் கொன்றே. 842

ஒன்றாகப் பொடியாக்கிக் கரத்தைச் சாற்றில்
உறவரைத்துக் காசியென்ற மேருக் கிட்டு
நன்றாக அறுசரமம் எரித்த பின்பு
நாட்டியேசி லாகையிட்டுப் பதத்தைப் பாரு

மன்றாகக் கரகரத்து மாதுளம்பூப் போலாம்
வைரவர்க்குப் பூசையிட்டெடுத்துக் கொள்ளு
வின்றாக நூற்றுக்கொன் றித்தா யானால்
விளக்கமான மாற்றதுவும் பத்து மாமே. 843

பத்தாகப் பணவெடைதான் பரவி லுன்னு
பறந்தோடும் மண்டலத்தில் காய சித்தி
உத்தாகப் பத்தியாய் உண்டு வந்தால்
ஒளியுண்டாம் நரைபெல்லாம் உதிர்ந்து போகும்
சித்தாகக் ககனத்தில் ஓட லாகும்
சிளம்போக்குந் மனமீக்குந் போதந் தாக்கும்
மத்தாக மவுனம்போல் வாகி யூது
மறவாதே அமிர்த்தத்தில் மருவி யுன்னே. 844

(அ.பொ.):—மனம் நீக்குந்=போசைபோய் மனம் அடங்கும்.

அப்பிரகக் களய்து

மருவியேதான் அப்பிரகக் களய்து கேளு
மார்க்கமாகச் சத்துவின்று உருகுங்க லப்பா
கருவியேதான் களகமது நாலுக் கொன்று
கண்நிறத்து உருகையில்கா ரிய மிரண்டு
திருவியேதான் ரசமென்ற செந்து ரந்தான்
சேர்க்கவேதான் காரிய மெடைந் னாகும்
முருவியேதான் காரமிட்டு குக்கி யாட்டி
உகத்துமேதான் களங்காகும் நூற்றுக் கொன்றே. 845

ஒன்றான சத்தெடுத்துப் பொடியாயிப் பண்ணி
உறப்போடு சமனாகக் கம்பி யுப்பு
விண்ணுன் வீரங்கால் வாகி கூட்டு
வெள்ளையென்ற பாடாணம் அரைக்கால் கூட்டு
குண்ணுன் குக்கிடவெண் கருவா லாட்டி
குறுக்கவேதான் அகலிமிட்டுக் கெசுபுடந்தான்
திண்ணுன் கண்ணுப்பு போலே யாகும்
சேரித்தநாக்கச் சாரத்தைச் செய்தி ராமே. 846

(அ.பொ.):—குக்கிடவெண்கரு=கோழிமுட்டை வெண்கரு.

நிரிலேதான் வீரமொடு நூல் விங்கம்
நேரிலேதான் பொடிபண்ணிக் கலக்கி வைத்துத்
தூரிலாத செந்தூரம் பலந்தா னென்று
சுருக்கிடவே இந்நீரில் சோர்ந்து போகும்

காரிலேதான் முன்கவசம் தன்னைக் கட்டிக்
காரிய மாய்ப்புடம்போட் டெடுத்துக் கொண்டு
ணிலேதான் நவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
ஊட்டினுல்தான் பத்தரைக்கும் உயருங் கானே. 847
(அ.பொ.) :—சேர்த்துபோகும்=மடித்துபோகும்.

அப்பிரத்திநுத்

உயரவேதான் அப்பிரகத் திருதி தானும்
உயர்த்தும் அப்பிரக நவநீதம் பண்ணி
தயரவேதான் வெடியுப்பு நீரினாலே
தாக்கியரை தாள்மூன்று அகலி லிட்டு
தெயரவேதான் கசப்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
கெட்டியாய்க் குப்பிக்குள் அடைத்து வைத்து
குயரவேதான் குதிரைலத்திக் கூடக் கொட்டி
குழிவெட்டியதற்குள்ளே போட்டி டாயே. 848

போட்டுமேதான் அதற்குள்ளே குப்பி வைத்துப்
பின்தானும் குதிரைலத்தி மேலே போட்டு
மாட்டுமேதான் மண்போட்டு தண்ணீர் குற்று
மறவாமல் அந்நிசத்தி வுச்சி தானும்
மூட்டுமேதான் மூன்றுதிலகன் ஆனமின்பு
முதிழ்த்திந்து எடுத்துப்பாச் திருதி யாகும்
நாட்டுமேதான் நல்லதண்ணீர் கெளரிவாய் காணும்
நாதாத்த நாதத்தின் திருதி தானே. 849

திருதியிலே குதமது கட்டிப் போகும்
சேர்த்துநின்ற சரக்கெல்லாம் சுன்ன மாகும்
அருதியிலே நவாச்சாரம் யானைத் தந்தம்
அதுபோலே கட்டிப்போம் துவைத்து வட்டிடல்
மிருதியிலே விங்கமது மயன் மாகும்
பெரியரச செந்தூரம் கற்பூரக்கட்டு
விருதியிலே வீரமது மெழுது மாகும்
மெத்தவுண்டு திருதியிலே விரைந்து கானே. 850

அப்பிரக ரம்

காணவேதான் அப்பிரக குதங் கேளு
கைகண்டத் துறையிதுதான் கருவைப் பாரு
ணணவேதான் அப்பிரகச் சத்து தானும்
ஒருபலத்தான் நிறுத்துமதைக் கல்வத் திட்டு

நாணவேதான் சேரமென்ற வீரந் தானும்
தாக்கிடுவாய் பலமரைதான் திசைகாரக் குடோரி
பூணவேதால் பலந்தான்கா ரமென்ற குடோரி
புகன்றவெடை கால்பலத்தான் கூடப் போடே. 851
(அ.பொ.) :—திசைகாரக்குடோரி பா. என். 257—258; சரக்
குடோரி பா. என். 260—261.

போட்டுமேதான் மூள்பன்றி நெய்யி னாலே
பிலத்தரைத்து மைபோலே சீலை சுருட்டி
மூட்டுமேதான் எரிகாவி யெண்ணெய் தோய்த்து
எரியிட்டுப் பீங்கானில் தட்டித் தட்ட
தாட்டுமேதான் கடுகுபோலே குதங் சிந்தும்
துப்புறவாய் எடுத்தெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
காட்டுமேதான் கல்வத்தில் நிறுத்து விட்டு
கடைச்சூதம் சுத்திபண்ணிக் சமனாய்ச் சேரே. 852
(அ.பொ.) :—முகப்பலி=முகம்எப்பலி.

சமனாகச் சேர்த்திடலே வேறாய் நிற்கும்
தங்கத்தின் ரேக்கலுவும் தானி லொன்று
அமனாகச் சேர்த்திட்டு முலைப்பா லாலே
அரைக்கவேதான் மெழுகாகும் சேர்த்தும் எல்லாம்
தமனாக மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
நாட்டினுல்தான் பதினாறு மார்க்க மாகும்
கமனாக உட்கொள்ள காயசித்தி யாகும்
கண்டுக்கொள்ளு மப்பிரகச் குதந் தானே. 853
(அ.பொ.) :—ரேக்குக்மெல்லிய தகடு (திசைச்சொல்).

காந்தவிற்பந்நி

தானென்ற காந்தத்தின் தோற்றங் கேளு
சாங்கமாகப் பூருவத்தில் அமுதந் தன்னை
தேனென்ற தேவர்கள் சுரர்கள் எல்லாம்
திரளாக வுண்ணையிலே திவலை சித்த
கோனென்ற சுடாமலி சிவன்தான் சென்று
குதியாகப் பார்த்துமேதான் முடி வைத்துப்
பாணு பாவமான விபாதிக்கெல்லாம்
பரிகரிக்கக் காந்தமென்ற லோக மாச்சே. 854

(அ.பொ.) :—திவலை = சித்தவலிகள். திரள் = கூட்டம்; சுடா
மெனி = சுடையாய் முடி. (நலையணி) : குதியாக = தன்மனக் குறிப்பாகல்.

ஐவகைக் காத்தெனன்

லோகமான பர்டாண மாகத் தானும்
துணுக்கமாகப் பூமெலில் வற்ப லிக்கச்
சுகமாகச் சிவலிதானும் சொல்லி விட்டார்
நிலையது தான் பொங்கி நிலமில் தன்னில்
காகமாய்த்தான் காத்தெனன் நாம மாச்ச
கருநியேதான் ஐந்துவகைத் தாது வாகி
புகமாய்ப்பி ராமுகத்தான் சும்ப கந்தான்
போரான் கர்டிகத்தான் புகைநீ ராச்சே.

855

ஆச்சுதேபு கைநீர்தான் ஐந்து மாச்ச
அதன்விவரம் கந்தாத்தம் ஊசிக் காத்தம்
பாச்சுதேதான் பச்சைகாத்தம் அரக்குக் காத்தம்
பாங்கரன் மயிரிக்காத்தம் ஐந்து மாகும்
போச்சுதேபி ராமுகத்தான் லோகத் தன்னிப்
பிரமிக்கச் செயலிலும் சும்ப கந்தான்
ஏச்சுதேதான் லோகத்தை இழுத்துக் கொள்ளும்
இயலான கர்டிகத்தான் மூர்ப் போமே.

856

தூரவேதான் ஓட்டிவிடும் லோகத் தன்னித்
திராலகத்தான் லோகத்தைத் தன்னி ராக்கும்
மாரவேதி ராகவந்தான் லோகத் தன்னில்
மயிர்போலே தொத்துவிக்கும் ஐந்து மாச்ச
ஊரவேதான் ஒருமுகமும் ரெண்டு முகத்தான்
உறைக்கின்ற வாதத்தில் மத்திப் மாகும்
மூரவேதான் மூன்றுமுகம் அதம மாகும்
முனிந்ததனால் ஐந்துமுகம் உயர்வு மாச்சே.

857

அஞ்சுமுகம் போனயின்பு சர்வ முகமும்
ஆதிக்க முத்தமந்தான் அறிந்து கொள்ளு
மிஞ்சுமுக மேதென்றால் ஓரிடத்தில்
மிடுக்காகத் தானியுக்கு லோகத் தன்னிப்
பஞ்சமுகம் மற்றிடத்தில் பிடிய தாகும்
பாங்கிரன் பஞ்சகர்த்தான் சொகுபப் காத்தம்
விஞ்சுமுகம் பிரம்மமது மஞ்சள் வண்ணம்
மிடுக்காகப் பரிசத்தில் வேதையாமே.

858

வேதையான விஷ்ணுவது கறுப்பு வண்ணம்
விளக்கமாகச் சத்துகளுக் காதியாகும்
சேதையான ருத்நிரன் தான் சிவப்பு மாகும்
செயலாகச் சூதத்தைக் கட்டு விக்கும்
சூதையான மகேசுவரன் வெண்பு மாகும்
தோன்றியதோர் சதாசிவமும் பச்சையாகும்
ஏதையாக இவையிரண்டும் நோயை யெல்லாம்
இழுத்தடிக்கும் பிரம்மஞ்சம் பகழ மாமே.

859

ஆமென்ற மூன்றன்று காந்த முந்தான்
ஆதியாந்தி ராயகத்தான் துரோமகத்தான்
காமென்ற காத்தமது இருக்கின் றவிடம்
கடினமாம் தலத்திற்கு மனிகர் போந்து
பேமென்ற பனிகொடுத்து முரங்கிழ் வெட்டி
பின்புதானே காத்தமது எடுக்க வேண்டும்
நாமென்ற மாருத்ததால் ரவிச்ச டராலே
நல்லீரத் தனிவிருந்த தாகா தென்னே.

860

காந்தரத்து

என்றதொரு மஞ்சள்திறம் கிருஷ்ண காத்தம்
ஏற்றமதாய் கிட்டாட்டால் ஊசியேழு
மன்றதோர் தன் பிடித்தின்ற காத்தம் வாங்கிப்
பொடிப்பொடியாய் மருப்புப்போலே நொறுக்கிக் கொண்டு
குன்றாத கிழிகட்டிக் காடி தன்னில்
கொதிக்கவைத்துப் பின்பதைத்தான் கொள்ளில் வைத்து
அன்றையே அவித்துமேதான் எடுத்துக் கொண்டு
உலறவிட்டு வெள்ளாட்டுக் குருதி வாரே.
(அ.போ.) :—அவித்து=வேகவைத்து.

861

வெள்ளாட்டுக் குருதிதானும் கூடப் போட்டு
விளங்கவேதான் அதன்தோலில் சுருட்டிக் கட்டி
புள்ளாடு மூன்றுநாட்கள் புதைத்து வைத்துப்
பின்பேதான் பலம்பத்து நறுத்திக் கொண்டு
தள்ளாடு சாரதீதான் விட்டே ஆட்டு
சமரசமாய்க் குடோரியொரு பலமும் போட்டு
கள்ளாடு காமென்ற குடோரி பலம்போட்டு
காமரன் வீரமது பலமும் போடே.

862

பலம்போடு வெள்ளைகுன்றி காரந் தேனும்
பழம்போடு பஞ்சமித்தி ரத்தைக் கூட்டி
வலம்போடு அரைத்தெல்லாம் வில்லை தட்டி
வளமான கசபுடமாய்ப் போட்டெ டுத்துக்
குளம்போடு ரெட்டையான துருத்தி யாவே
கூசாதே லுதியேதான் ஓட்டில் கொட்டி
தலம்போடு சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
சாங்கமாக கறடுவைத்துக் குணகயி லுத்தே. 383

ஊதியேதான் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
ஒருக்கால்தான் மருந்திட்டு லுது லுது
துதியேதான் மறுவிசைக்குச் சம்மா லுது
துளித்துளியாம் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
லாதியேதான் வினசவிசைக்கும் மருந்து போட்டால்
மண்ணாய்ப்போம் சத்தொன்றும் வரவே மாட்டா
புதியேதான் பொறுக்கினதோர் சத்தெல் லாந்தான்
புறம்பாக வைத்துத்தான் பின்னும் ஊதே. 384

பின்னுமேலு திட்டுஐந்து தரமே தானும்
பொறுக்கினதோர் சத்தெல்லா மொன்றாய்க் கூட்டிக்
கண்ணுமேதான் காரமிட்டு ருக்கிக் கொண்டு
காட்டியழுன் நட்பதனில் உருக்கிச் சாய்க்க
பண்ணுமேதான் பதினொருக்கால் உருக்கிச் சாய்த்துப்
பாங்கான நாலிலொன்று தங்கங் கூட்டி
மண்ணுமேதான் மெழுகுக்கட்டிக் கிண்ணி வார்த்து
வத்துவுண்ணு கற்பமுண்ணு மகத்தாம் சித்தே. 385
(அ.பொ.) :—நட்டி=(பஞ்ச)மித்திரம்; பாட்டு என் : 305—309.

காந்தகிண்ணத்தில் சூதங்கட்ட

சித்தான கிண்ணிகண்டால் சாலேர யில்லை
கணத்தில்தான் சூதமறு கட்டிப் போகும்
நத்தான நாகமது நமன்கையாகும்
நலமான இருவங்கம் சோதித்து போகும்
கத்தான லோகமெல்லாம் குறுதி போலாம்
கலத்தெல்லாம் ரஞ்சகமாந் தொத்த மேறும்
முத்தான சயமேகங் காசங்கூட
முதிர்ந்தமகோ தரங்குன்மம் முடுகிப் போமே. 386

(அ.பொ.) :—நமன்கையாகும்=மடித்திடும்; முடுகி=வேகமாக.

சூதம் கட்ட

போமென்ற சூதத்தைக் கட்டக் கேளு
புகழான காந்தமென்ற கிண்ணிக் குள்ளே
ஆமென்ற அடித்தூரில் சீலை செய்து
அழகான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
காமென்ற சுத்தித்த சூதம் விட்டு
கருமத்தஞ் சாறுவிட்டு நான்கு சாமம்
ஏமென்ற எரிந்தாக்கால் இறுகி வெண்ணை
இட்டலிபோல் தானிருக்கும் எடுத்து ருட்டே. 387
(அ.பொ.) :—அடித்தூர்=அடிப்பாங்கம்.

உருட்டியேதான் குளிர்ந்ததண்ணீர்க் குள்ளே போட
உருட்சியாகக் கெட்டியான மணியு மாகும்
திரட்டியேத லையில்வைக்க ஆயுதந் தையா
சக்கிலத்தம் பனமாகும் திடமுண் டாகும்
மருட்டியேதான் மங்கையரை வசிய மாகும்
மாசற்றச் சாரணைகள் செய்தா யானால்
இருட்டியேதான் இடிக்குள்ளே எய்த லாகும்
ஏற்றமான குளிகையெங்கும் இல்லை தானே. 388
(அ.பொ.) :—சக்கிலத்தம்பனம்=வித்து கட்டும்; திடம்=வலிவு;
மருட்டி=வெருட்டி.

இல்லையேதான் சித்தருட் மரபில் எல்லாம்
எனையின்ற ஐயர்கா லாங்கி தானும்
தொல்லையேதான் சொல்லாமல் சுலப மார்க்கம்
செப்பியதோர் உபதேசம் தெரிந்து கொண்டு
எல்லையே நாயிரத்தி லெழுதிப் போட்டேன்
ரறுதற்கு இதுவழிதான் சித்தி முத்தி
பல்லையேதான் கெஞ்சினாலே வாத மாமோ
பாரித்த சத்தெடுத்தால் சூதம் சாமே. 389

சூதமேதான் கட்டுதற்குத் துரட்டி யாகும்
தொட்டுகுறி தப்பாமல் போடும் சத்து
வாதமேதான் எண்ணுதே காந்தத் தாலே
மகாகோடி குணமுண்டு மார்க்க மேற
போதமேதான் இதற்கொப்பச் சொல்ல லாகும்
பெரிதான சத்திதுதான் போக்கு மெத்த
வேதமேதான் இதைதம்பு மிடுக்கு மாகும்
மேன்மையான தொழிவிதுதான் விரும்பி யாடே. 390

ஆடவுமே குதத்தை மணியாய் வாங்கி
அந்தெடைக்குச் குதமிட் டரைத்தா யானால்
நீடவுமே குதமது தொந்தனாறு கட்டும்
நெருப்பிலேதான் நின்றுநிர்மலம்போ லாகும்
போடவேதான் ககனத்தில் குளிகை யாகும்
உத்தமித்தால் பதந்தன்னில் உருக லாகும்
பாடவேதான் சிவன்பாதம் பணியக் கிட்டும்
பாங்கெட்டுச் சித்தியெல்லாம் பார்க்க லாமே.

871

காந்தக்கின்னத்தில் கட்டின குதவேதை

பார்க்கவுமே குதத்தில் நாலத் தொன்று
பறிகூட்டி யுருக்கியேதான் மணியாய் வாங்கி
கோக்கவுமே கந்தகத்தைச் சூத்தி செய்து
குதத்தி னெடைசேர்த்து நிரள வாட்டி
காக்கவுமே கற்றாழைப் பாணி வாட்டி
காசியென்ற மேருவிலே பொடியா யிட்டு
தீர்க்கவேசெந் தூரித்தா யிரத்திற் கொன்று
சிறப்பாக யிட்டிடவே பத்து மாமே.

872

பத்தான் செந்தூரம் தினந்தான் குன்றி
பாலிலேயுண் டாக்கால்தான் பால னுவான்
சித்தான் சித்ததுவும் அதிக மாகும்
சிவலோகச் சேவகன்தான் செய்யுந் தன்மை
குத்தான் குண்டுபட்டால் தெறித்துப் போகும்
கோடிகுண முண்டதிலே கூற மாட்டேன்
இத்தான் வாதிகட் கு முனைமுக குண்டாம்
மிரபலத்தோர் ஒருவருமே பேசொண் னாதே.

873

(அ.பொ.):—தெறி=சிதறு.

காந்தசத்துச் செந்தூரம் கட்ட

பேசொண்ணு காந்தமென்ற பாத்திரத்தில்
பிண்டதுகள் சத்துகளில் மிகுந்த தெல்லாம்
பாச்சொன்றாய் பலம்ரெண்டு நிறுத்துக் கொண்டு
பரிதானம் நாவிலொன்று இட்டு ருக்கில்
விச்சொண்ணு வீரமரைப் பலமும் போட்டு
விளங்கரைத்து முலைப்பாணில் வில்லைக் கட்டி
ஆச்சொண்ணு அண்டோட்டு உப்பில் வைத்து
அழுத்தியேயு டம்போடக் குருவு மாமே.

874

குருவான குருவதனைச் குதத்துள் போட்டரை
கொப்பளித்து வெண்ணையப்போ லாகும் பாரு
கருவெடுத்து கோடிதொழில் இதிலே யாகும்
தருவெடுத்து கற்பகமாம் விருட்சம் போலே
தலமாகும் சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
காயசித்தி கற்பாந்த காலமாகும்
திருவெடுத்து ஸட்கமிமுன் வந்து நிற்பான்
செப்பரிது காந்தமென்ற குருவி னுட்டே.

875

(அ.பொ.):—திரு=செல்லம்.

காந்தக் களங்கு

ஆட்டான காந்தத்தின் களங்கு கேளு
அதிகமாம் காந்தசத்து பலந்தான் தங்கம்
காட்டான காற்பலந்தான் கூடப் போட்டு
களங்கற்று வுகுகையிலே காசியம்போடு
மூட்டான சூத்தித்த கத்தி யொன்று
முனையான குதமொன்று தாளக் முமொன்று
பூட்டான பொற்றலையின் சாற்று லாட்டி
பெரும்பயற ளவுபோல உருண்டை தானே.

876

உருண்டைதான் உருகையிலே கிராசம் போடு
ஒருபலந்தான் சத்துக்கு வகைகால் பலந்தான்
பருண்டைதான் உருண்டையெலா மாள பின்பு
பக்குவமாய் எடுத்துப்பார்க்க களங்கு மாகும்
நருண்டைதான் நவலோகம் தூற்றுக் கொன்று
நாட்டினாலே பத்தரைக்கு நன்மை யாகும்
மருண்டைதான் பிழைப்பித்து வரசி நிற்கும்
மகத்தான நாளெல்லாம் கடினை யாமே.

877

(அ.பொ.):—நன்மை=மாற்று; கடினை=தொடி.

கடிகையான சத்துக்குத் தங்க மிட்டுக்
களங்கானால் களங்கமய மாகும் பாரு
விடிகையான வெள்ளியிட்டால் சத்துக் குள்ளே
விரைத்துப்பார்க்க வெள்ளிவித்தை யாகும் பாரு
தடிகையான இம்முறைபோல் களங்குச் சுண்ணம்
சாற்றியநற் செந்தூரம் சகலத் துக்கும்
படிகையான வித்திட்ட படிபோ லாகும்
பாங்கான கருவெல்லாம் பழகிப் பாடே.

878

தூதர் கூறல்

பழகினுலே சர்ந்தியொக்கும் கார சாரம்
பரங்கான விராரொக்கும் பஞ்ச லோகம்
தழகினுலே மகிழ்ச்சியது தங்க மொக்கும்
சாதுசங்கம் குதமது தன்னை பொக்கும்
அழகினுலே பூரணத்தின் அந்தம் காண
அதிகமான சொகுபமது வழிதான் காட்டும்
வழகினுலே வாசிலைத்து மவுன முன்னி
மார்க்கமாக நின்றுரைத்து மருவிப் பாரே.

879

(அ.பொ.) : — விராரம் = ஏக்கம் ; அந்தம் = அழகு ; சொகுபம் = இராமணியில் ஒருவகை.

மருவிமன மொன்றாகி மவுனம் பார்த்தால்
மார்க்கமாகும் நோயெல்லாம் மறைந்து போகும்
உருவுமன மொன்றாகி ஆயி பாதம்
உகந்துமேபு சைபண்ண எல்லா மாறும்
விரவிமன மொன்றாகில் விழலாயிப் போகும்
வேதாந்த சாரமெல்லாம் வெளியர காது
திருவிமன மொன்றாகில் சித்தி யெல்லாம்
தீர்க்கமாயொன் றுமில்லைசித் தித்தான் போச்சே.

880

(அ.பொ.) : — விரவிமனமொன்றாகில் = (பற்பல சித்தனாகன்) கைத் ததில் மனம் ஒன்றினால் ; திருவிமனம் ஒன்றாகில் = சிதைவில் மனம் ஒன்றினால்.

சிதருமல் ஆயிபதம் பூசைபண்ணித்
தியானித்து மதுவுண்டு சிந்தை கூர்ந்து
பதருமல் ஆண்டவத்தைப் பதிபப் பார்த்து
பாழான வெளியொளியிற் பரவித் கூடு
உதருமல் சடமென்னும் ஓங்குதைப் பாண்டம்
உற்பனமாய் குணந்தன்னை புரைக்கக் கேளு
புதருமல் புழுக்குதம்பை பொழியுங் கட்டை
புழுக்கமான நரம்புபச்சைப் புகலக் கேளே.

881

(அ.பொ.) : — ஆனவம் = அகங்காரம் (சினம், செருக்கு) ; பதிய = தாழ்த்திடுக்க ; ஊக்கை = அழகு ; புழுக்குதம்பை = புழுக்குதம்பை = புழுக்களாலான கூடு (உடல்) ; உதருமல் = தன்னிலிடாமல்.

புகலவுமே மலக்குப்பை பெராய்யாங்குடு
முதலத்தான் ஒன்பாறிடம் பொருந்தா தானும்
நிலவுமே நிலையில்லாத் காணக் கூபம்
நீர்க்குமிழி வாழ்வான நினைவு தானும்
நகலவுமே எப்போதும் நமன்கையாடு
நல்லினைதி வினரெண்டால் நலித்த விடு
அகலவுமே ஆகாரக் கரைக்கட் டான
அழிப்பான சடமிதுதான் அறிந்து கொள்ளே.

882

(அ.பொ.) : — காணக் கூபம் = காட்டுக் குளம் ; நலித்த = மோயிற்ற ; அழிப்பான = அழிவுப் பாக்கைக்குக் கொண்டு போகும்.

அறிந்துகொள்ளு மனதிற் குருப மில்லை
அருவமில்லை புருவமில்லை அந்த மில்லை
தெரிந்துகொள்ளு குரியன்தன் கிரணம் போலே
தியான் விளக்கனலும் ஒளியும் போலே
இறிந்துகொள்ளும் மின்னலும் காந்தியும் போலே
மிரண்டமொழி கண்ணொளியின் மேன்மை போலே
மிறிந்துகொள்ளும் இமையொருத்தர் அறிய மாட்டார்
புருந்துணர்ந்தார் போதமது வாடுந் தானே.

883

(அ.பொ.) : — அந்தம் = முடிவு ; வாடும் = துறையும்.

போதமது நேருவது எல்வா நென்றால்
பெருந்தீபம் உண்டதெய்யோல் போணிக் கூடு
வாதமது வருணசலம் ரவியுண் டாற்போல்
வண்ணமைந்து படிக்கத்தில் பரத்தாய் போலே
நீதமது சலத்தடங்கும் குமிழி போலே
நினைத்தொருவன் சந்தமது கேட்கும் போலே
சீதமது வொடுங்குவது இதுவே மார்க்கம்
சிந்தையற்று மனதோடே தியானித் துன்னே.

884

சீவரத்துத் தோற்றம்

தியானித்த சிலாசத்து ரெண்டு மாறும்
செப்புதுங்காண் கற்பூர சிலாசத் தென்றும்
தியானித்த கோழுத்திர சிலாசத் தென்றும்
கெடியான ரெண்டுவித பேத மாறும்
உயானித்த வுற்பத்திச் சொல்லக் கேளு
உயிரினமயோர் பர்வதத்தில் பனிதான் பெய்து
நியானித்து நீர்வற்றி ரவிதன் னுலே
நிரைநிரையாய்த் தான் கிடக்கும் நிலைத்துப் பாரே.

885

(அ.பொ.) : — இமையோர் = தேவர்.

நிலைத்துநின்ற மலைதோறும் மிகுப னிபெய்து
நீர்வற்றித் தாண்டிடக்கும் சிலாசத் துதானும்
கலைத்துநின்ற கம்பியாய்க் கட்டி யாக
கனத்ததுவேரீர் ிதனாயான பட்டிகம் போலாம்
குலைத்துநின்ற குடைக்குமிகத் தீயு முண்டு
குருரமான வெய்யிலாலும் பனியி னுதும்
புலைத்துநின்ற பொன்வெள்ளிச் செடிபோ லொக்க
பிறக்கின்ற சிலாசத்து மிகுதி யுண்டே.

886

உண்டென்ற சிலாசத்து கடுவெய் யில்பட்
டுலர்ந்துமேதான் கட்டியாகத் தாலி ருக்கும்
பண்டென்ற சிலாசத்து வண்ணங் கேளு
பாரமாகக் கம்பியான வெண்பு மாகும்
குண்டென்ற கோழுத்தி ரசிலா சத்து
கோழுத்தி ரநிறமாகக் கட்டி யாகும்
கண்டென்ற கனகத்தில் பிறந்த சிலாசத்து
கனத்துசெம்ப ரத்தம்பூ நிறத்த தாமே.

887

(அ.பொ.) :—பாரம்=கனம் ; பரு.

நிறமான வெள்ளியுட் சிலாசத் துதானும்
நிசமாக மயில்வயிற்றின் வெண்மை போலாம்
அறமான அழுக்கடைந்துக் கட்டி யாகும்
அதியதாம்பி ரந்தன்னி லுற்ப வித்த
நிறமான சிலாசத்து சொல்லக் கேளு
சிறுநீல வண்ணமான கட்டி யாகும்
முறமான முன்சொன்ன சிலாசத்து தானும்
முறித்துநோய்ச்ச லக்கட்டு தீருத் தானே.

888

நீருமே கோழுத்திரசிலா சத்து
செயமான வாதத்திற் குறுதி யாகும்
மேருமே யேமத்தில் விளைசிலா சத்து
மிகைந்துமேதான் மழமழத்துக் கட்டி யாகும்
வாருமே சகலசித்து மாட லாகும்
வண்மையான வெள்ளியினில் விழுந்த தாகும்
தூருமே சொருபத்தை மாற்றி வைக்கும்
தூயதான பொடிமணல்போல் சிதறுத் தானே.

889

சிதறுமதே தாம்பரசிலா சத்து தானும்
செயமான சுண்ணாம்புத் திறமே யாகும்
பதறுமதே மாதாத்திறந்தான் அதினுற் பத்தி
பாங்கான நான்குவிதப் பண்பு கேளு
மதறுமதே மாங்கிசத்தி ராவி யென்றும்
மகத்தான அத்திராவி யென்றே தானும்
அதறுமேதான் அதியன்னத் திராவி யென்றும்
அதிதசங்கத் திராவி யென்றும் நாமம் நாலே.

890

(அ.பொ.) :—திறம்=தன்மை ; திராவி=லராவி=நீராக்கி ஒருக
வைக்கும் பொருள்.

நாலான குணத்தினை நவிலக் கேளு
நல்லட்டின் மங்கிசத்தில் காணி தானும்
பூலர்ன பொடியிட்டால் கரைத்து போகும்
பேரான மாங்கிசத்தின் திராவி யாகும்
ஏலான எலும்பினிடக் கரைத்து போனால்
ஏற்றவத்தித் திராவி யென்றும் இயம்ப லாகும்
ஆலான அன்னத்தில் கரைத்த தென்றால்
அதியன்னத் திராவி யென்றே அறிய லாமே.

891

(அ.பொ.) :—அன்னம்=சோறு.

அறியவுமே சங்கதுவும் கரைந்து தென்றால்
அறியசங்கத் திராவி யென்று நாம மாகும்
எறியவுமே இந்நாளில் லோக மெல்லாம்
எளிதாக்கக் கரைந்துநண்ணீர் சுண்ண மாகும்
மறியவுமே மாங்கிசத்தின் திராவி யாலே
மகத்தான சூதமது கட்டிப் போகும்
நறியத்தி திராவி யினால் நவலோ கநீறும்
நலத்திரா விவினால் பா டாணம் நீறே.

892

நீருன சங்கத்திரா விவினால் நாகம்
நிமிடத்தில் கட்டுண்டு வேதை யாகும்
வீருன சிலாசத்து எல்லாத் தானும்
மிகக்கனத்துக் கட்டியாக மழ மழத்து
தூருன துவர்ப்போடு புளிப்ப மத்தின்
துரியமாகக் கஞ்சரமாய்த் தாலி ருக்கும்
மாருன கல்லடைப்பு நீர்ச்ச ருக்கும்
கலத்திருந்த மூத்திரதோ டங்கள் போமே.

893

சிலாசத்துச் சத்து

போமென்ற சிலாசத்து சத்து கேளு

பொடியாக நறுக்கியேதான் பலந்தான் பத்து
வாமென்ற அழுகிதன்னில் கொதிக்க வைத்து
வளமானக் காடியிலே கொதிக்க வைத்துத்
தேமென்ற கல்வத்தி விதனை யிட்டு
திசைக்காரக் குடோரியொரு பலமும் போடு
காமென்றகா ரக்குடோரி யொருபலந்தான்
கனமான வீரமொரு பலந்தான் போடே. 394

(அ.பொ.):—திசைக்காரக் குடோரி=பா. என். 257—258
பார்க்க. காரக் குடோரி=பா. என். 260.

போட்டரைத்து வெடியுப்பு நீரி னாலே

புகழாய்ப்பஞ் சமித்திரத்தை விருவிக் கொண்டு
வீட்டரைத்து மெல்லியதாய் வில்லை கட்டி
விளங்கவொரு புடம்போட் டெடுத்துக் கொண்டு
கூட்டரைத்துக் குகையினிட்டுக் குழற வூதி
கொட்டியபின் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
காட்டரைத்துக் கரடெல்லாம் பொடித்து வூது
கனமாக வூதிலே சத்து மாமே. 395

(அ.பொ.):—பஞ்சமித்திரம்=பா. என். 305.

சத்தெடுத்து வேறுவைத்துக் கரடு தன்னைத்

தளராதே ஐந்துமுறை பொடித்து வூது
முத்தெடுத்தெல் லாந்தானும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
முனியான காரமிட்டு ருக்கிக் கொண்டு
பத்தெடுத்து மித்திரனில் சாய்த்து பின்பு
பதினைந்து திறஞ்சாய்க்கப் பரந்த மாறும்
கொத்தெடுத்துக் குளிகைக்குச் சாரனை தீர்த்து
கொடுங்கவன மோட்டிப்பார் கூசி டாதே. 396

கூசிடாத சத்துநின்று வருகும் போது

கொட்டிடவே நாகமது கட்டிப் போகும்
பாசிடாத குதமது படுத்துக் கொள்ளும்
பாடாணக் குலமெல்லாம் இதிலே சேர்க்கும்
தாசிடாத தங்கத்தை நாலுக் கொன்று
தாக்கிடுவாய் சத்துநின்று உருகும் போது
பேசிடாது வொக்கதின்று ருகும்போழ் தத்து
பொன்னெடைக்கு நாகமெடை கூட்டி டாயே. 397

நாகமெடைக் கூட்டிடுவாய் குதந் தன்னை

நாடியுமே கூடியெல்லாம் உருகும் போது
பாகமெடை போட்டிடுவாய் கத்தி தன்னை
பாங்கான தாளகமங் வெடையே போடு
பூகயெடைப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக் கேற்றி
பேரான வாலுகையின் மேலே வைத்து
ஆகவெடை அறுசாம மெரித்தா யானால்
ஆருணைப்போல் செந்தூர மாகுந் தானே. 398

(அ.பொ.):—பூகம்=ஒருவகைக் காதம்.

செந்தூர மாயிரத்திற் கொன்றே போடு

சிறுகதிர்போல் மேனியாகத் தேனி லுண்ணு
பந்தாரம் பதினாறு வயது மாகும்
பாலையெப்போல் என்னுறு மிருக்க லாகும்
குந்தாரம் போனாறும் வியர்வை யில்லை
குறுக்கற்றுப் போகாது கத்தி விசில்
மந்தூர மாகுதத்தில் சுழலொட் டாது
வாய்திறக்கச் சித்தியுமா மாட்டி யாடே. 399

(அ.பொ.):—குந்தாரம்=செவ்வாரம்; குறுக்கற்று=வெட்டுபட்டு;
மாகுதம்=காற்று.

சிலாசத்துச் சுண்ணம்

ஆடவுமே சிலாசத்து சுண்ணங் கேளு

ஆதியான வெடியுப்பு நீரி னாலே
பாடவுமே அரைத்து நன்றாய் வில்லை கட்டி
பரும்புடமாய்ப் போட்டேந் வூதிப் போடு
காட்டவுமே வெகுக்கடினச் சுண்ணம் பாகும்
காட்டுவாயே சுண்ணத்தி னெடையே சாரம்
நீடவுமே அரைத்தும் தான் புடத்தைப் போட்டு
நிசமாப்ப வியிலைவைக்க செய்ந் ராமே. 400

(அ.பொ.):—வெடியுப்பு நீர்=செய்முறை பா. என். 242—249
வரை.

செயநீரில் சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும்

சிறியதெல்லாம் பெரியதற்கி ரையாய்ப் போகும்
அயநீரில் குதத்தை அமிழ் விட்டு
அயக்கரண்டி தனிவிட்டுக் கொதிக்கு மட்டும்

மயதீரில் பாடாண மயன் மாகும்
மால்தேவி தனில்வாட்டிப் புடத்தைப் போட
நயதீரில் தானகத்தான் சுவை யாகும்
நவச்சாரங் கட்டியேதான் தந்த மாமே. 401

(அ.பொ.) :—மயன்=மெருகு ; தந்தம்=யாணக் கொம்பு,

தந்தமான களங்கொன்று சொல்லக் கேளு
சத்துதின்று வருகையிலே தங்கம் போடு
பந்தமான கரீயம் நாலுக் கொன்று
பாச்சிடுவாய் குதமொடு கந்தி தன்னை
முந்தமான சொன்னபடி கிராசம் போடு
மோசமில்லை களங்காகும் நூற்றுக் கொன்று
அந்தமான களகமது பத்து மாகும்
ஆதியான உபரசங்கள் களங்கு தானே. 402

(அ.பொ.) :—கிராசம்=சருக்கு.

களங்கமில்லா நான்குதிக்கு மாடி வந்தேன்
கருதினேனே சித்தரொடு புகழும் பெற்றேன்
புளங்கமில்லா வண்டமெல்லாம் புகழிப் பார்த்தேன்
புகுந்திட்டேன் பேரண்டப் புவனத் தாண்டி
புளங்கமில்லாப் பதந்தாண்டி அப்பால் சென்று
பாழான முப்பாழ்மேலா யிபதம் போற்றி
இளங்கமில்லா தொழுதிறைந்து வப்பால் செல்ல
ஏற்றமான துவாதசத்தி னியற்கை யாச்சே. 403

இயற்கையாக மாச்சரியம் குணங்கு நியாகி
சுடனைமூன்று இருபத்தி னான்கும் கண்டு
செயற்கையாக பூரணத்தில் குனிகை கட்டி
சேர்த்துமேதான் ஒடிநின்றேன் ஆண்டு மொன்று
வியற்கையான வெட்டவெளி சுடர்போல் காத்தி
விளம்புதற்கு முடியாது வதிலே நாதம்
அயற்கையாக சிலம்பொடுக்க அணுகிச் சென்றேன்
அப்புறமு மிப்புறமும் யான்கா ணேனே. 404

காணவுமே புக்கியுள்ளே யடங்கி யாவும்
கண்டபின்பு கீழ்நோக்கிக் குனிகை நோக்க
பூணவுமே பதத்தளவுப் பறந்து வந்தேன்
பேரான புலனம்விட டண்டம் புக்கி

மாணவுமே பிண்டுவந்து மறுவண் டத்தில்
மருவியேதான் அநிசயங்க ளெல்லாம் கண்டேன்
தோணவுமே குவினையது கீழே நோக்க
துங்கினேன்சுத் தசைதன்னி யத்தில் தானே. 405

கலிநாற் தோற்றம்

தன்னியமாங் கலநாரின் பிறப்பைக் கேளு
சாற்றவேதான் ரெண்டுவிதம் பச்சை வெண்மை
உன்னதமாஞ் சிவன்தானும் பனியேற் றுண்டு
உதறினாற் தாம் கையதனை மனையின் மேலே
திண்ணமான சேடத்தின் திவலை தானும்
தெரித்துமேதான் கல்மேலே திரைபோ லாகி
அன்னியமாங் கல்லுக்கு ஆடை யாச்சு
ஆகையினால் பச்சைவெள்ளை ரெண்டுந் தானே. 406

(அ.பொ.) :—பனி=பச்சை ; சேடம்=மிகுந்தது.

கலிநாற் சுண்ணம்

இரண்டினிலே வெள்ளையது முதற் ரந்தான்
சுருள பச்சையது ரெண்டாம் பட்சம்
முரண்டிலிலே முதற்பேரு கல்லா டையாகும்
முனிந்தரெண்டாந் தரங்கல்லே சரி மாகும்
பரண்டினிலே இதையெடுத்துப் பழச்சாற் றிலாட்டு
பரித்துமேதான் வில்லுத்தட்டிக் காயப் போடு
துரண்டினிலே துகுத்திக்கொண்டு ஓதி னுக்கால்
சுண்ணம்பு வெளுப்பாகும் கார மாமே. 407

கலிநாற் சத்து

காரமாகத் தானிருக்கும் கலநாற் சுண்ணம்
காயசித்திக் கிதைத்தான்தாம் பூலத் தின்னு
தாரமான சத்ததுவுஞ் சொல்லக் கேளு
தனிரெண்டு பத்துபலம் கலநாற் தன்னைப்
போரமாகப் பொடியரக்கிக் கொள்ளுச் சாற்றில்
பொட்டணமாய்க் கிறிகட்டி யெரித்துக் கொண்டு
காரமாகக் காயவிட்டுக் கல்வத் திட்டு
காரமென்ற குடோரியது பலந்தான் போடே. 408

(அ.பொ.) :—காரக்குடோரி=செய்முறை பா. எண். 260, 261.

பலம்போடு திசைகார்க் குடோரி தானும்
பாங்கான வீரமொரு பலத்தான் போடு
குலம்போடு மித்திரத்தை விருவித் கொண்டு
குகையிலிட்டு முன்போலே வருக்கித் தீரு
தலம்போடு சத்தெல்லாம் உருக்கி கொண்டு
தாக்கியேதான் கறபெடுத்து ஐந்து தரமுது
உலம்போடு சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
உருக்கியேதான் மித்திரனில் சாய்த்தி டாயே. 408

(அ.பொ.):—திசைக்காரம்=பா. எண். 257; மத்திரம்: 305.

சாய்த்துமதே குளிகைக்குச் சாரணை தீர்க்க
தாண்டுமதே அண்டரண்டம் பத்தி ஸமக்குள்
வரய்த்துமதே கோடிஸட்சு காதம் போகும்
மனோவேகத் தனக்குமேதான் அதிக மாறும்
தேய்த்துமதே நவலோகத் தகட்டித் குள்ளே
சிவக்கவுமே காய்ச்சினுல்தான் ஏம மாறும்
மாய்த்துமதே போளவுயிர் தன்னை மீட்கும்
மகத்தான நரதமது வுண்டாம் பாரே. 410

நரதமதின் சத்தொரு பலத்தான் தூக்கி
நாலிலொன்று தங்கமிட்டு ருக்கி யாட்டு
பூதமதின் பென்னெடைக்கு தரகம் போடு
பிரண்டம் துருகையிலே குதம் போடு
குதமதின் எடைக்கொக்க கெத்தி போடு
சுழன்றுருயில் தாளகழும் சிலையும் போடு
ஏதமாயித் தனையுற்பொற் றலையின் சாற்றுக
இழுத்தரைத்துப் பொடியாக்கிக் குப்பிக் கேற்றே. 411

(அ.பொ.):—சிலை=மனோசிலை.

ஏற்றியதே பன்னிரண்டு சாமத் தீதான்
எரித்திடவே அருணான்போல் சிவந்து போகும்
போற்றியதே யீசானன் பூஞ்ச செய்து
புகழாக மண்டலத்தான் தேனி லுண்ணு
மாற்றியதே சடமிறுகி மதன்போ லாவாய்
மகத்தான நரையெல்லாம் கருவண் டாகும்
நீற்றியதே பத்தியத்தை விட்டி டாயே
நித்தியமும் மறவாதே வாகி மாட்டே. 412

(அ.பொ.):—சாரணன்=ஊடகிழக்கு நித்திலுள்ள பாலகர் (காப்புக் கடவுள்); மதன்=மன்மதன்.

கல்தார் சத்துக்கின்னிசெய்து இரங்கட்ட

வாசியான சத்துக்குத் தங்க மீட்டு
மண்கட்டி மெழுகுக்கட்டிக் கின்னி வார்த்து
தேசியான சீவுளியால் மெழுகுதச் சீவி
சிக்கெனவே அடித்தாரில் மண்ணைக் கட்டி
தூசியாக கத்தித்த குதம் விட்டு
சுயமான வாலுமையின் மேலே வைத்து
பூசியான பொன்னுமத்தக் காய் யிடித்து
புலமாகக் கிட்டிகட்டிக் காறு வால்கே. 413

(அ.பொ.):—சீவுளி=ஒரு ஆயிதம்; பொன்மத்தக்காய்=பொன் னுமத்தக்காய்; கிட்டி=அழுத்தும் (சாறுவாங்க) சாதனம்.

சாறுதானே நால்சாமம் ததும்ப விட்டு
தரக்காக எரித்திடவே குதம் செம்பாம்
வேறுதானே மரிதின்னில் நூற்றுக் கொன்று
விடுபட்டால் பத்தரைதான் விரைந்து காணும்
மாறுதானே புண்ணுதே இந்தப் பொன்னை
வைத்துமேதான் தரிசித்தால் மகத்தாம் சித்தி
காறுதானே கழுவுடியின் நாயைப் போலே
கத்தியேதான் திரிவார்கள் வாதி தானே. 414

(அ.பொ.):—மதி=வெள்ளி; கழு=(கசி) குற்றவாளிகளுக்கு மரணதண்டனை கொடுக்க உபயோகிக்கும் சாதனம்.

கல்தார் சத்துக் களங்கு

தானென்ற களங்குதான் ஒன்று கேளு
சத்துதானே பலமொன்று நிறுத்துக் கொண்டு
வேனென்ற தங்கமது நாலுக் கொன்று
மீடுக்கான காரியம் குதம் கெத்தி
கோனென்ற தங்கத்தின் எடைதான் கூட்டி
குகையிலிட்டு வருக்கியேதான் கோலா லாட்டி
ஊனென்ற ஓட்டிலேசாய்த் திட்டாக் கால்தான்
உயர்ந்தநிறம் மயில்கழுத்தாம் களங்கு மாமே. 415

மயில்கழுத்து நிறமான களங்கு தன்னை
மாட்டிடுவாய் தவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
குயில்கழுத்துக் கன்போலே ஏம மாறும்
கூசாதே கடைக்கேற்றப் படுத்து மாறும்

பயில்கழுத்தும் புஜம்போலாம் உள்னே கொள்ளு
பணவெடைதான் தேன்தன்னில் அனுபா னத்தோடு
கயில்கழுத்துக் கருங்காவிப் போலாத் தேகம்
கல்நாள் சத்தினுட கணக்குத் தானே. 418

குருட உபதோம்பற்றிக் கூறல்

கணக்கில்லாத் தாட்சியது வருமென் ருக்கால்
கடிதான சீடனுக்குச் சொல்ல லாகா
பிணக்கில்லா பிணக்குவந்து மனம்புண் னாகும்
பெரிதான பாவம்வந்து மனம்புண் னாகும்
தணக்கில்லாத் தவந்தானும் அழிந்து போகும்
தாட்சியில்லாக் கோபத்தால் செப்பார் கண்டாய்
துணக்கில்லா எழித்தவத்த நித்திரை வையப்போல்
துன்பந்தான் எய்தாது சுகந்தான் கானே. 417

(அ.பொ.):—தாட்சி=தாழ்ச்சிதாழ்வு; பிணக்கு=மாறுபாடு;
விசேஷம், சண்டை.

காணவொரு சீடன்வந் தடுத்தா னானால்
கண்டுமனம் சோதித்து பனிரெண்டாண்டு
தோணவேதான் தொழில்தன்னில் சோம்ப லின்றி
கருக்காக மனத்தோடே செய்தா னானால்
பூணவேதான் வைப்புமுறைத் தொழிலைப் போதி
மிறகுதானே அழிப்புசுற்றுப் பொய்சொன் னுக்கால்
ஆணவேதான் மனதிற்குள் வைத்துக் கொண்டு
அசட்டையாக நீளத்தில் தள்ளி டாயே. 418

(அ.பொ.):—நீளத்தில்=காலப்போக்கில்.

தள்ளியேதான் சாந்தகற்கு வெளியாய்ச் சொல்லு
சமர்த்தான சீடருக்கு மறைக்கொண் னாது
வள்ளியேதான் மறவானால் கண்டத் தோர்கள்
வைவார்கள் நமக்குமெத்தக் கொஞ்ச மாகும்
ஒள்ளியேதான் மறைத்துவைத்தால் நரற்றம் போமோ
ஒளிப்பானேன் ஒருசொல்லாய் ஒங்கிச் சொல்வாய்
அள்ளியேதான் கட்டாயங் கட்டி னாரேல்
அடுத்தவர்க்குப் பொய்சொன்னு வார்த்தைப் போமே. 419

(அ.பொ.):—சாந்தகன்=அமைதியாய் இருப்பவன்; சமர்த்தான=
நல்ல திறமையுள்ள; ஆர்த்தி=வஞ்சம்.

ஆர்த்திகொண்டு சிகரமது நெருப்பா தப்பா
அடுக்கின்ற உகாரமது மயிர்ப்பா லமாகும்
சர்த்திகொண்ட இரண்டதுவு மொன்று மெண்ணில்
ஏதுக்கும் சிகரத்தை இழுக்க லாகா
வார்த்திகொண்ட வுகாரம்வந்து வசவு முந்தும்
மார்க்கமாய் ரெண்டும்தான் தள்ளிப் போடு
கீர்த்திகொண்ட ரெண்டழிந்தால் கெடியாந் சித்தன்
கிளம்பவேதான் ஆகாது ரெண்டுத் தானே. 420

ரெண்டான சிகரத்தால் கோப முண்டாம்
தேர்ந்தாலே ஆணவத்தால் அகாரத் துக்கும்
பெண்டான விதுரெண்டும் பெரியோர்க் காகா
பிறப்பிறப்பு விதுரெண்டும் இதனு லாகும்
உண்டான வுடலாச்சு வுகாரத் தானும்
ஒங்கியுமே சிகரமது வயிறு பாச்சு
கண்டான விதுரெண்டு முண்ட டங்க
கயிலையுறை சிவன்பாதங் காண லாமே. 421

காணலாமென்று சொல்லிக்கா லாங்கி நாதர்
கடாட்சித்து இதுனுடைய கருவைச் சொன்னார்
பூணலாம்வா சனையைப்பூ ரணத்திற் சேர்க்க
புக்குமதே கண்ணிமைக்குள் வாசல் வந்து
பேணலாமே பிறப்பிறப்பின் வித்து மாகும்
வேதாந்த மவுனத்தை விடாதே பென்றார்
தோணலாம்தான் இதுரெண்டும் துரியத் தன்னில்
சொக்கவுமே முகையடித்துத் தூக்கி டாயே. 422

சுந்திரவேதித் தோற்றம் (சாத்திரபேதி)

தூக்கியுமே சாத்திரமாம் பேதி தானும்
சுயமான வற்பத்தி சொல்லக் கேளு
நீக்கியுமே நிசாகரன்தான் சுகத்திர பாரு
நேரான் குரபத்மன் சண்டை தன்னில்
வீக்கியுமே வீரபாரு சுகத்திர பாகை
வெட்டியுமே வானாலே ஆகா சத்தில்
தாக்கியுமே எந்நிலையிலே குருதி தானும்
தங்கியுமே மகிதனிலே சிந்தித் தன்றே. 423

சித்தியுமே மலைகளிலே ரவியின் காத்தி
 திறமாகப் பட்டிடவே சகத்திர பேதி
 அந்தியுமே அடுக்கடுக்காய் பின்னந் தானாய்
 அழுத்தமாக காவிநிறம் சிவப்பு மாகி
 கந்தியுமே கனமாகத் தானி ருக்கும்
 கண்டுமேதானு எடுத்துவந்து பொடியாய்ச் செய்து
 பந்தியுமே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
 பாங்கான கொள்ளோடு பனங்கள் தானே. 424

கொள்ளோடே வேகவைத்து வுலர்த்திக் கொண்டு
 கொட்டியுமே கல்வத்தில் வெடியுப்பு நீரால்
 அள்ளோடே தானரைத்து நாலுக் கொன்று
 அழுத்தமாக வெங்காரம் கூடப் போட்டு
 வள்ளோடே வாதமென்ற குடோரி வீரம்
 வகையான திசைகாரக் குடோரி யோடு
 தள்ளோடே தானரைத்து வில்லை கட்டி
 சாக்கிரமாம் ஒட்டிவிட்டுப் புடத்தைப் போடே. 425

(அ.பொ.) :—வெடியுப்பு நீர்=முறை பா. எண் 342 முதல் ;
 சக்கரம்=வட்டம்.

புடம்போட்டுப் பொடியாக்கிக் குகையி னிட்டு
 பின்புதானு ருக்கிடவே சந்து மாகும்
 தடம்போட்டுச் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 தகர்த்துமே பொடியாக்கி குகையி லுது
 அடம்போட்டு ஐந்துமுறை ஊதி யூதி
 அடைவான சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
 உடம்போட்டுச் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
 உருக்கியுமே தட்பதனில் சாயத்தி டாயே. 426

(அ.பொ.) :—தட்டி=செய்முறை பா. எண் 305, 306.

உருக்கியுமே பதினைந்து முறைதான் சாய்த்து
 உறுகின்ற குதத்தில் சாரனை செய்து
 விருக்கியுமே இச்சத்து விடுவித் தாக்கால்
 விடுக்குண்டாய் அகரணைப்போல் வேக முண்டாய்
 நருக்கியுமே இச்சத்துக் களங்கு சுண்ணம்
 நாட்டமாக செந்தாரம் முன்போல் செய்வாய்
 அருக்கியுமே இரண்டாயி ரத்துக் கோடும்
 ஆச்சரியம் காயசித்தி அனுவி லாமே. 427

ஞானங் கூறல்

அணுகியுமே மூலகுரு பதமே போற்றி
 அறியாத பிள்ளையென்று பாட்டர் சொன்னார்
 நணுகியுமே பூரணத்தில் புக்கும் போது
 நாதமான் வெட்டவெளி அம்ப லந்தான்
 தினுகியுமே கரைகானேன் சிந்தை கூர்த்தேன்
 திட்டிமுன்னே காணயிலும் சித்தோர் காணார்
 இனுகியுமே எட்டைவிட்டு நாலி னுள்ளே
 இருக்கிறதே யேற்றமான ஞானந் தானே. 428

(அ.பொ.) :—எட்டு = அட்டமாசித்தி ; நாலு = பிரத்தியாகாரம்,
 நாரண, தியானம், சமாதி என்பன.

ஏத்தவுமே ஞானத்தில் எய்தக் கூடும்
 எட்டவல்ல துரமல்ல இதமாம் நாலும்
 மாத்தமில்லாதென்றாலும் வாழ்வாய் நீயும்
 மகத்தான் நாலுப்பார் சரமோ டாது
 காத்தவுமே கண்டத்தில் மனதை வைத்து
 கடிந்துமே ஓடுவதைக் கடுகிப் பாரு
 நாத்தமரன் கைக்கலிபோல் நாலுந் தோன்றும்
 நாதாத்தத் தாய்தானும் வாவென் பானே. 429

வாவென்று தானழைப்பான் மனோரம ணித்தாய்
 வரைகடத்தால் கண்டவெளி யாரு மில்லை
 ஓவென்று வாழ்த்தெல்லாம் ஊன்றிப் பாரு
 உலகச்சலான பேய்க்கூற்று உகந்த மாய்கை
 பாவென்ற பசிவந்தால் லட்சி யங்கள்
 பறிப்பட்டுப் போய்விடுமே ஓடுணுட் டாது
 கோவென்று கைவந்த லட்சி யங்கள்
 குழைந்துமேதான் போய்விடுமே கூட்டிக் காணே. 430

(அ.பொ.) :—லட்சியம்=தூதிகோள் ; பறிப்பட்டு=பறிக்கப்பட்டு.

கல்மதத் தோற்றம்

கூட்டியுமே கல்மதவுந் பத்தி கேளு
 குருபரன்தான் என்னுமொரு அந்த கன்தான்
 தேடியுமே திருவிளையென் றெருபெண் தன்கை
 சிறக்கவுமே மணமுடித்து வைத்துக் கொண்டு
 பாடியுமே பனியெடுத்து வுண்டு வுண்டு
 பரியட்டங்கி வெகுநாளா யிருக்கும் போது
 வாடியுமே வெய்யினினால் இளைப்புண்டாகி
 வந்திருந்து திருவிளையெத் தேடி னுனே. 431

(அ.பொ.) :—பக=பிச்சை.

திருவிளைதான் பூக்கொய்யப் போன விடத்தில்
தேவேந்திரன் பதியிருந்து கெந்தர் வந்தான்
புருவினைத்தான் பூங்காவில் போகும் போது
புதிதாக மலர்கொய்த திருவிளைக் கண்டான்
இருவிளைதான் இருவருத்தான் மைய லாகி
ஏற்றமான மரத்தின்கீழ் புணர்ச்சி செய்தார்
தருவிளைதான் இருவருக்கும் தாபமாகி
சாமந்தான் தங்கியேதான் போயி னாரே. 482

(அ.பொ.) :—பதி=நகரம்.

போகையிலே திருவிளை தான் நேரஞ் சென்று
புழக்கத்தால் மனம்நொந்து நீக்கி ரத்தில்
நோகியுமே வழியோடு மலர்தாங் கொய்து
நொடிக்குள்ளே வந்துருகு பரணிக் கண்டான்
ஏகியுமே இந்தேரம் எங்கே போனாய்
இளைப்போடு நாளிருந்து இளக்க மாணை
மோகியையே இன்னோரங் கவையே தென்ன
மொழியென்று குருபரனும் கேட்டிப் டாரே. 483

(அ.பொ.) :—இளைப்போடு=களைப்போடு ; இளக்கம்=தளர்வு ;
கவை=தாமதம்.

கேட்கவுமே திருவிளையும் வேறென்று முனிந்து
கெடியான பூக்கொய்து வந்தே வென்ன
மாட்கவுமே மனக்கவடு தன்னை நீக்கி
வசலிப்பா யென்றுசொல்ல மனங்க லங்கி
வேட்கவுமே வள்ளபடி மேல்லோ கத்து
மேன்மையான கந்தருவன் ஒருவன் வந்து
தாட்கவுமே தருவியென்னைச் சேர்ந்திப் டான்கான்
சத்தியது வுண்மையெனச் சாற்றி னானே. 484

(அ.பொ.) :—மனக்கவடு=மனத்தின் ஒளிவு (வஞ்சம்).

சாற்றியதோர் மொழிகேட்டுத் தருமா நித்தான்
தரியாமல் மனஞ்சற்றுக் கோப முற்று
காற்றியதோர் கவடுசதி பண்ணி னதால்
காமத்தால் கல்லா வா யென்று சொல்லி
தோற்றியதோர் குருபரனும் சரப மிட்டார்
கோதையுமே குதுவான் கல்லா கித்தான்
மரற்றியதோர் மலேதோறும் தோற்ற மாச்சு
மகத்தான கல்மதமெ னுநரம் மாச்சே. 485

கல்மத அடையாளும் அதன் சத்தும்

ஆச்சென்ற கல்மத்தின் அடையா ளங்கேள்
அதுங்காமல் கட்டியாகத் தானி ருக்கும்
போச்சென்ற சதைப்பொன்றுந் சிவந்த ரேகை
புகழாக மயிர் போலே நீண்டு வீழும்
வேச்சென்ற விளக்கதனில் வரட்டி னுக்கால்
மேன்மையான அரக்குபோலே இளகிப் போகும்
தோச்சியேதான் வெங்காரம் ரவியி லேழு
தினம்போட வெங்காரம் கட்டிப் போமே. 486

கட்டியதோர் வெங்காரம் பலமு மைந்து
கல்மதத்தான் பலம்பத்து கல்வத் திட்டு
வெட்டியதோர் வெடியுப்பு நீர லாட்டி
மிக்கான வாதமென்ற குடோரி பலத்தான்
தட்டியதோர் சல்வீரம் பலமு மொன்று
தனியான திசைகார்க்குடோரி பலத்தான்
பட்டியதோர் பஞ்சமித்தி ரத்தை யிட்டு
பாங்காக அரைத்துநன்றிய வில்லை கட்டே. 487

(அ.பொ.) :—வெடியுப்பு நீர்=செய்முறை பா. எண். 242 முதல்
பார்க்க ; வாதகுடோரி=பா. எண். 255 முதல் ; பஞ்சமித்திரம் 805
பாடல் முதல்.

நன்றாக வில்லைதட்டிக் காயுப் போட்டு
நாட்டமாக ஓட்டிவிட்டுப் புடத்தைப் போடு
பன்றாகப் பொடிபண்ணிக் குகையி லிட்டு
பெருந்துருத்தி ரென்றுவைத்து பில்லை யூது
மன்றாக முத்துபோலே மணியி றங்கும
மாசற்ற சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
கன்றாக கரடுடுத்துப் பொடித்திட்டு ருக்கு
கசடகற்றிக் கழித்தப்பால் கிண்டி தானே. 488

கிண்டியுமே கோலாடித் தூக்கி விட்டுக்
கீழக்குக் கரிபோட்டு மேலும் போடு
நிண்டியுமே குகைகூற்றும் கரியைத் தன்னு
தெருப்புபோலே குகைசிவந்தால் கோலா டிப்பாரு
தண்டியுமே கோல்தானும் தடையில லாமல்
தண்ணீரில் விட்டதுபோல் கைக்குக் காணில்
உண்டியுமே ஓடுதன்னில் சாய்த்துக் கொண்டு
உருண்டிருந்த சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொள்ளே. 489

பொருக்கியுமே முத்தைப்போ லான சத்தைப்
புறம்பாக வைத்துமேதான் கரடு தன்னை
தறுக்கியுமே பொடிசெய்து மறுகு கையிலிட்டு
நன்றாக வருக்கியேதான் சத்தை வாய்கு
உறுக்கியுமே வருக்கினதோர் குகையுள் தன்னில்
உயர்த்தமருந் திட்டுமேதான் ஊதி னுக்கால்
விருக்கியுமே விரிந்துமேகு முகுழப் பாதி
மேன்மையான சத்தெல்லாம் கெட்டுப் போமே. 440

உலையில் ஊதும்முறை கூறியது

கெட்டுமேதான் உலையில்வந்து வருகி வீழ்ந்து
கெட்டியாக மணியடித்துக் கரியாயிப் போகும்
புட்டுமேதான் புதுக்குகையில் வைத்து ருக்கு
போராக மூன்றுவிசை யூதி னுக்கால்
தொட்டுமேதான் துருத்தியதைப் பிடுங்கி வைத்துச்
சோதித்துத் தூன்கரியின் மண்ணைப் போக்கி
நட்டுமேதான் நாளமெல்லாம் குத்தி விட்டு
நாட்டியேதான் முன்போலே வருக்கி டாயே. 441

(அ.பொ.) :—நாளம்=குழாய்.

உருகையிலே பெருங்கரியாய் கல்தான் ஒரு
ஒன்றில்லா தாராய்த்து புடைத்துப் போடு
மருகையிலே மண்செங்கல் ஓடுண் டானால்
மாசற்ற குகையதுவும் பிளந்து கொண்டு
கருகையிலே கரடுகட்டி யுப்பிப் போகும்
கடிசான பொடிக்கரிதான் இட்டே ஆதில்
தருகையிலே சத்ததுவும் கரடு கட்டித்
தண்ணீர்போ லாடாமல் முறுகிப் போமே. 442

முறுகிப்போம் உலைக்கடந்தான் சோதி யாட்டால்
மீறியே ஆற்றதுவும் பறித்தி டாது
மறுகிப்போம் சத்ததுவும் வாராமல்தான்
மாண்டுமேதான் சுரக்கெல்லாம் மாய்த்து போகும்
இறுகிப்போம் பெருந்துருத்தி இல்லா விட்டால்
இசைத்ததுமே துருத்திரெண்டு ஆத வேண்டும்
குறுகிப்போம் கோலாடில் ஒன்றுச் சேரும்
குமுறியேதான் உருகிடுமே துருத்தி ரெண்டே. 443

ரெண்டான துருத்திகொண்டு சத்தை யூது
தேர்ப்பாகச் சூலமாகு ராட்டால் தூக்கு
குண்டான குகைமண்ணால் மேலே லாடி
குகையிலே புடம்போட்டு மருந்தை மூடு
பண்டான பச்சையாய் மருந்தை மிட்டால்
பளிச்சென்று விட்டுப்போம் யீர மூறி
புண்டான புடம்போட்டு பொடித்துப் போட்டு
மிசகாமல் மண்கட்டி யுருக்கி டாயே. 444

உருக்கிட்டு ஐந்துமுறை தீர்ந்த மின்பு
ஒன்றுகக் கூட்டியுமே சத்தெல் லாந்தான்
அருக்கிட்டுக் காரமிட்டுத் தானு ருக்கு
ஆதியான மித்திரனில் சாயித்துக் கொண்டு
தருக்கிட்டுக் குளிகைக்குச் சாரணை செய்ய
தங்காமல் ககனத்தில் ஓடும் போது
துருக்கிட்டுச் சோபமில்லை தாப மில்லை
சத்தியெங்கும் நிமிடத்தில் வருக லாமே. 445

கலிமநர் சத்துக் கின்னி

வருகலாமே கலிமத்தின் சத்து தானும்
வகையாகப் பலம்தாலு வருக்கிக் கொண்டு
தருகலான் தங்கமது பலமும் போட்டு
சத்தித்து வருக்கியேதான் கின்னி வார்த்து
அருகலாக சூதமொடு சாலும் விட்டு
அழகான வாலுகையின் மேலே வைத்து
கருகலாக நாலுசாமம் எரித்தா யானால்
கருதவேதான் வெண்ணையைப்போ லாகுந் தாGen.446
(அ.பொ.) :—சத்தித்து=கட்டி.

வெண்ணையைப்போ லானதொரு குதத் தன்னை
மிக்காக வழித்தெடுத்து பொன்மத் தங்காயுள்
திண்ணையைப்போல் வைத்துமவிப் புடமே பத்து
சிறப்பாகப் போட்டுமேதான் குடன் தீயில்
வண்ணையைப்போல் வாட்டியேதான் சாம மொன்று
மழுங்கலான இரும்பான கரண்டி தன்னில்
எண்ணைவிட்டு வருக்கியேதான் ஏடுத்துக் கொண்டு
ஏற்றமான செத்தூரம் களங்கு பண்ணே. 447

களங்கோடு செந்தூரம் பண்ணு பண்ணு
கற்பழித்த மங்கையவன் கல்லாமின்தால்
உளங்கொடுக்கா காமக்கல் தீட்ட மாதி
ஒழுக்கெடுத்து ருதுவான கல்மதத் தின்சத்து
பளங்கொடுத்து வெகுதூரம் நெட்டி யேறும்
பார்தலிலே ஆட்டத்தில் பரித்த ஆட்டு
அளங்கொடுத்து காயசித்தி ஏம சித்தி
அட்டமாசித் தியெல்லாதான் ஆட லாமே. 448

நல்லுபதேரம்

ஆடியுமே மனசொன்றி வாசி கூட்டி
அசையாமல் நின்றுமேதான் கருதிப் பாரு
தேடியுமே வாதம்வந் துதாயைப் போற்றி
செய்கிறது எதுவேலை என்று செப்பும்
நீடியுமே வாதத்தே நில்லென்று சொல்லி
நித்தியக ருமங்களுக்குக் கொஞ்சம் வாங்கி
கூடியுமே புசிப்பதற் கெடுத்துக் கொண்டு
குணத்தோடு போவென்று செல்லி டாமே. 449

சொல்லியுமே மவுனமாக இருந்து கொண்டு
சித்தருட போக்கிலேதான் சென்றே ஆடி
ஒல்லியுமே ஒன்றுமறி யாதார் போலே
ஊமையைப்போ ளிருந்துகொண்டு கருவைப் பாரு
கெல்லியுமே ஒவ்வொன்று யறித்து கொள்ளு
கர்வமாகத் திரியாதே தொண்டு பண்ணு
மல்லியுமே வேலைகொள்வார் மார்க்கம் சொல்லார்
மாளொட்டார் மார்க்கமாய்த்தான் மருவி டாமே. 450

(அ.பொ.) :—கெல்லி=தோண்டி ; மல்லி=வன்மை, திறமை.

மருவியுமே ககனமெல்லாம் சுற்று தறிந்
வகைசொல்லி மார்க்கமான குளிகை யீவார்
தருவியுமே கல்லாத மூட ரென்றால்
சித்தியான மணிதன்னால் சேர்த்து கூடு
முருவியுமே மனமுன்னில் எல்லா மாக்கும்
முகந்துமனம் பாவாட்டால் எல்லாம் போச்சு
புருவியுமே பொல்லாதார் லோகத் துள்ளே
பேசாதே இம்முறைகள் மவுனங் கூடே. 451

(அ.பொ.) :—பாவாட்டால்=நாடாவிட்டால்.

நொஞ்சனக்கல் தோற்றம்

கூடவேந் லாஞ்சனத்தின் தோற்றங் கேளு
குறிப்பாகச் சொல்லிடவே ஐந்து கூறும்
தேடவேதான் சிவன்தானும் பூரு வத்தில
திரிபுரத்தை நகனந்தான் செய்யும் போது
நாடவேசி வன் நகைக்க அனல்தீ தோன்றி
நலங்கியுமே திரிபுரந்தான் எரியும் போது
காடவேதான் காடுமலை நாடெல் லாந்தான்
கருகியுமே எரித்திட்டுச் சாம்ப லாச்சே. 452

(அ.பொ.) :—கூறு=பாதாபு, வகை ; நலங்கி=ஒழுங்கினமாயி.

ஆச்சேதான் மலைபற்றி எரியும் போது
அடர்ந்தமலை வெந்துருகி தாது தானும்
போச்சேதான் பூமிக்குள் தான்வி ழுந்து
பெரிதான அஞ்சனக்கல் தானு மாச்சு
ஏச்சேதான் இப்படியே தோற்ற முற்ற
எழிலான பேதமது ஐந்துண்ட டாச்சு
வாச்சேதான் ஐந்துடைய வகையே தென்னில்
வலித்தபுட்பாஞ் சனமும்ர சாஞ்ச னாமே. 453

(அ.பொ.) :—அஞ்சனம்=ஊம=கருப்பு.

அஞ்சனத்தான் கல்வீராஞ் சனமு மாச்சு
அடர்ந்தகரோ தாஞ்சனம்நீ லாஞ்ச னந்தான்
பஞ்சனத்தான் பேதங்க ளஞ்ச மாச்சு
பசத்தபுட்பாஞ் சனந்தானே தவள மாக்கும்
தஞ்சனத்தான் சலித்தியமாம் மதாந்த ரமாகும்
தறித்தெடுக்கும் விக்கலகளைச் சாடிப் போகும்
லஞ்சினத்தான் எலும்புக்குள் சரத்தைப் போக்கும்
இளநஞ்சு போக்குவிக்கும் கணித மாமே. 454

(அ.பொ.) :—தறித்து=வெட்டி ; சாடி=தாக்கி ; இளநஞ்சு=சிறு
விடம் (சிறுபாம்பென்பாருமுண்டு).

இராஞ்சனத் தோற்றம்

இதமான ராஞ்சனத்தான் சொல்லக் கேளு
ஏத்தமான ரித்தியாந்தன் என்னோன் தானும்
மதமான அகரன்தான் காயசித்தி யேக
மதிப்புமிக்க ரசத்தன்கை வெகுதான் தானும்

பதமானம் செய்தேதான் தின்று தின்று
பாங்கான மலந்தானும் நிலத்திற் குள்ளே
நிதமான மீட்டியுந்தான் கிட்ட மாசி

நேர்த்துமதே ரசாஞ்சனந்தா னுலு மாச்சே. 456

(அ.பொ.) :—பதமானம்=பங்குவம்; மீட்டி=உலர்த்த கழிவுப்
பொருள்கள்; கிட்டம்=அதிக வேக்காடு கொண்ட பொருள்.

நாலுரசாஞ் சனந்தின்னின் வண்ணம் கேளு
நாடியதோர் வெணுப்பொன்று சிவப்பும் ஒன்று
காலுவான் கருப்பொன்று பொன்னி றமொன்று
கடித்திதற்குள் நானிலுட குணத்தைக் கேளு
வேலுவெள்ளைச் சவ்வீராஞ் சனக்கு ணத்தான்
மிக்காகப் பொறியுண்டாய்க் கலந்து வெள்ளை
வாலுவெள்ளை வைகிரந்தக் கல்லு, போலும்
மார்க்கமாகத் தானிருக்கும் கண்டி டாயே. 458

(அ.பொ.) :—வண்ணம்=திறம்.

கண்டுவுமே பொடியாகில் சிவப்பு மாகும்
கருதியுமே குதபந்தம் கணத்தி லாகும்
திண்டுவுமே நவலோகத் தீந்தா யானால்
சிவந்துவுமே கனகமய மாகும் பாரு
விண்டுவுமே வெகுவேதை சொல்லொண் னுது
மிக்காக கருப்புக்கு விவரங் கேளு
திண்டுவுமே நீலாஞ்ச னம்பதந் தான் பத்து
நேரான குதமது பலந்தான் ஒன்றே. 457

(அ.பொ.) :—குதபந்தம்=இரசக்கட்டு.

ஒன்றுமேபொ டித்தெழுத் தூள்ப லம்பத்து
ஒக்கவுமே குகையினிட்டு துருத்தியா ளுது
பண்டுவுமே வருகியெல்லாம் மதிக்கட்டி கையப்போல்
பக்குவமாய் தானிருக்கும் நிறத்துக் கொண்டு
தண்டுவுமேநான் கிலொன்றுசரி கைவெள்ளிகூட்டி
தனும்புவுமே வருக்கியெல்லாம் ஓட்டில் சாய்க்க
கண்டுவுமே கறுத்தசவ்வீ ராஞ்ச னந்தான்
கனத்துவமே நீலவண்ண அழகு மாமே. 458

அழகாகத் தானிருக்கும் கலியந் தன்னில்
அணுகினாலே ஐந்துறு மாற்றுக் காணும்
நழகாக் ரசிதசவ்வீ வீராஞ் சனந்தான்
நாட்டியேதான் கல்லத்தில் பொடியாய்ச் செய்து

பழகாக வெருபகிகம் இரும்பு வண்ணம்
பாங்காகத் தானிருக்கும் ஒருபக் கத்தான்
உழகாக வுருகின்ற செம்பு வண்ணம்
உகத்துவுமே தானிருக்கும் முயர்வு தானே. 959

உயர்த்தியாந் பச்சையிலே வேதை யாகும்
உயர்த்ததுவேரீச் சவ்வீராஞ் சனத்தைக் கேளு
புயர்த்தியாக பொடிபண்ணில் இரும்பு நிறமாம்
பொன்றுமேதான் காண்பிக்கும் பொருந்திப் பார்த்தாக்
துயர்த்தியான குதவடி வாகக் காணும்
தோன்றியபின் மறுநாள்தான் பொன்வண் ணம்போல்
இயர்த்திஇந்தப் படிக்கண்டால் ஏமசவ் வீரம்
இதனினந்தான் காய்சித்தி ஏமசித்தி யாமே. 460

சித்தியாக நஞ்சோடு தொண்டைப் புகைச்சல்
சிறத்தலிக்கல் கண்ணில்தான் சேரும் நோய்கள்
நத்தியான குருநிதீதம் புண்க னெல்லாம்
நச்சுமாகப் போக்கிவைத்து நன்மை யாகும்
அத்தியான சுரோதாஞ்ச னவாண்மை கேளு
அறியுத்துத் தலைநிறமாய்க் கண்வி முத்து
நித்தியாகத் தானிருக்கும் உடைத்துப் பார்த்தால்
நீலம்போல் பூநிறந்தான் காணும் காணே. 461

காணவுமே தூள்செயலில் காலி வண்ணம்
கண்டித்தக் குணமிருந்தால் சுரோதாஞ் சனந்தான்
வாணவுமே வாதத்திற் கருவி தாகும்
மதிப்பான கனியத்தில் ஏம மாகும்
பூணவுமே குளிர்ச்சியுமாய்க் கனக மாகும்
பெருந்துவர்ப்பாய் சாதுவாய் மழம ழத்து
தோணவுமே பித்தத்தைச் சிலேத்து மத்தை
துறிதலிக்கல் வாத்நிலிட்டக் குருநி போமே. 462

போமேதான் நீலாஞ்ச னத்தைக் கேளு
பெரிதான நீலப்பா டாண மாகும்
காமேதான் மிகக்கனமாய் தெய்ப்பாய் நீலம்
கரிசல்வண் ணம்போன்றிருக்கும் குணமே
தாமேதான் தங்கத்தைப் பற்படு செய்யும்
தாரங்கள் லோகங்கள் நிறு மாகும்
நேமேதான் கண்ணுய்கள் சமய்கள் தம்மை
நிச்சயமாய்ப் போக்கி வைக்கும் நீதான் மாமே. 463

(அ.பொ.) :—தாரம் = தாளம் ; வேரகங்கள் = (உ.வேரகங்கள்) தங்கம், வெள்ளி முதலியவை ; நீறு = பற்பம் ; சுவங்கள் = குறைதோய் (சுயம்).

நிலாஞ்சன் சத்து

பாரேதான் நிலாஞ்சனம் பலந்தான் பத்துப்
பாங்காகத் தூள்செய்து விழியே கட்டி
காரேதான் காடியிலே கொதிக்க வைத்துக்
கலத்துத்தான் ஒருசாம மெரித்த பின்பு
போரேதான் உலரவிட்டுக் கலவத் திட்டு
பொரித்துவோர் வெங்காரம் பலத்தான் போடு
தேரேதான் திசைகாரக் குடோரி யரையே
செப்பமாக வீரமரைப் பலமும் போடே. 464

பேர்ட்டெல்லாம் வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
பெரிதான் வில்லைதட்டிப் புடத்தைப் போடு
கூட்டெல்லாத் தூள்செய்து குகையி விட்டு
கோரமாக ஆதியேசத் தெல்லாம் வாங்கு
பூட்டெல்லாம் சத்ததுவும் ஈயம் போலாம்
பொருக்கியுமே வேறேவைத்துக் காடு தன்னாத்
தீட்டெல்லாம் தூள்செய்து புதுக்குகையி விட்டு
செம்பியுமே உலையெல்வைத் துருக்கி டாயே. 465

உலையெல்வைத் தைத்துமுறை யுருக்கித் தானும்
ஒருமிக்கச் சத்தெல்லாம் மறுகுகையி விட்டு
அலையவுமே ஆறவிட்டு ருக்கிக் கொண்டு
ஆதியான நட்பதனில் பதினொ ருக்கால்
கலையினிலே சாயத்திட்டு வைத்துக் கொண்டு
காளியான குதத்தில் சாரணை செய்து
மலையினிலே இருக்கின்ற அதிச யங்கள்
வடகடலும் தென்கடலும் காண லாமே. 466

நிலாஞ்சனக் களங்கு

காணலாமெனுஞ்சத்து பலந்தான் நான்கு
குற்றமிலாத் தங்கமது பலந்தா னென்று
காணலாகக் குகையிவிட்டு வுருகும் போது
உறப்போடு தங்கமெடை நாகம் போடு

தோணலாகச் சூதமது பலமு மொன்று
சத்தியான கத்தியது பலமு மொன்று
ஆணலான ஆரிதாரம் பலமு மொன்று
அரைத்துமேமூன் றையும்பொற் றலையா லாட்டே. 467

(அ.பொ.) :—காணலாமெனுஞ்சத்து = நிலாஞ்சன் சத்து.

ஆட்டியுமே வருஷாடைசெய்து சத்துருகு முகத்தில்
ஆநாவாய் உருண்டையைத்தான் சுருக்குப் போடு
கூட்டியுமே உருண்டையெல்லா மான பின்பு
உகத்துமேதான் எடுத்துப்பாற் களங்கு மாகும்
நாட்டியுமே நவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
நலமாக வுட்கொண்டு கனகம் பத்தாம்
தீட்டியுமே செத்தாரம் செய்தே யுண்ணு
சிறத்தகதி ரொளிபோலே தேக மாமே. 468

தேகசித்தி லோகசித்தி க்கன சித்தி
சிறத்ததான் வாகிசித்தி எல்லா மாகும்
பாகித்தி ஐந்தான் அஞ்ச னத்தில்
பகரவேதான் ஓவ்வொன்றில் கோடி சங்கம்
யோகசித்தி சீக்கிரத்தில் உகத்து கூடும்
ஓவ்வொன்றுக் கொவ்வொன்று இதிலே பேதம்
வேகசித்திக் கோடிக்குத் தாண்டி யோடும்
வெகுபோக்கு வுண்டிதிலே ஆடிப் பாரே. 469

நற்புத்திக் கூறல்

ஆடியுமே கனகத்தைக் கண்ட போதே
அழிம்பான புத்தியினால் பெண்ணைக் கண்டு
தேடியுமே தொடராதே கற்ப முண்ணு
திறமாக மனமுன்னி சமாதி புக்கு
வாடியுமே மனதைவிட்டால் ஞானம் போச்சு
மிக்கவுமே ஆசையது வளர்த்து போச்சு
பாடியுமே கையிலகப் பட்ட பறவைப்
பாங்குபோல் பிறவிக்கு ளகப்படு வாயே. 470

படுகுவாயே யோனியிலே பிறப்பு கோடி
பயின்றபின்பு நற்பிறப்பு எய்த மாட்டாமல்
முடுகுவாயே முன்செய்த பலத்தி னாலே
முயன்றுமேதான் நற்பிறப் பெடுக்க வேணும்

திருவாய்தான் வேதாந்தம் நிகழ்த்துப் பாரு
நினைவுள்ளி யாதாரம் ஏழிக் கூடு
நடுஞவாயே நான்கையும் நீ நாடிக்காணாய்
நலங்கியேதான் விட்டாக்கால் பிறப்பு மாச்சே. 471

பிறப்புத்தான் கோடானு கோடிப் பிறப்பு
சேர்த்துநீ பிறப்பெல்லாம் மனிதப் பிறப்பு
பிறப்புத்தான் மறுபடியும் பிறக்க மாட்டாய்
சிறப்புள்ள பெரியோர்கள் சொன்ன பேச்சு
பிறப்புத்தான் வெகுபிறப்பு நற்பிறப்புக் கடிது
குவலயத்தில் மேன்மேலும் ஏற வேணும்
பிறப்புத்தான் மாப்பிறப்பு ஒழிக்கா காது
உடலிருக்க காயசித்தி சேரப் பண்ணே. 472

கருங்கல்-தோற்றம்

பண்ணியதோர் கருங்கல்லுத் தோற்றம் கேளு
பரசிவனே யச்சித்து யாகம் செய்தான்
வெண்ணியதோர் வெகுநாளாய் அசுரன் தானும்
விளங்கியதோர் நாமமறு அந்தகா குரன்
எண்ணியதோர் தவம்புரிந்தான் ஏதுக் காசு
என்றவனை சிவன்கேட்க அசுரன் சொல்லான்
தண்ணியதோர் உடல்தானும் மரித்த போது
தகனத்தான் பண்ணாமல் தயலாய்த் தானே. 473
(அ.பொ.) :- தகனம் = எரித்தல்.

தயலாக அருள்புரிந்து கட்டாட்சித் தாக்கால்
தங்கியேதான் சடத்துக்குள் உயிரோ டொக்க
கயலாகக் கருங்கல்லாய்ச் சகல ருத்தான்
கண்டுமேதான் தொழத்தக்கக் காட்சி யுண்டாய்
வியலாக விக்விசுக் கல்லாய்த் தானும்
வேணுமென்ற ருள்புரியு மென்று கேட்க
வயலாக வலித்துமே யேயி னூர்தான்
வண்ணமாக அசுரன் தான் மீண்டிட் டானே. 474

மீண்டுவந்து வெகுநாளாய் நாடுதன்னை
விரும்பியுமே ஆண்டுமிக மனஞ்ச வித்து
மாண்டுமேதான் உடலுயிரும் கல்லாய்ப் போனான்
மக்கள படிமமுமே கல்லு மாகி
பூண்டுமேதான் விசுவகன்மா பல்வி தமாக
பேரான தேவதையாய்ச் சமைத்து விட்டான்
காண்டுவமே கைதொழுதார் எல்லா ருத்தான்
காட்சியான கருங்கல்லாய்த் தானு னானே. 475

கருங்கல் சந்து

தானுன் கருங்கல்லின் சந்து கேளு
நாங்கான கல்மதம்போல் சத்து வாங்கி
கோனான் குளிகைக்குச் சாரணைத் தீர்த்தால்
குளிச்சியுமாய் கதிர்கள்தாம் மேல்தா வாகு
பானுன் சத்துக்குள் தங்க மிட்டு
பாங்கான சூதமொடு தள்ளகம் போட்டு
தேனான கந்தியிட்டு செத்தா ரித்துண்ணு
சிறுகதிர் போல் மேலியுமாம் நூற்றுக் கொன்றே. 476
(அ.பொ.) :- சிறுகதிர் = இளஞ்சூரியன்.

நூல் சொல்லத் தகாதவர்

ஒன்றான பெரியோர்கள் சொன்னால் காது
உற்றதனைத் தான்கேட்டுங் கேளார் போவே
கன்றான கருவி வந்து காதல் தானும்
கடுஞ்சத்தம் கேளாமல் அடைத்துப் பேரும்
குன்றான் குருவந்து முன்னே நின்று
குணமான போதத்தைச் சொன்னு லுந்தான்
அன்றான அந்தகன்போ லாரோ வென்று
அடைவாகக் கேளார்கள் அசுடர் தானே. 477

அசுடான மூடர்கட் கிந்த நூலை
அளித்தாக்கால் அனேகத்தான் நரக மெய்தும்
கசுடான பயல்களுக்கு வாத நூலைக்
காட்டினாலே வெகுவினைகள் கண்முன் காணும்
துசுடான அறிவோர்க்கு இத்த நூலை
குட்டினால் குட்சத்தில் சொர்க்க மாறும்
பசுடான மனம்பார்த்துச் சோதித் துத்தான்
பக்குவமாய்ச் சீடருக்கு வாதம் சொல்லே. 478

சொல்லவுமே ஆனத்தந் தோடித்த தோடே
குட்சமுமாய் இன்னுளின் சொகுபய் கண்டு
வல்லவுமே சித்தியாகவ றுமைபோ லுண்டு
மனத்தையெங்கும் சொல்லொட்டார் போதம் பார்ப்பால்
கல்லவுமே வார்த்தைதனைச் சொன்னே ருக்குச்
சுத்தமான வங்கிசங்கள் நூறு முத்தி
அல்லவுமே பூரணத்தில் மருவும் பாரு
அறிவுள்ள வர்க்களித்தால் அடையுந் தானே. 479

(அ.பொ.) :- வங்கிசங்கள் = வம்சிசங்கள் = கிளைகள் ; கிள்தோள்
மல்கள் ; இதம் = அன்பு.

அடையாது துன்மார்க்கர்க்களிந்தால் நூலை
ஆதியான கிளைகளெல்லாம் நரக மெய்தும்
கிடையாது வந்தமென்றும் பொய்யாய்ப் போகும்
கேளர்து தசநாதம் கரத்தில் தானும்
படையாது சித்தியென்றும் பொய்யாய்ப் போகும்
பெற்றானும் அப்பனுந்தான் பிரிந்து போவார்
இடையாது துலாத் தோர்க்கெல்லாம் கிடும்
ஏதேது பார்த்தாலும் பொய்யா காதே.

480

படிக்கல் தோற்றம்

பொய்யாத படிக்கல் பிறவி கேளு
பூசைசெய்தார் நாதாந்தி சுலந்த மாலை
எய்யாத இந்நிரந்தரன் மலைக் கெல்லாம்
ஏற்றமான வச்சிரந்தால் சிறைக்க கொய்ய
பையாத வருவதத்தில் நின்று தானும்
பளிச்சென்று படபடத்துப் பொறிகள் விழ்ந்து
துய்யாதப் பிரதாசத் தோடுச் சுவாலைச்
சிறிதாகப் பொடிவிழுந்துப் படிக்க மாச்சே.
(அ.பொ.) :—வச்சிரம்=குடிசை (இந்நிரம்படை).

481

படிக்கல் கத்து

படிக்கந்தான் பஞ்சலோகம் களையெல் லாம்தான்
பற்பங்கள் செய்துவைக்கும் பாக மாறும்
திடிகந்தான் சூதமது தீபன மாறும்
சித்தியர்க் காரணக்குச் சருக்கு மெத்த
தடிக்கந்தான் முன்போலே சுத்து வாங்கி
தாயிட்டுச் செந்தூரம் செய்து வுண்ணு
வடிக்கந்தான் வயிரம்போல் உடல தாரும்
மாசற்ற லோகத்தில் ஆயிரத்துக் கொன்றே.

482

(அ.பொ.) :—படிக்கல்=படிக்கல்; தாய்=தங்கம்; வடிக்கந்தான் =
வடிவம் (அழகு).

ஒன்றியுமே நூல்பார்த்து மகிழ்ச்சி யுற்று
உயர்ந்ததான் பொன்பார்த்து மகிழ்ச்சி யாவார்
புன்றியுமே பொன்பருவத் தன்னைப் பார்த்து
புளகித்து மெய்மறந்து மகிழ்ச்சி யாவார்

அன்றியுமே அறுகவையில் மனமு மூண்டு
அதிகமான மதத்தினுலே மகிழ்ச்சி யாவார்
வன்றியுமே வானந்தம் தாண்டிப் போன
வரையதனை ஒருவருந்தான் காணார் காணே.

483

பூசை விளக்கம் விளம்பல்

காணாத வானந்தம் கடந்து போன
கடுவெளியாம் கொடியவெளித் துரியம் புக்க
தோணு வானந்தத் தாயி் பாதம்
தோத்தரித்து மனதிற்குள் பூசை பண்ணு
பூணுத பிரம்மத்திற் குபசா ரந்தான்
பிரியமான பாஸேது பழமு மேது
துணுத தீபந்தான் தூப மேது
செப்புவாய்தான் பிரம்மமுன்னு மோசொக் வாயே.

484

சொல்லவுமே வுண்மையான மனதே பூசை
சுத்தமனத் தன்பேதான் பாலு மாறும்
புல்லவுமே புத்திபுட்பம் விவேக மன்னம்
பொறுமையான சாந்திநீர்தான் தெளிவே தூபம்
தெல்லவுமே கோடான கோடி சிந்து
தெளிந்துபாரே உனதுள்ளே சிந்தை கூர்ந்து
உல்லவுமே வுனக்குள்ளே இருந்த சிந்தை
ஓமென்று வெளிநோக்க வருவ மாமே.

485

வெளியேதான் பாலன்னம் வத்து தூபம்
மிக்கான தீபவுப சாரந் தானும்
களியேதான் கல்லதுவும் பேசுமோ சொல்
கடந்துமேதான் அண்டரண்டம் நிறைந்த சோதி
ஒளியேதான் உனக்குள்ளே வெல்லாம் பாரு
உருகுமேதான் உயர்ந்திட்ட சோதி தானும்
அளியேதான் ஆதியில்லை அந்த மிஸ்கை
ஆனந்தத் தனிவழுந்தி யாடி டாயே.

486

கக்கான் தோற்றம்

ஆடவுமே சுக்கான்கல் தோற்றம் கேளு
அரக்கன்தான் அவன்பேரு சுக்கா குரன்
நாடவுமே இருடிபன்னி நவரத் தினத்தின்
நாடியேதான் ஆபரணத் தன்னேத் தானும்

ஒடியேதான் பறித்துமலன் கொண்டு போனான்
ஊரார்தன் னுடமைதனக் காசை கொண்டு
தேடியேதான் பறித்தாயே அகரா நியும்
சிறுகல்லாம் சுக்கான்கல் ஆகென் றுளே.

487

சுக்கான்கல் லாகென்றே இருடி தேவி
செப்பமாக சாபமிடச் சுக்கா னுனின்
இக்கான கல்தனிலே யீயும் மெத்த
ஏற்றமான படிநான்கு அளந்து கொண்டு
மக்கான கல்தன்கை யொருபாண் டத்திட்டு
வாழையுட கிழங்குச்சாறு படிநான் பத்து
புக்கான கல்பாண்டம் தன்னில் வார்த்து
பேரான சலிதனிலே வைத்தி டாயே.

488

சுக்கான் நுய்மை

வைத்திடவே மாதந்தான் புளிப்பு மேறி
வாகன காடியாகு மட்டாய் வாங்கி
உய்த்திடவே சுக்கான்கல் உடைத்து தானும்
ஊறவைப்பாய் வாழையான காடிக் குள்ளே
தைத்திடவே நால்சாமம் உற வைத்து
நன்றாகக் கொடுக்கவைத்துக் கழுவி வாங்கி
மைத்திடவே வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
வாகான பலம்பத்து சுக்கான் தானே.

489

சுக்கான்கல் சத்து

வாகான பலம்பத்து சத்தி சுக்கான்
வாதமென்ற குடோரியொரு பலந்தான் போடு
தேகான திசைகாரம் குடோரி யொன்று
சிறப்பான கரட்டரிதார மொன்று போடு
தாகான சலுவிரம் பலந்தா னென்று
தாக்கியரை வெடியுப்பு நீரி னுளே
வேகான வில்லைதட்டிப் புடத்தைப் போடு
விடுக்கான குகையிட்டு வுருக்கி டாயே.
(அ.யொ.) :—வாதகுடோரி : செய்முறை பா. எண் 255—258.

490

உருக்கவுமே யீயம்போல் சத்து மாறும்
உறுதியாக சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
மருக்கவுமே பின் பொருக்கால் மாட்டி யுது
மணியெல்லாம் பொருக்கியேதான் மாட்டி யுது

அருக்கவேதான் ஐந்துமுறை உருக்கி யாட்டி
ஆனயின்பு சத்தெல்லாம் ஒன்றுய்க் கூட்டி
தருக்கவேதான் நட்பதனில் உருக்கிச் சாய்த்து
சத்தெடுத்துச் சாரணதான் செய்தி டாயே.

491

செய்திடவே அசுரன்போல் வேக முண்டாம்
சீக்கிரத்தில் அண்டரண்ட பதமும் தாண்டும்
மய்திடவே மணிதனக்குக் கடுவோட் டத்தான்
மாட்டிடவே முடியாது அளவு தானும்
கொய்திடவே தங்கம்ட்டு செந்தூரித் துண்ணு
குடதிசையில் போயிருக்கும் பகுதி போலாம்
நய்திடவே நவலோகம் நூற்றுக் கேர்டும்
நலமான மாற்றதுவும் பத்து மாமே.

492

இராமணி பேதங்கனும், செய்முறையும்

ஆமென்ற சத்ததுறம் நிகுபத் தெட்டு
அடுக்காக வெவ்வேறாய்ச் சத்தை வாங்கி
தாமென்று அணைத்துமேசா ரணையைச் செய்து
தனித்தமின்பு பாட்டாணம் இருபான் தாங்கும்
ஓமென்றே ஒவ்வொன்றுய்ச் சத்து வாங்கி
ஊட்டியேதான் சாரணைகள் செய்த பின்பு
நாமென்ற நவலோகச் சத்தை யூட்டு
நாடியபின் நவரத்தி னசத்தை யூட்டே.

493

சத்துாட்டிப் பின்புதான் தங் கச்செம் பாக்கி
தனியேதான் விடுவித்து மாஸூவிச் செம்பு
இத்துாட்டி நார்பத்தி நான்கு மூவி
எடுத்துமேதான் வெவ்வேறாய்ச் சத்து வாங்கி
மத்துாட்டி விடுவித்தால் சாரணை தானென்று
மாணவநி வாயிவிட்டால் ககன மோடும்
சித்துாட்டி அஞ்சதரம் விடுவித் தாக்கால்
சித்தாடும் எட்டுவித் சித்தி தானே.

494

தானென்ற சித்தியென்று இருபத் தொன்று
சத்துாட்டி விடுவித்தால் கமலினியாமே
ஆமென்ற ஐம்பத்தி யொன்று தானும்
அணைத்துமேசா ரணைதான் விடுவித் தாக்கால்
தேனென்ற சித்தியதாம் யோகத் துள்ளே
சேர்ந்துநின்ற சொகுமணி யென்று பேரு
கானென்ற எட்டுவித் சித்தி யாலும்
கைகடந்த கமலினியின் மணிபு மாமே.

495

மணியான சொரூபமென்ற மணியி னுலே
மதிப்பான பதந்தாண்டி பேரண் டந்தான்
கணியாக மிண்டு வந்தார் மூல நாதர்
கருணையான பாட்டரெதிர் ஒருவர் காணேன்
நணியான சொரூபம்போல் ஞானங் காட்ட
நலமான மரபுக்குள் எங்கு மில்லை
அணியான அறுபத்து நால்வ ருள்ளே
ஆருக்குங் கிடையாது சொரூபத் தானே.

498

தானே தான் ஐந்துவிதச் சாரணை தந்தால்
தன்மையாம்நா கார்கனக்கு ளிகைநா னென்றும்
காணேதான் கடுவேட்டம் சுருக்கு மெத்த
கண்முன்னே பராபரத்தைக் காட்ட மரட்டார்
ஆனேதான் அகத்தியராம் முனிவர் கையில்
அடர்ந்தோடும் குளிகைபெரு வகிமா வுண்டு
கோனே தான் மச்சரிடம் கொடும்பே தியொன்று
குணத்தோடே மூன்றுவரை தாண்டி டாதே.

497

வரையான கோரக்கர் கையில் தானும்
மதிப்பான போகியொன்ற குளிகை யொன்று
நிரையான இடபர்க்கச் சாய்கை பேதி
நேரான அறுபத்து நால்வ ருள்ளே
உரையான ஒவ்வொருவர் கையிலொவ் வொன்றும்
ஒன்றின்மேல் மறுகுளிகை இல்லை இல்லை
முறையான மூலவர்க்கத் துள்ளே தானும்
மூர்க்கமான குளிகையது ஐந்து தானே.

498

அஞ்சினுட பேரேதோ வென்று கேட்கில்
ஐக்கியமாம் பூரணத்தின் சொரூப மாகும்
கஞ்சினுட கமனியொடு அட்ட சித்தி
கடியநவ லோகத்தில் பரிசிக் கயேமம்
துஞ்சினுட சிவதரிச னமாகு மாகும்
சகத்திலுள்ள மண்மலைகள் பரிசிக் கயேமம்
பஞ்சினுட பாவிவிட்டுக் குடித்தீ ரானால்
பரிவாகக் காயசித்தி நினைக்குள் ளாமே.

499

ஆமென்ற பாட்டார்தி ருமூல நாதர்
ஐந்தல்லோ மணிகண்டார் ரெண்டு சொல்லி
தேமென்ற ரோமாபுரிக் கட்டில் தானும்
நிச்சயமாய் ஆதிரசங் கொண்டு வந்து

ஏமென்ற வெட்டாக மணிதாந்து செய்து
ஏற்றமாக போகியொன்று காமி யொன்று
தாமென்ற சந்தானம் சுரமி. போடு
சமர்த்தான எட்டுவித சித்தி யாமே.

500

எட்டுவித மட்சயமும் கமலினிக் குளிகை
அடங்காத சொரூபமென்ற குளிகை தானும்
கட்டமான குளிகையது எட்டுஞ் சொன்னேன்
கறையற்ற பூரணமுங் கண்முன் தோன்றும்
நட்டமாக நவலோகம் பரிசிக் கயேமம்
நாவிவிட்டு வழிநீரையுள்ளே கொள்ள
வட்டமான சந்திரன்போல் முக்கு மாகி
மாதுளம்பூ நிறம்போலே உடல தாமே.

501

சுரக்கல் தோற்றம்

நிறமான சுரக்கல் தோற்றங் கேளு
நித்தியான ஞானென்ற ராட்ச தன் தான்
நிறமான தேவரதி தேவ ரெல்லாம்
நிடுக்கமிடப் பண்ணியேதான் துடுக்கு செய்தான்
அறமான தேவரெல்லாம் ஓடிச் சென்று
அபயமிட்டார் விட்டுணுவை யனுசிக் கேட்டு
பிறமான கருடனைத்தான் திருமால் தானும்
போய்ந்தான் அகரணியே கொல்லென் குரே.
(அ.பொ.) :—நிடுக்கமிட=அஞ்சி நிகுதுகைய ; துடுக்கு=கேடுகள்.

502

ஏன்றதுவோர் மொழிகேட்டுக் கருடன் தானும்
எத்தனித்துப் போரதுதான் செய்யும் போது
ஆன்றதுவோர் அகரன்தான் கரும்போர் செய்து
ஆற்றமல் மூர்க்கையாவி யிருக்கும் போது
மூன்றதுவோர் கருடன்தான் மூக்கி னுலே
முனிந்ததொரு அகரன்வ யிற்றைக் கிழித்து
ஈன்றதுவோர் ஈரலித்தான் புசித்த போது
ஏற்றமான அகரன் தான் மரித்திட் டானே.

503

மரித்துமேதான் வைகுண்டம் தன்னி லேக
மதிப்பான அகரன்தன் ஈரல் தானும்
தரித்துமேதான் வயிறுதன்னில் செரியா மல்தான்
தாங்காமல் அபானத்தால் விட்டு விட்டான்

திரித்துமேதான் சித்தினதோர் மலைகள் பூமி
தவிர்ப்பட்டு ஈரக்கல் தோற்ற மாச்சு
விரித்துமேதான் ஈரக்கல் மெழுநீர்ந்து சிவப்பாய்
மேன்மையாகக் கனமாக விளங்கும் பாரே.

504

சுருக்கம் ரந்து

விளங்கியதோர் கல்லெடுத்து சனல்வித்துச் சமனாய்
விட்டுமேதான் காடிதலில் கொதிக்க வைத்து
அளங்கினதோர் தண்ணீர்விட்டலம்பி வாங்கி
ஆதியாக முன்போலே சத்தை வரங்கு
சளங்கினதோர் சத்தெடுத்துக் குளிகைக் கீத்து
சாரணதான் தீர்த்திட்டால் குளிகை தானும்
புளங்கினதோர் கேசரத்தில் எழும்பும் போது
பேசாமல் பசியில்லாதோடலாமே.

505

ஒடினாலே கடுவோட்டம் தித்தோட்டமல்ல
ஊழித்தீ யதனுக்குள் ஓடலாகும்
பாடினாலே அண்டமெல்லாம் உருவித் தேட்கும்
பயமில்லை உடலதற்கு அழிவு இல்லை
கூடினாலே யார்க்குமேதான் பிடிக்கா டாது
கூப்பிட்டால் பூரணமும் கூடப் பேசும்
வாடினாலே சித்தென்ன குளிகை யென்ன
மருத்துவந்தான் என்னயினி மனம்பே யாச்சே.

506

மனமான் ஈரக்கல் சத்துக் குள்ளே
மாட்டுதோன் நான்திற்கு மொன்று தங்கம்
இனமான நாகங்கா ரீயம் குதம்
ஏற்றமான சுந்தியரி நாரந் தானும்
கன்மான மனோசிலையும் சத்துக் குத்தான்
கால்வரசி கூட்டிடவே களங்கு மாறும்
தன்மான நல்லோம்த் தீந்தா யானும்
தப்பாது பத்தரைதான் தாக்கி யாடே.

507

தாக்கினுல்தான் றிலையான போதந் தன்னில்
தலித்தோடும் மலைமன்னும் பொன்மை யாகும்
வீக்கினுல்தான் விண்ணாகும் போதந் துள்ளே
வேறுக விளங்கிற்று உயிரி னங்கள்
ஆக்கினுல்தான் அருள்பொருள் இரண்டு மொன்று
அடங்கிற்று போதந் துள் ஒடுக்கத் தோணும்
போக்கினுல்தான் பிறவியந்து கலந்த தென்ன
பிரித்திட்ட மண்ணீரும் நீயில் வீழ்த்தே.

508

பிறவி தத்துவம் கூறல்

வீழ்ந்துமேதான் மிக்கான வாயு சேரில்
விடுபட்ட பலப்பலலாம் விவர மாசி
காழ்ந்துமேதான் கர்மகர்மப் படிநிலைத்து
கனவதுமே கண்டாற்போல் கன்மத் தோன்றும்
மாழ்ந்துதான் மனகினுட தோற்றம் போலே
மயக்கத்தில் சிவனது மருவிச் சென்று
ஆழ்ந்துமதே அனேகந்தான் கோடி பிறவி
அளவிடாத யோனியிலும் உற்பவிக்குத் தானே.

509

உற்பவிக்கத் துணிந்துப்பி றவியெடுத்தால்
உயர்த்திட்ட யந்திரம்போல் பிறவி தோற்றும்
விற்பவித் தடுத்துமேதான் விவேகம் பாரார்
மிரட்சியாக மனத்தன்னால் தோனெட்ட டாது
துற்பவித்து ஈகாதிதத் தழுத்தொட்ட டாது
சுணங்கனும்தான் மனமான மாயப் பாய்பு
அற்பவித்து ஆசையது பூண்ட தானும்
ஆருக்கும் விடுபடாதே யாசை தானே.

510

விடுபடாத பலத்தாலே மனத்தான் சென்று
விரந்துமேதான் செக்காலத் தாசை கொண்டு
தடுபடாதே தாமசரயின் நீரைப் போலே
தாங்கியேதான் அறிவழிந்து தளர்ச்சி யாகும்
கெடுபடாதே புத்திக்குள் மாயம் பூண்டு
கேடாச்சு போதத்தில் புகுத்தொட்ட டாது
அடுபடாதே மாய்கையிட்டு தனித்து தின்றால்
ஆசையான பிறவிய தற்றுப் போமே.

511

இராசவர்த்தனக்கல் தோற்றம்

கருத்தான ராஜவர்த்தந் தன்னைத் தானும்
காரணமாய் பிறவிபது சொல்லக் கேளு
நகுத்தான நாகேந்திரனென்னும் ராஜன்
நலங்கியுமே வாதத்தில் வெகுநாள் தானும்
அருத்தான அமளிபட்டுப் பொருளெல்லாம் பேரம்
அரசிழந்து துக்கித்தே எளிமை யாகி
நகுத்தான் நாடுவிட்டுக் காடு புக்கி
நலிந்தபோதோர் தபசிவந்து சேர்த்திட்ட டாரே.

512

(அ.பொ.) :—அமளி=ஆரவாரம்.

வந்துமே கானகத்தில் இராசன் கிட்டே
மனக்குறைதான் நென்னவென்று கேட்க வேதான்
நந்துமே சொல்லுமென்று தபசி கேட்க
நான்பணிந்தே அடியென்தன் தன்மை கேளும்
நந்துமே நாடாட்சி மிகவும் மாண்டு
நலிந்துமே வாதத்தில் பொருளெல் லாம்போய்
பந்துமே ஆட்சிதனைப் பறித்துக் கொண்டார்
பரதேசி யாகியிரு வந்திட் டேனே. 513

(அ.பொ.):—பந்துமே=பந்துவுமே (குறுக்கம்); பரதேசி=சே
காக்காரன் (வெளிநாட்டார்).

இங்குவந்தி லுக்கனிகாய்த் தன்னைத் தின்று
இழந்தும்தான் மனக்குறையாய் வாடிப் போனேன்
இங்குவந் திப்படித்தான் நானி ருந்தேன்
சுன்றெடுத்த தாய்போலே இங்கு வந்திர்
இங்குவந்தேன் தேவரடிக் கண்ட போதே
எனைப்பிடித்த துன்பங்கள் எல்லாம் போச்சு
இங்குவந்த குருவேநீ யருள்செய் யென்று
இணையடியில் வீழ்த்திறைஞ்சி ஏத்தி னானே. 514

(அ.பொ.):—இறைஞ்சி=வணங்கி.

ஏற்றவுமே மனமகிழ்ந்து சித்தன் தானும்
எளிதானக் குளிகையொன்று கையி லீந்து
வீற்றவுமே விவரமாக வாதம் சொல்லி
மேதினியில் கொள்ளாத திருவைக் காட்டி
ஆற்றவுமே போவென்று அனுப்பி விட்டு
ஆகாய விதியிலே மறைத்து போனார்
நாற்றவுமே அரசனுத்தான் மனம்ம கிழ்ந்து
நாடாண்டு வாதமெல்லாம் பார்த்திட் டானே. 515

பார்த்திட்டுக் குளிகைகட்டி வாதம் செய்து
பாங்கான குருவைகள் செய்து பார்த்து
சேர்த்திட்ட செந்துரம் கனங்குச் சுண்ணம்
திறமான சத்துவகை மெழுகு தானும்
கோர்த்திட்டு வாதங்கள் செய்து பார்த்து
கொஞ்சமாக பொன்செய்த வாகு தென்று
மார்த்திட்டு மலைவரைத்து பொன்னைச் செய்ய
மனதிலெண்ணி மலையருகில் வந்திட் டானே. 516

வந்துமே லட்சத்தான் கரிகள் கொட்டி
மதிப்பான துருத்திகளைச் சுற்றி வைத்து
முந்துமே ஆட்கள்விட் டேச் சொல்லி
முற்றுமே மலைவந்த பருவம் பார்த்து
கொந்துமே குருவெடுத் தெங்கும் விசி
குளிகையிட வேணுமென்று கையில் வாங்க
சிந்துமே சித்தவெல்லாம் சிவன்முன் வந்து
செப்பினுர்தாம் மலையேம மாச்சென் றாரே. 517

ஆச்சென்ற மொழிகேட்டு சிவனார் தாமும்
அன்பாக சொன்னார் சனனைத் தானும்
நாச்சென்ற அரசனைத்தான் கொன்று போட்டு
நற்குளிகைத் தன்னையேகொண் டுவாயென் றாரே
தேச்சென்ற சிவன்சொன்ன மொழியைக் கேட்டு
சினத்துமேதான் சொர்ணவயி ரவரே தானும்
ராச்சென்ற குளிகைதனைப் பறித்துக் கொண்டு
ராசனைத்தான் வெட்டிமலை போட்டிட் டாரே. 518

(அ.பொ.):—சொன்னும்கொன்=பொன்னைத் தன்னிடம் இருப்ப
வன்=சொர்ணவரவர்.

போடவுமே அரசனுத்தான் வெந்து போனான்
போரான குளிகையி லிருந்த தாலே
மூடவுமே முத்திபெற் திராச வர்த்தனம்
மூவுலகம் பேராசியிருந்து போச்சு
நாடவுமே நாகேத்தி ரராசன் தானும்
நளினமான மதக்காலே வர்த்த னமரனான்
வாடவுமே வர்த்தனமும் ரெண்டு வகையாம்
மதிப்பான நாமத்தின் பரிசு கேளே. 519

பரிசுதுதான் இராசவர்த்த னமது நன்று
பாங்கான இராசன்னியவர்த்த னமென்றும்
பிரித்துத்தான் இரண்டுவகை ஏதென் றுக்கால்
ஏற்றமான வுத்தமத்தான் சொல்லக் கேளு
அரித்ததுதான் அரைத்துமது கட்டியாக
அழுத்தமான குளிகையைப்பேரல் களைத்து காணும்
பொரிவிழுந்து தேச்சாயி ருக்கும் தானே. 520

(அ.பொ.):—தேசைய=ஒளிப்பிழம்பு.

இருக்குமதே வர்த்தனத்தான் குற்றமில்லை
இயம்பியபின் வர்த்தனத்தின் இயல்பு கேளு
மருக்குமேதான் சராசரத்து கனமில் லாமல்
மயில்கழுத்து நிறம்தீவப் பொறியுங் காணும்
திருக்குமேதான் நிர்மலமு மரகத் தானும்
நேராக விருத்ததென்றால் ரெண்டாம் பட்சம்
பருக்குமேதான் பலப்பலவாய் புள்ளி விழ்த்து
பாரமது இல்லாமல் லேசா கத்தான்
உருக்குமேதான் சராசரப்பாய் ஒளியில் லாமல்
ஊற்றைப்போலி ருந்தாக்கா லாகா தாமே.

521

ஆகாத வர்த்தனத்தை யகற்றிப் போடு
அழகாக மிருதுவாய்க் கனமு மாகி
தாகாத குளிர்ச்சியாகச் சாயத் தானும்
தானாகி தீபன்னி யமலை யாகி
வேகாத விரியவி ருத்தி யாகி
விக்கலொடு குட்டங்கள் வரபு சிலேதம்ம்
போகாத சேர்கையொடு பாண்டு வரபு
பிரமியங்கள் பெருவயிறு மாறிப் போமே.

522

மாறியநல் வர்த்தனத்தைக் கல்வந் திட்டு
மறவாத வயக்கரண்டி தன்னுக் குள்ளே
துறியநல் குதத்தைக் கொதிக்க வைக்க
குதத்தான் கட்டுண்டு மணிபேச லாரும்
தேறியநற் செத்தாரம் சிவப்பு மெத்த
திறமான நலவேராத நூற்றுக் கோடும்
ஶீறியான காயமது சட்டை கக்கும்
விளங்குமேதான் கதிரொளிபோல் மேனி யாமே. 523

இராசவர்த்தனங்கல் சந்து

மேனியான வர்த்தனம்பலத்தான் பத்து
மிக்கான தொங்குவதாய் கிழியாய்க் கட்டி
வானியான வாழையுட அழங்குக் காடி
வார்த்துமேதான் புங்கவிதை தேங்காய் மட்டும்
சீனியான பொடித்துமேதான் கூடப் போட்டு
சிறுதியாய் பொங்காமல் காய்ச்சிச் சாம்பம்
ஆனியாக ஆறவிட்டு அவிழ்த்துக் கொட்டி
ஆதியான வெடியுப்பு நீரால் தானே.

524

நீராலே அரைத்திட்டுக் குடோரி தானும்
நேராக வெங்காரம் வீரம் கூட்டி
மூராலே மூன்றுநாட்கள் அரைத்த பின்பு
முழங்கவொரு புடம்போட் டெடுத்துக் கொண்டு
ஏராலே குணகயிட்டு வுசி னுக்காய்
ஏற்றமான சிவத்தநீர் மரகத் தானும்
தாராலே சத்ததுவு மாகி திற்கும்
தாக்கியேதான் கரடெடுத்து முன்போ லுது. 525

ஊதியுமே ஐந்துதாம் சத்தை வாங்கி
ஒருமிக்கச் சத்தெல்லாம் உருக்கிக் கொண்டு
பாதியுமே நட்பதனில் வருக்கிச் சாய்த்து
பறினைத்து முறைதானும் சென்ற பின்பு
நீதியாகக் குளிகைக்குச் சத்து மீத்து
நேராக விடுவித்தால் நிரிடத் துள்ளே.
ஆதியுமே அண்டரண்டம் தாண்டி யோடும்
அமிர்த்திட்ட சத்துக்குத் தங்குஞ் சேரே. 526

தங்கத்தான் நாலிலொன்று கூடச் சேர்த்து
தாக்கியுமே மெழுகுக்கட்டி சின்னி வார்த்து
அங்கத்தான் அடித்தாரில் மண்தான் கட்டி
அழகான வரலுக்கையின் மேலே வைத்து
துங்கத்தான் சுத்தித்த குதம் விட்டுச்
சுயமான பொன்மத்தஞ் சாறு தன்னில்
புங்கத்தான் பூநீறு நாலி லொன்று
போட்டுமேதான் கலக்கிடுவாய் நான்தான் மூனே. 527

முனுநாள்கள் ஆனபின்பு தெளிவி ருத்து
முயற்சியாக சின்னிக்கரை வரசி வார்த்து
நாணுநாளே தான்குசாமம் எரித்தா யானால்
நலங்காமல் இட்டலிபோல் கட்டிப் போகும்
தோணுநாள் குடனுட தீயில் வாட்டி
துப்புறவாய் எண்ணொய்விட்டுக் கரண்டியி லுருக்கு
ஆனவுமே பதின்மற்றாந் திறுத்துக் கொண்டு
அத்தெடைக்குச் சவ்வீரம் கூடப் போடே. 528

கூடவேதான் குதத்தில் பாதி தானும்
குத்தனத்தை முட்டியே அண்டோட்டுப் பொடியும்
நாடவேதான் தங்கமிட்ட ரசம்சல் வீரம்
நடுவிவிட்டுப் புடம்போடக் குருவு மாகும்

வாடவேதான் புணுகோடு கலக்கிக் கொண்டு
வைத்திடவே நாசியினில் மணமே காணும்
போடவேதான் பித்தனைத் தன் விலைதான் பூசி
போரான திபத்தில் காய்ச்சி டாயே.

529

(அ.பொ.) :—குத்தனம்=இரத்தனம்.

குளிகைத் தொழில்

காய்ச்சிடவே கனகமது பத்து மாகும்
கற்பாத்தம் தாவிருக்கும் காய சித்தி
பாச்சிடவே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போரும்
பாரமான சத்திதுதான் வர்த்தனச் சத்து
தாச்சிடவே சத்தாட்டி விடுவித் தாக்கால்
சார்ந்தவட வாக்கினிக்குள் போக லாகும்
தோச்சிடவே குளிகையது கடல்க ருக்கும்
துரியாத் தமெல்லாமே தோன்றுந் தானே.

530

(அ.பொ.) :—வடவாக்கினி=கடல்க் குக்கும் குதிரை முகத்தோ
டுள்ளதீர் ; கடல்தீரை மிஞ்சுவொட்டாமல் காத்தல் இதன் தொழிலாம்

ஆமித்த குளிகையில்லா விரியை யேற்றி
அடங்காத சுரபிபோலே இரண்டுண்ட் டாக்கி
பூமித்த பிரித்துநன்றாய்ப் புகலக் கேளு
பொன்னென்றில் வெள்ளியொன்றில் சமனாய்க் கூட்டி
ஏமித்தப் பரிசேர்ந்தால் ஏமச் சுரபி
இசைந்தமதி சேர்ந்திட்டால் ரசிதச் சுரபி
வாமித்த வங்கத்தில் ரசிதச் சுரபி
மதிப்பாக ஆயிரத்தில் போட்டி டாயே.

531

ஆயிரத்தில் போட்டுமே இரும்பு வலையால்
ஆகரசம் எழும்பாமல் மேல்கட்டுக் கட்டி
பாயிரத்தில் வங்கத்தின் தீரை வெல்லாம்
பரித்துமேதான் குடத்திட்டு வெளியில் வீழும்
சேயிரத்தில் பாலிவிட்டிக் குளிகை தன்னைச்
செப்பாதே வறக்குடிக்கில் சித்தி யாகும்
மாயிரத்தில் குளிகையிது வைத்துக் கொள்ளு
மதிப்பான ஏமமென்ற சுரபி கேளே.

532

சுரபியைத்தான் காரியம் உருகு முகத்தில்
குட்டி, னுலே யேமமது பத்த ரையாம்
முரபியைத்தான் முன்போலே மேற்கட்டு கட்டி
முதிராவின் பாலிவிட குடித்துப் போடும்
தரபியைத்தான் சுரபியுட குளிகை ரெண்டின்
சமத்தாரம் சொன்னபின்பு கமலினிக் கேளு
விரபியைத்தான் வேலையுட நீகு டிக்கும்
மிருந்தவட வாக்கினியை யுண்ணும் பாரே.

533

(அ.பொ.) :—சமத்தாரம்=திருமை ; வேலை=கடல்.

உண்ணுமேதான் மந்திரமாஞ் சத்தை பெயல்லாம்
உகந்தத்த குளிகைதன்னை வாயில் னுலத்து
பண்ணுமேதான் கல்லோடு செங்கல் தூளை
பரவவேதான் ஊதிட்டு வெதுப்பப் பொன்னும்
மண்ணுமேதான் பொன்னுனும் மாற்று தன்னை
மட்டிடவே முடியாது நூற்றுக்கு மேலாம்
அண்ணுமேதான் வாயில்வைத்த குளிகைதானும்
அண்டபேரண் டமெல்லாம்தான் தாண்டிப் போமே.

534

தாண்டியேவி பேரண்டப் பதமெல் லாந்தான்
தரித்துமேதான் அங்கெங்கும் சுஞ்ச ரித்து
வேண்டியுமே பலப்பலவாரம் சித்தர் கையில்
வெஞ்வித்தை யுபதேசம் செய்து கொண்டேன்
தாண்டியுமே வறுவண்டந் தன்னில் போனேன்
சித்தர்கள் தீயார்வாக்க மென்று கேட்டார்
முண்டியுமே மூலகுட பேர னென்றேன்
முடுக்கான சொகுபமுண்டோ வெனக்கேட் டாரே.

535

(அ.பொ.) :—முடுக்கு=மிடுக்கு=வன்மையுள்ள ; சொகுபம்=இர
மணியில் ஒருவகை.

கேட்டுமேதான் சித்தருக்குக் குளிகை காட்டி
குறித்துமேதான் மறுவண்டந் தன்னில் சென்று
வீட்டுமேதான் மறுவரையி் விருந்த சித்தர்
விடுபட்ட சித்தர் யார்தா னென்றார்
தீட்டுமேதான் திருமூலர் பேரன் யான்தான்
சிறுபிள்ளை போகனென்ற முனிவ னென்றேன்
தாட்டுமேதான் தயலோடே பாண மீந்தார்
தயலோடே மதுவாங்கி தாய்க்கென் றேனே.

536

(அ.பொ.) :—பாணம்=அறுதபாணம்.

தாயக்குமேதான் மதுவளித்து வாசி யுடே
தம்பித்து இழுத்துமேதான் விண்ணே நோக்க
வேய்க்குமேதான் வெளிவிட்டு விளக்கைத் தந்தான்
வெகுசித்தர் தன்னுட னுரையா டினேன்யான்
சீயக்குமேதான் னுலினுட விவரத் தன்னைச்
செப்புமென்று கேட்கவுமே தெளிவாய்ச் சொன்னேன்
காய்க்குமேதான் நாவினுட கணக்கைக் கேளு
கருவான வெழுகாண்ட பாவென் நேனே. 537

நூற்றெக

பாவென்ற வேழாயிரமும் பாரு
பரிவான நிகண்டதுவும் பத்தேழ் நூறு
தேவென்ற குத்திரத்தான் எழுநூறு சொச்சம்
செப்பியதோர் நூலென்று சித்தர்க்குச் சொல்ல
ஏவென்ற இருபத்தி பேழை அங்கம்
இசைத்திட்டேன் எல்லாகு மதிய வென்று
ஆவென்ற வேல்தயாயி ரத்து மட்டும்
ஆடியேதான் குளிகைகளில் வைத்திட் டேனே, 538

சொருபக் குளிகை

வைத்திட்ட சொருபமென்ற குளிகை கேளு
வாய்க்கிடகுடன்றீ வடிவம் போலாம்
தெத்திட்ட தீபம்போல் சிதையும் உடலே
சினத்தோடே நடுவிலில் கத்தி யாலே
குத்திட்ட நடுவோடில் கூடிப் போகும்
கோபம்போம் வினைபோகும் வாச னையும்போம்
தைத்திட்ட தாமதம்போம் மயக்கம் போகும்
தன்னுடைய உருவத்தின் சாய்கை போமே. 539

சாய்கைபோமே குளிகைவாயி விடுமுன் னேதான்
தனித்திருந்த ஞானம்வந்து தண்மை யாகும்
மாய்கைபோயே யெளிதினிலே ஞானம் சாரும்
வாய்க்கிடு முன்னமேதான் வந்துகூடும்
சேய்கைபோமே யில்லாட்டால் ஞானம் வாரா
செயற்கையான் வாசனையும் கெட்டுப் போகும்
பாய்கைபோயே பட்டம்போ லசைத்து ஆடும்
பரிசித்த குளிகையிட்டால் போத மாமே. 540

காமதேனுக் குளிகையும், மோகினிக் குளிகையும்

குளிகையான காமதேனுக் குளிகை கேளு
குறித்துமேதான் மனத்தன்னில் நினைத்த தெல்லாம்
முளிகையாகக் கொண்டுவந்து முன்னே வைக்கும்
முன்னொன்றும் பிடிவென்றும் முகமுன் காணும்
அளிகையான மோகினியின் குளிகைக் குத்தான்
அதீதமான வாசமொடு கட்டில் மெத்தை
பழிகையான மனதுதன்னில் வேண்டும் பெண்கள்
பலப்பலவாம் போகமெலாம் கொடுக்குந் தானே, 541
(அ.பொ.) :- வாசம் = வாழ்க்கை.

சந்தாளக் குளிகை

கொடுக்குமேதான் சந்தாளக் குளிகை கேளு
குறிப்பாக மனிதரைத்தான் துண்டு துண்டாய்
வெடுக்குமென வெட்டியுமே ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
விப்பிரமாம் குளிகையைத்தான் வைத்தா யானால்
பொடுக்குமதே சீக்கிரத்தில் பொருந்திப் பேரம்
பேரான குளிகையினால் யோக சித்தி
அடுக்குமந்த அட்சயத்தின் மலரியைக் கேளு
அடங்கலாக தனதான்யம் குவித்து வைவே. 542

அட்சயக் குளிகை

வைத்துமதே அன்னத்தை கணிகள் தன்னை
மதிப்பான பொருள் நலநி நியனைத் தும்தான்
தொய்த்துமேதான் குவியலாய்க் கொட்டி வைத்துக்
குளிகையைத்தன் மேல்வைத்தால் குறிப்பைக் கேளு
எய்திடுமே செவ்விடவே எல்லா குத்தான்
எடுக்கெடுக்க எப்போதும் போலி ருக்கும்
கொய்துமேதான் ககனத்தில் சுறுக்கா யோடும்
குணமான அட்சயமாய் குளிகை தானே. 543

ககனக் குளிகை

குளிகையான ககனத்தின் குணத்தைக் கேளு
கோடில்ட்சங் காதமதும் இமைக்கு முன்பு
குளிகையதல் சமாதியினில் நிலைமை யெல்லாம்
குவியாமல் கணத்திலேதான் நிலைத்துக் காட்டும்

உளிகையான உமிழ்திரை யுள்ளே கொள்ள
உறுதியாக காயமது சித்தி யாகும்
தெளிகையான சிவசக்தி அறிவெல் லாததான்
தீபத்தின் கடல்போலே தோன்றுத் தானே. 544

சகடுக் குவிவக

தானென்ற சகட்டினுட மணியைக் கேளு
மக்கள்செத் துமறுநிற வியெடுத் ததெல்லாம்
ஓமென்ற யோகத்தின் அறிவு தன்னால்
உற்றுமேதான் மும்முறையி னுருவங் காட்டும்
நாமென்ற நாதமான வேதை கேளு
நற்குதம் கட்டிச்சா ரணையே செடுத்து
வேனென்ற வில்லுபோலே வார்த்துக் கொண்டு
மெத்தெனவே தட்டினதோர் மட்டுங் கேளே. 545

சத்தபேதிக் குளிகையும், பரிசுபேதிக் குளிகையும்

தட்டினதோர் சத்தமெந்த தூரங் கேட்டத
தனிமட்டும் நவலோகம் வேதை யாகும்
புட்டினதோர் இதுசத்த பேதி யாகும்
புகழான பரிசுளபே தியைத்தான் கேளு
கட்டினதோர் குளிகையைத்தான் கையில் வைத்து
கடுலோகம் ஓடுசெய்கல் எழும்பு மண்ணில்
பட்டினதோர் மேல்காட்டப் பசும்பெண் னாகும்
பரிசுளபே தியின்குளிகை குணத்தைக் காணே. 546

குவிவக சாரண விவரம்

காணவுமே குளிகையுட மகிமை சொல்ல
கடல்புளுகோ வென்பார்கள் சுவங்கள் தானும்
பூணவுமே வாய்க்கெளிதோ குதந் தானும்
பொற்சடையோன் மேனிதன்னில் பிறந்த விந்து
தாணவுமே வுபரசுங்கள் நூற்றிரண்டு பத்து
சத்தெடுத்து சாரணைகள் ஊட்டி னுக்கால்
வேணவுமே விடுவித்துத் தாதுச் சத்து
விரைந்தாட்டே அறுபத்து நாலுத் தானே. 547

(அ.பொ.) :- கடல்புளு = பெரும்பெண் ; சுவங்கள் = கணங்கள்.

அறுபத்து நாலான சத்தை யூட்டி
அதன்பிற்பு நவலோகச் சத்தை யூட்டி
நிறுபத்தி நவரத்தி னசத்தை யூட்டி
நேர்ந்தபிற்பு மூலிகையின் சத்தை யூட்டி
விறுபத்தி விடுவித்தால் சாரணை தானென்று
மிக்கான குளிகைக்கோ ஐம்பத் தொன்று
தறுபத்திச் சாரணைகள் தீர்ந்திட்டாக்கால்
சதாசிவர்க்கும் தாய்க்கும் தான் சீவாயச் சொல்லே. 548

கருடப்பீக்கல் தோற்றம்

சொல்லான கருடபட்சி தோற்றங் கேளு
சுயமாமுன் னுளில்தே வராட்ச தீர்தாம்
அல்லான அமுதத்தான் கடைந்தெ டுத்து
அனைவருத்தான் பருகையிலே கருடன் கூட்ட
மில்லான மிகுவதிகம் அமுத முண்டார்
மிடுக்கான மயக்கத்தால் கக்க லாச்சு
புல்லான கக்கல்து புஷிதன்னில் வீழ்ந்து
பிறத்ததுதான் கருடபட்சி ஐந்தாய்த் தானே. 549

அஞ்சான கருடபச்சை வெளுப்பு மஞ்சள்
ஆதியான கருப்போடு சிவப்பு பச்சை
பிஞ்சான வைந்தாக பிறப்புண் டாச்சு
பிரமியம்போம் வெளுப்புக்கே கருப்புத் தானே
துஞ்சான சத்திரத்தை மாற்றி வைக்கும்
துரிதமாக பச்சையறு நோடும் போக்கும்
துஞ்சான சிவப்பதுதான் கொஞ்சம் கிட்டும்
துரிதமாக இரும்கிவிட சுயமாமே. 550

குறிப்பு :- சத்திரத்தை = குருக்கக்கல்.

(அ.பொ.) :- ரத்தம் + சத்தி + ஐ = ரத்தசத்தியை = சத்திரத்தை
என்று பாவித் தவரான்ருள்ளதை நோக்கிப்பாலது :- ரத்தம் = குருதி ;
சத்தி = வரத்தி (அ) கக்கல்.

சுயமான நவலோகம் பற்ப மாமும்
ஏற்றமான குதத்தைக் கட்டிப் போடும்
ஆயமான அக்கினிவெந் திசெய் குந்தான்
அனுவினுலே மதிதனிலே ஏம மாமும்

தாயமாக உட்கொள்ள காயந் தானும்

சந்திரன்போல் தானிருப்பார் கற்பாத் தந்தான்
பாயமாக பாடாண குலத்த னக்கு

பாரமழு வாளியென்று பார்த்துக் கொள்ளே. 551

(அ.பொ.):—வாளி=படை.

கருடப்பட்டிக்கல் தூய்மை (நீதி)

பார்த்ததுமே வெருப்பதுதான் கன்னத் துக்கம்

பச்சையது சந்துக்குப் பண்பு மெத்த

கோர்த்ததுமே கழற்சிக்காய் அளவே தானும்

குறுகன்றாய்த் தானுடைத்துக் கருடப் பச்சை

நீர்த்துமதே பல்ம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு

நீக்கான சீலையிலே நளர்க் கட்டி.

கோர்த்துமதே குதிரையுட அமுரி வார்த்து

கெட்டியான பாண்டத்தில் கிழியே கட்டி

வேர்த்துமதே வேம்பினுட பருப்பு தானும்

மிஞ்சிடாமல் இரண்டுபந்து பலமும் போடே. 552

கருடப்பட்டிக்கல் ரத்து

பலமான திரிபலையும் பொடித்துப் போட்டு

பாங்கான அமுரியெல்லாம் சுண்டக் காய்ச்சி

துலமான கிழியைத்தான் எடுத்துக் கொண்டு

கயமான வெடியுப்பு நீரா லாட்டி

வலமான வாதமென்ற குடோரி பலம் ஒன்று

மாசற்ற சவ்வேரம் பலமு மொன்று

புலமான வெங்காரம் பலமும் போடு

பிட்டியரை நாளொன்று நீரில் தானே. 553

நிரிலேதா னரைத்துநல்பு டந்தைப் போடு

தேர்ப்பாக குகையிலிட் டுதச் சந்தாம்

ஆரிலிலே ஐந்துமுறை பூதிக்க கொண்டு

அடைவான சந்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டிப்

பாரினிலே பதினைந்து முறைதான் முன்போல்

பக்குவமாய் நடப்பதெனில் சாய்த்துக் கொண்டு

சோரினிலே குளிகைக்குச் சாரண நீர்த்தால்

கொண்டெழுமே கோடிலட்சம் காதத் தானே. 554

கருடப்பட்டிக்கல் செந்துரம்

காதத்தான் கருடபட்சி சத்தோ வொன்று

காணிதற்கு தாலுக்குத் தங்க மொன்று

நாதத்தான் நாகமொன்று கூடக் கூட்டி

நலமாக வொன்றாய்த்தா னுருக்கி வாங்கி

மாதத்தான் கல்வத்தில் பொடியாய்ச் செய்து

மாசற்ற சூதமொடு கந்தி தானும்

போத்ததான் தானகமும் மனோசி லியுஞ்சேர்த்து

பொற்றலையின் சாற்றிலாட்டி மேருக் கேற்றே. 555

ஏற்றியுமே பன்னிரண்டு சாமந் தீதான்

இதமாகப் போட்டிடவே செத்து ரமாகும்

நாற்றியுமே நவலோக மாயிரத்துக் கொன்று

நாட்டி. இல்தான் பத்தரையே மாற்று காணும்

போற்றியுமே பணவெடைதான் பாசி லுண்ணு

புலியெண்ணெய் சம்போகம் பேசுக்கு வாய்தான்

மாற்றியுமே மண்டலந்தா னுண்டா யானால்

மன்மதன்போல் அழகியவு ருவனு வாயே. 556

அழகியமஞ் சங்கருடப் பட்சி தானும்

அதிகமான வேக்காட்டைப் போக்கு விக்ஞம்

கழகியுப் சிதேர்டமு யநஞ் சுகந்தரம்

பாரமான குட்டங்கள் தோடந் தானும்

தழகியநாக் குப்பிளவை நளினப் புற்று

நாடியதோர் கண் புண்ணு மாறிப் போகும்

மழகியகண் புனைச்சலொடு மாலைகோசம்

மய்கியதோர் கண்ணழற்சி மாறுந் தானே. 557

(அ.பொ.):—நளினம்=கண் (நாமரை).

மாறுநீர்தான் ரசங்கட்டி வாத வித்தை

மார்க்கமாகச் செய்தும்தான் வாடை பூசி

கோறுநீராய் குதுகந்தாம் மிகவும் கட்டி

கோபமொடு மோகமானப் பெண்ணைக் கூடி

சாறுநீராய் பொன்கோடா கோடி தேடி

சத்தோடந் தானடைந்து மிக்கோர் சித்து

ஆறுநீராய் ஆங்காரக் கிணக னெல்லாம்

அடியோடே போய்மூழ்கும் அறிந்து கொள்ளே. 558

அறிந்துமேதான் ஆங்காரக் கோபத் தன்னை
அகற்றாட்டால் கோபமிஞ்சி அலைக்க முக்கும்
பிதிந்துமேதான் சாதுதன்மை தானாய் நின்று
பேரான அறுதலமும் முட்டிப் பாரும்
மறிந்துமுமே உளத்துக்கு வழிகாட்டாக்கால்
வாதமொடு ஞானம்மென்றும் பொய்யாய்ப் போகும்
விறிந்துமேதான் வேதாந்தம் தன்னைத் தானும்
விண்டுமதே பாராட்டால் கேடு தானே. 559

(அ.பொ.) :—அறுதலம்=ஆறு ஆதாரங்கள் : கேடு=அழிவு.

விண்டுமதே வினரத்ததற்குள் புகல்ப் பாராய்
விதங்காணார் பதங்காணார் வழியும் காணார்
ஒன்றுமதே போத்ததை யுன்லிப் பாரு
ஒதுங்கியுமே வெளிபோன தானைக் கூட்டு
கண்டுமதே காலியிலே மாலை வேண்டா
கடுங்கூட்டத் தன்விலேதான் முட்ட வேண்டாம்
நண்டுமேதான் நடுச்சாமம் தனிவி ருந்து
நலங்காமல் அசைவற்று இருந்து பாரே. 560

(அ.பொ.) :—நடுச்சாமம்=நள்ளிரவு.

ஒடு முதல் மாட்டுக்கொம்பு ஊரை 16 வகைச் சந்து
இருந்துமதே ஒடுசெங்கல் எதும்புமயீர் நண்டும்
இசைந்ததுவோர் நத்தைநாக ரவண்டு கிளிஞ்சல்
உருந்துமேலு மச்சிஆமை முட்டைத் தோலும்
உரமான யானையின்தன் கொம்பு தானும்
குருந்துமதே பன்றியின்தன் கொம்பி னோடு
கொடிதான் கலைக்கொம்பு ஆட்டுக் கொம்பு
வருந்துமதே மாட்டினுட கொம்பு தானும்
வகையான பதினாறும் பலந்தான் பத்தே. 561

பத்தாகப் பலந்தானும் வெவ்வே ருக்கி
பாங்காகத் துள்துளாய் நறுக்கிக் கொண்டுக்
குத்தாகக் குண்டுமணி இலையின் சாறு
கொட்டியேதான் பிங்காலில் ஊற வைத்து
முத்தாக மூன்றுநாள்கள் கழித்த பின்பு
முயற்சியாக நாலாய்நாள் வற்றக் காய்ச்சி
நத்தாக வாதமென்ற குடோரி யொருபலம்
நாட்டமாக குதிரைப்பல் பலமுத் தானே. 562

(அ.பொ.) :—குதிரைப்பல்=குதிரைப்பல் பாடாணம்.

பல்லோடு விரமொரு பலமும் போடு
பாங்கான தேர்வாளம் பலமும் போடு
கொல்லோடு குக்கிலது பலமும் போடு
குறித்தசித் தேரண்ட விதைப் பலந்தான்
தெல்லோடு தேன்வெண்ணெய் காரங் கூட்டி
சேர்த்துமேதான் வகைவகைக்குப் பலந்தான் போட்டு
வெல்லோடு வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
வெவ்வேறும் விரவிழுந்து நாள்தாம் வையே. 563

(அ.பொ.) :—குக்கில்=மைசாட்சிக் குங்கிலயம் : சித்தேரண்டம்=சிறும்னாக்குப் பருப்பு.

மூன்றுநாள்தாம் வைத்துமதைப் புடத்தைப் போடு
மூர்க்கமாக குகையிலிட்டு உலையி லுது
சான்றுநாள்தாம் கோலாட்டி வருக்கி யூற்றி
சத்தெல்லாம் பொறுக்கியேதான் கரட்டை யூது
பூணுநாள்துத் துமுறையிப் படியே யூது
பூணு சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
பாணுநாள்தாம் பதினைந்து முறைதான் சாய்த்துப்
பாங்கான குளிகையிற்சா ரனைதான் செய்யே. 564

(அ.பொ.) :—கோலாட்டி = செவ்வகம் கோல்போல பன்னம் செய்து ஊற்றதல்.

சாரணைதான் செய்திட்டால் குளிகை தானும்
சணத்திலேதான் சந்திரமண் டலமே புக்கிப்
பூரணைதான் மனோன்மணியின் விலாச மட்டும்
போய்யீளும் பூட்டியிதை விடுவித் தாக்கால்
பாரணைதான் பதினாறு சத்து தன்னைப்
பாங்காக வொவ்வொன்றாய் பூட்டித் தீரு
மாரணையாய் விடுவித்தால் மற்றுச் சொன்னால்
வாய்க்குமது போய்விடுகும் மார்க்கத் தானே. 565

மோற்படி சத்துக்கவின் செந்தூரம்

மார்க்கமான சத்துகளை வெவ்வே ருக்
மாட்டியேதான் தங்கத்தை தாலுக் கொண்டு
பூர்க்கமாய்நா கமதுதங்க மெடையே போட்டுப்
புகழான கந்திமனோ சிலையுஞ் சூதம்
கார்க்கமான கனகத்தி னெடையே கூட்டிக்
கருவாகத் தொத்தித்துத் துளாய்ச் செய்து
மூர்க்கமான காசியென்ற மேருக் கேற்றி
முனையான வாலுக்கையி லெரித்தி டாயே. 566

எரித்திடுவாய் பனிரெண்டு சர்மத் தானும்

ஏற்றமாக அருணைப்போல் செந்தர மரமும்

பரித்திடுவாய் பண்வெடைதான் பாவி னுண்ணு

பாங்காக மண்டலத்தில் சித்தியாகும்

மரித்திடுவாய் என்றுசொல்லி துன்பம் வேண்டாம்

மதிர்விதான் உள்ளனவும் வாழலாகும்

கரித்திடுவாய் காயசித்திக் கொன்றுக் கொன்று

காரியந்தான் மெத்தவுண்டு கருவாய்ப் பாரே. 567

(அ.போ.) :—மதிர்வி=சத்திரவியர்.

மருந்துசெய்யப் பொறு விதிகள்

கருவான வாதத்தை விட்டா யானால்

கடினமான வாதமெல்லாம் பொய்யாய்ப் போகும்

வருவான வாட்டுத்தான் மிஞ்ந்து போனால்

மலர்ந்தங்கே வுதிர்ந்ததுமே மண்ணாய்ப் போகும்

புகுவான புடமதுதான் மீறிற் குனால்

புகுதாமல் லோகத்தில் கண்டித் தேறும்

உருவான ஓற்றினத்தில் உருக்குஞ் சந்து

உருட்சியாக உருகாமல் திட்ட மாமே. 568

கிட்டம்போல் சத்துகளை யூதிப் போட்டு

கெடியான வென்னுலைப் பொய்யென் னாதே

அட்டம்போல் ஆராய்ந்து சாத்திரத்தை

அறிந்துமேதான் திட்டமாகச் செய்து கொள்ளு

மட்டம்போல் ஆக்கதென்றால் ஊதி டாதே

வனமாக தாய்சேர்த்து யூதிப் போடு

புட்டம்போல் புடம்போட்டால் பொரித்து போகும்

பொன்செய்து காலிக்குள் புடத்தைப் போடே. 569

புடம்போட்டு பொன்னிட்டு மட்டத்துக் கெல்லாம்

பிற்றுமேதான் நால்மூன்று வண்ணங் கண்டால்

இடம்போட்டு ஈயமிட்டு யூதி டாதே

இனமாகப் பொன்சேர்த்து யூதிப் போடு

தடம்போட்டு வுப்பதனை வறுத்துக் கொண்டு

தனக்காக செங்கல்லிப் பொடித்துப் போட்டு

தடம்போட்டு வறுத்தவுப்பு நாலு பங்கு

நற்செங்கல் பொடியதுவும் பலம்மூன் குமே. 570

மூணுக மத்தித்து ஓட்டில் வைத்து

மூன்றுதி மட்டத்தைப் புடத்தைப் போடு

பூணுகப் பொன்னெட்டே இறங்கும் பாரு

போக்கோடே இறங்காமல் கடித்துக் கொண்டால்

தானுகத் தங்கம்மீள் சமனாய்ச் சேர்த்துத்

தாக்கியேதான் புடம்போட இறங்கும் பாரு

வானுக மட்டமெல்லாம் இந்தப் போக்கில்

வழிபார்த்தால் தங்கமது இறங்கும் பாரே. 571

இறங்கிவிடு குளிகைக்குச் சத்துக் குத்தான்

ஏற்றமாக வேதைக்குக் குருவிக்குத்தான்

பிறங்கவுமே பலப்பலவாங் களங்குக் குத்தான்

பேரான அயநாகம் செம்புக் குத்தான்

கறங்கவுமே கன்மத்தான் போக்கு தற்குக்

கணகமாக ஆவதற்குப் பொடிதா னைத்து

திறக்கவுமே சொல்லுதற்கு வகையுப்பு நாலு

சீரான வெங்காரம் மூன்று மாமே. 572

மூன்றோடு வீரமது ஒன்றுங் கூட்டி

மூலிந்துமதை இப்படியே கிழ்மே விட்டு

ஆன்றோடு மூன்றுமுறைப் புடத்தைப் போடு

ஆண்மையான பொடியின்னம் சொல்லக் கேளு

கான்றோடு கர்வியும்நா லெடையு மாகும்

கட்டுப்பு தான்மூன்று காரம் ரெண்டு

தான்றோடு சாதிவங்கம் ஒன்று கூட்டி

சமர்த்தாகத் தூள்செய்து வைத்துக் கொள்ளே. 573

வைத்ததுமே யூதி எடைதான் நாலு

வனமான பொரிக்காரம் மூன்று மாமும்

பொத்துமேதான் பொட்டிலுப்பு மெடையு ம் ரெண்டு

பேரான வெடையொன்று வீரத் தானும்

நந்துமதே பொடியாக்கி வைத்துக் கொள்ளு

நற்செங்க லெடைதானும் நாலு மாமும்

கைத்துமேதான் காரமெடை மூன்று மாமும்

கனத்ததுவோர் எடைரெண்டு சாரத் தானே. 574

சாரமான சாதிவங்கம் எடையு மொன்று

தக்கதுமே தூளாக்கி வைத்துக் கொண்டு

நாரமான சாம்பலெடை நாலு மாமும்

நலமாக பொரித்தவுப்பு யெடையு ம் மூன்று

காரத்தான் ரெண்டெடையே கடன்று ரையொன்று
கல்வத்தில் பொடியாக்கி வைத்துக் கொள்ளு
பூரமான குளிகைக்குப் பொன்போடு விதம்
பொடிவைத்து மூன்றுபுடம் போட்டி டாயே. 575

பொடியான விதுவைந்தும் சோதிக் குத்தான்
புகழாக வொவ்வொன்றில் புடமு மூன்று
அடியான ஐந்துபொடி புடமும் போட
ஆகாத கருமசத்து அகன்று போகும்
படியான பதினைந்து புடமும் போடு
பாங்கான வொன்றையுந்தான் அமர்த்தி டாது
துடியான தோடத்தைச் சாடிப் போடும்
சோதித்தால் சோதிமய மாகுத் தானே. 576

சோதிசெய்த சந்தைத்தான் சூதம் உட்கொள்ளும்
சோதிக்கா விட்டால்தான் சத்தெல் லாத்தான்
சோதிமய மாகாது துலக்க மில்லை
ஆதிக்கச் செம்பருண நிறத்த தாகா
அனுமிடிலே சூதத்தான் உட்கொள் ளாது
வேதிக்க வெல்லாது வுப்புக் குள்ளே
வேலையுந்தான் காணாது சித்தி மில்லை
நதிக்கக் குற்றங்கள் இல்லா மல்தான்
நீக்கியுமே பலதுறையும் வேதை பாரே. 577

வேதைதானிப் படியேபா ராமல் வாதி
வினர்த்துமேதான் ஈயத்தை விட்டே ஊதி
போதையேதான் பொய்ப்பாட்டு என்பா ருலகோர்
பொன்கொடுத்தால் வாதிகையில் செம்பு மாகும்
ஓதைதான் உத்தமமாம் தொழிலைப் பாரு
ஒருமுறைக்கி குமுறைமுத் திரமுஞ் சொன்னேன்
வாதைதானே யில்லாமல் நல்லோ ருக்கு
வரிசைதப்பிப் போகாமல் வரைந்திட் டேனே. 578

வரைத்திட்டேன் வாய்விணர் தனக்குத் தானும்
வாதத்தான் படியாமல் மறைந்து போகும்
உரைத்திட்டேன் உட்சமய மாறில் தானும்
உறுவின்ற நல்லோர்க்கு உண்மை சொல்லு

பறைத்திட்டேன் புறச்சமய மாறில் தின்ற
பாடாண்டி தன்னோடு உரைத்தி டாதே
திறத்திட்டவாமத்தில் அழுத்தி தின்ற
சிறியோன்தான் ஆனாலும் செப்பி டாயே. 579

(அ.பொ.):—உட்சமயம் = அகச்சமயம் (சைவம், வைணவம், காணபத்தியம், சரீதம், கௌமாரம், மௌரம், என ஆறு) புறச்சமயம் (சமணம், பௌத்தம், மீராமசம், வைசேடிகம், சாங்கியம், சாபரணிகம்).

செப்பியுமே மவுனமாக இருத்து கொண்டு
சேர்ந்தேறும் வாகியிலே ஏறி யாடு
உப்பியுமே மவுனத்தி லுறைத்துப் பாரு
ஒடுகிற நாதவிந்தா லூணிப் பாரு
அப்பியுமே வாதத்தி லழுத்திப் பாரு
ஆனந்த மாயிருந்து வாமம் பாரு
தப்பியுமே குளிகையில் டண்டம் பாரு
சராசரங்களினைத்தையுந்தன் னுயிர்போ லென்னே. 580

தம்முயிர்போ லெல்லுயிரும் சரியாயிப் பாரு
தன்மையான ஆசையெல்லாம் தள்ளிப் போடு
எம்முயிர்போல் எண்ணியுமே இரக்க மாதி
ஏற்றமாகக் கண்டதெல்லாம் இகழ்த்து போடு
வம்முயிர்போல் வாகியிலே யேறி யாடு
வாமத்தின் காமத்தை மகிழ்த்தி டாதே
வெம்முயிர்போல் குவிமுலையா ளானை விட்டு
விம்பம்போல் தானிருந்து விளங்கி டாயே. 581

(அ.பொ.):—ஏற்றமாக=மேலானதாக; விம்பம்=சிலை, படிமம்.

பூநாகத் தோற்றம்

விளங்கியதோர் பூநாகத் தோற்றஞ் சொல்ல
வியந்துலகில் சித்தியெல்லாம் தான்கொ டுக்கும்
புளங்கியதோர் பூருவத்தில் அகராள் தேவாள்
பெரிதான ரட்சகர் எல்லாங் கூடி
வளங்கியதோர் மகாவிண்டு சமூகத் திற்றான்
வத்துமேதான் எல்லாகும் அடிப ணிந்து
தளங்கியதோர் சகலருமே தோயி னுந்தான்
தத்தளித்துத் துன்பத்தால் அழித்திட் டேமால். 582

(அ.பொ.):—சமூகம்=முன்னிலை.

தாழ்ந்துமேதான் போகாமல் நித்தி யராக
தருக்கியுமே இருப்பதற்கு வ்யாயம் சொல்லும்
ஆழ்ந்துமேதான் அகாவருமாய்க் கேட்கும் போது
அப்போது மகாவிஷ்ணு அழிந்து சொல்வார்
எழுந்துமேதான் நீங்கனெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடி
ஏற்றதொரு பாற்கடவில் சென்று தானும்
பாழ்ந்துமேதான் பாற்கடவில் மந்திர சிவியை
மத்தாக நாட்டியுமே மர்த்திப் பிரே. 588

(அ.பொ.) :—நித்தியராக=அழியாமல் எப்போதும் நிலைநிறுப்பவ
ராக ; மர்த்திப்பிரே=கடைவர்.

மர்த்தித்தால் நாம்வருவேர மென்று சொல்லி
வந்தோரை அனுப்பிவிட்டு விண்டு தானும்
அர்த்தித்தார் எல்லாரும் ஒருமித் துந்தான்
அரியமத்தி ரகிரியைமத் தாக நாட்டி
வர்த்தித்தார் வாசகியை நானுப் பூட்டி
மதிப்பான ராட்சசரும் கரகும் தானும்
ஓர்த்தித்தார் அகரொரு புறம்க யிற்றை
உம்பர்கள் தாம்மறுபு றமேயி முத்தார். 584

(அ.பொ.) :—நானுப்பூட்டி=கடைக்கிறக்கச் செய்து.

இழுத்திடவே மந்திரகி ரிதலை கீழாச்சு
எல்லாரும் விஷ்ணுவைத்தான் வழிபட்டு திந்க
கொழுத்திடவே கூர்மாவ தார மாதி
குனிந்துமேதான் மந்திரகி ரியைத்தாங் கிடவும்
விழுத்திடவே விரைவாகக் கடையும் போது
விடங்கக்க ஆலகாலத் தையுமே தானும்
உழுத்திடவே பரவியேதான் எங்கும் பொங்கி
உக்கிரசங் காரமாகத் தகிக்க லாச்சே. 585

(அ.பொ.) :—கூர்மம்=ஆமை ; உக்கிர=மிக்கசத்தி, சுருகருப்பு ;
சங்காரம்=அழித்தல் ; தகிக்க=எரிக்க.

தகிக்கவேதான் தேவாதி தேவ ரெல்லாம்
தனித்தசிவ னன்னடையாய்க் காத்தி யென்ன
அகிக்கவேயட் சயத்தால்கை யமர்த்தித் தானும்
அழைத்துமேதான் நஞ்சுதனை ஏற்றுக் கொண்டார்

மகிக்கவேதான் மறுபடியும் கடையும் போது
மதிப்பான அமுத்தத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
துதிக்கவேதான் மகாவிஷ்ணு மோகினி யாதி
தேவராட்ச சஅகரான்ரி தைப்பித் தாரே. 586
(அ.பொ.) :—தைப்பித்தார்=அழியச்செய்தார்.

சிதையுற்ற அமுத்தத்தைப் பருகும் போது
தேவர்கள் போலகரா னும்கொண் டிட்டார்
விதையுற்ற மகாவிஷ்ணு தான் நிந்து
விடுக்காக அகரகுண்ட அமுத்த தன்னை
வந்தையுற்ற வாநதியாய் எடுத்துப் போட
மார்க்கந்தான் செய்துவைத்து கக்க லாக்க
புதையுற்ற பூமிதனில் அமுதம் விழ
புருடோத கசெந்துவாக் சபித்திட் டாரே. 587
(அ.பொ.) :—புருடோதக செத்து=மண்புழு.

சபித்திடவே சமுத்திரத்தின் கரையில் தானும்
தங்கிடவே பூதாகம் தோற்ற மாச்சு
கபித்திடவே சமுத்திரத்தின் கரையில் தானும்
கனமான அலைகேண்டு வற்றும் போது
தபித்திடவே தலையெடுத்த தெட்டிப் பார்க்கும்
தாமதமே யில்லாமல் இழுத்துக் கொள்ளும்
உபித்திடவே பூதாகம் விதம்ரெண் டாரும்
உண்மையாக குகுதிபோலொன் றுண்டு தானே. 588

பூதாக விவரம்

ஒன்றுதானே வெளிநினதோர் சிவப்பு மாகும்
உயர்ந்திட்ட சிவப்புதுதான் உத்த மந்தான்
பன்றுதானே சத்துக்குப் பசுத மெத்த
பாங்கான ரசாயனத்தி் பனியு மாகும்
வின்றுதானே வெளிநினதோர் சிவப்பு தானும்
மேன்மையான மருந்துக்கு நிதியு மாகும்
கன்றுதானே போட்டெடுத்த ஆவைப் போலே
கதறுமேதான் பூதாகம் ரசத்தில் தானே. 589

(அ.பொ.) :—பசுதம்=வெற்றியாம் ; ரசாயனம்=உடல்தேற்றி ;
தபனி=செறிப்பிக்கும் சாதனம் ; நிதி=வைப்பு.

பூநாகம் தானென்றும் பூதைக் காவி
பெருத்தில வேரென்றும் பூசிப் பானென்றும்
கூநாகம் கோபீறு ரத்த ஐந்து
குணமான பூதாசந் தாகஞ் சித்தி
நாநாகம் மாதத்துண் டகமு மாகுந்
நன்மையான் வச்சிரதல் மாலரி யுமாகும்
வேநாகம் விடங்கெல்லாம் போக்கி வைக்கும்
விடுபட்டப் பூநாக விவர மாமே.

590

விவரமான பூநாகம் இத்தை விட்டு
வேறென்று நீர்த்தாழ்ந்த விடங்கள் செகுதி
சிவரமான செந்தரையில் சேற்று மண்ணில்
சின்னமாக குப்பையினில் திரளா யுண்டு
நவரமாக நாங்குத்தா னென்ற பேரு
நன்மையாகப் பாராது சத்து தானும்
குவரமாக சத்துக்குள் குணமொன் றில்லை
குப்பையிலே கிடக்கின்ற நாங்குத் தானே.

591

ஆமென்ற முன்சொன்ன பூநாகத்தான்
அளந்துமேதான் படியொன்று பாலில் போட
வாமென்ற மண்ணெல்லாம் கக்குங் கிழே
மறுநாள்தான் அதையெடுத்துச் சட்டி யிட்டு
நேமென்ற நீர்விட்டுக் கழுவிப் போட்டு
நேர்த்ததுவேர் ஆட்டுச்சா னிதன்னி லேதான்
வேமென்ற பூநாகம் தகிப்பி னைந்து
வில்லைபோலே இலேசாகப் பண்ணி டாயே.

592

(அ.பொ.) :—ஆட்டுச்சாணி=வெள்ளாட்டு மலம்.

பண்ணியுமே மிடுக்கான வெயிலில் போட்டு
பாந்தமரக வுலர்ந்தியேதான் மணவீ ழாமல்
புண்ணியுமே பெரும்பாண்டந் தனில லைத்து
பெருஞ்சட்டி யால்முடி மண்ணைச் செய்து
நண்ணியுமே நால்சாமம் எரித்த பின்பு
நறுகாம லாறவிட்டுக் காடிவார்த்து
கண்ணியுமே கையாலே மிசைந்த பின்பு
கருதியதோர் சாம்பலெல்லாம் கழல ளுதே.

593

கழலவேதான் சாம்பலெல்லாம் கரைத்தி றுத்து
கணமான செம்பெல்லா மடியில் நிற்கும்
மழலவேதான் மேல்சாம்பல் இறுத்துப் போட்டு
மின்னலாக செம்புபோலே யடியில் நிற்கும்

கழலவேதான் குதமொரு படைத்தான் போட்டு
துழாவிடவே செம்பெல்லாம் பிடித்துக் கொள்ளும்
உழலவேதான் உருண்டைபோல் வாங்கிக் கொண்டு
ஒக்கவேதான் போடுகிற மருந்தைக் கேளே.

594

பூநாகச் சத்து

மருந்துதானே யேதென்றால் சொல்லக் கேளு
வாதமென்ற குடோரியும்வெங் காரம் வீரம்
திருந்தவேதான் பஞ்சமித்திரமுந்தான் கூட்டி
திறமான வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
உருந்துதானே ஒட்டிவிட்டும் புடத்தைப் போட்டு
உருட்சியான குக்கைவிட் டுதிப் போட
திருந்துதானே செம்புபோலே சத்தாய் நிற்கும்
திறமான மித்திரனில் சாய்த்தி டாயே.

595

சாய்த்திடவே பதினைந்து தரந்தா னுனால்
சத்தெடுத்துக் குளிகையெடைக் கெடைநா லீய
ஆய்த்திட்ட வசரன்போல் முகமு மாகி
அடைந்ததெல்லா முட்கொள்ளா தீப் னந்தான்
வேய்த்திட்டு முந்தியிடு பூநாகச் சத்து
விரைந்திட்டு பின்புமற்ற தெல்லா முட்டு
காய்த்திட்ட பூநாகச் சத்தில் தானும்
கணகமய மாகுந்தான் கண்டி டாயே.

596

கண்டதொரு குளிகைக்குப் பச்சைச் சூதம்
காட்டினாலே ஆவென்று பிடிக்கும் பாரு
உண்டதொரு துறுதொந்தம் உண்ணு முன்னும்
ஊட்டியுமே இச்சூதம் சாரணைச் செய்ய
பண்டபரி பூரணமும் பராப பரைத்தாய்
பளிச்சென்று காட்டிவைக்கும் பரிவாய்த் தானும்
தண்டதொரு நாயுயுந்தான் அடக்கி வைக்கும்
தாண்டவமாம் பேரண்டந் தன்னில் தானே.

597

விளக்கங் கூறல்

தன்னிலேதான் வேதையைத்தா னுட வென்றால்
தன்மைதனி னெடுப்பதற்கு வேலை யில்லை
வென்னிலேதான் வேலையுட நீர்பற் ருது
விளக்கமாக மைகாப்புச் சாற்ற வென்றால்
எண்ணிலேதான் யான்பாத்தேன் முடிவைக் காணேன்
சுவரன் தூல்கண்டு இயம்பிட் டாரே.

598

இயம்பிட்ட எந்தனுட வாத றுலை

எவரெவர்கள் பார்த்தாலும் முழுதும் பாரு
பயம்பிட்ட வெந்நுலைப் பந்த மாசு

படபடப்பாய்ப் பாராமல் கருவாய்ப் பாரு
நயம்படவே நடுக்காண்டம் முதலுக் குள்ளே

நவலோகக் களங்குதனை நாடிப் பாரு

அயம்பிட்ட வேதையது அடுக்க லாகும்

அடர்ந்துமேதான் சாத்திரத்தின் கருவைக் காணே. 599

(அ.பொ.) :—இயம்பிட்ட=சொன்னதான் ; படபடப்பாய்=துதி
மாசு ; கருவாய்=கருத்துவந்தி.

நம்பித்தி புக்கல்

காணுத வாதம்வந்து புத்தி மட்டாய்

கடுகியுமே பிறப்பில்லை யென்று சொல்லி

தோணுத கோடான கோடி பாவம்

குட்சமாகக் கனவதனை நினைப்பாய்ப் பாவி

புணுதப் பிறவியென்ற பிறப்பு தானும்

புத்திகெட்ட நீசனாகப் பிறப்பாய் காணே

நாணுதப் பிறவியிலே கவிந்தம் செய்தால்

நலமான சுகிர்த்தநா லீவான் தாயே. 600

(அ.பொ.) :—சுகிர்தம்=நல்லகன்மம். (அ) புண்ணியம்.

சயவுமே வாதசித்தி தன்னைப் பார்த்து

இளமங்கை தனக்காகப் பாவம் செய்வார்

தோயவுமே வாதத்தின் பொன்னைக் கண்டு

துணிகரமாய் அடித்தாலே துடுக்குச் செய்வார்

ஏயவுமே இகத்துக்கும் பரத்துக் குத்தான்

ஏற்றமது இல்லாமல் இழந்து போவான்

பாயவுமே பஸ்கட்டி விளையாட்டாக

படிப்படியாய் பாவத்தைச் செய்வார் பாரே. 601

(அ.பொ.) :—ஏய=பொருத்தி.

பாரிந்த லோகத்தோர் தனக்குத் தானும்

பருவமாகப் புத்திசொன்னேன் பார்த்துக் கொள்ளு

நேரிந்த புத்திவிட்டால் வாதம் பொய்யாய்

நேரான மன்தெல்லாம் ஒத்துக் காணும்

காரிந்த தேகத்தைக் கற்ப முண்டு

கடுகியுமே வாரிதன்னி வேறி யாடு

வாரித்த மாறியுமே மூன்றும் விதி

வரிசையாக ஏறியே மருவி டாயே. 602

(அ.பொ.) :—கடுகி=கிரைந்து.

மனிதர் பல் முதல் முத்துச்சிப்பி வரைநில் (7) சத்துகள்

மருவியுமே மனிதர்பல் செவ்வட் டைதான்

மழுத்தியஇந் திரகோபம் கோழி நெஞ்சம்

தருவியுமே தவளையுட எலும்பி னோடு

தாக்கான கரடிநகம் முத்துச் சிப்பி

கருவியுமே இவ்வேழும் வெவ்வே ருசு

கணம்பாரித்து வெவ்வேறு நிறுத்துக் கொண்டு

குருதியுமே கோமயத்தி லூறப் போட்டு

குருகவுமே மூன்றும்நான் எடுத்துக் கொள்ளே. 603

எடுத்துமேதான் வெவ்வேறாய் வைத்துக் கொண்டு

ஏற்றமான பொடியாகத் தானு ருக்கி

வடுத்துமேதான் வாதமென்ற குடோரி வீரம்

வகையான வெங்காரம் குன்றி வித்து

தடுத்துமேதான் ஏரண்ட வித்தி னோடு

சாங்கமான தேர்வாளம் வேம்பின் வித்து

விடுத்துமேதான் புரசினுட வித்தி னோடு

விவரமாக வகைவகைக்குப் பலமு மாமே. 604

(அ.பொ.) :—புரசினுடவித்து=பலாசனிகை.

பலமான இதுவெல்லாம் வெடியுப்பு நீசில்

பாங்காக அரைத்திட்டு மூன்று நாள்தாம்

பிலமான மனிதர்பல் தன்னில் போட்டு

பிலத்தரைத்து புடம்போட்டுக் குகையி லூது

குலமான முத்துப்போல் மணியு மாறும்

கொடிதான் கரடெடுத்துப் பின்னு மூது

அலமாக ஐந்துமுறை பிப்படித் தானுது

அடங்கலுமே இப்படியே யூதி டாயே. 605

ஊதியுமே இப்படித்தான் சத்தை வாங்கி

உருவெடுத்து நட்பதனில் பின்பு சாய்ப்பாய்

பாதியுமே பறினைந்து முறைதான் சாயித்து

பாங்காக ஒவ்வொன்றாய்க் குளிகைக் குத்தான்

நீதியுமே கொடுவித்து விடுவித் துப்பார்
தேரான குளிகைதன்னை வாயில் வைத்தால்
வேதியுமே அண்டத்தில் சுருக்கா யோடும்
வினரத்துமேதான் மிடுக்காகும் குளிகை யாமே. 806

மிடுக்காகும் குளிகைதன்னை செந்து ரித்துண்
வெகுதூரம் வெகுலோக மெட்டி யோடும்
மடுக்கான மணிபோலே உடல தாகும்
வாகான கையிரண்டும் கல்தூ னாகும்
திடுக்கான சீக்கிரத்தில் சித்தி யாகும்
செப்பரிது இவ்வேழின் செந்து ரந்தான்
இடுக்கான லோகத்தி லெட்டி யோடும்
இவ்வேழு மார்க்கத்தின் இயல்பு தானே. 807

இயல்பான வாதத்தை முன்னே பாரு
ஏற்றமான பொறியெல்லா மிடிந்தே போகும்
கயல்பான உலகத்தின் காட்சி யெல்லாம்
காரணத்திற் கிடமென்று கருத்தி லெண்ணி
வயல்பான வாசிதன்னி லேறி யாடி
மனதுன்னி இருந்திட்டுக் காலையாட்டு
தயல்பாக மாறியுமே மூன்றும் விதி
நாயுயிந்தான் உனக்குள்ளே நாடி டாயே. 808

(அ.பொ.):—காலை=காற்கை; நாலை=சிநாகாசம், மதியொளி
மண்டலம், அமுதபானம், உன்மணித்தாயத் தரிசனம்.

நாடியுமே மனதுன்னி நாலைப் பாரு
நாய்போலே அலையாதே வாதத் தன்னில்
வாடியுமே மயங்காதே வாய்பே சாதே
மதியோடே மகத்தான் துலைப் பாரு
பூடியுமே பூலோக வாசை தானும்
பொறிகலங்கி பிடரியேறித் தானே கொல்லும்
தேடியுமே தேசமெங்கும் எச்சில் தின்று
திருடனாக வலகத்தோர் சீயென் பாரே. 809
(அ.பொ.):—மதி=புத்தி.

கருக்கோள் விவரம், வாத விவரம்

இணக்கமாக கன்னியவன் பூத்தா ளாகில்
இயங்கியுமே ஐந்தானான் கணவன் சேரில்
உணக்கமாக கருக்கோடல் தோற்ற மாதி
உதிரத்தில் மலமிஞ்சில் ஊமைப் பிள்ளை

தணக்கமாக நீர்மிஞ்சில் குருடு மாறும்
தாயார்தான் உதிரத்தில் வன்னி மிஞ்சில்
மிணக்கமாகப் பெரும்பாடாயிச் சாய்த்துப் போடும்
பிரண்டுமேதான் பைக்குள்ளே வாயுக் கேளே. 810

(அ.பொ.):—கருக்கோடல் = கெளியுண்டாதல்; வன்னி = தீ
(சித்தம்). பை=கருப்பை.

வாயுவது மிஞ்சிவிடில் சக்கிலத்தை
வர்த்திக்க வெரட்டாமல் முறித்துப் போடும்
வாயுவதில் ஆகாச மிஞ்சி னின்றால்
அழகான மங்கையரும் மலடி யாவாள்
பேயுவது வாதத்தில் பிடுகிவி மிஞ்சில்
புதுதாமஸ் மேல்பிடித்துக் கடித்துக் கொள்ளும்
தாயுவது நீர்மிஞ்சில் லோகந் தன்னில்
தாக்கினுலே மிகவூறி யுறங்க வாமே. 811

(அ.பொ.):—வர்த்திக்க = பெருக, வளர; முறித்துப்போடும் =
தடுத்துத் திருவிடும்; புதுதாமஸ்=நுழையாமல்; லோகம்=உலகம்,
பிடுகிவி.

உறங்கியுமே வன்னியது உயர்ந்து மிஞ்சில்
உறுதியான புடத்தில்பொன் மாய்ந்து போகும்
திறங்கியுமே வாயுவது மீறி னுக்கால்
சிட்டமாகப் பந்துபோல் கறுப்பாய்ப் போகும்
வறங்கியுமே வரன்தானும் மிகவே மிஞ்சில்
வண்ணங்க ளில்லாமல் மாய்ந்து போகும்
இறங்கியுமே இம்முறையில் இசைந்து பாரு
ஏற்றமாக வாதமெல்லா மெளிதி லாமே. 812

(அ.பொ.):—வாள்=ஆகாயம்; சிட்டம்=அதிக வேக்காட்டாக
மண்ணுருகி வலிந்து போதல்; புத்து=புற்று.

கருக்கோள்வதில் வயதறிவது

எளிதாக வயதினுட ஏற்றங் கேளு
இடைமண்ணில் எழும்பியுமே பூரித் தோடில்
எளிதாக வாழுவின்ற பெண்ணே யாவாள்
வயதங்கே நூறதுவும் மகிழ்ந்து நிற்றும்

தெளிவாக வர்சியது நீரி லோடில்
செயமான வயததுவும் எண்ப தாகும்
களிதாக தீயதனில் ஓடி னுக்கால்
காலந்தா னறுபதென்று கருத லாமே.

618

(அ.பொ.):—இடை=இடமலை; மன்=பிறழி; நீர்=அப்பு.

கருதியுமே வாயுதன்னில் அடங்கி நின்றால்
காலந்தான் நாற்பதென்றே கருத லாகும்
வெருதியுமே வினாதனிலே யோடி னுக்கால்
விளங்கியுமே இருபதாம் வயது மாகும்
பருதியுமே பஞ்சபூதங் களெல்லாத் தானும்
பாய்காக வெருடுக்கத்தில் கருப்ப மாகில்
குருதியுமே குழந்தையிலே சாவு மாகும்
கோடான கோடியென்ற பிறவி யாச்சே.

614

மேவியாக தானென்ற பூத மேதில்
பிரித்துமேதான் தனஞ்செயனும் ஆடுங் காலம்
திறவியாக கடிகைதன்னைத் திட்ட மாகச்
சீரோடே பிரித்துமேதான் விளக்கிப் பாரு
கறவியாக கணக்கதுவும் சரியாய்ச் சென்றால்
கடிகைக்குள் வயதெல்லாம் வெவியாய்ப் போகும்
அறவியாக ஆதியந்தம் பிரித்துப் பார்த்து
அறித்துமேதான் வயதில்மிகு நிதர்ன மாக்கே.

815

ஆக்கியுமே மனிதருட கருப்பம் போலே
அறித்துமேதே வாதகரு வறிந்து கூட்டு
தாக்கியுமே இதுரெண்டு மொத்துப் பார்த்துச்
சாதகத்தைத் தானறிந்து சமர்த்தாச் செய்வாய்
பாக்கியுமே சரக்கின தைத்து பூதம்
பாய்காகத் திறந்திட்டு நிகண்டில் சொன்னேன்
போக்கியுமே அவனுளாய்ப் போகொட்டாமல்
புருத்துமேதான் சாத்திரத்தில் புருந்து பாரே.

816

(அ.பொ.):—சாதகம்=ஆதாயம் (அ) ஆக்கத்தரும் நோக்கம்;
அவனுன்=கெட்டதன்ம.

புருத்துமேதே சரக்கினிலே ஐந்து பூதம்
பிரித்துமேதே ஒவ்வொன்றாய்த் திறந்து பார்த்து
அருத்துமேதே அரக்கில்நின் றசாயம் போலே
ஆரஞ்சால் பல்லுண்டு வாத முண்டு

அருத்துமேதே ஆறுதல்ம் சோதித் தேறு
சொக்கியுமே இதுலுறைந்து சேர்ந்தா னுனால்
மருத்துமேதே தேறியேதான் மன்ன னாகி
மதிப்பான சிவிகையின்மே வேறு வானே.

817

(அ.பொ.):—ஆரஞ்சால்=ஆராயத்தால்; சிவிகை=பலகக்கு.

ஏறியேதான் சிவிகைதனைச் சுமக்கும் பாவம்
எண்ணுதே இதுமாந்து பேரு டைத்தாய்
தேறியுமே மனதுதானும் ஆங்கா ரத்தால்
சினமாகிக் கண்டினாயும் தானு மாவார்
மாறியுமே மனம்பிடித்து சிவயோ கத்தின்
மார்க்கத்தின் வழிபாட்டாய் மருவி விட்டால்
ஊறியுமே லுறைந்தாக்கால் யோகந் தன்னில்
உத்தமமாய் வாதம்வந்து உறையுந் தானே.

818

சங்கு தோற்றம்

உறைக்கின்ற சங்கினுட தோற்றங் கேளு
உற்றதுவோர் துவாபரமாய் யுகந்தன் னில்தான்
பறைகின்ற பாஞ்சசன்னி யனென்று தானும்
பாய்கான யட்சனவன் கொடுமை மிக்கோன்
நிறைகின்ற மேகவண்ணன் தனக்குத் தானும்
நோத்ததுவோர் குருவினதன் செல்வன் தன்னை
நறைகின்ற இராக்கதன்தான் விழுங்கி விட்டு
நடுக்கடலில் ஒளிந்துகொண்டான் நடுங்கித் தானே.

819

(அ.பொ.):—மேகவண்ணன்=திருமால்; செல்வன்=பெகை.

நடுங்கியுமே குருதானும் கடலுக்கேதான்
நாடிவந்து தலைமுழுக்குச் செய்துமின்பு
திடுங்கியுமே பிள்ளைதன்னைத் தேடும் போது
தேசதேசத் திலெல்லாருமே காணு மற்றுள்
ஒடுங்கியுமே மாயவன்றன் பக்கம் வந்து
உருகின்ற கடலில்தலைமுழுக்குக் குப்போய்
மடுங்கியுமே பிள்ளைதன்னைத் தேடிப் பார்த்ததோம்
மாதேச தேசமெல்லாத் தேடி னோமே.

820

தேடியுமே தேசமெங்கும் ஆராயத் திட்டோம்
சிக்கவில்லை யென்றுசொன்னார் திருமால் முன்னே
நாடியுமே மாயவந்தான் மனதி லெண்ணி
நடுக்கடலில் ஒளித்திருந்த அசுரன் தன்னை

மூடியுமே பிடித்துவந்து வயிற்றைக் கீறிப்
மின்னிதனைப் பார்க்கியுமே இல்லா ததாலே
பாடியுமே சங்கிரண்டு விருத்தக் கண்டு
பதறியுமே தானெடுத்தார் விஷ்ணு தானே.

621

(அ.பொ.) :—சிக்க=அகப்பட ; மாயவன்=மாய்.

எடுக்கவுமே அகரன்தான் விடுபே றுற்றான்
எமதர்ம ராசனையும் தானை வைத்து
கொடுக்கவுமே குருவினுட பின்னை தன்னை
குணமான சங்குரெண்டும் விஷ்ணு தானும்
தடுக்கவுமே தம்மண்டை வைத்துக் கொண்டார்
தயவாக விந்திரனுக் கொன்றை சுத்தார்
படுக்கவுமே பாஞ்சசன்னி யருகே வைத்தார்
பாங்கான தேவதத்தம் அளித்திட டாரே.

622

(அ.சொ.) :—விடுபேறு=மோட்சம் ; தம்மண்டை=தம்மிடம்.

சங்கு ரத்து

அளிக்கவுமே தேவதத்த மென்ற சங்கை
அருச்சுனர்க் களித்தானே இந்திரன் தானும்
களிக்கவுமே சங்கதுவும் பலந்தான் பத்து
கழுகிடவே வுவர்மன்னும் சுக்கான் சுண்ணம்
சளிக்கவுமே தண்ணீரில் சமன்க ளைத்து
சங்குதனைப் போட்டெரிக்கச் சுத்தி யாகும்
புளிக்கவுமே பொடியாகி வெடியுப்பு நீரில்
போட்டரைத்து வாதமென்ற குடோரி போடே.

623

(அ.பொ.) :—கழுகிட=கழுவிலிட ; உவர்மன்=உழமன் எஃபர் ;
சுக்கான் சுண்ணம்=கற்கண்ணம்பு.

போடவுமே சவ்வீரம் பலந்தா மென்று
போக்கியதோல் அதுவும் பலந்தான் குன்றி
விடவுமே வெங்காரம் பலமு மொன்று
மேஷத்தின் சீவலது பலமும் ஒன்று
நாடவுமே தாளகமும் பலமு மொன்று
தாக்கான குதிரைப்பல் பாடா ணமொன்று
கூடவுமே குக்கிலது பலமும் ஒன்று
குண்டுமணி யிலைச்சாற்று லரைத்தி டாரே.

624

(அ.பொ.) :—குன்றி=குன்றிமணி ; மேடத்தின் சீவல்=வெள்ளட்
டுக் கொம்பு சீவல்.

அரைத்துமதை வில்லைதட்டிப் புடத்தைப் போடு
அதட்டியுமே குகையிலிட்டு வருக்கி னுக்கால்
மறைத்துமதே மணிமணியாய்ச் சுத்து மாகும்
மாசற்ற சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
புரைத்துமதே ஐந்துமுறை யிப்படி ஆதி
பொருக்கியுமே சத்தெல்லாம் நட்பத னில்சாய்
குரைத்துமதே குளிகைக்குச் சாரணை யிந்து
குணமாக விடுவித்தால் நாத மாமே.

625

நாதமான குளிகையிலே வோடும் போது
நலங்கீதம் காதுகளில் செவிடா கிப்போம்
பாதமான குணந்தானும் மவுன் மாகும்
பறக்கையிலே பசியில்லை சோப மில்லை
வேதமான முடிவான ஞான மீறும்
விண்ணுலகில் சித்தரோடு வினவ லாகும்
காதமான கோடிலட்சு கடிக்கையாகும்
கண்கொள்ளாச் சித்தியெல்லாம் காணும் பாரே.

626

காணவுமே களங்கிட்டுக் கடிசு கண்டால்
கனகத்தை நாலிலொன்று சேர்த்துக் கொண்டு
பூணவுமே சுக்கான்கல் தன்னைத் தானும்
பெருமையாக கோமியம்விட் டரைத்துக் கொண்டு
தோனவுமே வட்டமான குகையி டத்து
சுறுக்கான களங்கிட்ட லோகம் வைத்து
வாணவுமே வங்கமென்ற நாளத் துது
வடிந்துமதே பழுப்புமைதான் யற்றுப் போமே.

627

அற்றுப்போம் ஆட்டெலும்பு கட்டுக் கொண்டு
அரைத்துமதை காடிவிட்டு மைப்போல் தானும்
வற்றுப்போம் வட்டமான குகையி டத்து
வலிந்ததோர் லோகத்தில் நாய்ச்சேர்த் துது
செத்துப்போம் தாயில்லாக் களங்கு மெல்லாம்
செப்பியதோ ரிப்படிதா னாதா விட்டால்
இத்துப்போம் கம்பிக்கு வரமாட் டாது
எந்தெந்தப் படிபார்த்தும் பொய்யாய்ப் போமே.

628

போகாம லெருமைபுட மாட்டுச் சாணி
பெருங்கிளிஞ்சல் சுண்ணமது சமனாய்ச் சேர்த்து
வாகாமல் வாட்டம்போல் குகையி டத்து
வாசான களங்கைவங்க நாளத் துது

சாகாமல் லோகமது சத்து மாகும்
தாயிட்டுச் சோதித்துச் சவளை யாக்கு
நீகாமல் மூட்டத்தை மூட்டி யூது
நிமிடத்தில் குற்றங்கள் நீங்கிப் போமே.

629

நீங்கவுமே மாக்கல்லு பலமு மொன்று
நேரான வளையலுப்பு அரைப்ப லந்தான்
வாங்கவுமே பொன்சேர்ந்த களங்கு தானும்
வாறுக்கும் வாராம லுடைந்த தென்றல்
ஒங்கவுமே யிதில்வைத்து யூதிப் போடு
உதிராமல் பட்டயம்போல் வெளாங்க லாகும்
தீங்கவுமே களங்கதுவும் தீய்ந்தி டாது
செப்பியதோர் முறையெல்லாத் தெளிந்து கொள்ளே.

630

தெளிந்துமேதான் பூநீறு அரைப்ப லந்தான்
சீனமது கால்பலத்தை யொக்கக் கூட்டி
பிழிந்துமேதான் பழச்சாறு விட்ட ரைத்து
பிலக்கவுமே வட்டம்போல் குலையைப் பண்ணி
கழிந்துமதை கரியோட்டின் மேல ரைத்து
கனமான வங்கமென்ற நாளத் தூது
சலித்துமதே விட்டாக்கால் வாத வித்தை
தக்காது கருத்தாளாய்த் தொழிலிப் பண்ணே.

631

பண்ணவுமே பழஞ்செங்கல் பொடிதா னுலு
பருசான கல்லுப்புப் பலமும் ரெண்டு
விண்ணவுமே பழச்சாறு விட்ட ரைத்து
விரியாமல் வட்டமாத மூசை செய்து
கண்ணவுமே கவிக்கின்ற லோகந் தன்னில்
காரியம் விட்டுமேதான் யிதையே யூது
உண்ணவுமே கைவேறுஞ் சகலத் திற்கும்
உதவிபோலுந் துக்குத்தான் மூசை யாமே.

632

(அ.பொ.) :—பழஞ்செங்கல்=பழைய செங்கல்.

ஆமென்ற கருவளையல் பலமு ரெண்டு
அழகான கறியுப்பு பலமு மொன்று
தாமென்ற காடிவிட்ட ரைத்துக் கொண்டு
தகுத்ததோர் களங்குதன்னை மூசைக் குள்ளே

தாமென்ற நடுவந்து நாளத் தூது
நற்சாதி விங்கத்தெய் பத்துக் கொண்டு
வேமென்ற வெங்காரம் சமனாய்ச் சேர்த்து
மிரளாதே பொடித்துமதை முகத்தில் தூவே.

633

(அ.பொ.) :—கருவளையல்=வளையலுப்பு; முகத்தில்=உருக்குமுகத் தில்.

தூவவுமே தூசியெல்லாம் ஆகன்றுப் போகும்
சுப்பிரமாயித் தானிருக்கும் துலக்க மாகும்
பாவவுமே சரம்பலது பலமும் ரெண்டு
பாங்கான வளையல்மண் பலமு மொன்று
காவவுமே காடிவிட்டு அரைத்துக் கொண்டு
கல்வடைபோல் மூசைபண்ணிக் களங்கு வைத்து
நாவவுமே வங்கமென்ற நாளத் தூது
நலமான மிருதாரு காரங் கூட்டே.

634

(அ.பொ.) :—சுப்பிரம்=துலக்கம்=யுகத்தம், மிருதாருகமிருதாரு சிங்கி; காரம்=வெங்காரம்.

கூட்டவுமே பத்துக்கு ஒன்று தானும்
கூறுக பொடித்துமேதான் முகத்தில் தூவு
பூட்டவுமே பொடிப்பெல்லாத் தான் டங்கி
பொன்பேரலே மணியுமாகப் பூட்டிப் பாரு
மாட்டவுமே விபூதியுது பலமும் ரெண்டு
மாசற்ற வளையல்மண் பலமு மொன்று
தேட்டவுமே தேனாலே யவரத்துக் கொண்டு
சிறுமூசை யாய்ப்பிடித்துக் களங்கை யூதே.

635

ஊதவுமே கரத்தமது பலமும் ரெண்டு
உதிர்ச்சிற் மண் தானும் பலமு மொன்று
கோதவுமே கொள்ளுச்சாறு தனில் ரைத்து
குறுகவுமே மூசைபண்ணிக் களங்கை வைத்து
போதவுமே வங்கமென்ற நாளத் தூது
பொரிக்காரம் பத்துக்கு ஒன்று கூட்டி
நீதவுமே சிறுமாக்கல் சமனாய்ச் சேர்த்து
நேகரைத்துத் தூள்செய்து மேலே தூவே.

636

தூவியுமே யூதிவிட்டுச் சுறுக்காய்த் தானும்
சோதிக்கக் குற்றங்க ள்ற்றுப் போகும்
பாவியுமே நெகடையைத்தான் சித்த ரெல்லாம்
பண்பாக விதிக்கவில்லை இதுதா னென்று

நீவியேழா யிரத்தில் தான் நினைக்கச் சொன்னேன்
நிகடவைத்துக் களங்கெல்லாம் ஒத்திப் போடு
தேவியுமே சொல்லிடவே கேட்டுக் கேட்டுச்
செய்தினேனே நூலுக்குள் தெளிவாய்த் தானே. 837

தெளிவான வெண்குழாய் கல்தா வென்று
சிந்தாத் கல்லுப்பு அரைப்ப லந்தான்
பிளிவான பழம்புளிதான் கரைத்த நீரில்
பிறழாமல் தானரைத்து மூசை செய்து
களிவானக் களங்கைவைத்து நாளத் தூது
குற்றங்க ளெல்லாத் தா னகன்று போகும்
பளிவான பளிச்சென்று ஓற லற்றுப்
பாய்கான நிர்மலந்தா னாகும் பாகு.

838

பவழத் தோற்றம்

ஆகின்ற பவழத்தின் பிறப்புக் கேளு
ஆதியான வலாகுரன் அரக்க னென்பான்
தா கின்ற ராட்சசன்தன் தனக்கோ சந்தான்
சண்டையிட்டுத் தேவரெல்லா மிருக்கும் போது
தோகின்ற கடல்தன்னில் போய்வி ழுந்து
சுத்தமான பவழமது தோற்ற மரக்க
ஏகின்ற இந்திரன்வச் சிராயு தத்தால்
ஏற்றமான மலைதன்னின் சிறகைக் கேளே. 839

(அ.பொ.) :—தனக்கோசம்=மாசிசம் ; (திருவின, மாணிக்கம்
கித்த படலம் பார்க்கவும்).

கேளேவச் சிராயுதத்தால் சிறகைக் கொய்ய
குருதியது கடல்தன்னில் போய்வி ழுந்து
ஏளேநீ இவ்விரண்டால் பவளந் தானும்
ஏற்றமான வுற்பத்தித் தானு மாச்சு
வாளேதான் வலன் தனையில் தோற்ற முற்ற
மாசற்ற பவழத்தின் வன்மை கேளு
வேளேதான் வெளிநினதோர் சிவப்பு மாகி
மிக்கான குன்றிமணி நிறமு மாமே.

840

(அ.பொ.) :—செவ்வய=அகில.

நிறமான முருக்கம்பூ இதழ்போ லுந்தான்
நிசாகுரன் சதையிலுந் பத்தி யான
குறமான பவழநிறம் கனமு மாகும்
குருதியாம லுசிறகிலுந் பத்தி யான

நிறமான பவழத்தின் குணத்தைக் கேளு
சிவந்துமேதான் கடலினடி தன்னில் தானும்
பிறமான பவழமான கொடியே பொன்று
பெரும்நத்தைப் பிரபையுமா யிருக்குத் தானே. 841

(அ.பொ.) :—முருக்கம்பூ = முள்முருக்கம்பூ (செந்திமம்) ; நிசா
சுரன்=அரக்கன் ; பிரபை=ஒளி.

பவழ வடிவு

இருக்குமேதான் கிளிமூக்கின் நிறமே பொன்று
ஏற்றமான அழர்வமாகக் கிடும் பாகு
பருக்குமேதே சங்கினுட மாலோர் பங்கு
பாங்கான விக்கமரைப் பல்முடி கூட்டி
தருக்குமேதே வினாம்பிசினித் தண்ணீ ராலே
தாக்கியரை மூன்றுநாள் ப வளம்போல் செய்து
உருக்குமேதான் உலறவிட்டு மடவை மீனை
உருவயிற்றைக் கீறியதில் வைத்தி டாயே. 842

(அ.பொ.) :—அழர்வம்=அருமை.

வைத்துமேபாண் டத்தில்கால் வாசி தானும்
வளமான கிளிஞ்சில்நீர் அடியில் போட்டு
வைத்துமேதான் மீனதினை யதிலே வைத்து
சாங்கமாக கால்வாழி சுண்ணம் போட்டு
வைத்துமேநர் லுபடிநல்ல தண்ணீர் விட்டு
நலமாக நீரெல்லாம் வற்றக் காய்ச்சி
வேய்த்துமேதே வெந்திரில் கழுவிப் போட
மெழுகூர்ந்து பவழம்போ லிருக்குத் தானே. 843

(அ.பொ.) :—மெழுகூர்ந்து=வழுவுழுப்பாய்.

தானென்று பவழமது கடிசுண் டாகும்
கடல்தன்னில் விளகின்ற பவழந் தன்னை
மேலெங்கும் தரித்துமேதான் இருந்தால் தானும்
மிக்கான சம்பத்தும் புகழு முண்டாம்
பானென்ற பவழத்திற் கருங்கு ணந்தான்
பாங்கான வுத்தமந்தான் சொல்ல லாகும்
ஊனென்ற மத்திபமாய் குணங்கள் தானும்
ஒன்பதென்றே வுரைத்திடவே வுகத்து பாரே. 844

(அ.பொ.) :—கடிசு=உறதி, கடினம் ; சம்பத்து=செல்வம்.

உகந்துமேதான் உத்தமத்தை வழத்தக் கேளு
உருட்சியுற்று இனியதாக கனமாய்த் தோனும்
அகந்துமேதான் கடைதலையுஞ் சமனாய்க் கண்டு
அழகுமாக மெழுகூர்ந்து பருமனாகும்
இகழ்ந்துமேதான் ஈனங்க ளில்லா தாகில்
ஏற்றமான வுத்தமமே சொல்ல லாகும்
நகர்த்துமேதான் தோட்குணம் நாட்டக் கேளு
நளினமான நிறம்க்குடி கரடு மாமே.

845

கரடாகி நீர்புகுதல் மெலிந்தி ருக்கில்
கனமான புழுவளித்தல் கறுப்பாய்க் காணும்
முரடாகி லேசாதல் வெள்ளை யாதல்
முதிரகன்ற பலமுத்தின் குணந்தா னாகும்
உரடாகி யுதிக்கின்ற சூரியன்தன்
ஒளிபோலும் ரத்தமாக பிரபை யானால்
பரடாகி வுறைக்கல்லில் உறைத்துப் பார்த்தால்
பாங்கான மேல்திறம்போ லுள்ளே காணே.

846

(அ.மொ.) :—முதிரகன்ற=முதிராத : பிரபை=ஒளிக்கற்றை.

நவரத்தின சத்துக்குச் செயநீர்

உறையினிலும் மேல்திறம்போ லுள்ளே கண்டால்
உத்தமந்தான் மிகுதியென்று சொல்ல லாகும்
நிறையினிலும் பலமுமது சத்துக் குந்தான்
நேரறிந் தெடுத்தும்தான் சத்தை வாங்கி
பரையினிலு மதிகமாக செய்தி ரொன்று
பாடுகிறேன் நவரத்தி ன்ச்சத்து வாங்க
திரையினிலுஞ் சீனமது பலந்தா னாறு
திறமான வெடியுப்புப் பலமும் துறே.

847

சீனவெடியுப்புத் தீநீர்

கூருள ரெண்டையுந்தான் பொடியாய்ச் செய்து
நுட்பமான அடிகளத்த தோண்டி யிட்டுத்
தாருள வாஸ்யாய்சட் டிமேலே மூடி
தாக்கான மண்செய்து அடுப்பி லேற்றி
நீருள தீயிட்டுத் தீநீர் வாங்கு
நீர்வந்து தின்றதென்றால் சொல்லக் கேளு
வேருளத் தீநீரையடைத்துக் கொண்டு
மேல்சட்டி வாஸ்யைத்தான் வாங்கிப் போடே.

848

சீனவெடியுப்புச் செயநீர்

வாஸ்யைத்தான் வாங்கியுமே அப்பால் வைத்து
வளமான புளியதுவும் இப்ப தாகும்
ஆஸ்யைத்தா னராய்த்தே யெடுத்துக் கொண்டு
அன்புடனே வுப்புநீர் றுருகும் போது
பூஸ்யைத்தான் புளியதனைப் புட்டுப் புட்டு
பெரும்பாக்குப் போலுருட்டி சுருக்குப் போடு
சோஸ்யைத்தான் சுழன்றுருகி சுண்ண மாகும்
கரண்டி.யெல்லாம் பீங்கானில் வைத்தி டாயே.

849

பவழச்சாந்து

வைத்திடவே செயநீராம் வாங்கிக் கொண்டு
மாட்டிடுவாய் வீரம்வுரம் குடன் தானும்
துயத்திடவே வராகனெடை பொடித்துப் போட்டு
குட்டிடவே பவழமது பலந்தான் பத்து
கொய்திடவே கோமியத்தி லூறப் போட்டு
கொதிக்கவைத்து குன்றிமணிச் சாற்று லாட்டி
வெய்திடவே வெங்காரக் குடோரி வீரம்
வெடியுப்பு நீர்தன்னு லரைத்தி டாயே.

850

(அ.மொ.) :—உரம்=சத்தம் : கோமியம்=பசுவின் சாணம் ;
பசுவின் சிறுநீர் என்பது பரவை வழக்கு.

தன்னினுல ரைத்திட்டு வகைக்கோர் பலந்தான்
தாக்கான புடம்போட்டுக் குகையி லிட்டு
உன்னினுலா திட்டுத்தான் சீழே கொட்டி
உருண்டதுவோர் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
அன்னினுலே ஐந்துமுறை யுருக்கி யாட்டி
அடைவான சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
பன்னினுலே நட்பதனில் சாய்த்தித் தாக்கால்
பாங்கான முத்துப்போல் மணியு மாமே.

851

பவழக் களந்து

மணியெடுத்துச் சூதத்தில் சாரணை செய்தால்
மதிப்பான கனத்தில் மண்ணி யோடும்
அணியெடுத்துச் சத்துக்கு நாலி லொன்று
அடைவாகப் பொன்சேர்த்து நாகம் கூட்டி

தனியெடுத்து வருகையிலே குதந் தன்னை
தாக்கான நாகத்தில் தொந்தித் தீவாய்
கெனியெடுத்து கந்தகத்தை யுருக்கு முகத்தில்
கொடுத்திடவே களங்காகும் நூற்றுக் கொன்றே. 853

பவழச் சேந்திரம்

களங்கத்தை பொற்றலையின் சாற்ற லாட்டி
கனபுடமாய் மூன்றுபுடம் போட்டெ டுக்க
வளங்கத்தை மாதுளம்பூ நிறம்போ லாகும்
வகையாக பணவெடைதான் தேனி லுண்ணு
பிளங்கத்தைச் சிங்கத்தின் பலமுண் டாகும்
பேரிருளாய் இருந்தாலும் ஒளியுண் டாகும்
பள்ளங்கத்தை யுகந்தானும் பாரில் வாழ்ந்து
பதினாறு வயதுபோல ரூப்பார் தானே. 858

பதினாறு வயதுபோல்தான் தானி ரூப்பார்
பவழத்தின் பொடிதன்னை வெடியுப்பு நீரில்
கதினாறு நாள்தானும் பிசிறி வெய்யில்
காயவைத்துக் கனபுடமாய்ப் போட்டெ டுக்க
கதினாறுச் சுண்ணும்பு தானு மாகும்
சுறுக்காகத் தாம்பூலத் தின்ப தற்கு
விதினாறுக் காயசித்திக் கடுத்த சுண்ணம்
விடுக்காக சுண்ணத்தின் விவரங் கேளே. 854

விவரந்தான் மூத்திரக்கி ருச்ச னம்போம்
மிடுக்கான கூடியபித்தங் காசம் போக்கும்
அபரந்தான் கண்ணுக்குள் அழற்சிப் போக்கும்
அதிட்டான பூதங்கள் அகன்று போகும்
தீபரந்தான் தீபனமாம் மலத்தைப் போக்கும்
சுக்மிலந்தான் மிகவூறும் சுரபி யாகும்
கபரந்தான் காயசித்துக் கடிதி லாகும்
கண்டுகொள்ளா வேதையுமாம் கடிசில் தானே. 855

(அ.பொ.):—கண்ணுக்குள் அழற்சி = கண்ணெரிவு; தீபனம் =
பசித்தித் தூண்டி.

நூனயோகங் கூறல்

கடிசாந வங்கென்று வாய்கு வுள்ளே
கனிந்துருவி சிங்கென்று மூலம் பாரு
நெடிசாக நாகையுமே நிலைத்து வாய்கு
நிலைவிட்டு அசையாதே தினைவாய்ப் பாரு

வாடிசாக மெள்ளமெள்ள ஓதி வாய்கு
வாய்கையிலே மனதூணி மனதால் ரேசி
நடிசாக நான்குமூள்ளே நிலைத்துப் போகும்
நாதாந்தத் தாய்பதத்தை நாடிக் காணே. 858
(அ.பொ.):—மெள்ளமெள்ள = ஓடி; நிலைத்து = ஓரே மனதாய் நிலைத்து.

நாடிப்பார் நான்குமூள்ளே நிலைத்துக் காணும்
தலங்காமல் தினைவாலே நயத்து பாரு
வீடிப்பார் மயங்காதே மாய்கை மூடும்
விரைந்துமேனோன் மணித்தாய்தன் விரிவு தோணும்
மூடிப்பார் கருவிவந்து மூடிப் போகும்
மெய்யிற்றான் அங்கமெல்லாம் விரைந்து பாரு
ண்டிப்பார் மனத்தன்னை விரைந்தி டாதே
ஒக்கவுமே வாதசித்தி யோகசித்தி யாமே. 857
(அ.பொ.):—மாய்கை = (உலகவழித்) மாயை.

யோகசித்தி யொன்றோடு ஞான சித்தி
உடலழியாக் காயமென்று வறுநி யாகும்
ஆக்சித்தி யாறுதலம் வெளியாய்ப் போகும்
அதீதமான நிர்மலத்தில் ஐக்கிய மாக்கும்
வாதசித்தி வாசனையைத் தகர்த்துப் போக்கும்
வருவதில்லை போவதில்லை மாட்டு மொண்ணில்
குதசித்தி சமாதிகுள் இறுத்துங் கற்பம்
குட்சமிதைப் போலொன்றும் தோற்றி டாதே. 858
(அ.பொ.):—நிர்மலத்தில் ஐக்கியமாகும் = பரம்பொருளோடு
இரண்டற்க் கலத்தல் (சாயுஜ்ஜியம்); இறுத்தும் = தங்கவைக்கும்.

தோன்றாமல் வேதசித்தாத் தங்க னென்பார்
துலங்கியதோர் சமரசந்தான் குட்ச மென்பார்
நான்றாமல் நாதாந்தம் போதாந்த மென்பார்
தன்மையற்ற காலாந்த மென்று சொல்வார்
ஆன்றாமல் உட்புகுந்து ஆறிடங் காணார்
அறிவிருக்கும் உற்பனத்தை அறிய மாட்டார்
வேன்றாமல் நீரோடு வேடந் தானேது
விரித்திதையே யறியார்கள் வீணர் தானே. 859

(அ.பொ.):—வேதாந்தம் = உட்பிட்டம்; சித்தாந்தம் = மெய்கண்ட
சாத்திரம்; சமரசம் = ஒருமைப்பாடு; நாதாந்தம் = பிரணவப்பொருள்;
போதாந்தம் = அறிவின் எக்கல்; காலாந்தம் = இறுதிக்காலம்; ஆறிடம் =
ஆகுதாரங்கள்; உற்பனம் = மென்மை.

ஐந்தவத்தைக் கூறல்

தானான் சாக்கிரமும் சொப்பன் மாகும்
தலம்பெரிய சுழித்தியுடன் துரிய மாகும்
தேனான துரியாதீ தங்கடந்து நோக்கச்
சிறப்பான பூரணந்தான் சேர்த்து கொள்ளும்
வினான மூலத்தில் விரைந்தே ஓத
வெளியைக்கு நானெல்லாம் வேறென் நிலை
வானான சிவனோடும் ஆயி வந்து
வசனிப்பார் காயசித்தி மகிழ்ந்து காணே.

880

முத்துந் தோற்றம்

மகிழ்ந்துமேதான் முத்தினுட வன்மை கேளு
மதிப்பான ராட்சசன்தான் ராகு என்பான்
அகிழ்ந்துமேதான் அசுரன்மா பலவா னாகும்
ஆன்மையான அழகுடையோன் நூ வத்தில்
தெகிழ்ந்துமேதான் அமுதமது கடைந்தெ டுத்து
நங்காமல் பந்தியிலே தேவர்க் குத்தான்
பகிழ்ந்துமேதான் விஷ்ணுவுமே அமுதந் தன்னை
பகிர்ந்துவரும் வேளைதனில் ராகு தானே.

881

ராகுயென்போன் தேவபந்தி தனையிச் சித்து
ராட்சசன்தான் பந்திவிட்டு பந்தி வந்து
பாகுயென்போன் நடுப்பந்தி தனிவி விருந்து
பவிரயிலே அமுதத்தை வாங்கிக் கொண்டான்
நாகுமென்போர் சந்திரகு றியர்கள் தாமும்
சடுதியாக் விட்டுணுவின் சமூகத் தில்தான்
நாகுயென்போன் ராட்சசன்தான் ராகு வாகும்
நடுச்செய்யில் அமுதத்தைச் சாப்பிட் டானே.

882

(அ.பொ.) :—பந்தி=வரிசை ; தேவபந்தி=தேவர்கள் அமுதமூன் னும் வரிசை ; பவிரயி=பங்கிடும்போது.

சாப்பிட்டா னென்றுசத்தி ரகுரியர் கூற
தரித்துமேதான் மகாவிஷ்ணு கோப மாகி
ஆப்பிட்டா னென்றுசக்க ராயு தத்தால்
அசுரனவன் தலைதனையே வீசிப் போட
நாப்பிட்ட தலையதுபோய் கடலின் தரங்கத்
தாக்கான கரைதனிலே விழுகும் போது
காப்பிட்ட அமுதந்தான் கழுத்தில் கொஞ்சம்
கனத்திருந்து கடல்தனிலே தெரித்த நாமே.

883

முத்துந் தோன்றும் பொருள்கள்

தெறித்துமேதான் பலதுளியாய் திவலை யாகி
திவலைதனைத் திமிங்கிலமீன் வயிற்றில் சங்கு
தறித்துமேதான் முத்தான சிப்பி மூன்றும்
சாப்பிடவே திவலைதனைக் கர்ப்பமாகி
குறித்துமேதான் முத்துக்கள் தோற்ற மாச்சு
குறிப்பாக இன்னும்பல் தோற்ற முண்டு
அறித்துமே அதுவேதான் யானைக் கொம்பு
அதிட்டான் கரும்புதனில் மூங்கில் தானே.

884

(அ.பொ.) :—இன்னும்பல்=இன்னும்பல.

மூங்கிலிலே பன்றியுட மத்த கத்தில்
மீறினதோர் பாம்பினுட தலைதன் னில்தான்
ஆங்கிலிலே ஐந்துவிதம் தோன்ற லாச்சு
ஆகின்ற முத்தினுட பரிசைக் கேளு
திங்கில்லாச் சிப்பியிலே பிறந்த முத்து
தேசாகி லேசில்லாக் கனமு மாகி
ஊங்கிலிலே வருட்சியாக சிவந்த வண்ணம்
உயர்ந்தவெகு கூட்டமுமா யிருக்குத் தானே.

885

(அ.பொ.) :—மத்தகம் = தலைமண்டல ; தோகி = ஒளியுடைய தாய் ; இலேசில்லா=தொய்தாய் இன்றி ; கனம்=திண்மை.

கூட்டமான வெகுகூட்டந் தானு மாகிக்
குழைந்துவெகு சந்தானத் தோடுங் கூடி
நாட்டமான விண்மீனின் பிரபை யாகி
நற்சிப்பி தனிலும்தான் தோன்றும் முத்தாம்
தேட்டமான திமிங்கிலமா மீனில் தானும்
சிறப்பாகத்தோன் றியமுத்தின் திறமை கேளு
மீட்டமான மின்னலாக துய தாகி
மெழுகூர்ந்து கனமுமாகி இருக்கு மென்றே.

886

(அ.பொ.) :—விண்மீன்=உரு (நட்சத்திரம்).

இருக்குமேதான் சங்கிலிலே தோன்று முத்து
ஏற்றமான வெள்ளைப்பான் வண்ண மாகும்
பருக்குமேதான் பாஞ்சசன்னி என்னும் மேலாம்
பஞ்சசங்கி லுற்பவித்த முத்தைக் கேளு

அருக்குமேதான் ஆண்டு காலங் களிலே தானும்
ஆலங்கட் டியின்புமன் நிறமும் போன்று
பொருக்குமேயு முழுட்டை யளவு போலும்
பொன்றமுமே தாரிசுக்கும் பெருகுத் தானே. 867

(அ.பொ.) :—உற்பலித்த=தோன்றிய.

பெருக்கவுமே பாஞ்சசன்னி யத்தின் முத்தை
போற்றிசெய்து தரிசித்தால் விடு பேரே
பருக்கவுமே காமத்தால் கற்பினை யழித்த
பாவங்க ளெல்லாந்தான் பறந்து போகும்
முருக்கவுமே முன்சொன்னக் கரும்பு மூங்கில்
மூர்க்கமான யானைபன்றி பாய்மின் முத்து
வருக்கவுமே கொஞ்சமாக பிறக்கும் பாரு
மதிப்பாகத் துர்ப்பலமாய் கிடைக்குத் தானே. 868

(அ.பொ.) :—துர்ப்பலம்=கிடைத்தற்கிது.

கிடைக்கவேதி மிங்கிலமீன் சங்கு தன்னில்
கிடைக்கின்ற முத்ததுவும் கொஞ்ச மாகும்
படைக்கின்ற முத்தான சிப்பி தன்னில்
பாரமான தோற்றமது மிகுதி யாகும்
அடைக்கவுமே தோன்றுதலெப் போதோ வென்றால்
ஏற்றமான ஆவியோடே ஆடி தன்னில்
மடைக்கவுமே மழைபெய்து கடனி லேதான்
மதிப்பான நீர்பெருகில் வண்மை கேளே. 869

வண்மையாக நல்லதண்ணீர் மேலே தானும்
மல்லாந்து வாய்விட்டு வூர்ந்து நிற்கும்
வெண்மையான மழைத்திவலை வாயில் வீழ
வீழ்த்தமட்டும் பிரமாணம் தோற்ற மாகும்
வெண்மையாக கருப்பந்தான் ஆண்டு மட்டும்
கெடுவீதங் களில்லாமல் நின்று தானால்
தண்மையான முத்ததுவும் உருட்சி வெள்ளை
தனக்காக கனத்துமேதான் தரிக்கும் பாடே. 870

(அ.பொ.) :—கெடுவீதங்கள்=அழிவுக்கான காரணங்கள்.

தரிக்குமேதான் ஆணிமுத்து இத்தை விட்டு
தனித்தநடு மத்தியிலே அவதி யானால்
மிரிக்குமேதான் பெருங்காற்று கடவி ரைச்சல்
பெரிதான்; அலைமோதல் கண்டு தானால்

மிரிக்குமேதான் சிப்பியது விசார முற்று
மெத்தவுமே பயம்வந்து முழுமை யுருது
கரிக்குமேதான் கரடுகட்டிப் புரைய முண்டாய்
களங்கமாக பாதியாகப் பொரிச லாமே. 871

(அ.பொ.) :—அவதி=கேடு; முழுமையுருது=கருவளர்ச்சி முதிர்
மல்; பொரிசல்=மிரிசல் (கீறல்).

முத்து உண்டாகும் நாடுகள்

பொரிசலாகப் போயிருக்கும் சிறப்பு மிக்க
புகழான ஆடியிலே மழையு முண்டாய்
வரிசலாக ஆண்மட்டும் சலன மின்றி
வாகாக தோற்றமுற்ற முத்து தானும்
உரிசலாக மிகுதியுந்தான் உத்தம மாகும்
உற்பலிக்கும் நாடுகள்தாம் சொல்லக் கேளு
தெரிசலாகச் சிங்களநத் நாட்டில் தானும்
தேர்த்தசெப்பப் பாரசிக நாடு தானே. 872

(அ.பொ.) :—வரிசலாக=முறையாக; சலனம்=கடற்கொந்தளிப்பு;
வாகாக=வகைவாக; சிங்களம்=ஸ்ரீலங்கை; செப்ப=செப்ப நாடு;
(தற்போது ஜப்பானென்படுகிறது). பாரசிகம்=பெர்ஷியா என்றும்
நாடு.

தேசமதாம் தாமிரவ குணிநு னைவாயில்
செப்பரிய கடலிரச்ச வராட்டி ரதேசம்
ஏசவுமே பருவாத்த குகான வாவி
இசைத்திட்ட வுத்திகெளப ரதேசத் தில்தான்
பாசவுமே பாண்டியனு டில்வி டந்தான்
பாங்கான முத்ததுவும் தோற்ற முறுந்தான்
மாச்சிங்க ளதேசத்து தோற்ற முற்ற
மாசற்ற முகத்தினுட வளப்பல் கேளே. 873

(அ.பொ.) :—துறைவாயில்=சங்கமமாகும் இடம்.

வளப்பமான கனமாகி வழவழப்பாய்
மதிப்பான அழகுள்ள ஒளியு மாகும்
பளப்பமான பாரசிக நாட்டில் தானும்
பாங்கான முத்தினுட குணத்தைக் கேளு
களப்பமான கனமுமாகி பெருநஞ்சு போலே
கடைந்தாற்போல் வேர்விடத்திற் மிகுசா மற்றுள்
தளப்பமான சமமாக மாகத் தானும்
தாய்மிரப ரணிமுகத்துக் கடலில் கொள்ளே. 874

கடலில்தான் வற்பத்தி யான முத்து
களிம்பற்ற செம்புநிற மாகத் தோணும்
மடலிலேதான் மரதும்பூ நிறம்போல் காணும்
மாசில்லாப் பச்சைநிற மாகத் தோணும்
வடலிலேதான் வழவழப்பும் ஒளியு மாகும்
வளைசலாக பங்குமாயி விகார மாகும்
குடலிலேதான் குடிலுமான் நிறு மாகும்
கூருன் சவுராட்டி ரதேசத் தன்னில்
உடலிலேதான் தோற்றமுற்ற குணமுத் தானும்
உயரத்தான் மேடுபள்ள மில்லை தானே.

675

நல்ல முத்தின் இலக்கணம்

இல்லையேதான் சமனாகக் கரடு மில்லை
இடிவான சொரியில்லை விண்மீன் போலே
உல்லையேதான் உத்தமமாய் குணத்தி னுடே
உருட்சியாக பெருமுத்தாய் வழவழப்பாய்
அல்லையேதான் அழகாகிப் பரிசுத் தமாகி
அதிகவொளி யுள்ளதீரின் குமிழி போலாய்
பல்லையேதான் பசுவெண்ணை வண்ண மாகி
பாங்கான உருட்சியான கனமு மாமே.

676

கனமாக வொல்வொன்றுக் கொவ்வோர் பக்கம்
கதிப்பில்லாக் கடைசல்போல் திரட்சி யாகும்
வனமாக வழவழப்பு அதிக மாகி
மங்கனாக ரமுமாகத் தானிருக்கும்
இனமான இதற்குள்ளே மத்தியக் குணந்தான்
ஏற்றமுமாய் பருமகார முமாகி யேதான்
தினமான சிவப்புமான வெறிப்பு மாகும்
தேசமாய்ச் சவுராட்டி ரமுத்து தானே.

677

முத்துமாமோர் பர்வதத்தின் வானி தானும்
முதுமையான நதிக்கரையில் பிறக்கு முத்து
நத்துமான் விண்மீன்கள் போன்றி ருக்கும்
நளினமாகச் சம்பாகம் உருட்சி யாகி
பத்துமாக பக்கங்கள் சாயவில்லாமல்
பனிங்குபோலே வெளுப்புள்ள ஒளியு மாகி
மெத்துமேதான் சுக்கரன்போல் சோதி யாகும்
மேன்மையான முத்தினுட விவரங் கேளே.

678

விவரமான கவுபேர நாட்டின் முத்து
விகாரமான தகடாக நீள மாகி
கவரமான கருப்பாகி லேக மாகி
கஞ்சமான கிண்கிணியின் ஓட்டைச் சத்தம்
நிவரமான பார்வைக்குப் பேடை யாகி
நிரையுண்டாய் மேல்பருத்துக் கீழ்ச்சி றுத்து
தவரமாய்த்தான் கரடாக மிசுதி யாகும்
தாக்கான கவுபேர நாட்டின் முத்தே.

679

(அ.பொ.):—கஞ்சம் = வெண்கலம்; கிண்கிணி = ஒருவகை
சதங்கை.

தாக்கான பாண்டியநத் நாட்டின் முத்து
தனக்காகி மகாகத்த மாய் ருக்கும்
மீக்கான மெத்தவுந்தான் ஒளியும் பெற்று
மிடுக்காகத் திரண்டுகின்று போன்றி ருக்கும்
தோக்கான எழுநாடு தன்னில் தானும்
றுடக்கான தோற்றத்தான் குணங்கள் சொல்லில்
தேக்கான தட்சிண நா ளுடைய முத்து
செப்பிடிவோ வுத்தமக்கு னைத்தான் கானே.

680

(அ.பொ.):—தனக்கு=ஒளியிக்கு; தட்சிணநாடு=தென் தேயங்கள்;
எழுநாடு=தற்போது வுப்பான் என்னும் நாடாக இருக்கலாமென்று
ணிக்கப்படுகிறது; றுடக்கான=கமில்லாதது போன்ற தோற்றம்.

முத்தின் தோடமுண்டாகக் காரணம் கூறல்

குணமான முத்துக்குக் குற்றத் தானும்
கூறியதோர் பெரியகுற்றம் தான்கு மாகும்
மணமான மத்திபக்கு தைகந்தா னுறு
மதிப்பான முத்துக்கு வகுத்துண் டாச்சு
இனமான வேதினாலே வத்த தென்குல்
இருத்ததுவோர் தானம்விட்டுப் பெயர்ந்த தாலும்
கனமான கர்ப்பவுற்பத் தியாம தனில்தான்
கெடுகிறதும் மரித்தபடி யான தாலே.

681

முத்தின் குணகுணங்கள்

மரித்ததுவோர் பெருங்காற்றுப் பட்ட தாலும்
மழையில்லாக் குணத்தாலும் தோட மாச்சு
கரித்ததுவோர் கரடாகி இலேக மாகி
கனமான தோடங்கள் தோற்ற மாச்சு

விரித்ததுவேர் தோடத்தை விளம்பும் போதில்
மீன்கண்போல் முத்ததுவும் இருந்த தானால்
துரித்ததுவேர் மச்சாட்சி தோட மாகும்
சூட்சியிலே இதைத்தரித்தால் சொல்லக் கேளே. 882

சொல்லவுமே புத்திரர்கள் நாக முண்டாம்
சுப்பிரந்தா னில்லாமல் காடு கடடி
கல்லவேதான் கறுப்பாக விருந்த தென்றால்
கந்திகதுற்புத் தோடமென்றும் பேராம் தானே
தல்லவுமே இதைத்தானும் தரித்தா ராகில்
தன்னுடைய சுற்றமெல்லாம் மரண மாமே
ஒல்லவுமே ஒன்றில்மேல் ஒன்ற டுக்காய்
ஒதுக்கலாக கோணலாயி ருந்தால் கேளே. 883

(அ.பொ.) :—புத்திரதாசம் = மீன்கள் மரித்தல்; சுப்பிரம் =
தென்வு; ஒல்லம்=பொருத்தமாக.

இருக்கின்ற முத்தினுட குற்றங் கேளு
இசைத்தறி விருத்தனும்வித் தியாதோ டந்தான்
தருக்கியேதான் இதைத்தானும் தரிப்பா ராகில்
தரித்திரந்தா னடைந்துதுர் பிட்சமாவான்
அருக்கின்ற அவிவிருத்த மரமாயிருந்து
அழுக்கடைந்து பரம்புபோலே தானும் நீண்டு
செருகின்ற ஆகாத குணமாய்க் காணும்
சிறித்தே இதைத்தரித்தால் செப்பக் கேளே. 884

(அ.பொ.) :—துரிட்சம் = (மறை மறுத்து) பஞ்சமாதல்; அவி
விருத்தம்=வட்டவடிவமின்றி.

செப்பவுமே அபகீர்த்திக் கார னாவான்
சிறந்தமாதோ டங்கள்தாம் நான்கு மாச்சு
மப்பவுமே மத்திமதோ டங்களாறில்
வனகசொல்ல வழுக்கடைந்த தான் முத்தை
தப்பவேதான் தரித்தேதான் உண்டாக் காலே
சகலமாஞ் சம்பத்தும் செரிந்த லாகும்
தெப்பவுமே மக்கின்மாய் நீருண்மேகம்
லேசான கடுப்புமாக வளைவு தானே. 885

(அ.பொ.) :—அபகீர்த்திக்காரன் = இகழ்த்தக் = இழிந்தவன்;
செரித்தலாகும்=சீரணித்தலாகும்.

வளைவாக குற்றமாக இருந்த முத்தை
மார்க்கமாகத் தரித்தாலும் உண்டிட் டாலும்
உளைவாக வுத்தியோக மில்லா மற்றுள்
உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பான் நித்தி யத்தான்
அனைவாக அவிவிருத்த மாயி ருத்து
அமுன்றுமேபொ ரித்துபுண்டு இருந்த தானால்
தனைவாகத் தரித்துமேதான் உண்டா னுக்கால்
சகலசம்பத் துமேதரிக்காது பாரு பாரே. 886

(அ.பொ.) :—அமுன்று=வேக்காடு கொண்டதாய்; பொரித்து=
பொரித்ததுபோல் மேடு பள்ளங்களுடைய வாய்; புண்டு=உடைசலாய்;
தரிக்காது=நினைக்காது.

தருக்கான காடுகள்தாம் தூச மாக
சாதுவான லேசான முத்து தன்னை
மருக்கான மத்திமதோ டங்க னாத்தான்
மருவவேதான் தரித்தாக்கால் தோட மாகும்
உருக்கான வுத்தமத்தான் உரைக்கக் கேளு
உருட்சியாக வெளுப்பாகிக் கனமு மாகி
பெருக்கான பருமனாய்த்தான் அழுத்த மாகி
பேரான வழவழப்பாய் அழகு மாமே. 887

அழகாகி எங்குமேவருநிறைய நின்றால்
ஆணிமுத்து மிகுதியுமே வுத்த மமாகும்
குழவாகி குழிவுகுண்டு சொத்தை ரேகை
குறித்தவங்க ளினங்கள் இல்லா தாகி
தழுகாகி சறுவிருத்தம் பொரியில் லாமல்
தருக்கான சுபமான குணத்தைப் பார்த்து
புகழாக யிருந்தமுத்தைத் தரித்த பேர்கள்
பேரின்பம் ஆயுள்வர்த் திக்கும் தானே. 888

(அ.பொ.) :—உருநிறைய=வடிவம் எடுப்பாக; குழவு=தின்கம
யின்மை; குழிவு=பள்ளம் வீழ்தல்; குண்டு=மேடுகள்; சொத்தை=
கரைத்தகானல்; ரேகை=கோடுகள். அங்கினம்=வடிவிக் குறை
பாடு; வர்த்திக்கும்=மிகும்.

வைப்பு முத்தும், தீறவி முத்தும் தெரிய
வர்த்திக்கும் லட்சுமியின் கடாச்ச முண்டாம்
மகத்தான சகலாவங் களையும் போக்கும்
நர்த்திக்கும் விபாதிபெல்லாம் நாக மாகும்
நல்முத்தும் அவமுத்தும் அறிய வேண்டி

கர்த்திக்கும் கல்லுப்பும் சாரம் ரெண்டும்
கலந்தரைத்துக் கோரியத்தின் பர்த்தி ரத்தில்
பர்த்திக்கும் பசுவினுட கோரியத்தை
பர்த்திரத்தில் நிறையவிட்டுப் பரங்கைக் கேளே. 888

(அ.பொ.) :—நர்த்திக்கும்=நடனமிடும் ; அவழுத்து=கெடுதலான
முத்து.

பாங்கான முத்ததனை யதனி விட்டு
பருவந்தான் ஒருநாழி சென்ற பின்பு
தாங்காக எடுத்துமேதான் முத்து தன்னைச்
சம்பாநெல் உமியில்வைத்து வராஞ்சிப் பாரு
மங்காக முல்லிருந்த படியே ருந்தால்
முத்துதானே பிறந்ததென்று அறிய லாகும்
வாங்கான் வைக்கின்ற முத்தே யானால்
மறுநிறமாய்ப் பேதித்துப் போகுந் தானே. 889

(அ.பொ.) :—உராஞ்சி=தேய்த்து ; வைக்கின்ற=செயற்கைமுறை
யில் செய்யப்பெற்ற.

முத்து வையு

பேதித்த முத்துகளின் வைப்புக் கேளு
விளங்கியதே கழிப்பட்ட முத்தா னாலும்
ஒதித்த முத்துச் சிப்பி ஓடா னாலும்
உவம்மன்னும் கண்ணும்பும் சமனாய்ச் சேர்த்து
ஆதித்தத் தண்ணீரை யளந்து விட்டு
ஆன்மையான ஒன்றுக்கு நான்கு தண்ணீர்
நாதித்து அதிலிட்டு வற்றக் காய்ச்சி
நல்லதண்ணீர் சுண்டியபின் கழுவிப் போடே. 891

கழுவினுமே வுலர்த்தியபின் பொடிய தாக்கிக்
கனத்ததோர் சீலைகட்டி வடித்துக் கொண்டு
குழுவியுமே முத்தெருக்கன் செவிச் சாற்றல்
முழங்கரைத்து மிளகுபோலு குண்டை செய்து
துழுவினுமே குரியகாத் தந்தி னாலே
சிமிடுபோலே செய்தும்தான் உருண்டை வைத்து
நழுவினுமே மேல்முடி உருந்த தாலே
நலங்காமல் கிறக்கவுமே சீலை செய்யே. 892

செய்துமதே தீட்சணமாம் வெய்யில் வைத்துத்
தீர்க்கமாக ஏழுநாள் கழிந்த பின்பு
பைத்துமதைத் திறத்திட்டுப் பார்த்திப் டாலே
பளிச்சென்று முத்துப்போ லுருகிவெவ் வேரூய்

நெய்த்துமேதான் விண்மீன்கள் போலு மாகும்
நாட்டிலுள்ளோர் தாமறியார் வைப்பே யென்று
பெய்த்துமேதான் பிறந்தமுத்துப் போலே யாகும்
பேசியது போல்பார்த்தால் வேரூய்ப் போமே. 893

(அ.பொ.) :—தீட்சணமாம் = கடுமையான ; விண்மீன் = நட்சத்
திரம் ; நெய்த்து=வழுவுறுபுண்டாய்.

முத்துச் சாத்து

வேருக முத்துகளைப் பரிட்சித் துத்தான்
வெள்ளிநிற மானமுத்து பலந்தான் பத்து
முருக முத்தெருக்கன் செவிச்சாறு தன்னில்
மூன்றுநாள்கள் ஊறவிட்டு மோரால் கழுவி
பேருக வெடியுப்புச் செய்தி ராலே
பிலத்தரைத்துச் சவ்வீரம் பலமு மொன்று
கூருக வாதமென்ற குடோரி யொன்று
குண்டுமணி பருப்பதுவும் பலமு மொன்றே. 894

பருப்பதுவும் பலமுமொன்று கார மொன்று
பாங்காக விதையெல்லாம் தேக்கரைத்து
முருப்பதுவும் சுத்தித்த முத்து கூட்டி
முத்தெருக்கன் செவிச்சாறு விட்ட ரைத்து
நெருப்பதுவும் விட்டுமேதான் புடத்தைப் போடு
தேராக குவைவிட்டு வுருக்கி னுக்கால்
தருப்பதுவும் சத்ததுவாஞ் சிவந்தி றற்கும்
சத்தெல்லாம் பெருக்கியேதான் மின்னு முதே. 895

மின்னுமதே கரடெடுத்து ஆகச் சத்தாம்
பொறுக்கியுமே கரடெடுத்து மின்னு முது
அன்னுமதே ஐந்துமுறை வுருக்கிப் பின்பு
ஆராய்ந்து சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
உன்னுமதே வுருக்கியேவித் திரனில் சாய்த்து
உருக்கியுமே குளிகைக்குச் சருக்குப் போடு
தன்னுமதே விடுவித்தால் குளிகை தானும்
தவளம்போல் வெண்மையாகத் துலக்க மாமே. 896

முத்துச்சத்துச் சாத்தும்

துலக்கமான சத்ததுவும் பலந்தா னென்று
குட்டிடுவாய் தங்கத்தை நாலுக் கொன்று
— தலக்கமான நாகமந்த வெடையே போட்டு
நற்குதம் தொந்தித்துத் தங்கம் ரெட்டி

விலக்கமான கத்தியோடு தாளகம் சிலையும்
வீதித்துத் தங்கமெடைப் போட்டுக் கொண்டு
மூலக்கமான முத்தெருக்கன் செவிச்சாற் றிலாட்டி
முனையாகப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக் கேற்றே. 897
(அ.பொ.) :—ரெட்டி=இருபத்து.

ஏற்றியுமே பன்னிரண்டு சாமந் தானும்
இதமாக முத்தீயும் போட்டுப் பின்னே
ஆற்றியுமே எடுத்துப்பரர் அருணன் போலாம்
ஆயிரத்திற் கொன்றிடவே அதிக வேதை
தேற்றியுமே பண்வெடைதான் தேனி லுண்ணு
செழுங்கஞ்சம் போலிருக்கும் உடலத் தானும்
சாற்றியுமே சதுர்யுகமோர் தாளாய்ப் போகும்
சதாசிவன்தான் கொண்டகற்பம் யானுன் டேனே. 898
(அ.சொ.) :—செழுங்கஞ்சம்=செழித்த செந்தளரை.

முத்துச் சுண்ணம்

கற்பந்தான் உண்பதற்குச் சுண்ணம் தேனு
கனமான முத்துக்குள் கரட்டு முத்து
முற்பந்தான் முத்தெருக்கன் செவியின் சாற்றால்
மூன்றுநாள்தாம் ஊறவிட்டே அகலில் வைத்து
புற்பந்தான் புடம்போட்டு ஆற விட்டால்
பொரித்துமேதான் சுண்ணம் பே யாகும் பாரு
சிற்பந்தான் கற்பத்தை தின்னும் போது
தின்பதற்குத் தாம்பூலச் சுண்ணத் தானே. 899

தாம்பூலத் தின்பதற்கு முத்துச் சுண்ணம்
தாக்கான கற்பூர வன்னி யிலுப்பூசு
கோம்பூலக் கொட்டைப்பாத் கதனைச் சிவி
கொள்ளமட்டும் தாம்பூலத் தின்ன நன்று
வேம்பூலத் தின்றுவந்தால் மிடுக்கம் சித்தி
விதறுகின்ற தந்தமெல்லாம் இறுதிப் போகும்
காம்பூலம் காயசித்திக் கெடுத்த சுண்ணம்
கைகண்ட படியானும் கருதி னேனே. 700

(அ.பொ.) :—விதறுகின்ற=ஆடுகின்ற; தந்தம்=பல்; மிடுக்கு=வன்மை; எடுத்தம்=ஏற்ற.

கருதியோர்கண் ணமதுமித்தத் தைக்க பத்தைக்
காசத்தைச் சுவாசத்தைச் சயமதைப் போக்கும்
அருதியதோர் விக்கலையும் தீமாத் தத்தை
அரோசிகத்தைப் போக்கியுமே பல்முண் டாக்கும்
வெருவியதோர் வீரியந்தான் விருத்தி யாகும்
மெய்தளர்ச்சி நீரையெல்லாம் விண்டு போக்கும்
நருதியதோர் கற்பாந்த காலத் தானும்
நாட்டிவைக்கும் குட்சமதை நயந்து கானே. 701
(அ.பொ.) :—சயம்=என்புறுக்கி (கனோதாய்); தீமாத் தம்=அக் கினி மத்தம்.

வரம் தோன்றிய வகை

நயத்துமதே வைரத்தின் தோற்றத் தன்னை
நாட்டியுமே நாலுக்குள் நயந்து கேளு
மயத்துமே மகாமாயை என்னும் சத்தி
மதிப்பான காசிபரம் முனிதன் தோடே
வியந்துமே புணர்ச்சிசெய்ய அரசு னான
விறுத்தரான குரனவன் தோற்ற முற்றுள்
அயந்துமே பராக்கிரம சாசியாகி
அசுரர்கட்கு அரசனாக வரிக் குனே. 702

ஆகியுமே சுரேழு புவன மெல்லாம்
அவனடக்கும் வசதியெல்லாம் முடையா னாகி
தேகியுமே தேவேந்திரன்முதல் தேவர்
திசையான அட்டதிக்கு பாலர் தாமும்
ஏகியுமே இவர்களெல்லாம் அசுரன் தன்னால்
ஏற்றமாகப் போரதலில் வாதை பட்டார்
தாடியுமே பிரளயகாலத்தி டியொலி
சண்டமாகு தம்போல்வான் குான் தானே. 703

குரன்தன் உபத்திரவம் தன்னி னாலே
சுரேந்திரனே முதலானோர் நடுத டுய்கி
வீரன்தன் பயத்தாலே அப்பா லேகி
வேகமாய்ந்த தீசிமுனி யிடத்துக் கேகித்
தாரன்தான் தவகபண்ணு மாச்சிர மத்தில்
சகலருமே வந்துநானே கூடி தின்றார்
கோரன்தன் முனிசுவரன் அயச்செத் தாரம்
கோடிநாள்தின் றுவச்சிரம்போல் காய மரச்சே. 704

காயத்தான் கோடிஞாயிலவொளிப் போலே
கனிப்பான் ஆனந்தக் கணித ராவி
ஆயத்தான் யாவர்க்குத் தயவு மாகி
ஆவலாகக் கேட்டதெல்லாம் கொடுப்பா ராகி
மாயத்தான் மனதுடைய முகிழ்ச்சி யாகும்
மகத்தான வேளையில்வந் தடிப ணித்தார்
மோயத்தான் முப்பத்து முக்கோ டிதேவர்
முனிவான இத்திரனும் உரகர் தானே.

705

உரகத்தான் சகலருந்தான் ஒன்றாய்க் கூடி
ஒருமித்து வந்துமேதான் அடிப ணித்தார்
தரகத்தாம் ததீசிமகா முனியு மப்போ
தயவோடே ஆஞ்சலிபந் தத்தான் பண்ணி
விரகத்தாம் வந்தசெய வேதோ வென்று
விளம்பவென்று முனிகேட்க தேவர் சொல்வார்
அரகத்தாம் அக்ரனென்ற விருத்தா ருள்
அவனுடைய வுபத்திரவம் அருள்செய் தாரே.

706

(அ.பொ.):—விரகர்=வேட்கை மிக்கவர்.

அருள்செய்து எங்களுக்கு அகரன் தன்னால்
அடங்கலாகாத் துன்பத்த னாத்தாங்க வில்லை
தெருள்செய்து அவனைத்தான் வெல்வ தற்குத்
தேவரீரே கருணையினால் கொல்ல வேணும்
வெருள்தன்னை தேவரீர்தம் எலும்பு தன்னை
வேண்டிலந்தோம் சகலருந்தான் என்று சொன்னார்
பருள்செய்த முனிகவரர் மனதி லெண்ணிப்
பார்த்துமேதான் பூருவக்கி யானத் தாலே.

707

(அ.பொ.):—பூருவம்=பழமை (இறந்தகாலம்).

பூருவமாய் எலும்பதனைக் கொடுத்திட் டாக்கரல்
பேரான கீர்த்தியுண் டென்றே எண்ணி
காருவமாய் எலும்பதனைக் கழித்து மிக்க
கனமான மகிழ்ச்சியாலே கந்தார் தாமும்
முருவமாய்வச் சிரதண்டு முதுகெ லும்பை
முனிந்தெடுத்து இத்திரன்தான் சிற்பி கையில்
கூருவமாய்க் கொடுக்கவுமே விசுவ கன் மன்
கொண்டுபோய்தான் ஆயுதமாய்க் கடைந்திட் டானே.

708

கடைத்துவச் சிராயுதமாய் வரசவன் கையில்
கொடுக்கவுமே வாசவனும் வாங்கிக் கொண்டு
அடைத்துமேதான் அக்ரனைவச் சிராயு தத்தால்
அறுத்திடவே இராட்சதனும் செத்துப் போனான்
படைத்துமேதான் தேவரெல்லாம் பயந்தெ ளிந்து
பாங்கான முனிதன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டு
விடைத்துமேதான் அவரவர்கள் விடுதி போனார்
வல்லமையாம் இத்திரனும் போயி னானே.

709

(அ.பொ.):—வரசவன்=இத்திரன்; விடுதி=விடு (இருப்பிடம்).

போயினபின் விசுவகன்மா கடையும் போது
போரான ததீசிமகா முனியெ லும்பை
காயினபின் கடைந்தெடுத்த தூட்கள் தானும்
காற்றிலேதாம் மிகப்பறந்து பூலோ கத்தில்
வேயினபின் விழுந்தவிட மங்கல் கேதான்
விழுந்துமேதான் வைரத்தான் தோற்ற மாச்சு
நாயினபின் நானுவித வண்ணத் தோடே
நாடியுமே வைரத்து வமாச்சு தானே.

710

குறிப்பு—வச்சிரம்=வைரம்.

வச்சிரத்தான் மகாபலமாய் தோற்ற மாச்சு
மதாத்திரன்தான் பின்பொன்றின் வயணங் கேளு
தச்சிரத்தான் வலனென்ற ராட்ச சன்தான்
சமர்த்தான அக்ரனென்போன் எலும்பு மாகும்
பச்சிரத்தான் பூருவத்தில் அமுதத் தன்னைப்
பரிசான இராக்கதரும் தேவ ரெல்லாம்
தச்சிரத்தான் தாங்களுமே நித்திய ராக
நரைதிரையாய் பிணிமுப்புச் சாக்கா டாமே.

711

(அ.பொ.):—மதாத்திரம்=மாற்றுக்கொள்கை; வயணம்=வகை.

சாக்காடே இல்லாமல் இருக்க வேண்டி
தனித்தமத்தி ரகிரிதனை மந்தாய் நாட்டி
ஆக்காடு சேடனைத்தான் கயிருய்ப் பூட்டி
ஆதிமகா விஷ்ணுவுந்தான் ஆமை யாகி
மாக்காடு மத்திரமா மலைய டிக்கு
மசகாமல் ஆமையதை ஆதாரம் வைத்துத்
தேக்காடு தேவரெல்லா மொருபு றந்தான்
சிறுகின்ற அக்ரனோர் புக்கந் தானே.

712

(அ.பொ.):—சேடன் = பாம்பு; வாகவி என்னும் பாம்பு; (ஆதி சேடனில்லை).

பக்கந்தான் இரக்கதர்கள் கயிறி முக்க
பாங்கான வழுதத்தைக் கடைந்து வாங்கி
ஒக்கந்தான் இருந்துக்கொண்டு பந்தி யாக
ஊண்சிறந்த வழுதத்தைப் புசிக்கும் போது
அக்கந்தான் சுரர்பந்தி தன்னி லேதான்
அழுத்தான் புசிக்கையிலே நிவலை சிந்த
புக்கந்தான் பூமியிலே விழுந்த வித்தை
போரான மனோன்மணியுங் கண்டிட டானே. 718

கண்டாக்கால் அகரான்தாம் மருக்கால் தானும்
கருதியுமே புசிப்பார்கள் என்று எண்ணி
பண்டாக்கால் தானதுனை மறையப் பண்ண
பருதியினால் தானுலாந்து வச்சிர மாச்ச
விண்டாக்கால் பூமியிலே விழுந்த விந்து
விடுபட்டு நிமினியுமே தோன்ற லாச்ச
கண்டாக்கால் கருடப்பட்டிக் கல்லு தானும்
தெறித்தவிந்து லாந்துமேவுந் பத்தி யாச்சே. 714

வச்சிர பேதங்கள்

உற்பத்தி வச்சிரத்தின் பேதந் தானும்
உண்டாச்ச நான்குவண்ணம் உயர்வு தாழ்வு
பிற்பத்தி பிரம்மசத்திரி வைசிய ரோடு
பேரான சூத்திரன்தான் நான்கு மாகும்
விற்பத்தி பிரம்மனது வென்றி யாகும்
வினங்கியதோர் சத்திரியன் சிவப்பு மாகும்
இற்பத்தி வைசியவச் சிரமே மவண்ணம்
ஏளிதான் சூத்திரவச் சிரம்க ருப்பே. 715

(அ.பொ.) :—நான்குவண்ணம்=நாலு சாதி (இனம்); ஏழம்=பொன்.

கருப்புமாய்ச் சாதியுமே நான்கு மாச்சே
காணவுமே மூன்றுவித பேத மாச்ச
பொருப்புமாய்ப் புருடவச்சிரமொன்றென் றுண்டு
போரான புட்பவச்சிரமொன் றுண்டு
அறுப்பான அன்னவச்சிரமொன் றுண்டு
அதிகந்தான் மூன்றுவித பேத மாச்ச
விருப்பமாய்ப் புருடவச்சிரவிருத் தம்போன்று
மிருத்ததோர்பூ ரணகோகன் தானு மாமே. 716

வச்சிர குணங்கள்

களையுமாக ஒளிவிட்டுக் கனமு மாகிக்
கதித்தரேகை புள்ளியில்லா மலுமே தானும்
தளையுமாகச் சமமாகி நீரோட் டமாகித்
தனூக்காகத் தானிருக்கும் புருட வைரம்
விளையுமாய்வி குவச்சிரம்வி ளம்பக் கேளு
மிக்கான கோணமாக ரேகை விழ்ந்து
விளையுமாக புள்ளியுண்டாய்த் தானி ருக்கும்
பிரித்தன்ன வச்சிரத்தின் பேதங் கேளே. 717

பேதந்தான் முக்கோண முருண்ட தாகிப்
பிரகாச மில்லாமல் தானி ருக்கும்
ஏதந்தான் வச்சிரத்தின் கடைசி பட்சம்
இதற்கேற்றம் விசுவச்சிரமிதற் கேற்றம்
பேரதந்தான் புருடவச்சிரமாமா ருந்தான்
புருடவச்சிரமிரசத்தைக் கட்டும் பாரு
நீதந்தான் விசுவச்சிரத்திரித்தால்
தேர்த்தசவு பாக்கியங்கள் சம்பத்து மாமே. 718

சம்பத்துப் பேரகபாக் கியமும் ஒளியும்
அணிவதனால் உண்டாகும் நலமு முண்டாம்
கம்பத்துன் அண்ணமென்ற வச்சிரத்தான்
கண்மில்லா வல்பசத்து மாயி ருக்கும்
ஆம்பத்து அலம்பன்மா கவேதான் காணும்
ஆண்மையான புருடவைரம் ஆணுக் காகும்
இம்பத்துப் பெண்வைரமது பெண்ணுக் காகும்
ஈரான அன்னவைரம் அண்ணற் காமே. 719

(அ.பொ.) :—சம்பத்து=செல்வம்; பேரகம்=துய்த்தம்; பாக்கியம்=கொடுப்பன.

வச்சிரம் தோன்றும் நாடிகள்

ஆமென்ற புருடவைரம் பலமாம் மெத்த
அதிகவச்சிரத்தோற்ற மெங்கே பெய்ந்ருல்
ஏமென்ற இமையோர்பர் வதத்தின் பக்கம்
ஏற்றமான் மதங்கதேசத் திலுமே தானும்
தாமென்ற சுவராட்டி ரதேசத் தன்னில்
தாக்குமேதான் பவுண்டிரதே சமது தன்னில்
காமென்ற கலிகமென்னும் தேசத் தன்னில்
கவுசலாவெ னுதேசத்தில் காணுந் தானே. 720

(அ.பொ.) :—இமையோர்பர்வதம்=இமயமலை.

தேவச்சிர குணங்கள்

காணுமேபெண் னுத்தம்சர் வாபர தேசம்
கண்டித்த தலமெட்டும் வைரத் தோற்றம்
பாணுமேய வுண்டிரதே சவச்சி ரந்தான்
பச்சைவண்ண மரயிருக்கும் பலகையாரும்
மானமேய தங்கதேசத் திவ்யந் ப வித்த
மரவச்சி ரம்மஞ்சள் வண்ண மாகும்
கூனமேதான் சரிவாபர தேசம் தன்னின்
கூர்மவச்சி ரம்நீருண் டமேக மாமே.

721

மேகமான சவுராட்டிரதேசத் தன்னில்
விளங்குமேதான் தோன்றியநல் வச்சி ரந்தான்
வேகமான வெணுப்பாகத் தான் இருக்கும்
மிக்கவுமே கெட்டியாகத் தான் இருக்கும்
பாகமாய் இமையோர்ப் வந்ததில் தானும்
பலபாக தோற்றமுற்ற வச்சி ரந்தான்
தாகமான தாயிரத்தின் சாயை போன்று
தனித்தவண்ணம் அப்படியே காணும் பாரே.

722

தானுன பெண்ணுத் டத்தில் தோன்றும்
தனித்தவச்சி ரம்சந்தி ரன்யி ரையபோன்று
வேணுக வெணுப்பாகத் தான் இருக்கும்
மிக்கவேக விக்ரதேசத் துற்ப வித்த
வானுன வச்சிரமே ஏமம் போலே
மதிப்பான கவுசலாதே சத்து வைரம்
காணுன வாகைப்பூ வண்ணம் காணும்
கதித்ததான் தேசத்தின் கணக்கு தானே.

723

வச்சிரம் பரிட்சை

கணக்கோடே வைரத்தின் பரிட்சை காணில்
கனத்ததோர்பு ரூடவச்சி ரமான கைத்தான்
புணக்கோடே பொன்னுறைக்கும் கல்வின் மேலே
பொருத்தவைத்து இருப்புச்செம் மட்டி தன்னால்
அணக்கோடே அடித்திட்டால் மயிர்ப்பி ரமானம்
அசையாது வெடியாது அழுந்தி டாது
கிணக்கோடே சிதைவில்லை சிறுத்தி டாது
சிறகுது சிதைவுகள்தாம் இல்லாது பாரே.

724

சிதைவில்லா வச்சிரத்தால் மறுவை ரத்தைச்
சேர்ந்ததுவி யேரல்கி நிவுடைத் ததானால்
விதையில்லா விலையேற்ற வச்சிர மாகும்
மிக்கான வைரத்திற்குக் குவிசென்று பேரு
ஓதைவில்லா விலையொருவர் மதிக்க லாகா
உயர்ந்திட்ட வச்சிரமென்ற நிந்து கொள்ளு
வதையில்லா வச்சிரத்தை இந்தி ரன்னுள்
வச்சிரத்தால் பிநாகமாகச் செய்தி ட் டானே. 725
(அ.பொ.) :—மோகம்=சிவன் லில்.

வச்சிரக் குரு

வச்சிரத்தைக் குருபண்ணும் வழியைக் கேளு
வாழையிலே கிடக்கின்ற தேரை தன்னை
கைச்சிரத்தைப் பிடித்துமேய முத்தி னுக்கால்
கணிந்துமேநீர்ப் பிச்சம்பலே காணில் வாங்கு
நச்சிரத்தை வச்சிரத்தைச் சிவக்கக் காய்ச்சி
நால்முன்று முறைதேயத்துப் பிரண்டை தன்னை
அச்சிரத்தை யரைத்துமேவச் சிரத்தில் கவசம்
அழுத்தமாகக் கட்டியுமே வுலரப் போடே. 726
(அ.பொ.) :—நால்முன்று=பன்னிரண்டு முறை.

உலர்ந்தபின்பு மண்செய்து குக்குடப் புடந்தான்
அடுக்கியேதான் புடத்தைப்போட்டாற விட்டு
எலர்ந்தபின்பு எடுத்துப்பார் மலர்ந்தே வுப்பி
ஏற்றமாந்த வளமதுதான் பற்றிப் பாயும்
விலர்ந்தபின்பு வெண்ணீரும் வச்சி ரந்தான்
விரிக்கவென்றால் வெகுபாட்டாம் வச்சி ரக்குரு
புலர்ந்தபின்பு குதமது பலமு மொன்று
பொருமியதோர் குருதன்னில் வராகன் போடே. 727

போட்டுமேதான் முலைப்பாலை விட்டே ஆட்டிப்
பேராக வொருசாம மரைத்த பின்பு
வாட்டுமேதான் வழித்தெடுத்த யத்தி விட்டு
வளமாக எண்ணெய்குத்தி யுருக்கிப் போடு
நீட்டுமேதா யிட்டுச்செத் தூரித் துண்ணு
நீங்கியுமே சட்டைக்கக்கி வைர மாகும்
நாட்டுமேத வலோகமாயே ரத்திற் கோடும்
நலமான மாற்றதுவும் பளிசென் டாமே.

728

வச்சிர சத்து

பன்னிரண்டா மாற்றான வைரத் தன்னைப்
பார்க்குமேதெரிந்தெடுத்து புருட வைரம்
தன்னிரண்டு பலத்தானும் நிறுத்துக் கொண்டு
சாங்கமாக பிரண்டையென்ற சாற்றில் தானும்
முன்னிரண்டு நாள்தானும் ஊற வைத்து
முயற்சியாய் குடோரியரைப் பலத்தான் போட்டு
கன்னிரெண்டால் காரமரைப் பலமும் போட்டுக்
கலத்தரைத்துக் குகையிலிட்டு ருக்கி டாயே. 729

குகையிலிட்டு ருக்கிடவே சத்து மாகும்
கூட்டியேதான் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
தகையிலிட்டுக் கரடெல்லாம் முன்போ லுதி
சாங்கமாகச் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
மிகையிட்டு மிதவிரலில் உருக்கிச் சாய்த்து
மீறாமல் பதினைந்து முறையே தானும்
பகையிட்டுக் குளிகைக்குச் சாரணை செய்ய
பகவிரவு மொன்றாகும் பரிந்து காணே. 780

பரிந்துமேதான் வயிரசத்து ருதும் போது
பாச்சியுமே தங்கத்தில் குதம் ரெட்டி
தரிந்துமேதான் தகடாக்கிச் சூதத் தன்னைத்
தாக்கியரை முலைப்பாலில் சல்வு போலாம்
விநிந்துமேதான் வயிரம்நின்று ருதும்போத் தத்து
விட்டிடவே தவணையைப்போல் விழுங்கும் எட்டி
தரிந்துமேதான் நாகமொடு மனோசிலை தாக்கு
நலமானக் களங்காகும் கோடிக் கொன்றே 781

வயிர்ச் செந்நூம்

கனங்கெடுத்துப் பொற்றலையின் சாற்றை லாட்டிக்
கனக்கவேபு டமிடச்செந் தூர மாகும்
பளங்கெடுத்துப் பணவெடைதான் பாவி லுண்ண
பாலையான உடலுதான் வைர மாகும்
விளங்கெடுத்து மேதினியி லெல்லாஞ் சுற்றி
விடுபட்ட நதிமலைக் கெல்லாம் பார்த்து
அளங்கெடுத்துச் சதுர்புகமாய் ஆடித் தேறிந்து
அனேகமான நூல்பார்த்த லையலாத் தானே. 782

ஞானங் கூறு

அகிந்திட்டப் படி கண்டார் மூல நாதர்
அப்படியே யான்கண்டும் ஆடித் தேர்ந்தேன்
குளைத்திந்தப் படி கண்டேன் ஞான விதி
கூட்டினேன் ஞானத்தில் குழைத்து போனேன்
களைத்திட்டப் படி கண்டால் அகண்ட மாலார்
கண்டிதற்குள் சாதகத்தைக் காண வென்றால்
துளைத்திந்தக் கற்பமுறை யுண்டு தேறிச்
சேரிந்துமேதான் அறுபதமுங் கண்டு பாரே. 783
(அ.பொ.) :—அறுபதம்=ஆறுதாரங்கள்.

பாருநீயே துறைக்கெல்லாம் வாசிப் பூட்டு
பராபரையை முப்பாழில் தாயைக் காண்பாய்
நேருநீயே நாலான குளத்திற் குள்ளே
நிறம்பியேதான் குதித்தங்கே நீத்தி யாடு
மோருநீயே முப்பாழில் தாயைக் காண்பாய்
முலைப்பாலை யளித்திடுவான் முனிந்து சத்தி
ஊருநீயே யதைத்தாண்டி யுள்ளே புகு
ஒகோகோ லொன்றுமில்லை குறியொன் ருச்சே. 784

குறியாக்க யென்றுசொல்ல ரெண்டு மாச்சு
குவிந்துமேதான் உள்புகுந்தா லொன்று மாச்சு
உறியாக்க உப்புமப்பு மொன்று னுற்போல்
ஒருங்கியேதான் உள்புகுந்தாலொன்றுயிப் போகும்
அறியான அப்புவென்ன போத மாச்சு
அளவியதோர் நீருறைத்து மணித்தா யாச்சு
வெறியாக்க அவன் திணைக் கண்ணு மாச்சு
விளக்கமாக புவனமெல்லாம் விளங்கிற் றென்னே. 785
(அ.பொ.) :—அப்பு=நீர்.

பச்சை தோற்றம்

விளக்கமாகப் பச்சைதனின் தோற்றங் கேளு
வலாஞ்ஞன் இராக்கதனின் பித்து தன்னைப்
பளக்கமான கருடபக லானுத் தானும்
பறித்ததுவேர் வயிற்றைத்தான் மூக்கால் தீறி
சளக்கமான பசுகோசம் பித்து தன்னைச்
சாப்பிடவே கருடனுமே சமிக் கா மல்தான்
முளக்கமான மூரிச்சையினால் இரண்டு மூக்கால்
முதிர்ந்ததான் தேந்திரத்தால் விட்டிட் டாரே. 786

விட்டிட்டார் மலையின்மேல் பித்து தன்னை
மிக்கான பாம்புகளைப் புசித்தோன் தானும்
மட்டிட்ட வலாகுரன் பித்து தன்னை
வாயாலே கக்காமல் மூக்கால் விட்டார்
கெட்டிட்ட பித்துதானே மலையில் வீழ்ந்து
கிளர்ந்தெழுந்த திவையறு பரவிச் சிந்த
அட்டிட்ட வங்கதேசம் தனிலே வீழ்ந்து
ஆதிக்க மரகதமும் தோற்ற மாச்சே.

787

(அ.பொ.) :—பாம்புகளைப் புசித்தோன்=கருடன்.

உத்தமப்பச்சைக் குணம்

உற்பத்தி மரகதந்தான் குற்ற மின்றி
உத்தமமாம் குணத்தோடே வயர்த்தி யாகும்
கற்பத்தி புத்தமத்தைக் கருதக் கேளு
கனமாகி மழமழப்பாப்பி பச்சை யாகி
மற்பத்தி மால்மேனி தன்னோடொத்து
மாசில்லா மின்னலாகக் காந்தி யாகிக்
கிற்பத்திக் கீற்றுவும் இல்லா நாகிக்
கெட்டியாக பருமனுமா முத்தமத் தானே.

788

(அ.பொ.) :—மால்மேனி=திருமாவின் உடல் நிறம்; மின்னல்=
பளபளத்தல்; காந்தி=ஐரி.

மத்தியப் பச்சைக் குணம்

தானென்ற மத்திபத்தைச் சாற்றக் கேளு
தளுக்கில்லாக் கரடாழி நில வண்ணம்
கோனென்ற வெளுப்பாகிக் கரடு மாகிக்
கனமில்லா தாகியுமே கிளையு முண்டாயிப்
பானென்ற பார்வைக்கு விசார மாகிப்
படியான ருட்சையாகக் கிளையில் லாகி
மானென்ற பச்சையது நடுவ தாகும்
மரகதமாம் பச்சையுட வண்ணம் தானே.

789

(அ.பொ.) :—ருட்சையாக=கரடு; கிளை=அழகு; நடுவதாகும்=
மத்திபமான; வண்ணம்=வளம்பம்.

பச்சை சத்து

வண்மையான உத்தமமாம் பச்சை வாங்கி
வல்லாரைச் சாறுதலில் ஐந்து நாள்தாம்
உண்மையாக வுறவைத்துப் பசும் ரெண்டு
உயர்ந்ததான குடோரியது பசும் ரெண்டு

கண்மையான காரமரை வீரங் கால்தான்
கனிந்தரைத்துக் குகையெவிட் குறி னுக்கால்
வெண்மையாக முத்துப்போல் சத்து மாறும்
மிரளாதே கரடரைத்து ஆதி டாயே.

740

பச்சை சத்துச் சொந்தரம்

ஊதியுமே சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டே
உருக்கியேமுன் போலேமித் திரனில் சாய்த்துச்
சோதியையே ஆக்கிட்டுக் குளிகைக் குத்தான்
சூட்டினாலே மரகதப் பச்சைச் சத்தை
விதியுமே கோணமல் ஆகா யத்தில்
வினரத்துமேதான் கொண்டெழும்பும் நிமிடத் துள்ளே
பாதியேதங் கமிட்டுச்செந்தாரித் துண்ண
பச்சைமாரின் வடிவம்போ லாகுந் தானே.

741

வடிவம்போல் ஆக்கினதோர் செந்து ரத்தை
மாட்டிடவே நவலோக மாயிரத் திற்கொன்று
படிவம்போல் மாற்றதுவும் பதினா றாகும்
பாங்கான நூறுதொத்தம் பற்றியேயும்
கடிவம்போல் காயசித்தி கற்ப காலம்
கழிந்துமேதான் போய்விடுமே நிமிடத் துள்ளே
இடிவம்போல் இக்கற்பம் எண்பதுக்கு மேலே
இசைந்துமேதான் கொள்ளயிலே ஏற்றத் தானே.

742

வாசியோகம் கூறல்

ஏற்றமான் வங்கென்று வுள்ளே வாங்கி
இறுதியையே சிங்கென்று மூலம் பாரு
சீற்றமான நாலையுமே வுள்ளே வாங்கு
சிதறமல் வாசியது சிக்கும் பாரு
வீற்றமான இந்தவகை முன்னே பாரு
மெள்ளவுமே மீறமல் விரைந்தும் ஏறு
ஆற்றமான ஆறுதலம் தினைவாய் பாரு
அறிந்திட்டால் அடுக்கெல்லாம் தினைத்து ஆடே

743

ஆடினாலே நாலுமுள்ளே தினைத்துப் போகும்
அறிவாலே வுற்றுப்பாச் தினைவை யுள்ளி
வாடினாலே மனமனைத்து விட்ட டாயே
வற்கா மனோன்மணிக் குள் வாயை மூடு

நீடினாலே கருவிவந்து மூடிப் போகும்
நினைவாலே அங்கமெலாம் நினைத்துப் பாரு
ஒடினாலே அஞ்சவுற்று வுன்னி யூனு
யோகசித்தி வா தசித்தி வுறுதி யாமே.

744

உறுதியான ஞானசித்தி யுடனே யாகும்
உடலழியக் காயமென்று இருக்க லாகும்
அறுதியாக ஆறுதல மறிய லாகும்
அறியவுமே நிர்மலத்தில் நினைக்கப் பண்ணும்
திறுதியாக வாசனையும் தீர்ந்து போகும்
சேர்வதில்லை போவதில்லை சேர்க்கு மொன்றில்
இறுதியாக சமாதிக்குள் இருந்து கற்பம்
எவ்விடமும் சுகமிதைப்போ வில்லை தானே.

745

இல்லையேவே தாந்தம்சித் தாந்த மென்பார்
இயங்கியதோர் சமரசத்தா லிடமே வென்பார்
நல்லியேநா தாந்தம்போ தாந்த மென்பார்
நன்மையொத்துக் கலந்தோமே என்றுஞ் சொல்வார்
அல்லையேதான் ஆறுதல் மாறு தாராம்
ஆராய்ந்துட் புக்குநின்றும் அறிந்து பாரார்
தில்லையேதான் நீயேது வேட மேது
சித்தநிவரம் மாந்தருடன் சேரொண்ணுதே.

746

(அ.பொ.) :—சித்தநிவு=சித்தநிவு.

ஓண்ணுத சாக்கிரமும் சொப்பன மாகும்
ஒழியதோர் கழுத்தியுடன் துரியந் தானும்
துண்ணுதது ரியாதீதங் கடந்து நோக்க
சொருப்பமாக பூரணந்தான் சொக்கிக் கொள்ளு
உண்ணுத மூலத்தே வுன்னி யூது
உலகெலாமே வென்றியக்கு வேறென் றில்லை
சண்ணுத சிவனோடு தாய்தான் கூட
சந்தோட மடைந்திடவே மருவி டாயே.

747

நிலத்தினத் தோற்றம்

மருவியேநீ லரத்தினத்தின் தோற்றங் கேளு
வலாகுரன் கண்மணிகள் ரெண்டுத் தெறித்துத்
திருவியுமே சிவப்புரத்தன் சிங்கன நாட்டில்
செப்பமாக மடுத்தன்னில் வலனின் தலையை

உருவியுமே துரியந்தான் எடுத்து வந்து
உற்றதால்தான் போட்டிடவே கங்கை தன்னில்
பருவியுமே சிங்கனநன் னுட்டிற் கப்பால்
பாய்த்தொரு யோசனைதூ ரத்தில் தானே.

748

தானென்ற மணித்கெறித்து போசனை தூரம்
தப்பாலே விழுந்தவிடத் தன்மை கேளு
தேனென்ற சிங்களநாட் டதற்கு ருக்கேதான்
சேர்ந்ததுவோர் யோசனைதூ ரம்பால் தானும்
வானென்ற வலாகுரன் கண்மணி யுந்தான்
மார்க்கமாகத் தெறித்திட்ட வண்மை கேளு
வேனென்ற பெண்ணொருத்திக் கையைத் தானும்
மிக்கதோர்மாந் தளிர் போர்கை யுடையான் தானே.

749

மாந்தளிர் போல் கையுடைய வஞ்சிப் பெண்தான்
மரந்தானும் சொல்லக்கேள் உயரம் மெத்த
காந்தளிர் போல் கைகளினால் மரமசைத்துக்
கருஞ்சிவப்பாம் பூவதுவே எட்டா மல்தான்
ஊந்தளிர் போல் உறுக்கியுமே மலர்கள் தம்மை
ஒவ்வொன்றும் பொருக்கியுமே மடியில் போட்டு
போந்தளிர் போல் அப்பாலே போகும் போது
கொடிதான் அசரன்கண் ரெண்டு தானே.

750

(அ.பொ.) :—காந்தளிர் போல்=காந்தன் மலர் போல்.

ரெண்டுமேதான் பூமியிலே கிடக்கும் போது
நிறந்தானும் பத்திபத்தி யாகப் பாய்ந்து
கண்டுமேதான் எப்படித்தா னிருந்த தென்றால்
கருதெய்தல் பூப்போனும் கேதகமாவனம்
திண்டுமேதான் கட்டற்கையிலே நிறுத் தானும்
சீறியுமே முன்வராமல் நெருக்கி மாக
தண்டுமேதான் தாழையது நெருக்கி நிற்க
தன்னுக்குள் விழிகிடக்கக் கண்டிட் டானே.

751

(அ.பொ.) :—கேதகமாவனம்=தாழையனம்.

கண்டுமுமே பெண்தானு முற்றுப் பார்த்துக்
கனித்துமேதான் நிற்கையிலே கணவன் வந்தான்
உண்டுமேதான் இராக்கதனும் பெண்ணைக் கண்டு
உருகியுமே விளையாடி யில்லம் போனான்

திண்டுமேதான் பூமிபது செருக்க மெய்தி
தெறித்த கண்ணில் நிவலிசித்தி நிலத்தில வீழ
விண்டுமுமே நிலமது விளைவு மாசி
வினக்கமாக வுற்பத்தி யாச்சு தானே.

752

நிலத்தினத்தின் ராந்

உற்பத்தி நான்குவித சாதி யாகி
உகந்ததுவோர் நிலமது வெளுப்புந் சிவப்பும்
பிற்பத்தி பிரம்மமாம்ந் லரத்தி னந்தான்
பின்புதானோ சிவப்பென்னும் நில மாகும்
தற்பத்தி சத்திரிய நில மாகும்
சார்த்தபென்னின் நிறமான நிலந் தானும்
மற்பத்தி வைசியனென் றநில ரத்தினம்
மகத்தான கருப்பதுவும் சூத்திரன் தானே.

753

சூத்திரமாம் நிலமது நான்கு மாச்சு
தோடந்தான் இந்திரநீ லத்தைக் கேளு
மேத்திரமாம் நிலரத்தி னத்தின் மேலே
மேகம்போல் மாசதுவும் வீழ்ந்து தானும்
தாத்திரமாம் துளநுத தோட மாகும்
தரித்திட்டால் இதைத்தானு மெவரே னுந்தான்
ஆத்திரமாம் சம்பத்தும் ஆயுள் தானும்
அடங்கலுமே சீரணத்தை அடையந் தானே.

754

அடையுமேதான் நிலத்தின் மேலே தானும்
அடைந்துமேதான் சுக்கானபோல் சுரசரப்பு கண்டால்
துடையுமேதான் சுக்கானநன் தோட மாகும்
கயம்பாக வெவரேனும் தரித்தா ராகில்
இடையுமேதான் தரித்திரமும் தான டைந்து
ஏழையுமாய்த் தேசாந்தி ரிதானு மாவான்
எனடயுமேதான் நிலத்தின் மேலே கீற்றுய்
இத்துமேதான் பிளந்ததுபோல் படலந் தானே.

755

படலம்போல் வெடிப்புமாக சமுசயங்கள்
பாங்காகக் கண்டாக்கால் பலனிக் கேளு
புடலம்போல் புவிசிக்கம் யானை பன்றி
பொல்லாத மிருகங்கள் பயமுண் டாகும்

திடலம்போல் நிலத்தில் சிதனை கண்டால்
சிறுகலாக வுடைத்ததுபோல் தானி ருந்தால்
தடலம்போல் தரித்தாக்கால் பெண்டு பிள்கா
தனித்துமேதான் நாசமது தானாகும் பாரே.
(அ.பொ.) :—பலன்=பயன்; சிதனை=வீதல்.

756

பாரென்ற நிலமணி கர்ப்பத் துள்ளே
பரித்ததோர் மண்ணிருக்கும் ஆய்ந்து பார்த்தால்
தேரென்ற தெரிந்திருக்கும் அகற்குப் போதான்
சேரலித்த மிருத்திகாவின் தோட மாகும்
ஆரென்ற இதைத்தரித்தால் குட்டம் வந்து
அணுகியுமே தேமல்போல் உடம்பில் வீழும்
நேரென்ற நிலரத்தி னத்திற் குள்ளே
நெறிபோலே கல்விருக்கும் நிகாவாய்க் கானே.

757

(அ.பொ.) :—மிருத்திகாதோடம்=மண்தோடம்.

காணவுமே கல்பார்க்கும் ஆய்வுக் காரன்
கண்டுகொள்வான் தரித்தால் பகீர்த்தி யுண்டாம்
ஆணவுமே அதிகர்ப்ப தோட மென்று
அறிந்துகொள்ளு நிலரத்தி னத்திற் சூத்தான்
தோணவுமே தோடங்க ளான நிலம்
களுக்கான ரத்தினத்தைத் தரிக்க லாகா
ணவுமே வுத்தமமாம் நிலந் தானும்
உயர்த்தகுண மைந்தாகும் உற்றுப் பாரே.
(அ.பொ.) :—அபகீர்த்தி=இழச்சி.

758

நிலத்தினத்தின் ஐந்துவிதக் குணங்கள்

உற்றுமேதான் ஐந்துகுணம் ஏதென் ருக்கால்
உருட்சியான பருமனாக மழம் முப்பாய்
பெற்றுமேதான் சோதிப்பி பிரகாச மாசி
பெய்ததல்ல நிரோட்டம் பற்றிப் பாயில்
கன்றுமேதான் நிறஞ்சரியாய் மிருப்ப தாகி
துரும்பையதன் மேல்வைக்க ஓட்ட லாகும்
பற்றுமேதான் பஞ்சகுண முடைய தாகில்
பாங்கான நிலரத்தி னநிற மதாமே.

759

ஆமென்ற நிறத்தனின் யறியக் கேளு

ஆதியான விட்டுணுவின் உடலது போலாம்
காமென்ற கருதெய்தல் நிறம்போலாய்ப்பு

கார்கால மயில்கழுத்து வண்ணம் போலும்
தேமென்ற சிவனுடைய காள கண்டம்

செப்பமாக இதுபோலு மிருந்திட டாக்கால்
ஏமென்ற வெருதோட மில்லை காணும்

இந்திர நீலமகா மணிதா னென்னே.

780

(அ.பொ.):—காளகண்டம் = கருதற்கு கழுத்து; கார்காலம் = ஆவணி, புரட்டாசி.

நல்ல நீலமணிக்குத் தேர்வு

மணிதனின் யாதொருவன் அணித்திட டாக்கால்

மதிப்பான வாழ்வுதன் வரதாயமுண்டாம்

தினியான் தீர்த்தியுண்டாம் ஆயு ஞுண்டாம்

செய்ப்பரிட்சை நீலத்துக் கறிய வென்றால்

அணியான் ஆனென்பால் புதுச்சுட்டிதன்னில்

அரைச்சட்டி யிட்டுமேநீ லத்தைப் போட்டு

கணியான அரைநாழிக் கழித்துப் பார்த்தால்

கலந்துமேபா லெல்லாம்நீ லறி மாமே.

781

(அ.பொ.):—ஆதாயம்=இலாபம்; தினியான்=உறுதியான.

நிறமானால் இந்திரநீ லரத்தி னாமாகும்

நிச்சயித்துச் சூரியப் கவானின் மகன்தான்

துறமான சனிபகவான் யமதர் மராசன்

தன்னுடைய ரத்தினங்க ளென்று பேரு

அறமான யாதொருத்தர் இறைய னரிந்தால்

ஆதிமகா விட்டுணுபி ரசின் மாவார்

நிறமான லட்கமியின் அருளு முண்டாம்

தேசுண்டாம் ஆயுஞ்ஞுண்டாம் செப்பி னேனே.

782

(அ.பொ.):—தேசு=ஒளி (தேஜஸ்).

நீலத்தினச் சுன்னழும் குளும்

செப்பினதோர் நீலத்தைத் தெரிந்தெ டுத்து

தேசியான கட்டுண்ணுக் கழுதைக் கத்தம்

உப்பினதோர் மூத்திரத்தை பாத்திரத் திட்டு

ஊறவைப்பாய் நீலத்தை ஒருநாள் தானும்

வெப்பியதோர் வெண்ணிலில் கழுவிப் போட்டு

மிடுக்கான சுத்தியது வாசும் பாரு

நெப்பினதோர் தேன்கொடுக்குச் சாற்றில் நீலம்

நீட்டியரை முச்சாமம் குகையில் போடே.

783

(அ.பொ.):—தெரிந்து=ஆராய்ந்து; கட்டுண்ணு=கட்டிப்போட்டு வளர்த்ததில்லாத (தேசி).

குகையிலிட்டுச் சீலைசெய்து சிவக்க ளூதி

குளிர்த்தவுடன் எடுத்துப்பார் கூகை நீரும்

பகையிலிட்டு வனுபானத் தன்னி னோடே

பணவெடைதான் பாவிலுண்ணு பத்தி யத்தான்

தகையிலிட்டுச் சயகாசம் குட்டம் விக்கல்

தாபசோபங் கனோடுதனி யாங்காய்ச் சல்தான்

மிகையிலிட்ட குன்மொடு மகாவி டங்கள்

மிடுக்கான குலையெல்லா மோடிப் போமே.

784

(அ.பொ.):—சயகாசம்=இனிப்பிசுவல் (கூடிய இசுவல்).

ஓடவுமே கடுஞ்சருக்குச் சத்துக் கேளு

உத்தமமாம் நீலமது பலத்தான் நாலு

தேடவுமே வரதமென்ற குடோரி யொன்று

சிறத்திட்ட வெங்கரம் பலமு மொன்று

நீடவுமே வெடியுப்பு நீரா லாட்டி

நிறுத்திவைத்து கல்வத்தில் மூன்று நாள்தாம்

வாடவுமே வச்சிரமாங் குகையி லிட்டு

மண்செய்துக் காயவைத்து வருக்கி டாயே.

785

உருக்கியுமே ஐந்துமுறை சத்தைப் பொருக்கி

உருதியாக நட்பதனில் சாயத்துக் கொண்டு

தருக்கியுமே குளிகைக்குச் சாரணை சுந்து

சாயத்திட்டால் குளிகைக்குக் கருக்கு மெத்த

வருத்தவுமே வடவாங்கி யிலோடும் போது

மாலுடைய வடிவம்போல் வருத்த மில்லை

பெருக்கியுமே பேரண்டப் பத்தா நெல்லாம்

பிசகாமல் கொண்டுமேதான் மிகுந் தானே.

786

(அ.பொ.):—வடவாங்கி=வடவாழ்காக்கி: இது கட்டிலுள்ள த. பென் குதின வடிவுள்ளது என்னும் புராணங்கள்.

நீளத்தின் சத்துச் செந்துரம்

யீளவுமே சத்தெடுத்து வருக்கிக் கொண்டு
 யீளாமல் சரியெடையாய்ப் பச்சை நாகம்
 தாளவுமே சேர்த்திட்டால் நூறு தொந்தம்
 சத்துக்குச் சமனெடையாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
 நீளவுமே நாவிலொன்று தங்கம் சேரு
 நிசமான சூதழும்பு படியே சேரு
 கீளவுமே பொடிபண்ணி கத்தினால் வறுத்து
 கெட்டியான குப்பியில் ரைவாசி போடே. 787

அரைவாசி நிரப்பியேவா லுக்கையில் வைத்து
 அணுதியேநீ யெரித்துப் பனிரெண்டு சாமம்
 மரையவேதான் ஆறவிட்டெடுத்துப் பார்த்தால்
 மாதுளம்பூ நிறம்போலாம் மண்ட லத்தான்
 பரையவே பண்வெடைதான் பாவி லுண்ணு
 பாங்கான நிலைமலை போலாத் தேகம்
 நரைகளெல்லாம் மாறியுமே பால் னாவான்
 நம்னுன மணியினுட சத்து தானே. 788

வாசியோகத்தின் பெருமை கூறல்

சத்தான வாசியென்ற குதிரை தன்னை
 தளரவிட்டால் தள்ளினிடும் பேரொட்டாது
 சித்தான சித்தியில்லை வாத மில்லை
 திறமான யோகமில்லை ஞான மில்லை
 மித்தான மித்தனைப்போல் பேய னாகி
 பேரான ரசவாதம் பெருக்கச் சொல்வான்
 நத்தான் பெண்களின் நாய்போல் சுற்றி
 நன்மையற்றுப் பாவத்தில் நலங்கு வானே. 789

நலங்காமல் வாசியினில் ஏறி நின்று
 நாள்தோறும் பழக்கமறி லுற்று னானால்
 விளங்காமல் சிகரத்தை வெளியி லுற
 வெந்திடுமே நினைத்ததெல்லாம் நீரும் வேகும்
 அலங்காகல் அரணுள்ளே ஆடு வான்பார்
 அருகிருந்த நிசநாத மடங்க வேங்கும்
 புலங்காமல் பிறவியறும் ஒன்றி மொன்றில்
 மித்தான ஆணவமும் சமயம் போமே. 770

போமென்ற வாதமது சித்தி யானால்
 பெருமைவந்து பிரமித்துக் கண்ணை மூடும்
 ஆமென்ற பிறப்பெண்ணை யனுப விப்பார்
 அடுத்தவர்தம் பொருளெல்லாம் சுடுவிப் புரர்கள்
 பாமென்ற பாவமதை முன்பின் பாரார்
 பரிகரித்த வார்த்தையினால் பசப்பு வான்பார்
 நேமென்ற பிரம்மவிகாரத்தைப் பாரார்
 நிலைத்துநின்ற காயசித்தி செய்வார் கானே. 771

(அ.பொ.):—பிரம்மித்து=செய்வது; சுடுவிப்பார்=வாதம் செய்
 வக் கண்டபடி புடம், ஊத்து முதலிய செய்விப்பார்; பசப்புவர்=இச்சகம்
 பேசுவார்.

செய்கின்ற வுல்கோர்க்கு வாத மாய்கை
 திறமான பெரியோர்க்கு ஞான சித்தி
 உய்கின்ற யோகியர்க்கு பரம முத்தி
 உன்மணித்தாய் சொன்னதொரு வுபதே சத்தான்
 வைகின்ற வத்துவைத்துப் பூசை பண்ணு
 மாணிடர்கள் வாதத்தில் மருவ லாகா
 கொய்கின்ற வத்துவைத்துப் பூசிப் போர்க்குக்
 கொழுந்துவிட்ட மூலமும் கொள்ளுந் தானே. 772

கொள்கின்ற சத்தமான பரிசும் ரூபம்
 கூருன சூதத்தோடு சுந்த மைந்தும்
 கொள்கியுமே மனந்தானும் சேர்ந்தே ஓடும்
 தெளியாமல் விடுகாதே பாவ மாகும்
 அள்கியுமே ஐந்துகொம்பை அறிவால் வீசி
 ஆனந்த போதத்தில் அழுந்தி நின்று
 வெள்கியுமே மாயையைத்தான் விரைந்து பூசி
 வேதாந்தம் தனிலநாளும் விரைந்தி டாயே. 773

(அ.பொ.):—ஐந்துகொம்பை=பஞ்சேந்திரியம்.

புட்பராகத் தோற்றம்

விரைந்திட்ட புட்பராகத் தினது சேதி
 வினம்பிடவே வலாசூரன் ஐக்கிய மாணன்
 பரைத்திடவே பசுவாசி மரிக்கும் போது
 பளிச்சென்று வாய்திறந் தட்ட திக்கும்

திரைந்திடவே செவிடுபட்டு போகத் தானும்
கிரித்துந்தான் பொன்னிறம்போல் வாயால் கக்கி
திரைந்திட்டு விழுந்த பித்தம் தெரிந்த தெல்லாம்
கிறந்தப்புட்ப ராகமுற்புத் தியாச்சு தாமே. 774

(அ.பொ.) : —பகவாதிவாகத்துக்குப் பனிதரும் மிருகமாகி.

உற்பத்தி புட்பராகத் தைத்தான் கேளு
உயர்ந்தமகர மேருயிரி கொடியு டியாமே
மற்பத்தி மயன் தானும் இத்தம னியாலே
மதிப்பான தேவேந்தி ராசி ருக்க
தற்பத்தி மண்டபமும் மாளிகை வீடும்
சமர்ப்பித்தான் புட்பராகத் தினாலே தானும்
இற்பத்தி இம்மணிதான் இரண்டுவித முண்டு
இசைத்ததுவேப் பனிக்குடன்பொன் விறத்தா னென்றே. 775

(அ.பொ.) : —மயன் = தேவதச்சன்.

புட்பராகத்தின் இயல்பு

பொன்னிறத்தான் மிகுதியுமே வுத்தமு மாகும்
பேரான பளிங்குக்கல் அதம மாகும்
மண்ணிறத்தான் மாவழிக வித்திர நீலம்
மாசற்ற விரண்டுக்கும் இதுதா னென்ற
பண்ணிறத்தான் புட்பராகத் துக்குத் தானும்
பத்துகுண முண்டுவுத்த மத்தான் கேளு
உண்ணிறத்தான் மத்திபமாய் குணத்தான் பத்து
உகந்துமேதான் பார்த்தறிந்து வுன்னிப் பாரே. 776

உன்னியுமே வுத்தமத்தின் குணத்தைக் கேளு
உயர்ந்ததோர் தீவெனப் பாயி ருக்கும்
மின்னியுமே மெழுகூர்ந்து குளிர்ச்சி யாகி
வெள்ளின தோர்புட்ப ராகத்துக் சேதி
மின்னியுமே பொற்குன்று திறமாய்த் தோனும்
பெரிதான வுச்சிட்ட மாயி ருக்கும்
சென்னியுமே மின்னல்நி றமாகக் காணும்
செழுமையாக கிரணங்கள் போலு மாமே. 777

போலுமாய்திர் மலமாய்ப்பொற் கொன்றை திறமாய்ப்
பெருமனாய் மழழப்பாய்த் தூய்மைக் குணத்தான்
ஆலுமாக எழுகடைச்சல் உடைசல் புள்ளி
அடர்ந்ததுவோர் கேழ்வரகு வண்ணக் கரடு

காலுமாய் கருப்போடு பெருமன் குடிலம்
கனமில்லா வெளுப்புடன்மத் திபமா கும்தான்
பாலுமாக பத்துமது மத்திப மாகும்
பாங்கான புட்பராகக் குணத்தான் பாரே. 778

புட்பராகத்தின் சத்து

பாரென்ற புட்பராகம் தன்னைத் தானும்
பாங்கான வுத்தமமாய்த் தெரிந்தெ டுத்து
வேரென்ற வெள்ளாட்டு மூத்திரத்தில்
வினங்கவேயி ருசாமப் பாத் திரத்தி விட்டு
போரென்ற புட்பராகத் தையே தானும்
போட்டுமேர வியில்வைக்கச் சத்தி யாகும்
கோரென்ற வெண்ணில் கழுவிப் போட்டு
கதித்ததோர் வழுதலங்காய்ச் சாற்றில் போடே. 779

(அ.பொ.) : —வழுதலங்காய் = முட்கத்தரிக்காய் ; கண்டங்கத்தரிக்காய் இதில் இருவகையுண்டு.

சாற்றிலிடு இருசாமம் பரிதியில் வைக்க
தனியான குகைசட்டுச் சாறு விட்டு
போற்றிலிடு புட்பராகத் தன்னை யிட்டு
மிசகாமல் மன்செய்து பெரும்பு டந்தான்
காற்றிலிடு காட்டெருவைக் குவித்துப் போட்டு
கனல்வைத்து ஆறவிட்டெ டுத்துப் பார்த்தால்
வேற்றிலிடு வெண்ணிலும் குதம் கட்டும்
விரைத்தநவ லோகத்தில் ஏம மாமே. 780

புட்பராகச் சத்துச் செந்தூம்

ஏமமாய்புட்ப ராகத்தின் சத்து தானும்
ஏற்றமாக பலம்பத்து திறத்துக் கொண்டு
கோமமான வெடியுப்பு நீரினு லாட்டி
குழைந்தவின் குடோரியொரு காசு போடு
காமமாவெல் காரம்கா செடைதான் போடு
கலந்தரைத்துக் குகையிலிட்டு ருக்கி னுக்கால்
சமமான சத்ததுவும் தவளம் போலாம்
தாக்கியுமே மித்திரனில் சாய்த்தி டாயே. 781

புட்பராகம் போக்கும் நோய்கள்

சாயித்துமேகு விகைக்குச்சா ரண்தா னீந்தால்
தரியாமல் ககனவழி தாண்டி யோடும்
மாயித்துமேதான் போனவயிர் மருவி மீட்கும்
மார்க்கமாய்ச்சத் ததனைச்செந் தூரித் துண்ணு
தோய்த்துமேவா தழுடன்சேத் துமத்தைத் தானும்
தினவுகளை கக்கல்குட் டுமந்தத் தைத்தான்
வேய்த்துமேவிக் கல்குட்டம் தாபம் போக்கும்
மிடுக்கான தீபனந்தான் உண்டாம் கானே. 782
(அ.பொ.) :—கக்கல்=வாத்தி; தீபனம்=பசி, சரணம்.

உண்டான மலக்களெல்லாம் கழிந்து போகும்
உறுதியாக உடலதுதான் வண்டு போலாம்
அண்டான அனேகநாள்தான் சடத்தை ஆழ்த்தும்
அறிவுண்டா மாபரண மாய ணித்தால்
விண்டான தேவர்தம் குருவு மான
வியாழபகவான்கிருபை மிகவுண் டாகும்
தண்டான புட்பராகத் தினது சத்வைச்
சாதித்தோர் என்னும் சாகர கானே. 783

நோன்பு நவறும் குளியின் நிலை

சாகாமல் இருந்தவனே வாதியாகும்
சஞ்சரித்தால் பெண்ணேடு சடந்தான் நிலலாது
வேகாத தலையறிந்தோன் யோகியாகும்
மெய்மறந்து அலைந்தாக்கால் பாவி யாவான்
ஆகாத ஆங்கார ஆண வத்தை
ஐம்புலனை யடக்கினாலே அவனே ஞானி
தேகாமல் சிகரத்தை வுள்ளே ரேசி
சிவனவனும் தெளிவான ஞானி தானே. 784
(அ.பொ.) :—சஞ்சரித்தால்=காம இச்சையுடன் திரித்தால்; வேகாத தலை=சகஸ்ரரத்தைக் கண்டு சிதாகாசம் தரித்தவர். வேகாத தலை யுடையவர்.

கோமேதகத் தோற்றம்

தானான கோமேத கத்தைக் கேளு
தாக்கான வலாகூரின் நிணத்தைத் தானும்
ஆனான சண்டைதனில் அசுரான் தேவர்
அடித்திடவே நிணந்தெரித்த விடங்க ளெல்லாம்

கோனான கோமேத கத்தோற் றமாச்சு
கோமூத்தி ரவண்ணமாயி ருக்கும் தானே
மீனான வத்தமகு ணமெப்ப டியென்றால்
மெழுகூர்த்து நிர்மலமா சில்லை தானே,
(அ.பொ.) :—திணம்=கொழுப்பு.

கோமேதகத்தின் இயல்பு

மாசில்லா தேவவண்ண மாகத் தானும்
மதிப்பான ஒளியுள்ள தாக விரும்பும்
ஊசில்லாத் தொருநீராய்த் தானி ருந்தால்
உத்தமமாய் குணமென்று சொல்ல லாகும்
வேசில்லா விச்சாய மாகக் காந்தி
மிருந்தில்லா தேயாகி மஞ்ச ளாகிக்
கேசில்லாக் கிளைகளானப் படல மாகி
கிளர்ந்தெழுந்த குணபலநீர் புளிப்பா காதே. 786

புளிப்பான குடிலநீர்தான் இலேசு மாகில்
புரிந்திந்த குணங்கண்டால் சத்துக் காகா
களிப்பான வுத்தமத்தை அணிந்தா னானால்
கனபுத்தி மிகவுமேகோ சரமு மாகும்
விளிப்பான ஆயுள்தான் நீள லுண்டாம்
மிடுக்கில்லை யென்னும் மெலிவு மில்லை
நளிப்பான நீர்தனைச் சாடிப் போடும்
தசையிலுள்ள குற்றமெல்லாத் தகர்த்து போமே. 787
(அ.பொ.) :—இலேசுமாகில்=நொய்தாகில்.

கோமேதகத் தூறு

போமென்ற கோமேத கத்தனை யெடுத்து
புரவியுட கோமயத்தில் மூன்று தாள்தாம்
நேமென்று ஆறவைத்து நிலக்குமிழ்ச் சாற்றால்
நெகிழாதே ஆறவைத்து மறுஞள் தானும்
காமென்ற கருவூமத்தன் சாற்றில் போடு
தனமான வச்சிரமாய் குகையி லிட்டுக்
கூமென்ற மேல்மூடி சீலை செய்து
கூசாதே ஆதிடவே குருவு மாமே.

கோமேதகக் குருவாந் நீங்கும் நோய்கள்

குருவெடுத்துச் சூதத்தில் ஓட்டி னுக்கால்
குமுரியேதான் வெண்ணையாகுங் கரியி லாடும்
திருவெடுத்த ஸ்ட்கமிதான் சிறந்தி ருப்பான்
உடலதுவும் செழுங்கஞ்சம் பேலே யாகும்
பருவெடுத்துப் பணவெடைதான் பாவி லுண்ணப்
பாண்டோடு சோகைபோமே மித்த கபழம்
திருவெடுத்துச் சுரமோடு அழகை போக்கும்
தீபனந்தான் அதிகமாகும் கவையுன் டாமே. 788

கோமேதகச் சத்து

சூசியுண்டாம் சூத்திரனு மாகுந் தானும்
சூதத்தியான கண்ணின் நீர் தன்னை மாற்றும்
சூசியுண்டாம் இதையணிந்தால் சூட்சும புத்தி
துரிசான புத்தியுண்டாம் கோச மாகும்
பசியுண்டாம் கோமேதகம் பலமு மைந்து
பார்த்துமேதான் தெரிந்தெடுத்துச் சத்து வாய்கி
துசியுண்டாம் சூதத்தில் சத்து சந்தால்
சுழலாமல் ககனவழி சுறுக்காயிப் போமே. 790

கோமேதகச் செத்தாம்

போமென்ற சத்தெடுத்துச் செந்தூரித் துண்ணு
போகுமேதான் நாளெல்லாம் கடிக்க யாகும்
வாமென்ற வைரம்போல் உடல தாகும்
வாஸ்தனக்கும் வேஸ்தனக்கும் அழுத்தி டாது
காமென்ற கற்பாத்த கால மெல்லாம்
காயசித்தாய் அழியாம விருக்க லாகும்
வேமென்ற புலன்கள் வெந்து சாடிப் போகும்
விண்ணோர்கள் தங்கனோடு மேவ லாமே. 791

மேவுமென்று பாட்டனாதி குமூல நாதர்
வெகுகோடி சித்தருக்கு வுபதே சித்தார்
மேவுமென்று காலாங்கி அய்யர் தாகும்
விறைத்தழைத்துத் தனுக்குபதே சித்தார் மெத்த
மேவுமென்ற டியேனுமனே கம்பேர்க் சூத்தான்
விடுவிக்கும் குளிகைகட்ட விவரம் சொன்னேன்
மேவுமென்றே முகண்டங்கள் பாவாச் சொல்லி
மேதினியோர் தங்களுக்கு விளம்பி னேனே. 792

(அ.பொ.) :—பாவாச்சொன்னேன்=செய்யுளால் கூறினேன்.

அறிவு கூறல்

விளம்பினேனே அழிந்துமிறத் தொழியும் தொழிலாய்
விழுந்தழியா தெழுந்தருளி யமையா லின்பம்
புளம்பினேனே பொழித்தபெருங் கருணை முகிலே
பூதலத்தில் தின்றுதுயர் பேர்க்க நன்று
தளம்பினேனே பிரபலவாமத் திகளெல் லாம்தான்
தயத்தசாக்கி ரத்திலொரு நீராந் தன்மை
பளம்பினேனே பலப்பலலாம் நெறியெல் லாந்தான்
பரத்துபோர்வு னமின்றிதானும் பணிதல் செய்யே. 793

(அ.பொ.) :—அழிந்து=இறந்து ; புளம்பினேன்=புலம்பினேன் ;
பிரபலம்=யாவரும் அறிந்த ; வாமத்தி=வாமாச்சாரப் பூசனை புரிவோர்.
ஒருநீராந்=ஒத்த தன்மைத்தாம் ; பளம்பினேன்=விசித்துரைத்தேன்.

செய்யவேதான் மனத்தாலும் சொல்லி னாலும்
சீரறிவாய்த் தோற்றிவைக்கும் தெளிவாம் போதம்
எய்யவேதான் எரிசுடுதல் தன்போ லுந்தான்
ஏற்றமான் புகையிலெழும் கனலே போலும்
உய்யவேநா லோதிமுடி பொருளைக் காணு
முதியநூல்ப லுணர்ந்து மிணங்கும் பேய்கள்
கொய்யவுமே யானைகண்ட குருடர் போலும்
கொள்கையாக நுலோதும் குறிகள் தானே. 794

(அ.பொ.) :—சீர் அறிவாய்=ஒழுக்கமும் உணர்வுமாய் ; போதம்=
ஞானம் ; எரி=தீ ; முடிபொருள்=தலைமையான (மெய்ப்) பொருள் ;
மிணங்கும்=மாறுபாடடையும்.

தானென்ற கலைபகரும் சமயத் தோர்கள்
தருக்கித்து வத்துவைக்கண் காணு மென்று
ஆனென்ற குருபரனுக் கன்பு செய்து
அரணுவைப் பெறவிருக்குந் தன்மை யென்று
வேனென்ற வின்புறுதற் களிபா ரேந்
விருத்தங்கா லுறவிருப்பா ரியல்பு போலும்
ஆனென்ற அருவாய்ப்ப ரத்தொன்று தானும்
அஞ்சாதே சிலையருவைக் கொள்வார் பாரே. 795

(அ.பொ.) :—தருக்கித்து=ளாய்ப்போச் செய்து ; அருவாய்=உருவ
மிலவாததாக ; சிலைஉரு=படிமம்.

கொள்ளவுமே குருப்பேய்கள் கூறுந் தன்மை
குருடருக்கு குருடர்நெறி கூறல் போலும்
பொள்ளவுமே போகாதத் துயரில் மேனிப்
புகுமாறு செய்துவைப்பார் பொல்லாக் காயி
உள்ளவேயோர் ஆலயத்துள் னேயே தானும்
அள்ளவுமே ஆகாசம் சேர மரநி
அத்தனடி பணிவார்கள் இதமாயித் தானே.

786

(அ.பொ.) :—நெறி=வழி; போகாத=தீங்காத; காயி=ஆசையித்
கூடையோன்; அத்தன்=சசன்; இதம்=நிதம்=நன்று.

காணவுமே ஆருதா ரத்தைத் தானும்
கண்டிருப்பார் கலைகள் பதினாந் தானும்
ஊணவுமே வுலகனைத்தும் உதவி பேச்சு
உற்றுமேதான் பொருளென்று மறிய மாட்டார்
ஆணவுமே அன்னையொடு மிதாவைத் தானும்
அருளுடைய திருமேனி தன்னைக் காணார்
நாணவுமே ஞானமய மாகி நின்று
நாடாத மனமாகி நவிலுவார் காணே.

787

காணவேவா னோர்வேத கீதா தியாலும்
கண்டறியார் அனாதியாந்தா னாத் தானுந்தான்
தோணவுமே தொழுதலாலே விழலாம் வாறு
சுழலுவார்தாம் மாமாயைத் துயரில் வீழ்வார்
ஆணவேஆ வியைநின்று ருக்கும் ஞானம்
ஆராத வழுதுண்டு அளிக்கும் ஞானம்
பாணவுமே குழிதூர்கள் படுகும் கானம்
பகுத்தறியா மாந்தருக்குச் சித்தி பொய்யே.

788

(அ.பொ.) :—வாருள்=தேவர்; வேதகீதம்=சாமவேதம் (மறை
களும் தோத்திரப் பாடல்களும்); அனாதி=தோற்றங்கொண்ட காலத்
தைக் காணவியலாதது; தான்=பாதம்.

சிவப்பு' இரத்தினப் பிறவி

சித்தியாம்சி வப்பிரத்தி னப்பிறப்பு கேளு
சுவர்க்கமத்தி பாதாள மூன்று லோகம்
வெற்றியானு பேருடைத்தாய் விளங்கப் பட்டை
மிக்கமகா மாண்புடைய அகரன் தானும்

புத்தியான வலாகுரன் என்று பேரு
பூருவத்தில் முக்கண்ண மூர்த்தி யான
பத்தியமாம்ப ரமேசுவரன் தன்னை நோக்கி
பாங்குடனே மகாதபசு பண்ணி னானே.

789

(அ.பொ.) :—மாண்புடைய = பெருமை பொருந்திய; சிவப்பு
ரத்தினம் = மாணிக்கம்.

பண்ணவேப ரமேசுவரன் பிரசன் னமாகி
பரங்காக முன்வந்து நம்மை நோக்கி
தண்ணவுமே தபசுபண்ணும் கரும் மென்ன
சரம்பசிவம் தயவோடே தன்னைக் கேட்க
வண்ணவுமே வலாகுரன் தொழுதி னறையி
வாய்புதைத்து வலாகுரன் யேது சொல்வான்
எண்ணவுமே எனக்குத்தான் போர்மு னைதன்னில்
எவராலும் கொல்லாத வரமேன்றானே.

800

(அ.பொ.) :—பிரசன் னமாகி = அதிரே தோன்றி; கரும்=(வேலை)
உள்நோக்கம்; போர்மு னை=புத்த அரங்கம்.

கொல்லாத வரம்வேணும் எவரா லுந்தான்
கூர்ந்தஹழ்ப்ப யானும் இறந்தா லுந்தான்
நல்லதாய்ச்ச ரீரமெல்லாம் நவமணி யாக
நலமாக வுற்ப விக் வென்று கேட்டான்
வல்லவேவீ சுவரனுந்தான் வரங்கள் கொடுத்து
மறைந்துமேதான் கயிலைக்குச் சிவனார் போனார்
தல்லாத சச்சுவரன் வரத்தைக் கொண்டு
சமர்த்தனாக தன்விடுதிப் போயி னானே.

801

(அ.பொ.) :—கூர்ந்த=கோடித்த; உற்பவிக்=தோன்ற; சமர்த்
தன்=திறமைசாலி.

போயினபின் வியாழதேவன் தன்னி னோடே
போராடி பெரும்போர்தான் செய்யும் போது
தாயினபின் தரிக்கொடாமல் தானும் பின்பு
சரிகியேதான் முதுகிட்டு வேராடிப் போக
தேயினபின் தேவேந்திரன்வந் தெதிர்த்து
தடுக்கிடவே போராட்டம் செய்யும் போது
நீயினபின் வலன்முன்னே நிலலா மல்தான்
நீக்கான வசுரன்வரம்பெற்றுள் ளானே.

802

(அ.பொ.) :—வியாழதேவன்=(தேவ) குரு=பிருகஸ்பதி.

அகரன்வ ரப்பிரசா தியென்று சொல்லி
ஆகாது விவகையொன்றால் கொல்வ தற்கு
உகரனென்று வலனைத்தான் கொல்ல வென்றால்
உபாயத்தால் செவிக்கவேதான் வேணு மென்று
நகரமாக யோசனைகள் பலவும் பண்ணி
நலமான தந்திரமே யொன்று செய்து
தெகரனென்ற தேவேந்திர வாஜேர் தேவர்
சேரவுமே வலவனண்டை வந்திட்டாரே. 803

வந்துமே வலனைத்தான் தழுவித் கொண்டு
மகாபராதி ரமசாஸி மூன்று லோகம்
பந்துமே கீர்த்திபரி மனிக்கு தென்று
பலப்பலவாம் பெருமைசொல்லி வாச வந்தான்
உந்துமே உனக்குவரம் என்ன வேணும்
உகந்துமேதான் கேட்டதெல்லாந் தாரே னென்றார்
திந்துமே நெடிதான் கையைக் கொட்டி
நிமிர்ந்துதான் காலத்தி டிநேராய்த் தானே. 804

நேரான விடிநுகர்ந்த முழக்கம் போலே
நகைத்துமிக வென்னசொல்வான் நல்ல செயல்தான்
நாரான வுத்தனுட நாட்டந் தானும்
நல்லகாரி யமென்னவெனும் யுத்தம் செய்து
வேரான வெற்றிப்பி ரதாப மெல்லாம்
மிடுக்கான போராட்ட மெல்லா முணர்ந்தே
சீரான சிவன்முன்னான் என்ற னுக்குச்
சித்தமகிழ்த் தேவர்தான் தந்திட்டாரே. 805

(அ.போ.) :—நாட்டம்=தோக்கம்.

தந்திட்டார் என்றனுக்குச் சிவன்முன் னுந்தான்
சாகாத வரம்பெற்றேன் ஒருவர் தன்னால்
முந்திட்ட வுனக்குவரம் என்ன வேணும்
உற்றுமேதான் கேட்டாக்கால் தாரே னென்ன
கொந்திட்ட கேட்டவரம் கொடேனே யாகில்
குருமான சமர்களத்தன் னில்சென் றேதான்
கந்திட்ட ஓடினவன் தோடந் தானும்
குழந்தொக்கும் என்றுமேதான் சொல்லிட் டானே. 806

(அ.போ.) :—குருமான=கடுகையான ; சமம்=போர்.

சொல்லிடவே தேவேந்தி ரணிசூடி தேவர்
சிவன்தன்னை யர்ச்சித்துப் பகபதி யாகம்
வெல்லிடவே யாகங்களுந் தான் விரும்பி வந்தோம்
வேண்டியதோ வெங்களுக்கு யாகத் தில்தான்
பலியிடவே பசுவாக வரவேண் டுமென்று
பதஞ்சலித்துக் கேட்டிடவே மகிழ்ச்சி யாகி
வல்லிடவே வலனுந்தான் பூரு வத்தில்
மதிப்பான ததீசிமகா முனியுந் தானே. 807

ததீசிமகா முனியெலும்பைக் கழற்றி சுந்து
தாக்கான கீர்த்திபெற வில்லை யோதான்
இதீசியுமாம் இறப்பதுவு மிழிவு மாகும்
சுவதுதான் இயற்கையது பெருமை யாகும்
அதீசியாக யாகத்தில் வருவோ மென்ன
அடங்கலுமே மகிழ்ச்சியுமே தான டைந்து
விதீசியாக வியாழதேவ னுமப்பேர தானும்
வேதவிதிப் படியாகம் செய்திட்டாரே. 808

செய்திடவே வலன்தானும் மனோவாக்குக் காயம்
சிறக்கவுமே வொருமித்த மனத்த னாகி
தெய்திடவே துணிவதனால் பசவு மாகி
நிடாகரித்து ஆத்துமாலை யெண்ணு மல்தான்
பைத்திடவே பரிசுத்த மனமு மாகி
பண்பாக முன்சொல்த வறமல் படிக்கு
கெய்திடவே கயிற்றாலே கட்டா மற்றுள்
கட்டிட்டார் வாக்கான பாசத் தினுலே. 809

(அ.போ.) :—வாக்கு=சொல் ; பாசம்=சரீரம் (விடிப்பு).

வாக்கான பாசத்தால் நிற்கும் போது
மாய்த்தார்கள் வலனுயிரை தருப்பை யாலே
ஊக்கமான வலனுயிர்தான் விடுதும் போது
உயர்ந்திட்ட வானவர்கள் பூக்கள் மாசி
தாக்காகத் தான்பொழிய விமான மேறி
சத்தியலோ கத்தனிலே சாரச் சிவன்
மீக்காக மோட்சந்தா னடைந்து போக்க
மேருகிரி தனில் செய்த யாகத் தானே. 810

பாகந்தான் வேதவிதிப் படியே செய்து
அவயவங்கள் வாய்கியுமே வேள்வி செய்து
மோந்தான் முடித்தபின் பாட்டி ரத்தம்
விழுந்தவிடம் மாணிக்கம் விளைய லாச்சு
பாகந்தான் வலனுடைய பல்லு தானும்
பாங்கான முத்தாதப் பரவிப் போச்சு
பூகந்தான் வலனுடைய பிச்சு தானும்
போரான வைடுரி யமாச்சு தானே.

811

(அ.பொ.) :—பிச்சு = பித்தாசம், பித்தகோசம், பித்தநீர்
மூதியவை.

ஆச்சுதேதா னகரன்மெய் ரத்தின மாக
அடங்கலாகத் தாவிருந்த படியி னாலே
தேச்சுதேதே வர்சித்தர் இராக்க நரும்தாம்
சீறியதோர் முனிகளோடு தமக்குத் தானும்
பாச்சுமததான் புகக்கிரந்தி தன்னுக் குள்ளே
பங்குவிதம் முன்போலே போகா மற்றுள்
நாச்சுதேதான் ரத்தினங்கள் ஆன தாலே
நவின்னெருவர்க் கொருதீர்தம் சண்டை யாச்சே.

812

சண்டைதானே பங்குவிதம் போகா மற்றுள்
தனித்தொன்றைத் தானெடுத்தெடுத்தெ நிந்து
திண்டையாகத் திக்குகளில் எறிய வேதான்
சிறப்பாக பூமிதனில் தானு திரிந்து
உண்டையாக உதிர்ந்தவிடம் தேற்ற மாச்சு
உயர்ந்ததோர் ரத்தினங்க ளாகத் தானும்
விண்டையாக வலனுடைய உடலந் தானும்
மேதினியெல் லாமதிக ரத்தினந் தானே.

813

சிவப்பு ரத்தினம் தோன்றுமிடங்கள்

ரத்தினந்தான் மதாத்திரமாய் வேதே யொன்று
நாடியதோர் தேற்றமது சொல்லக் கேளு
ரத்தினந்தான் நைமிசாரண் ணியமா கத்தான்
நண்ணியமாம் புண்ணியவ னத்தி லேதான்
ரத்தினமாம் பண்ணியபூ மிதன்னில் தானும்
நற்றதிருப் பாற்கடல்மு தலான கடலும்
ரத்தினந்தான் கங்கைமுத லான ஆறு
நடியாக மகாமேரு பர்வதம் காணே.

814

காணவேதான் இமயமுதல் பர்வ தங்கள்
கனிந்துமேவி துகளிலுமுற் பத்தி யாகும்
வாணவேதான் வலன்சிரசி லேயே ருத்த
மதிப்பான திவ்வியரத் தினத்தைத் தானும்
தோணவுமே மகாமகிமை யான தாலே
சூரியனார் அதையெடுத்துக் கொண்டு போக
ஆணவுமே ஆகாயம் போகும் போது
ஆகாய மெலாம்சோதி பிரபை யாச்சே.

815

சோதியாக மின்னல்போல் ஆகாயத்தில்
சூரியனு டகைதனக்கும் ஒளியு மாக
ஆதியாக அகரருக்கும் இந்திர னுக்கும்
அதுட்டியாக பெரும்பேர்தான் தொடங்கும் போது
நாதியான இராக்கதரெல் லார்க்குந் தானே
இராசத்து வமானதொரு ராவணன் வந்து
பூதியான இந்திரனைப் பிடித்துப் போக
போகின்ற சூரியனின் புகழைக் கேளே.

816

சூரியனை ராகுவென்போன் பரிவேட் டிக்க
சூரியனை ரத்தினத்தை விசிப் போட
ஆரியனும் அந்தரத்தி னமுமே தானும்
அழகான சிங்களத்தே சவாவி தனில்தான்
பூரியனும் சொற்பிரகா சத்தைப் போலே
போன்றிருக்கும் நதியதுவித் தீர ணந்தான்
காரியனும் அகலமுமா முழுந்தான் நீளம்
கற்பகத்த ருகுமுதனில் போட்டிட் டாரே.

817

போடவுமே சூரியனும் விட்ட மணியும்
போரான மடுவுதனில் வீழ்ந்த போது
காடவுமே காத்தியொடு கனமு மாகி
களங்கில்லா நதியில்லீ முடிம ணிதானும்
விடவுமே வீழ்ந்தமணித் திவலை சிந்தி
மிக்கவுமே நாலிளவாய்ப் பரிந்து தானும்
நாடவுமே நான்கிடத்தில் வீழ்ந்து தானும்
ரத்தினமா ணிக்கமுற்பத் தியேதா னுச்சே.

818

மாணிக்கம் தோன்றும் நாடுகள்

உற்பத்தி நாடுகளை யுரைக்கக் கேளு
உத்தமமாம் சிங்களநன் னுடு மாகும்
கற்பத்துக் காளிபு னமிரண் டாவது
கனத்தவந்தி ரமென்பதுதான் மக்க தேசம்

முற்பத்து மூன்றுந் தான் பட்ட மாகும்
முனித்ததும்பு குதேசனாலும் பட்சம் தானும்
இற்பத்தி நான்குதேசத் திலுமுற் பத்தி
ஏற்றமாணிக் கமென்பதுவே தானும் தானே. 819

சிவப்பு ரத்தின குணங்களும் பெயரும்

தானுன சிங்களதே சத்து மணியும்
தனக்கான குருவிவண்ண மிதற்குப் பேர்தான்
பானுன பத்மார்க்கம் என்று பேராம்
பாங்கான இதுமிகுதி யுத்தமோத் தமழும்
வானுன ரசக்கிரியை தனக்குத் தானும்
மாசற்ற வுத்தமமென் றறிந்து கொள்ளு
கானுன காளபுரத்துத் தோற்ற முற்ற
கனத்தரத்தி னம்குருவித் தமென்று சொல்லே. 820
(அ.பொ.):—குருதி=இரத்தம்; ரசக்கிரியை=இரசவாதம்.

சொல்லவென்ற நிறந்தானும் ஏம மாகும்
குழந்தவந்தி ரமக்கதேசத்து ரத்தி னம்தான்
தல்லவென்ற சவுகந்தி யென்று பேராம்
சாந்ததெட்டி விங்கத்த ளிர்போல் காணும்
துல்லவென்ற தும்புகுதே சத்து மணியும்
சுழல்நீல நிறமாகக் தானி ருக்கும்
நிலவென்ற நிலகந்தி ரத்தினப் பேராம்
தேர்த்தபத்மார்க் கமுத்தமத்தா னென்றே தானே. 821

என்றதொரு குருவிந்தம் சவுகந் திரெண்டும்
எளிதான மத்தியமாங் குணமு மாகும்
துன்றதொரு தும்புகுதே சத்தி லான
சுழலான நிலகந்தி அதம மாகும்
புன்றதொரு மாணிக்கம் பூமிபே தத்தால்
பேராக நாலுவகை ரத்தின மாச்சு
பன்றதொரு பத்மார்க்கத் தினுட நிறந்தான்
பதுமம்செந் தாமரைப்பூப் பேரலாங் காணே. 822
(அ.பொ.):—பேதம்=வித்தியாசம்.

தாமரைப்பூ போல்குங்கா விக்கட் டைதான்
தணல்போலும் சகோரபட் சிகண்டிணப் போலும்
கோமரையால் குயில்கண்டெங் கழுநீர் இதற்போல்
குணமுண்டாம் சிங்களதே சத்து மணியும்

தோமரையால் குதமது கணத்திற் கட்டும்
சுத்தமான பரிசுத்த மென்று சொல்லு
சோமரையால் சிங்களதே சத்து ரத்தினம்
செயலதுதான் மாணிக்கத் திறந்தான் பாரே. 823

திறமான இரண்டாகும் ரத்தி னந்தான்
செயலான காளபுரத்துத் தோற்ற முற்ற
குறமான குருவிந்த மென்ற ரத்தினம்
குளந்தானும் செந்தூரம் போலேயாகும்
கறமான இரண்டாகும் ரத்தி னந்தான்
கரமான காட்டாத்திப் பூப்போ லுந்தான்
கதிப்பான குண்டுமணி நிறமும் போலும்
மறமான முருக்கம்பூப் போலுந் தானும்
மாணிக்கம் குருவிந்த மென்று சொல்லே. 824

சொல்லுந்தான் சவுகந்தி யான ரத்தினம்
கயமான குணந்தானும் சொல்லக் கேளு
மெல்லுந்தான் கொம்பரத்ருச் சாயத் தன்னில்
மிக்கான நிறம்போலும் குங்கு மந்தான்
கல்லுந்தான் கரைகின்ற குழம்பு போலும்
கனத்ததோர் முயலினுட குருதி போலும்
தல்லுந்தான் சவுகந்தி யான ரத்தினம்
சாயதென்று மூன்றான ரத்தின முமாமே. 825

ஆமென்ற நாலான ரத்தி னந்தான்
அடைவான நிலகந்தி தும்புகு நாடு
தேமென்ற நிலோற்பலயிதழைப் போலும்
தொய்யதாக மடிந்துபோமே இரும்பு போலும்
காமென்ற கடுசான நிலகந் திமணி
காணுமேதான் நிலகந்தி நிலம் போலாம்
தோமென்ற சோதனைதான் அறிய வேண்டில்
சுத்தமண்பாத் திரத்தில்தான் சொல்லக் கேளு. 826

பாத்திரத்தில் வைத்துமேக டுவெய்யில் தன்னில்
பழுத்ததுயோர் நெருப்பினமேல் வைத்தா லுந்தான்
கோத்திரத்தில் கொஞ்சநிற மாகக் காணும்
குளிரான வுதயத்தில் இரண்டாஞ் சாமம்
தேத்திரத்தில் மெத்தவுமே ஒளியாய்க் காணும்

திடுக்கான மத்தியானம் மயக்கும் வண்ணம்
சாத்திரத்தில் சாயுங்கா லத்தன் லிற்றான்
சாய்ந்துமேவு திக்கின்ற பரிதி கானே.

887

காண்பொழுது புகழுன்னே செம்மை வண்ணம்
காரிரண் டத்தமித்தால் குழிதா மரைபோல்
காண்பொழுது ராத்திரியில் முதல்சா மத்தில்
தணிக்கமலர் விண்மீனைப் போன்றி ருக்கும்
ஆனார்த்த இரவிலில்கருதெய்தல் பூப்போல்
அடுத்தவைக ரைகோமே தகதி றமுமாகும்
வான்விடியும் நேரத்தில் வைடு ரியநிறமும்
வசையாமல் இப்படித்தான் சோதிப் பாயே.

888

நவரத்தினம் பிறக்கும் காவம்

சோதித்த வைகாசி ஆவரி ஆடி
சுத்தமான ஆவணி புரட்டா சிதானும்
ஆதித்த ஐப்பசியோ டாறு மாதம்
அடங்கலாய்த வரத்தினம் பிறக்கும் காவம்
காதித்த கார்த்திகையும் மார்த்தி தனினோடு
கார்காலம் நீங்கிதைமா சிபங்கு னியும்தான்
பேதித்த சித்திரையும் தேய்வு காவம்
பிறக்கும்தோற் றமுன்னுறில் தானு மாமே.

889

மாணிக்கரத்தின குரு

உற்பத்தி மாணிக்கம் தெரிந்தெ டுத்து
உருசியான குதிரைதனின் கோம யத்தில்
முற்பத்தி மூன்றுநாள்தாம் ஊற வைத்து
மீறியதோர் வெந்நீரில் கழுவிப் போட்டு
இற்பத்தி எருக்கம்பால் தன்னில் தானும்
இதமாக மூன்றுநாள் பா வளையே செய்து
அற்பத்தி அகவிட்டுப் புடம்மூன்று போட
ஆதியான மாணிக்கம் குருவு மாமே.

890

குருவெடுத்துப் பணவெடைதான் பாவி லுண்ண
கொடிதான் தீபனந்தான் மிகவுண் டாகும்
கருவெடுத்து விந்துவது மிகவே ழுறும்
கடிதான் பெருக்கமுண்டாம் வெப்ப வாதம்

திருவெடுத்து சிலேத்துமத்தைச் சாடிப் போகும்
சீறுகின்ற பூதவேதா ளங்க ளெல்லாம்
தருவெடுத்து லுரைவிட் டோடிப் போகும்
சுவபாவத் தையெல்லாம் போக்கும் தானே.

891

மாணிக்க ரத்தினச் சத்து

காணவுமே உடலதின்ருந் தத்தைப் போக்கும்
கடிதான் நோயெல்லாம் காணுப் போகும்
தோணவேமா ணிக்கம்தெ ரித்தெ டுத்து
சறுக்காக பலமூன்று தூக்கிக் கொண்டு
வேணவுமே வெடியுப்பு தீரில் தானும்
மூன்றுநாள் ஊறவைத்துக் காரஞ் சேர்த்து
பூணவேகு டோரியோர்கா செடையே போடு
பிரளநன்றாய் உருக்கியுமே சாய்த்தி டாயே.

892

மாணிக்க ரத்தினச் செந்நூல்

சாய்த்திட்ட சத்தெடுத்து நட்பதனில் சாய்த்து
சாரணாதன் குளிகைக்கு சுந்தி டாக்கால்
மாய்த்திட்ட மாணிக்கப் பிரபையாகும்
மதிப்பான அண்டமெல்லாம் வெளியாயிக் காணும்
காய்த்திட்ட அதிபோலே தொழிலாம் மெத்த
கனகமிட்டுச் செந்நூலும் செய்தே யுண்ணு
நாய்த்திட்ட நவலோகம் கோடிக் கொன்று
நாதாக்க ளறிவார்கள் ரத்தினப் போக்கே.

893

நூலும் கூறல்

போக்கான் புத்திலரும் படிதா னன்றி
பெருத்துடலும் வருமளவும் கத்து கின்றாய்
ஆக்கான் ஆகாத லுணைத் தின்று
அடியகலும் படிதானும் தெரியா நாகும்
தூக்கான தூக்குழித்தார் கைதனக் சூத்தான்
தொழிலாகச் சொல்லியுமே செவிக்கின் பத்தை
பாக்கான பாவையரின் மொழியின் வார்த்தை
பண்பதனில் துயருற்றுப் படுகின் ருரே.

894

படுகின்றார் உடலெவென்றும் உயிர்விடும் போது
பாங்கான உணர்வின்றி நழுவுல் தொண்டு
கடுகின்றார் கடுகின்ற வமரர் பூமி
கலைபலவும் தான்மறந்து அழியும் நெஞ்சம்

மடுகின்றார் தெளிவின்றி மயங்குகின்றார்
மதிப்பான குருபரன் தன் அருளால் மேவி
அடுகின்றார் அறுதியிடத் தெளிவா ரில்லை
ஆருயிராய் வீணிலலை கின்றார் தாமே.

885

அலைகின்ற ஞானத்தி லழுத்தி நில்லார்
ஆய்ந்துநான்ம றைதேடும் பெருநிலைக் காணார்
துலைகின்றார் பசியும்போம் பாவம் போகும்
துயரம்போம் முடிந்தபொருள் தன்னில் சேர்க்கும்
பலைகின்ற பல்லாயு ரவாண்டு காலம்
பலகோடி அண்டத்தா லெல்லா ருந்தான்
தலைகின்ற பொருள்கேடிக் கார்ந்து நின்று
சாகாமல் காயசித்திப் பண்ணி னுரே.

886

காயசித்திப் பண்ணியேனா னலானு னுர்தான்
கலந்திருவர் கரணமது ஞான மாச்சு
தேயசித்திப் பூமாவைச் சார்ந்த ஞான
திறமான் மனஞ்செயித்தால் ஞான மாகும்
ஏயசித்தி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய் நின்ற
இறைவன்பொற் றுள்தனையே இருத்தல் செய்வோர்
வேயசித்தி வருமறியா வேந்தன் தன்னால்
வினைத்தெல்லாம் விண்ணப் ப மென்று கர்ணே.

887

காணவுமே எம்பிரான்கண் பட்டார்க் கன்றோர்
கடுந்தேகம் வெளியாக விருப்ப தென்றோர்
மாணவேமா யார்புதத்திந்து வஞ்சா நின்றோர்
மதிப்பான சித்தியெற்ற முத்த னாகும்
தோணவுமே வரும்பாசக் கட்ட றுத்துத்
துயர்தீர்த்த நீமயர்க்கு சொகுபா னந்தம்
வாணவுமே வாயியிலே மேலு மாவான்
மதிப்பான யோகியென்று மருவிக் காணே.

888

வைடுரிய ரத்தினத் தோற்றம்

மருவிநின்ற வைடுரியதோ ற்றங் கேளு
மதிப்பான கற்பாந்த காலத் தன்னில்
தருவிநின்ற கடல்தரணே பொழிந்து பொங்கி
தான்வழித்த சமீபனாள் தன்னில் தானும்

உருவிநின்ற வைடுரியத்தோற் றமாகும்
ஒளிவுதான் அனேகவண்ண மாயி ருக்கும்
திருவிநின்ற சிங்கனாட்டு வைடு ரியத்தான்
சிறந்தவுற்பத் திதனக்கப் பால்தான் கேளே.

889

கேளப்பா தூரத்தில் தவகண் டத்துள்
கெடியான விந்தகண்டத் தன்னில் தானும்
வேளப்பா விடுவசிய மென்னும் மலைதான்
மிக்கதுவோர் கோர்க்கமலை மக்க நாடு
கோளப்பா கொங்கணதே சத்தில் தானும்
குறிப்பான கோசலதே சத்தில் தானும்
பாளப்பா பாரசீக நாட்டில் தானும்
பாங்கான கடலருகே பண்பாயித் தானே.

840

பண்பான வலாஞ்சான் பசுவாய் ஆன
பாங்கான தேவர்கள் மல்லக் கட்டி
முன்பான வபையென்ற முலைப்பை யைத்தான்
முனிந்துமேதான் புட்டெறிந்து போட்ட தாலே
துன்பான முன்சொன்ன நாடுகளில்போய்
துடித்துமேதான் விழக்கார்வல் காலத் தன்னில்
இன்பமாகப் பாடினதோர் முழக்கத் தன்னில்
இழுத்தெறிந்த முலைப்பைவை டுரிய மாச்சே.

841

வைடுரிய வேறுபாடுகள்

ஆச்சேவை டுரியத்தின் வண்ணம் மூன்று
அதனில்மு தலானதிறம் எப்படியோ வெனில்
மூச்சேமூல் கிளிலுபோல்வண் ணத்தா னாகும்
மொழிந்தரெண்டாம் ரத்தினத்தின் வண்ணங் கேளு
மாச்சேம யில்கொண்டை நிறச்சட்டு போலும்
மருவியுமே காணுமேமூன் றுத்தி நத்தான்
மூச்சேமு ணைக்கண் வண்ணம் போலும்
போராகத் தானிருக்கும் பூண்டு பாடே.

842

பூண்டுமேதான் உத்தமந்தான் புக்கக் கேளு
போரான கணசகித் தெளிவு மாசி
தூண்டுமேது ரியனினிநல் லெல்லியே போன்றும்
சுரப்பில்லா மெழுகூர்ந்து தானி ருக்கும்

ஊண்டுமேனி எங்குமொரு நிரோட் டந்தான்
உத்தமமாம் குணமென்றே வுணர்க்க லாகும்
காண்டுமேய ணித்தருச்ச னெசெய்தே உண்டால்
கவுத்துபமாம் மணியென்றே கருத லாமே. 643

(அ.பொ.) :—கவுத்துவம்=திருமாவின் கழுத்திலுள்ள மணி மாலை.

கருதவேதித் தியசோப னமகிழ்ச் சியாக
கடமுடனே தானிருப்பார் மத்தியந் தான்கேள்
எருதவேய முத்திலெப்ப டியேருக் குமெனில்
ஏற்றமான் ரவிச்சாயல் மிக்கா கத்தான்
கருதவுமே கருப்பத்தில் கல்மண் தானும்
கெட்டியாக கனமில்லா தேயி ருத்தல்
விருதவேமே விருக்கக்கா யமது காணில்
மேகம்போல் படலமது இருத்தல் தானே. 844

(அ.பொ.) :—சோபனம்=சிறப்பு; சாகு; திருவிழா. கருப்பத்
பத்தில்=மத்திய பாகத்தில்.

விழுந்திடுதல் மேடுபள்ள மாயி ருத்தல்
மிக்கான தரிப்பதுவாய் தானும் காணல்
கழுந்திடுத லாகுமித்த வைடு ரியத்தை
கண்ணிலேதான் பாராது மிகவும் நன்று
தழுத்திடுதல் சாதிவைடு ரியத்தைத் தானும்
சரக்காக வுரைத்துமதைப் பார்த்திட் டாக்கால்
முழந்திடுதல் உரைக்கல்வில் உரைத்துப் பார்த்தால்
முன்னிருந்த நிறம்போலும் உரையில் பாரே. 845

வைடுரிய சுத்தி

உறைதனிலே முன்னிருந்த நிறம்போல் கண்டால்
உத்தமமாம் சாதனைடு ரியமுமாகும்
திறைதனிலே சிறந்தவைடு ரியத்தைத் தானும்
தேசியான மூத்திரத்தில் ஊற வைத்து
நறைதனிலே பரிதியிலும் காயப்போட்டு
தலத்தமறு நாளில்தான் பூசினிச் சாற்றில்
துறைதனிலே ஒருநாள்தான் ஊற வைத்துத்
சுத்தியான வெந்நீரில் கழுவிப் போடே. 846

(அ.பொ.) :—தேசி=ஹைத.

வைடுரிய பற்பம் (நீறு)

கழுவிடியுமே சிறுபீனைச் சாறு தன்னில்
கலந்துமேதான் மூன்றுநாள்கள் ஊற வைத்து
வழுவிடியுமே வச்சிரமு சைக்குள் விட்டு
வைத்துது வுல்தனிலே பற்ப மாகும்
உழுவிடியுமே பணவெடைதான் தேனி லுண்ண
உயர்ந்ததுவோர் மித்தமதை தணியச் செய்யும்
அழுவிடியுமே அறிவுண்டாம் ஆயுள் நீளும்
அண்டொண்ணு பலமுண்டாம் விருத்தி யாமே. 847

வைடுரிய ரத்தினச் சத்து

விருத்தியான மலஞ்சாடும் தீப னத்தான்
மிக்கவுமே வுண்டாகும் வித்தை யுண்டாம்
கீர்த்தியாக பலமிரண்டு எடுத்துக் கொண்டு
கெட்டியாக முன்போலே சத்து வரங்கி
தீர்த்தியாங்கு தத்தில்சா ரணையே செய்து
தீர்க்கமாக ககளவழி யோடி மீண்டால்
ஆர்த்தியாக அடுக்கிலுள்ள அநிசய யங்கள்
அடுக்காக முன்காணப் பண்ணும் தானே. 848

வைடுரிய ரத்தினச் செந்தூரம்

பண்ணுமேதான் தங்கமிட்டுச் செந்தூ ரித்து
பணவெடைதான் தேனிலுண்ணு பத்தி யமாக
எண்ணுமேதான் இளமையாக விருக்கச் செய்யும்
இடிதானும் மேல்விழுந்தால் துண்டாய்ப் போகும்
திண்ணுமேதான் தினகரன்போல் உடலு மாகும்
சிவயோக நாட்டமெல்லாம் தெரிந்து போகும்
அண்ணுமேதான் அரன்பாதம் வெளியாய்க் காணும்
ஆலமுண்டான் ஆட்டமெல்லாம் பார்க்க லாமே. 849

சைவத்தின் உட்சமயம் கூறல்

பார்க்கவேசை வசித்தாந்த மான தைத்தான்
பதினாறு வகைப்பட்ட திர்ண யந்தான்
ஆர்க்கவேய தனிலொண்டு சமயத் துள்ளும்
அறுவகையாம் சைவரேதாம் தங்க ளாகும்

கார்க்கவேபா சபதங்க னாதும் முகமார்
காரியமாம் வாமமொடு வாயிர வந்தான்
சேர்க்கவேசி வாத்தவைதம்சி வசம்ம லுனத்தான்
தெளிவான் வுட்சமயம் ஆறுந் தானே.

850

குறிப்பு:—கை உட்சமயங்கள் 1. பாசபதம்; 2. காள்முதம்;
3. வாமம்; 4. வைரவம்; 5. சிவாதவைதம்; 6. சிவசம்மலுனம்.

ஆறுதனில் பாசபதத் தன்னைக் கேளு

ஆண்டுமுதற்கொண் டிறைவன்முன் னுளதே யாகும்
பாறுதனில் பலவேறு தத்துவ மான

பாங்கான ஐம்மலங்கள் தன்னை நீக்கி
வேறுதனில் வினாயில்லா வமலன் பூசை
மிக்கவுமே இறைவன்பா விதயந் தன்னில்
சாறுதனில் அன்பில்லா முத்தி யென்று
சாற்றுவேதான் பாசபதத் தானும் கேளே.

851

காணவுமே உடலிலுள்ள எலும்பு தானும்

கனக்கவுமே சிவத்தினுட ளுறு மாகும்

தாணவுமே முன்னுரைத்த றூலி லுள்ள
விவரங்க ளெல்லாம்தான் பேணிப் பார்த்து

ஆணவுமே ஆணவத்தின் அடைவு நீக்கி
அளித்தியவு டல்சடைமு டியோடொக் கநீங்கும்

தோணவுமே கருத்தருக்கும் இடந்தான் முத்தி
சமுன்றகாள் முகமதுதான் தோற்றுந் தானே.

852

நாயைப் பூரிக் கவல்லாமாதும்

தோற்றும்ந்த வாமத்தின் குட்சல் கேளு

சொருபசத்தி யேயனைத்தும் ஆத லாலே

ஆற்றமான சத்தியைத்தா னூரா தித்து

அனைத்துமேதான் தருமான சமைத்த வாற்றல்

வாற்றமான பொருளதுவே கொள்ளத் தன்னில்

அருள்தருமுல் லாசமுத்தி மகிழ்வே நிலிலே

தேற்றமான மிவனூர்தாம் உரைத்த மார்க்கம்

தெளித்தறிவான் வாமியென்ற தீர்க்க வானே.

853

தீர்க்கவுமே சத்தியந்தான் கர்த்தாவாகும்

சிவம்பேண்டா மாமென்னில் செப்பக் கேளு

வீர்க்கமாக வீற்றிடாத வைய மொன்றை

வினைக்குமோதான் ஒன்றுமேயும் வினாயா தானும்

மூர்க்கமான மெய்தவத்தில் சிவமுன் டாக
மிக்கான சத்தியது சிவத்தைக் கொள்ளும்
வார்க்கமான வத்துவேதான் சத்தி யாகும்
வத்துசிவம் சத்தியது மகிழ்ச்சி யொன்றே.

854

மகிழ்ச்சியான அனாதித்து வமொன்றே யெட்டாம்

மதிலெட்டெட் டறுபத்தி னுலு மாகும்

தகிழ்ச்சியான சனகரொடு நால்வர் தந்த

சாத்திரங்க ளேட்டினது விரிவு தன்னால்

முகிழ்ச்சியாமுன் னுதியான போக மேட்டம்

முறைமுறையாய் போதித்து வகுத்து வைக்கும்

பெகிழ்ச்சியாய்மின் னுதியான முத்தி நல்கும்

பேசுமேயில் வாயிரத்தின் விரிவு தானே.

855

எய்தவுமே பந்தமான பாச பந்தம்

ஏற்றமான பசுபதியே முத்த னாகும்

முய்தவுமே முத்தியாகு மனாதி சசன்

முதுபிரம் போற்றுவதே ஞான பூசை

வைதவுமே வைத்தவாய்மை யினாலே செய்ய

வழுவில்லாச் சிவசம்பத்துந் தானு மாகித்

தய்தவேதான் முத்தியென்ன சிவசம் யமென்ன

தானுரைக்கும் மறுசமயந் தன்னில் தானே.

856

மிரிவான சிவாத்துவிதந் தன்னைக் கூறில்

பேணியுமே சைவாரிரட் டாந்தன் னில்தான்

அறிவான ஆதியாக சிவனே யாகும்

ஆக்கலொடு அழிக்கல்ரெண் ட வேறு மில்லை

முறிவான மோதலாகும் மிகவுந் தானே.

முன்னவுமே மிகவுறுதல் முத்தி யுண்டாம்

இறிவான இன்பதுன்பங் கனாமி யற்றினால்

இப்பிறப்பும் மரணந் தனக்குள் ளெய்தே.

857

சூரியகாந்தம் தோற்றம்

தானென்ற சூரியகாந் தத்தின் ரத்தினம்

தன்னுடைய தோற்றம் தென்கே யென்றால்

ஏனென்ற யிமையோர்ப் பிவத்தி லேதான்

ஏற்றமான சிங்களந் நாட்டில் தானும்

ஐனென்ற விந்தமான பருவ தந்தில்

மிக்கான கங்கையிலே நவரத் தினங்கள்

பானென்ற பிறக்குத்தா னத்தில் தானும்

படிகநிற மாங்குறிப விக்குய் கானே.

858

காணவுமே யிந்தரத்தி னத்தில் தானும்
கவந்தஞரி யகாந்தம்சத் திரதல் காந்தம்
தோணவுமே வற்புவிக்கும் உத்த மந்தான்
சொல்லவேத கடாகமெழு கூர்ந்த நாகி
வேணவுமே பெரிதாதி வெணுப்பாய்க் காணில்
மிகுதியுந்தான் உத்தமமென் றறிந்து கொள்ளு
ஆணவுமே அடுக்காகி சிதன் யானால்
ஆகாத தொன்றுக்கும் அறிந்து கொள்ளே. 859

கொள்ளவுமே முன்சொன்ன நாட்டில் தானும்
குணமையான சிதனகா லத்தில் தானும்
நள்ளவுமே நட்சத்திரகாந்தம் தானும்
நலத்துமேதான் உற்புவிக்கும் நாடிப் பாரு
துள்ளவுமே சூரியதே வன்பெண் சாதி
சுத்தமான சாயாதே விபரிதிக் கதிரை
தள்ளவுமே சகிக்கவுமே மாட்டாமல்தான்
தகப்பன்முன் வந்தும்தான் சார்ந்திட்டானே. 860

குறிப்பு:—சமக்கொ ள்ளும் மூத்த மனைவிகள் சூரியனின்
வெம்மை தங்காமல் தன் மிதாவான துவட்டானிடம் சென்றதாகவும்
சில துணிகள் கூறும்.

வந்துமேதான் தகப்பன்தான் மயனுக்குச் சொல்ல
மயன்தானும் சூரியன்தன் மண்ட லத்தை
கந்துமேக டைச்சல்த வில்கடைந்து போட
கடைந்தபொடி நவரத்தி னவற்ப லத்தில்
சிந்துமேதான் மலைதேசத் தன்னில் தானும்
சிதறிடவே அதிலிருந்து சூரிய காந்தம்
உந்துமதே வற்பத்தி தானு மாச்சு
உற்றதுவேரார் பரிட்சையது வுகந்து கேளே. 861

சூரியகாந்தக் கல்வின் பரிட்சை

உகந்துமேசூ ரியகாந்தம் தன்னில் தானும்
உத்துமேதான் சூரியன்முன் காண்பித் தால்தான்
பகர்ந்துமேதான் பஞ்சுதனில் பிடித்திட்டாக்கால்
பற்றியுமே நெருப்புண்டாம் பஞ்சு தன்னில்
அகர்ந்துமேதான் ஆகையினால் சூரிய காந்தம்
அழுத்தமான உடலமது பேதித்துக் காணும்
நகர்ந்துமேதான் நவலோகம் வேதை யாகும்
நாதாக்கள் ஆட்டெல்லா மிதனில் தானே. 862

தானென்ற இதன்பெயரை நிகண்டில் தானும்
சாற்றவில்லை யென்றுசொல்லி மிதனில் சொன்னேன்
துன்னென்ற சூரியகாந் தக்கல் தானும்
சூரியரத் தினஞ்சூரி யபல் மென்றும்
மன்னென்ற மணித்தாதி புத்தோ யென்றும்
மாசற்ற பலோகியென்றும் கற்பச் சமென்றும்
நானென்ற தபனமென்றும் ரவிமணி யென்றும்
நாட்டியதோர் சூரியகாந் தக்கல்லப் பேரே. 863

சூரியகாந்தக் கல்வின் குணம்

சூரியகாந் தக்கல்வின் குணத்தைக் கேளு
துரிசான வெப்பகாரி யுமாய்த்தான் காணும்
வீரியமா சில்லாத சூதத் திற்கு
மிடுக்கான நிர்மலமாய் தானி ருக்கும்
வாரியான யிதன்குணந்தான் வாதத் தன்னை
மருவியதோர் சேத்துமத்தைப் போக்கி வைக்கும்
பாரியான பரன்புகை தனக்குத் தானும்
பாத்திரந்தான் மிகுதியுமுத் தமமா மென்னே. 864

சூரியகாந்தத்தால் நாயிரச் சுண்ணம்

உத்தமமாம் பொருள்சுத்தி திரவியந்தான்
ஒங்கியுமே இதில்வைத்து வுண்டால் மோட்சம்
தத்துவமாம் சாபவிமோ சனமு மாகும்
தயரவிதியாம் சாம்பசிவன் எனக்குச் சொன்னார்
சுத்தமதாம் பலமைந்து தூக்கிக் கொண்டு
சுத்தித்த செம்பரப் பொடிதான் பத்து
வர்த்தமமாம் வரழையுடக் கிழங்குச் சாற்றை
வார்த்தரைத்து வில்லைதட்டிக் காயப் போடே. 865

காயந்தபின்பு அகலிவிட்டுக் கசுபுட மாகக்
கண்காண நெற்பொரிபோல் கரித்து நிறும்
வாயிந்தபின்பு சூதத்தைச் சமனாய்ச் சேர்த்து
மாட்டியரை வரழைப்பால் தன்னி னாலே
மூய்த்தபின்பு வில்லைசெய்து மிடுக்காம் வெய்யில்
மூன்றுநாள்நாம் வைத்திடவே வெண்ணி றுகும்
ஓயிந்தபின்பு நவலோகத் தீந்தா யானால்
ஒன்பதரை தப்பாது வுண்டி டாயே. 866

தப்பாது மண்டலந்தான் தேனிற் கொள்ள
நான்குயுக மோர்நாளாம் தப்பா துண்மை
செப்பாத லிக்குருவுத் திறமே மெத்த
தேசிகராம் காலாங்கி சொன்ன மார்க்கம்
மெப்பான மேதினியில் கரைகொள் ளாது
மென்மேலாம் சரக்கெல்லாம் விசைந்து கடும்
ஒப்பாதே வொருவர்வழி தனில்சே ராது
ஊமையையப்போ விழுந்துகொண்டு யோகம் பாடே. 867

நூரியகாந்தக்கல் சத்து

பாரென்ற ரனிகாந்தம் பலமு னைந்து
பாங்கானப் பொடிசெய்து கிழியாய்க் கட்டி
ஆரென்ற அசுவத்தின் மூத்தி ரத்தில்
அழுந்தவுமே ஹ்வவைத்து மூன்று நாள்தான்
வேரென்ற வெந்நீரில் கழுவிப் போட்டு
வெங்காரம் பலமிரண்டு குடோரி கால்தான்
குரென்ற வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
சுப்பிரமாய் உருக்கிடவே சத்து மாமே. 868

(அ.பொ.) :—அசுவம்=குதிரை.

சத்தெடுத்து மித்திரனில் சாய்த்துக் கொண்டு
தாக்கான குளிகைக்குச் சாரணை சுந்தால்
தத்தெடுத்து பரிதிக்குள் ஓடும் போது
நலங்கியுமே குடொன்றுங் காணு நாகும்
பத்தெடுத்து பாளேடு மதியுஞ் சத்து
பாங்கான குளிகைக்குச் சாரணை சுத்து
கத்தெடுத்து பரிதிமதி பிலோடி னுக்கால்
குடில்லை குளிரில்லை சுத்த மாமே. 869

நூரியகாந்தக்கல் செந்தூரம்

சுத்தமான சத்தெடுத்துத் தங்கங் கூட்டி
குதமிட்டுச் செந்தூரம் செய்தே உண்டால்
அத்தமான அரன்சடையின் ஒளிபோ லுடலாம்
அமர்ந்துமது தானிருக்கும் எப்போ துந்தான்
முத்தமான புலன்தானும் சிவப்பு ரத்தினம்
முகந்தானும் செம்பரத்தன் பூப்போ லாகும்
மத்தத்தான் பொழியுமது வைரம் உடலே
மாணிக்க வொளிபோலே மருவுந் தானே. 870

சந்திரகாந்தக்கல் பரிட்சை

மருவவேசந் திரகாந்தக் கல்லுத் தானும்
மாசற்ற சந்திரனின் கதிரின் முன்னே
தருவவுமே வைத்திட்டால் கிரகித் துத்தான்
தண்ணீர்தா னுண்டாகும் பரிட்சை கண்டு
உருவவுமே விருந்தாக்கால் உத்த மந்தான்
உயர்ந்தசந்தி ரகாந்தக்கல் லென்றும் பேரு
அருவவுமே பூமிதன்னில் அருப மெத்த
அரன்கொன்னார் தேவிக்கு துல்லப மாமே. 871
(அ.பொ.) :—அருபம்=(அபுருபம்) அரியது ; துல்லபம்=கிடைத் தக்கது.

துல்லபமாம் சந்திரகாந் தக்கல் லின்பேர்
சிவமணியாம் இத்தூத்தி னமுமா குந்தான்
தல்லபமாம் சந்திரகாந் தக்கல் லென்றும்
சந்திரப லம்மணித்தான் சிவகாந் தந்தான்
வல்லபமாம் சைவரத்தி னசீதாச் சுவமாம்
மதிப்பான சந்திரிகா கிராவித் திராவி
பல்லபமாம் பலமதியாய்க் குளிர்ச்சியாகும்
பாங்கான சந்திரகாந் தக்கல்லப் பேரே. 872

சந்திரகாந் தக்கல்லின் குணத்தைக் கேளு
சலவையாக குளிர்ச்சியான மழம முப்பாய்
தத்திரமாய்த் தானிருக்கும் தாகத் தன்னைச்
சரத்தியான பித்தத்தைச் சாடிப் போகும்
மத்திரமாம் சிவப்பிரீதி யாயி ருக்கும்
மாளிகையில் கைதனிலே யிருந்த தாகில்
சுத்திரமாய் லட்சுமியும் என்னே ரந்தான்
துணையாயி ருப்பான்வா சமாய்ச்ச முன்றே. 873

நட்சத்திரக் காந்தக்கல்

சுழன்றதுவேர் நட்சத்தி ரகாந்தந் தானும்
சுயம்பான படிக்கக்கல் போல்வெ ரூப்பாம்
அழன்றதுவேர் அருக்கடைச்ச லில்லா மற்றுள்
அழகாக நிர்மலமாய்த் திரட்சி யாகி
சுழன்றதுவேர் தகடாகி சீவரத் தினமாம்
கனித்தசிவப் பிரீதியாக அங்கமு மாகி
வழன்றதுவேர் வழவழப்பு மாயி ருக்கும்
மகிழ்ச்சியான நட்சத்தி ரகாந்தந் தானே. 874

நட்சத்திரக்காந்தக் கல்வின் பெயரும் சத்தும் செத்தூழும்

தானென்ற நட்சத்திரகாந்தப் பேரு

தாராற்றின் தார்ப்பலந்தான் தாரா காந்தம்

வேனென்ற முன்போலே சத்து வாங்கி

விடுகிற்பாய் சாரணையும் குளிகைக் குத்தான்

கோனென்ற குளிகைகட்டி இருளில் போயில்

கூர்ந்தகுறி யனுதிக்கு மொளிபோல் காணும்

வேனென்ற செத்தூரம் செய்து வுண்ணு

விருத்தரும் தான் இளைஞராவார் உண்மை காணே. 875

வேதாந்த சித்தாந்த நத்துவம்

(புறச்சமய விளக்கம்)

காணவுமே புறச்சமயம் ஆறே தென்னில்

கலந்ததுவோர் நியாயம்வை சேடி கந்தான்

மீணவுமே மீமாற்சம் சாங்கி யாங்கம்

மிகுந்ததுவோர் வைணவம்பாட்டந்தா னுறு

ஆணவுமே அறிவுறுதல் அனேக வியாபி

ஆகுமாமே அனேகமா மரக்க மாகும்

நீணவுமே நிற்குணமே புத்தி வித்தாம்

நிரைசரியாய் அந்தக்கரணம் சேர்த்த லாமே. 876

சேர்த்தலாகும் ஆகுமிது விரைவ னுண்மை

செய்தவினை சத்துபெற்றால் ஏற்குங் காணும்

ஆத்தலால் ஆன்மாவொன் றனேகம் வியாபி

ஆன்றதில்நின் ருல்ஆண வமேயா குந்தான்

மாத்தமான குணமல்ல மாயைத் தாழ்வாம்

மகாபுத்தி யானவொரு விகாரத் தாமே.

வேத்தமான வினையின் சதசத் தாகும்

மிக்கவுமே நியாயத்தின் விரிவு பாரே. 877

விரிவான முத்துசேரி டத்தில் தானும்

வீதுயிரு மிக்ககுணத் தாகு மங்கு

தரிவான தாமதசாந் தீசாத் துவீக

சாந்தமான பத்தியாலே முத்தி நல்கல்

பரிவான பாவத்தா ளுறும் வத்தை

பவம்கலு மனினுயிரு சடம தாகும்

நிரிவான நிரகுணத்த தன்று முத்திதான்

நித்தியமாம் முத்திபெற்றால் முக்குறி காணே. 878

காணவுமே பத்திபாவ னைக்குள் முத்தி

கலந்திருத்த லாஸ்கின்னும் சடசத் தாகும்

தோணவுமே சித்தமான பகுதிக்கிழே

சிறந்தமுவை இருபத்தோர் தானம் தானே

வேணவுமே விசுதிதன்னின் விசுதி யான

விசுத்தமான வென்பகுதி வைத்த தல்லால்

ஆணவுமே அங்விசுதி பகுத்த தாலே

அதித்தியமாம் நித்தியமும் முத்தி யாமே. 879

முத்தியாமேயோ கசாங்கியம் ஞானசாங்கியந்தான்

முத்தவிழ்ச்சுர சாங்கியமா தலாலே தானும்

நித்தியமாம் நிர்ஸ்வரத்தின் ஞான மூன்றில்

நிகழ்மூன்றி றிரண்டதாம்தான் யோக சாங்கியம்

புத்தியாமேயோ கசாங்கியம்பு ருடார்த்த சாங்கியம்

புகழ்ந்தயிது எட்டாகும் ஆத லாலுல்

பத்தியான பகுதிக்கு அஞ்சம் மாயை

பகுத்திந்த சாங்கியத்தின் பண்பு தானே. 880

பண்புதானே தாராய ணனாகு மர்தி

பாஸிலு நல்லாழி சங்கந் தன்னால்

கண்புதானே பொறியினுல்தான் அச்ச னுதி

களினுலே யிசைத்ததிரு மால்ப தத்தை

வண்புதான்தல் வாழ்வான வைகுத்தம் பெற்று

மருவுகின்ற மோட்சவீடே யாகு மென்பர்

தின்புதான்சிரா ணநாமங் களது தானும்

செயலாகும் வைணவத்தின் திறமை தானே. 881

திறமையான பாரட்டத்தின் செய்தி கேளு

சிறப்பான எட்டாம்ம ஹைதா னுதி

விறமையாவேன் விகளின்மிக் கான றால்கள்

விதிவழியே செய்திடுதல் தன்மை யாகும்

தறமையான நவசோம கமுறுதல் மோட்சம்

நலமறிந்து நல்வினைதீ வினையொ ழித்து

உறமையாக வுயிர்விட்டால் வினைமேற் செல்லா

உறுதவிவைப் புறச்சமய முண்மை தானே. 882

(ஆ.பொ.):—நவசோமகம்=மீமாஞ்சகரில் முதன்மையான குமாரிக

பட்டர் கண்ட மதக் (பாட்டமதம்) கோட்பாட்டின்படி மேற்குறித்த

வாகம் செய்தலே மோட்சம் என்று கருதுவர்.

கெண்டகச்சிலுழதல் சிவாவங்கக்கல் வரையினுள்ள
எழுவகைச் சத்து

உண்மையாம்கெண்டகச்சிலுரு டாகைக் கல்தான்
உற்றதுவேர் மாக்கல்தேக் கல்லும் மஞ்சள்
தண்மையாம்த வகைக்கல்சி லாவங் கக்கல்
தனித்தனியே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
பண்மையான பருப்புப்போல் தானு னுடத்து
பருத்ததுவேர் பூசிகைக்காய்ச் சாற்றில் சுத்தி
வண்மையான வெடியுப்பு நீர்விட் டாட்டி
மூன்றுநாளா னனென்புதல்ல வீரம் போடே.

883

வீரத்தான் பலமொன்று கூடப் போட்டு
மிடுக்கான குடோரியது அரைப்ப லத்தான்
சாரத்தான் பலமரைகா ரமும்மப் படியே
தளரவரை வெடியுப்பு நீர் னாலே
வாரத்தான் கழித்தபின்பு மூசைக் கிட்டு
வரிசையாக வுருக்கிடவே சத்து மாகும்
தீரத்தான் நட்பதனில் சாய்த்துக் கொண்டு
குதத்தில் சாரணதான் செய்தி டாயே.

884

எழுவகைச் சத்துச் செத்தூம்

செய்திட்ட சத்துக்கு நாலத் தொன்று
சிறப்பாக தங்கமிட்டுச் செத்தா ரித்துண்ணு
பொய்த்திட்ட காயமது வைரத் தானும்
மாசற்று உடலதுதான் வண்டு போலாம்
நய்த்திட்ட நலலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
நாதாந்தப் பெருமையைநீ நாடி நில்லு
பெய்த்திட்ட சொர்ணமான மாநி யாகும்
பெரும்பாதை வுபரசத்தின் போக்கு தானே.
(அ.பொ.) :—மாநி=மழை.

885

நான்குவித் அன்னபேதி

தானு அன்னபேதி அஸ்திபேதி
தனிச்சொர்ண பேதிமாங்கி சபேதி யாகும்
ஊனு வுவர்மண்ணும் கல்கிட டந்தான்
ஒங்கியதோர் கருமணலும் செம்மணல் சுத்தமண்ணும்

மானு முடவாட்டுக் கல்தன் னோடு
மிக்கான கருவண்டு பன்றி முன்னு
ஏனு ன்விமுன்னு வகையொன் றுகு
ஏற்றமான பலம்பத்து நிறுத்துக் கொள்ளே.

886

நிறுத்துமேதான் முன்போலே சுத்தி செய்து
நிகழவுமே வொவ்வொன்றாய் முன்போல் சத்து
விறுத்துமேதான் வாங்கியேமித் திரனில் சாய்த்து
விடுவிப்பாய் சாரணதான் குதத் திற்கு
மறுத்துமேமுன் போலேசெந் தூரம் பண்ணு
மண்டலமே பணவெடைதான் தேனில் கொள்ளு
ஒறுத்துமேதான் யுகாந்தவரை இருத்தும் தேகம்
ஒருதாற்றுக் கொன்றிடவே வேதை யாகும்.

887

அன்னபேதி தோற்றம்

வேதையான அன்னமென்ற பேதி தானும்
விளங்கியதோர் உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
மாதையான மலையினுட ருதுவு பொங்கி
மாசற்ற சிரணத்தால் பொங்கி நீறும்
பாதையான மலச்சவுடு என்று பேரு
பாங்கான மூன்றுவித் வண்ண மாகும்
காதையான காச்ச மென்று பேரு
கருப்புமஞ்சள் வெள்ளைநிற மாகும் காணே.

888

மாங்கி பேதி

காணவேமாங் கிசபேதி யிரண்டு உண்டு
கனத்ததோர் புட்பகாச்ச மென்றும் வேறு
பேணவேமா காச்ச மென்றும் தானும்
பேராக் விரண்டுண்டு இதிலே மஞ்சள்
தோணவுமே கருப்போடு சிவப்பு வெள்ளை
திட்டமான நான்குவண்ணம் தானு முண்டு
ஊணவுமே வெப்பத்தொ டுசார காரம்
உறுகின்ற கிவாழமொடு கசப்பு மாமே.

889

கசப்பான அன்னபேதி யின்கு ணத்தான்
கரும்புளிப்பாய் துவர்ப்புமாய்தல் கார மாகும்
மசப்பான வாதத்தான் கபமது தன்னை
மதிப்பான தேத்திரத்தின் நோய்கள் தன்னை

திசம்பான நீரடைப்பு நீரகு கலோடு
நீங்கான கல்வினாதல் தினவு குட்டம்
நசம்பான தலைப்போடு அலிந்தப் புண்கள்
தரியாதே போக்குமன்ன பேதி தானே.

880

மாங்கிசபேதியின் இயங்கும் திறம்

பேதியென்ற மாங்கிசத்தின் பேதி குணந்தான்
போத்தவெங்க லக்களிம்பு வண்ணங் காணும்
மாதியுமே மழமழத்துச் சம்மிய முமாகி
மதிப்பான நிலமண்போல் தானி ருக்கும்
பூதியென்ற புட்பகாசி சமென்று சொல்லும்
பேரான கசப்புமாய்ச் சித்திய முமாகும்
சாதியென்ற சலத்திராவ னரியாமி ருக்கும்
சகலகுட்ட தோடத்தைப் போக்குந் தானே.

881

உயரசங்கின் பெயரும் அதன் சத்தும்

தானென்றக் கடல்நுரைமி னென்பு முட்சங்
கனித்தபேரோ சனையும்தான் நாகப் பச்சை
மானென்ற மரகதமாம் பச்சை யோடு
மகாப்புத்தான் பழத்தோடு கழுதை வண்டு
வேனென்ற வெண்சுக்கான் கீதக் கதண்டு
மிக்கான் காகசிலை காண்டா மிருகம்
நானென்ற கருமாசி கத்தாரி யெலும்பு
கரியமந்தா ரசிலைக்கல் பாசியாமே.

882

பாசியென்ற மாங்கிசமாம் சிலையி னோடு
பண்பான சாடேக்கி ராமந் தானும்
மாசியென்ற மாந்தளிர்கா சுமிரப் படிகம்
மதிப்பான கற்காவி செம்பு மணலோடு
நாசியென்ற நாகமணல் வங்கம ணல்தான்
நல்லிய மணலோடு வெள்ளி மணலாம்
ஏசியென்ற வேம்மணல் லோக மணலோடு
எளிதான மயிவிறகு திருக்கை முள்ளே.

883

(ஆ.பொ.):—திருக்கைமுள்—திருக்கைவாசி யென்று மீன்முள்.

முள்ளோடு வெண்சிலையும் காணக்க் கல்குரு
முணையாய் சிததிலையே மசிலை வித்தம்
நள்ளோடு நாகசிலை வங்கசி லைதானும்
நலமான வியசிலை அபச்சிலை யுமாகும்

தெள்ளோடு திராச்சிலையும் வெங்கலச் சிலையும்
சேர்த்தபித்த கிச்சிலைச்செம் புச்சிலை தானும்
பள்ளோடு வணகங்கைக்குப் பலந்தான் பத்து
பாங்காக முன்போலே தூய்மை பண்ணே.

884

உயரச் செந்தூரம்

பண்ணியுமே வெவ்வேறாய்ச் சத்து வாங்கி
பாங்காகக் குளிகைக்குச் சுருக்குப் போடு
தண்ணியேதங் கமிட்டுச்செந் தூரித் துண்ணு
சஞ்சலத்தை யெண்ணுதே மவுன முன்னு
வெண்ணியேதான் ஐம்புலனை வீசிப் போட்டு
விடுக்காதே மூலத்தை அணைத்துச் சேர்க்க
எண்ணியேயெவ் ஷயிரும்தன் னுயிரைப் போலே
இருந்தகமாய் குருபதத்தை என்னும் காரே.

885

கடல்நுரை தோன்றும்விதம்

காக்கவேக டல்நுரையின் தோற்றங் கேளு
கடல்கடைந்தார் பூருவத்தில் அசுரானோடு
ஆர்க்கவுமே தேவரணை வோருங் கூடி
அமுதந்தான் கடையயிலே பாம்ப ரசன்தான்
தேர்க்கவுமே சோகமுற்று வியர்வை யாகி
சுழன்றவிடந் தனிவிருந்து வெள்ளை நீராய்
வேர்க்கவுமே வியர்வைவயுட திவலை சிந்தி
விள்ளுந்தீ வாந்தரத்தில் வீழ்ந்த தாமே.

886

கடல்நுரையின் வண்ணங்கள்

வீழ்ந்தவிடம் அங்கங்கே தோற்ற முற்று
மிக்கான கடல்துரையும் தோற்ற மாச்சு
ஆழ்ந்தகடல் தனில்வீழ்ந்து கரையொதுங்கி
அலைந்துமேதே கடல்துரையும் மாச்சு தாமே
நாழ்ந்துமேதே நால்வருணத் தோடுங் கூடி
நலத்ததோர் பொன்வண்ணம் வெளுப்பு மாகி
காழ்ந்துமேதான் கருப்புமாகி சிவப்பு மாகி
காணவுமே வண்ணமது நான்கு மாச்சே.

887

கடல்துறை வேறுபாட்டின் குணம்

நான்குமது விதத்தின்கீழ் கருப்பு கேளு
நலமிலில் மத்தியமாய் குணமு மாகும்
மூன்றுமேதான் மற்றமூன்றும் உத்த மந்தான்
மிக்கான உடலுக்கு கத்த தாகும்
வேங்குமேதான் வெறுப்பான கடல்து ரைக்கு
விடுக்கவுமே மாரணமா மென்று பேராம்
வாங்குமேக ருப்புக்குச் சம்மா மாரணம்
வருமேம வண்ணவாம் நுரையைக் கேளே.

898

கடல்துறையின் வண்ணம் பாரணமென் றும்பேர்
கெடியான சிவப்புதுரை சாரண மென்றுபேர்
தோளுமேசா ரணந்தான்கு தபந்தன் மேசெயும்
துடியான மாரணந்தான் மிருதுவன்வ விலக்கும்
காளுமேதான் காயசித்திச் செய்து வைக்கும்
கடிசான பாரணந்தான் வாயுத் தம்பம்
தாளுமேமா ரணமாங்க டல்துரைக் குத்தான்
தருக்கான ரசதோடம் சாடிப் போமே.

899

(அ.பொ.):—குதபந்தம் = இரக்கட்டு ; மிதந்து = தியமன் ;
இரத்தோடம் = இரத்தின் தஞ்ச தோடம் ; சாடி = அடிபட்டு.

போமேதான் சன்னிபாதங் களெல்லாந் தானும்
புகழ்ந்துமேதா துவிருத்தி பலமுண் டாகும்
வேமேதான் மேகத்தை விரைந்து போக்கும்
மிருத்ததோர் வாதபித்தங் கள்தாம் போகும்
தேமேதான் உடலெரிவொ டுகபழம் போகும்
செப்பறிய காசத்தைப் போக்கு விக் கும்
காமேதான் கடல்துறையின் பண்பு தன்னிக்
கண் றித்திக் கிரிகைகளைக் கருதிப் பாரே.

900

(அ.பொ.):—தாதுவிருத்தி = விரிவெடுத்தி.

கருதியுமே வுபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும்
கண்டறிந்து காலாங்கி நாதன் சொல்ல
பகுதியுமே பாட்டினென்ற மூல நாதன்
பரிந்துரைத்த நூல்பார்த்து வடமொழி பார்த்துத்
திருதியேசி வயோகமுனி சொன்ன படிக்கு
சிறுபாட்டர் பதஞ்சலிவி யாக்கிர மர்சொல்
அருதியுமே ஆத்தானும் சொல்லக் கேட்டு
ஆராய்ந்து வுபரசத்தை விரித்திட் டேனே.

901

விரித்திட்டேன் ஏழாயிரத்தி னுள்ளே
மிக்கான சித்தகுரைச் சொல்லிக் கேட்டு
விரித்திட்டேன் சத்துவகை செத்தா ரங்கள்
பேரான குளிக்கக்கு லுட்டும் வழிதான்
கரித்திட்டேன் உற்பத்தி யாகும் தானம்
கண்டுமேதான் நூல்தனிலே கணக்காய்ச் சொன்னேன்
உரித்திட்ட வுபரசத்தை விரிக்க வென்றால்
ஒருவராலும் முடியாதே வுண்மை தானே.

902

உண்மையான வுபரசந்தான் முற்று மாகும்
உலகத்தோர் மிகுக்கவென்று வெளியாய்ச் சொன்னேன்
வெண்மையான பாவமென்றே எண்ணி டாதே
வினையங்கள் மெத்தவுண்டு மேலிப் பாரு
தண்மையான சாந்தமுற்றுக் கருவைப் பாரு
தவறில்லை யொன்றிலுந்தான் மறைப்போ யில்கை
அண்மையாக வரத்தான்தான் சொன்ன வழிதான்
ஆராய்ந்து யான்தானும் சொன்ன வாதே.

903

வானுன வுபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும்
வகையெல்லாம் பார்த்தறிந்து வரிசையாக
தாரான வுற்பத்தி சத்து மார்க்கம்
தாக்கான குளிக்கக்கு லுட்டும் வழிதான்
மாரான செத்தாரம் குருசன் ணங்கள்
மேன்மையான வுதகமொடு தைலம் தீநீர்
தேரண செயநீரில் கட்டும் மார்க்கம்
செப்பினேன் வுபரசங்கள் முற்று மாச்சே.

904

ஆச்சென்ற நவலோகத் தோற்றத் தன்னை
அறிந்தமட்டும் ஆராய்ந்தன் னைசொல்லக் கேட்டுப்
போச்சென்ற பாட்டர்தி ருமூலர் சொல்ல
போன்றெடுத்த காலாங்கி அய்யர் சொல்லத்
தேச்சென்ற சிறுபாட்டர் சிவயோ கமுனி
சிவமான பதஞ்சலிவி யாக்கிர மர்சொல்
ஏச்சென்ற வெறுகண்டந் தன்னில் தானும்
எழுதினேன் யான் நவலோகம் இயற்கை தானே.

905

ஏமத் தோற்றம்

இயற்கையான வேல்தோற்ற மதைத்தான் கேளு
ஏற்றமான மகாவிஷ்ணு தானும் ஆதி
மியற்கையான வராகமாகிப் பூமி யைத்தான்
பிளந்ததைக் கொம்பாலே கிறிஸ்தினால்
வியற்கையான பூமிதேவி யான வள்தான்
விட்டுணுவைப் பார்த்துவிண்ணப் பம்செய் தாளால்
செயற்கையான என்னிடத்தில் பொன்விளைந்த
சேதியான விவரந்தான் சொல்லென் றேதான். 906

உலோகங்கள் பதினென்றின் பெயர்கள்

சொல்லென்று பூமாது தானும் கேட்க
கருமிகா விட்டுணுவும் சொல்ல வுற்றார்
புல்லென்ற பூருவத்தில் பொன்வென் ளிசெம்பு
பேரான காரியம் வெள்ளி யந்தான்
துல்லென்ற துத்தநாகத் தினோடு தானும்
துளுவான தல்விரும்பு கருப்பி ரும்பு
எல்லென்ற எஞ்ஞோடு திராவுந் தானும்
ஏற்றமான வெங்கலமும் பித்தகா யுந்தானே. 907

தானான பதினென்று லோகந் தானும்
தனித்தனியே உற்பத்திக் குண குணமே
வேனான லட்சணங்கள் குஞ்செசந் தூரம்
மிக்கான சத்துவகை களங்கு தானும்
பேனான பிரித்துமேதான் ஒவ்வொன் றாக
பிசகாமல் சொல்லுகிறேன் மின்பு கேளு
பானான பூருவத்தில் சிவபிரான் தானும்
பார்வதியும் இருவருமாய்ப் பகன்றார் கானே. 908

காணவுமே ஆயிரந்தா னுண்டு காலம்
கனிகுந் தென் னேரமுமே ஆனங் களம்செய்து
நாணவேதான் சம்போகம் ஆகவே தானும்
சம்பிரமாய் ஏகிபா வமாயி ருக்க
ஆணவுமே அக்காலம் அகராள் தன்னால்
அதிகதொல்லை கொடுத்ததாலே தேவர் கட்டு
நாணவுமே பொறுத்திருக்கக் கூடா மல்தான்
தனித்ததுவோர் இந்திரலோ கத்தே வர்தான். 909

(அ.பொ. :- ஆனங்கனம்=நறுவுதல் ; சம்போகம்=உடலுறவு ;
சம்பிரமாய்=சம்பிரமாய்=முழுமைமாய் ; ஏகிபாவம்=ஒரே குதிக்
கோனோடு.

தேவர்கள்தாம் இந்திரனோ டொன்றாய்க் கூடி
திசைமுகனும் பிரம்மாவன் டைக்குப் போய்தான்
வாவர்க ளும்பய மிட்டார் பிரம்மா
அடைத்தவர்த்த மான்மெல்லாம் அறிந்து கொண்டு
மூவர்களிலே வொருவரான விஷ்ணு பக்கம்
முனிந்துமேதான் சமுகத்தில் வந்து சொன்னார்
யாவருடை துன்பதொல்லைக் கேட்ட மின்பு
ஏகமாய்விட்டு ணுவும்பிரம்ம் னையுமே தானே. 910
(அ.பொ. :- வர்த்தமானம்=செய்திகளை.

பிரமனோடு அக்கினியாம் பகவான் தேவர்
பேரான பேர்களையும் தான னைத்து
பிரமமான சிவன்தானும் எந்தே ரந்தான்
பிரியாமல் பார்வதியான் தன்னைக் கூடி
நிருமமான லீலையில் தன் விலாசத் தினாலே
நீங்காமல் திற்பதால்க ருத்தோற் றமிலை
அருவமான அமைத்தவிடுத்து முதல்மா தந்தான்
அனுபவிக்க ஆப்பால்தான் உடனே கேளே. 911

உடன்கேளு ஒன்பதுமா தந்தான் பிரிந்து
உபதேசம் சனகாதி யோர்க்குச் சொல்ல
அடன்கேளு அம்பாளைப் பிரித்தி ருந்தால்
அப்போது பார்வதிக்குக் கர்ப்ப மாறும்
திடங்கேளு சுப்பிரம னியர்தோன் றுவார்தான்
தோன்றுமுறை யவாரிதக்கும் வகைதான் கேளு
படங்கேளு ஆறுமுகம் கைபன் னிரண்டு
பாங்குடனே வந்துதிப்பார் பார்வ திக்கே. 912

உற்பவித்த ஷடன்குரர் தம்மை யெல்லாம்
உறுக்கவுமே சம்மாரம் செய்கு வார்பார்
தற்பவித்த வுங்களம் னமகிழ்ச் சியாகும்
சார்ந்தவிதற் குபாயந்தான் பாரு மென்று
விற்பவித்த விஷ்ணுவந்தான் சொல்லக் கேட்டு
வெகுதேவ தேவர்க ளும்சேர்த் தாய்ந்து
கற்பவித்த சகலருந்தான் கூடிக் கொண்டு
கனலக்கி ளிபகவானைக் கருதி னாரே. 913

(அ.பொ. :- கனல்=எரிக்கும்.

அக்கினியரம் பகவானும் சம்மதித்து
அப்பவேதான் சிவன்னடைப் போனார் தானும்
அக்கினிதான் போத்தவேளை சிவனு முமையும்
அன்புடனே இருவருமே சையோ கமாரூர்
கைக்கினிதாய் ஆவிங்கனம் செய்யும் போது
கனமுடனே விசையாக வக்கினி போனார்
பக்கிதான் பார் வதியுமங்கி வையத்தான் பார்த்தான்
பதறியேபார் வதியுமெ ழுந்தான் தானே.

914

பதறியுமே எழுந்திருந்து உட்புறம் போனார்
பரமசிவன் இந்திரியம் கவித மாச்சு
அத்தறியந்த் இந்திரியம் தன்னித் தானும்
அக்கினியரம் பகவானின் வாயில் விட்டார்
பதறியேதான் அக்கினியரம் பகவா னப்போ
புருடவாகு குதியுமேதா னுன தாலே
பெதறியுமே யோசனையாய் பிரம்மா விஷ்ணு
பேராதி இந்திரனும் தேவான் தானே.

915

தானுன புகுவனி குத்தாத் தம்புகன்று
சகிக்கவுமே கூடாமல் விந்து வைத்தான்
ஏனான வெல்லாரும் ஒன்று கூடி
ஏற்றமான வாகாய கங்கை வையத்தான்
மாகு வணைப்பித்து மந்தி ரத்தால்
வாயாலே அக்கினியரம் பகவான் கக்கி
கோனான கங்கையிட மாக மாற்ற
கங்கையுந்தான் தரிக்கவவன் கூடா வாச்சே.

916

அவன்தரிக்கக் கூடாமல் கங்கையுந்தான்
அழுத்தமாக பூமியிலே கொருக்கைக் காட்டில்
பவந்தரிக்க வைத்துவிட கொருக்கை நாணல்
பற்றிக்கொண்டு எரிந்துமேதான் சரப்ப வாக
உவந்தரிக்க வித்திலொரு துளியெ ழும்பி
ஒங்கியுமே மகாமேரு திருமலை தன்னில்
விவதரித்து வீழ்ந்துவிட்ட படியி னாலே
விந்துருகி மகாமேரு வேம மர்ச்சே.

917

(அ.பொ.) :—கொருக்கை=நாணல்.

ஏமமான பொன்னதுவும் மகாமே ராச்சு
ஏமபரு வதமான படியி னாலே
வேமமான தேவர்கள் இருக்கத் தக்க
விடுபண்ணிக் கொண்டார்கள் சித்தர் யோகி

சோமமான விந்துவேகத் தாலே தானும்
சயம்பிரகா சம்போன்ற திருமலை தன்னில்
பூமாய்பொற் பிரகாசம் போன்ற தாய்த்தான்
பொற்சாய்கை யாய்மகாபி ரபையுந் தானே.

918

பிரபையாக சம்புவென்ற மரம் தொன்று
பெரிதான லொருநாவல் மரமுண் டாச்சு
அரபையாக அம்மரத்தில் பூவாய்க் காயாய்
அழுந்துகின்ற பழம்மகாபி ரசாதம் போலே
உரபையாக பழம்பழுத்து வீழ்ந்து டைந்து
உத்தரசம் வேடியுமே ஆரு கித்தான்
நரம்பையான நதியாசிச் சம்புநதி யென்று
நாட்டமாக மிகுதியும்பே ராச்சு தானே.

919

பேராச்சு நதியோடும் விடங்க ளெல்லாம்
பொற்றிரபை யாய்பொன்றான் விளைவு மாச்சு
வேராச்சுப் பொன்தானு மின்ன மொன்று
விளைவுப்பொன் தன்னுடைய விரிவவக் கேளு
சீராச்சு கயிலாய வாசரான
சிவன்தானும் பார்வதியை விவாகம் பண்ண
ஏராச்சு பிரம்மவிஷ்ணு இந்திர தேவர்
ஏகமாகச் சகலருந்தான் வந்திட் டாரே.

920

(அ.பொ.) :—வாசரான=வாணரான.

சிவன் மணக்கோலம்

வந்துமேதான் அவரவர்கள் வரிசையாக
வகையாக அவரவர்கள் இருக்கத் தக்க
தந்துமேதான் இடத்திலுமே மிருத்திட் டார்கள்
தயானிதியாம் சிவனுமணக் கோல மாகி
தந்துமேதான் நவரத்தி னபீடத் தன்னில்
நயந்துமேதே சிவன்தானு மிருக்கும் போது
மித்துமேகி பிரம்மாதான் எழுந்து வந்து
பேரான வேன்விதனை வளர்த்தார் தானே.

921

வளர்க்கவுமே பார்வதியும் வந்தி ருந்தான்
மதிப்பான ருபலாவன் னியத்ததைத் தானும்
பளர்க்கவுமே பார்த்துதானே மகிழ்ச்சி யாகி
பரவசத்தைத் தானடைந்தார் பிரம்மா தானும்

இளர்க்கவுமே இந்திரியம் கனித மாச்ச
ஏங்கியுமே இதைக்கண்டு பிரம்மா தானும்
களர்க்கவுமே யோசனையாய் பாதத்துன் மறைத்தார்
கனிந்துவந்த விந்துவிலே தோற்றங் கேளே. 922

மரீசிரிஷி மருந்துகள் 15

வாலிவியம் மற்றும் முனிகள் மருந்து (செய்கை)

கேளந்த விந்துவிலே மரீசி இருடி
கெடுவாக வற்பவித்தார் விந்தில் தானும்
ஏளந்த பஞ்சசத்து மருந்து தானும்
இசைந்துமேநா னூற்றுத்தொண் னூற்றென் பதுபேர்
பேளந்த விந்துவிலே பிறந்திட டார்கள்
பின்புதான்வால் கில்லியரங் குட்டந் தானே
நாளந்த பிரமாண மாயத்தோன் றலானார்
நாற்பத்தெண் னாயிரவர் முனிகள் தானே. 923

தானுன பார்வதிக்கு திருப்பூட் டந்தான்
சதுரமான வேமகுண்டந் தனைவ ளர்க்க
வேனான விந்ததுவும் அதிலே தானும்
விடுபட்டு லொருதிவலை தெரித்துச் சிந்த
நானுன நதிபோலே பெருகும் போது
நலத்துமேதான் அதுபரந்த தான மெல்லாம்
பூனான பொன்பிறந்து தோற்ற மாச்ச
பிரம்மவித்து வக்கினிகுண் டத்தில் வீழ்ந்து
ஊனான வற்பவித்த பொந்தர் னென்று
உற்பனமாம் பூருவத்தில் சொன்ன பொள்ளே. 924

பொந்தானும் உற்பத்தி ரெண்டு விதமாம்
பிறந்தபொந்தான் ஐந்துபிர கார மாச்ச
பொந்தானு மேதென்றால் சொல்லக் கேளு
பிராகிருதம் கச்சபம்வன் னிசம்பூ தந்தான்
பொந்தானும் கனிசம்ப வமென்று மாகும்
பொருந்தவேதான் வேதசமும் ஐந்து மாகும்
பொந்தானும் அஞ்சவிதப் போக்கு மாச்ச
பூலோகந் தன்னிலேதான் பேசக் கேளே. 925

பேசவேடி ராகிருத மென்ற பொந்தான்
பிருதிவியின் கூறுச்சு பல்மோ மெத்த
தாசவேடி ரம்மாவின் உடலது தன்னில்
சகலகூறாய் கூடியேஇ ருந்த வித்தில்
ஊசவேதான் உற்பவித்த பொந்த னக்கே
உறுகின்ற வாகாச மெனப்பே ராச்ச
ஆசவுமே இப்பொந்தான் அப்புனின் கூறு
ஆதியாம்மூன் றுலேயக் கினியும் வாய்வே. 926

அக்கினிதான் வாய்வினிலே சிவவிந் தேற்று
அங்கீக ரிக்கக்கூ டாத படியால்
தேக்கினிதான் தேவகங்கை தன்னின் பக்கல்
சிந்தாமல் விட்டுவிட அந்த சேடம்
அக்கினிதன் வயிற்றில்நின்று அபான வாய்வால்
அழிந்துமேதான் வெளிப்பட்டுப் பவித்த பொந்தான்
புக்கினிதான் வன்னிசம்ப வமென்று பேராம்
பொன்னுந்தான் தேயுவினுட கூறு மாச்சே. 927

தங்க பேதல்

கூறுள மகாமேரு மலைமுடி தன்னில்
குறித்துமேதான் உற்பவித்தப் பொன்னுக் குத்தான்
காறுள கனிசம்ப வமென்று பேராம்
கன்மான வாயுவினுட கூறும் பொந்தான்
பேறுள குதத்தை பந்தனஞ் செய்து
பெலத்துமேதான் தவலோகம் வேதை யாக்கும்
வேறுள பேதித்த வேமத் திறு
வேதசமாம் பொன்னென்று பேரு மாச்சே. 928

ஆச்சென்ற குதத்தைப் பந்தம் செய்து
அனுசரித்த பொன்னுன படியி னுலே
கூச்சென்ற வாகசக் கூறு மாச்ச
குறித்தபடி சொன்னதோர் ஏம மாகும்
மூச்சென்ற வற்பத்தி தன்னில் சொன்ன
மூன்றான பொன்னாகும் யேதென் ருக்கால்
பேச்சென்ற பிராகிருதம் கச்சபத் தோடு
பேரான வன்னியும்சம் பூதந் தானே. 929

தங்க பேதம்

பூதந்தான் மூன்று பொன்னும் பதினாறு மாற்று
பொன்னிதிலே ஆபாணம் செய்து வைத்து
நாதந்தான் தரித்தாக்கால் தரைதிரை மூப்பு
நலிந்தசாக்கா டின்றியேதான் இருக்க லாகும்
பாதந்தான் நாலாறு பொன்னுக் குத்தான்
பகர்த்தகனி சம்பவமே வென்ப தாகும்
போதந்தான் சர்வரோகந் தன்னைப் போக்கும்
பொன்மாத்து பதினாறே யாகுந் தானே.

980

தங்க பேதம்

காணவுமே வேதசமாம் பொன்னுக் குத்தான்
கற்பாந்த காலத்துக் கழிவில் ஸீதான்
தாணவேகு தக்கிரிகை தனக்குத் தானும்
தனித்தமகா வுத்தமமென் றறிந்து கொள்ளு
பூணவுமே வேதசமாம் என்று சொல்லும்
பொன்னுக்குக் காய்சித்தி சுறுக்கி லாகும்
ஆணவுமே அட்டாங்க யோகந் தானும்
அறுபத்தி நான்குமேதான் சித்தி யாமே.

981

(அ.பொ.) :—அறுபத்துநான்கு=அறுபத்துநான்கு கலகன்.

சித்தியான் சொன்னத்தை மழுங்கத் தட்டி
சிவக்கவுமே காய்ச்சினுல்தான் குருதி போலே
பெத்தியான் பிரபையாக விருக்கு மாகில்
பேரான் முதல்தரத்தான் ஏம மாகும்
நித்தியாக விரண்டான ஏமல் கேளு
நிறம்கொஞ்சம் கருப்பாகத் தானும் காணும்
வெற்றியாக காய்ச்சினுலே வெள்ளை யாகும்
இதில்முன்றிய குணத்தன்னை விளம்பக் கேளே.

982

விளம்பவுமே வெட்டினுல்தான் அடுக்கில் லாமல்
மெழுகூர்ந்து மழமழப்பாய்த் தானி ருக்கும்
தளம்பவுமே நான்காம்பொன் சொல்லக் கேளு
நளினமான மிகுதுவாக மழமழப்பாய்
அளம்பவுமே ஐந்தாவது மஞ்சள் வண்ணம்
அதைக்காய்ச்சில் சிவப்புலண்ண மாயி ருக்கும்
தளம்பவுமே ஐந்தாவ தான பொந்தான்
சாற்றரிது அதிகபலம் சூதத் தாலே.

983

தங்க பேதம்

சூதத்தால் வந்தபொன்னில் மத்தி பத்தான்
சூட்சமான விகரமாக கெட்டி யாதி
பேதத்தால் சூட்சுமாக பெரும் னுகி
பூஞ்சலான மெதுவாகி கனயில் லாதாய்
காதத்தால் காய்ச்சினுலே கம்பிக் குத்தான்
கடிசாகி வாராமல் அடிக்குத் தானும்
வேதத்தால் கடினமாய்பி கவொளி யுளதாய்
மிகக்குணம் பத்தும்தான் மத்திப் பாமே.

984

தங்கத்தின் பண்புகள்

ஆமென்ற வுத்தமமாம் பொன்னு ணந்தான்
அயனுக்குச் சரியொக்கும் பிரம்ம ரூபம்
வாமென்ற மகாரூபம் மதுர மாகும்
மாரக்கமான சூதமது பந்தனி யுமாகும்
தாமென்ற நஞ்சுருற்றங் களையும் தானும்
சயித்தியத்தைப் போக்கிவைக்கும் ரசபா கத்தில்
காமென்ற விபாழபாகந் தானு மாகும்
கண்டிந்த குணமெல்லாம் கருதிப் பாரே.

985

(அ.பொ.) :—மதுரம்=துளிமை.

தங்கத்தின்பண்பும் பற்பரம்

கருதியுமே பொன்தன்னைத் தகடாய்த் தட்டி
கானகத்துச் செம்மண்ணைப் பழச்சாற் றுலே
அருதியுமே அரைத்தும்தான் மேலே பூசி
அதட்டியேதான் கரியோட்டில் காய்ச்சிக் கொண்டு
பருதியுமே பழச்சாற்றில் தோய்த்திட டாக்கால்
பழுப்பற்றுப் பொன்னதுவும் சித்தி யாகும்
எழுதியுமே எழுதரம் செம்மண் பூசி
எலுமிச்சம் பழச்சாற்றில் தோய்த்தி டாயே.

986

தோய்த்திட்ட நகட்டின்மேல் பூசக் கேளு
சுளுக்கான நாலிலொன்று மாட்சி கந்தான்
பாய்த்திட்ட பழச்சாற்றி லரைத்துப் பூசி
பருப்புடமாய்ப் போட்டெடுக்கப் பற்ப மாகும்

நாட்டிட்ட நவலோகம் நூற்றுக் கேய
நாலாறு மாற்றுகும் நவத்து பாகு
ஏய்த்திட்ட சித்தரெல்லாம் எளிதில் செய்வார்
ஏமமென்ற மாட்சிகத்தின் இயற்கை தானே.

897

இயற்கையான ஏமமாட்சி கங்கிட் டாட்டால்
ஏற்றமான கஞ்சமென்ற நிமிளை யாகும்
புயற்கையான பொன்னிமிளை தன்னில் செய்தால்
போற்றியேதான் வாதங்கை கட்டி நிற்கும்
கயற்கையான கஞ்சமென்ற நிமிளை தானும்
கற்பமான நோய்க்காக வென்பீர் காணும்
செயற்கையான வேமாட்சி கம்படத் தங்கம்
கணத்திலே நிறியேதான் ஏம மாமே.

898

வேறு நங்கக் குரு

ஏமமான கணத்திலேதான் குதங் கட்டும்
எளிதிலேதான் பீன் னென்றி யம்பக் கேளு
தாமமான தங்கத்தை ராவிக்கொண்டு
தனிமையாக விராகனெடை நான்கு தூக்கி
வாமமான சாதின்கம் தூய்மை செய்து
வராகனெடை ஒன்றரைதான் தூக்கிக் கொண்டு
தாமமான தங்கத்தின் பொடிதா னென்றில்
சாதின்கம் ஒன்றரையாய்த் தகர்த்துப் போடே.

939

போட்டுமேதான் கற்றழைப் பாலில் தானும்
பிறனவரை யொருசாமம் மெழுகு போலாம்
ஒட்டுமேதான் உருண்டையாகக் காய வைத்து
ஊமையென்ற கோழிமுட்டை வெண்கருத் தோய்த்து
மாட்டுமேதா கப்பொடியு ருண்டை மேலே
மறுபடியும் வெண்கருவில் தோய்த்துத் தோய்த்து
ஆட்டுமேதான் மூன்றுயெடை பொடிமே லப்பி
அடர்ந்ததோர் ரவிதனிலே காயப் போடே.

940

காய்த்தபின்பு குகைமண்ணை நெகிழ வரைத்து
கணத்தோர் சீலைமன்தான் ஏழும் செய்து
ஒய்த்தபின்பு வுமிக்குவித்த தற்குள் வைத்து
ஒருபடியாம் உமிக்குள்ளே புடத்தைப் போடு

பாய்த்தபின்பு னூற்றிரண்டு பத்தும் போடு
பருவமாக மன்தன்னை வாங்கிப் போடு
ஆய்த்தபின்பு கனகத்தின் கவசம் தன்னை
அசையாமல் எடுத்தப்பால் வைத்துக் கொள்ளே.

941

வைத்துமேதான் முன்சங்கம் தங்கம் ரெண்டும்
வளமாகக் குருவாகும் வெள்ளி தன்னில்
ஐந்துமேதான் ஐம்பதற்கொன் றியந்தால் தானே
ஆண்மையான கருங்காசி வைரம் போலாம்
தேய்த்துமேசெம் புநனில்ஐம் பதற்கொன் றுமட்டும்
தீர்க்கமாக வீத்திடவே யேம மாறும்
கைத்துமேதான் கருப்பான வெள்ளி தன்னைக்
கருப்புவிட்டு வீசமெடை தேனி லுண்ணே.

942

கருப்பு நார்த்தால் துதெண்ணையும் வேறையும்

உண்ணவுமே மண்டலத்தான் உடலத் தானும்
உறுதியான கருங்காசி வைரம் போலாம்
பண்ணவுமே உடல்தானும் கற்ப காலம்
பதினாறு வயதுபோலி ருக்கலாகும்
எண்ணவுமே பித்தொழில்தான் எளிதி லாக
ஏற்றமான கோசபீசத் தினது தாரம்
கண்ணவுமே கருப்பான தாரத் தன்னை
கணக்காக பலமரைதான் தூக்கிக் கொள்ளே.

943

தூக்கிடுவாய்ச் சூதமது பலந்தா னைத்து
சுத்தித்துக் காசியென்ற மேருவில் வார்த்து
ஆக்கிடுவாய் கருப்பான தாரத் தன்னை
அதிவிட்டுப் பொடியாக வடுப்பில் வைத்து
பாக்கிடுவாய் மணலில்வைத்து நான்கு சாமம்
பதமுல் தீயில்வைத்து வெரித்திட் டாக்கால்
ஏக்கிடுவாய் ஆறவிட்டு டைத்துப் பார்த்தால்
இறுதியுமே வெண்ணைபோல்தா னுருத் தானே.

944

வெண்ணைபோலி ருக்கின்ற குதந் தன்னை
வில்லையெய்து அயச்சட்டிக் குள்ளே போட்டு
மெண்ணையான மேனிச்சாறு கருக்குப் போடு
முருக்கிலையின் சாறுசாமம் சுருக்குப் போடு

கொன்னியான கோவைச்சாறு சுருக்குப் போடு
குறிப்பான கருவமத்தன் சாறு போடு
நன்னியான வெற்றிலையின் கொடிச் சாற்றால்
தலங்காமல் சாமத்தான் சுருக்குப் போடே. 945

சுருக்கிட்டுத் தங்கமிட்டுச் செத்தாரித் துண்ணு
சூரியன்போல் நிறமாகும் சூட்சு மெத்த
நறுக்கிட்டு நவலோகத் தீர்த்தா யானால்
நாடியேதான் திசைமாற்றங் கண்டு கொள்ளு
ஒருக்கிட்டு ஒருவகுடன் பேச லாகா
ஊமைபோலி ருந்துகொண்டு யோகம் பாரு
கருக்கிட்ட வெள்ளியுட வித்தை தன்னில்
கனகமது கண்கொள்ளா வேதை யாமே. 946

நுதிங் கட்ட

வேதையான் சூத்தத்தைக் கட்டக் கேளு
முன்போலே தங்கத்தை யுராவிக் கொண்டு
பாதையான பலமொன்று நிறுத்துக் கொண்டு
பாங்கான கல்வத்தில் போட்ட ரைத்து
சோதியாக சுத்தித்த சூதந் தானும்
சுத்தமாக நான்குபலம் கூடப் போட்டு
காதையான கற்றுகைப் பாவி லாட்டி
கசகாமல் நால்சாமம் அரைத்தி டாயே. 947

அரைத்திட்டு வில்லைதட்டி அயத்தி விட்டு
அழகான வெள்ளைத்தா மரையின் சாறு
திரைத்திட்டு செவ்வொட்டித் தாமரை யிலையும்
சேர்ச்சுமனாய்ச் சிறுகவேதான் நறுக்கிக் கொண்டு
உரைத்திட்டு வுரவிவிட்டி டித்து நய்ய
ஒங்கியுமே சாறுரெண்டு படியும் வாங்கி
துரைத்திட்டுச் சூதத்தில் சுருக்கு போடு
துப்புரவாம் கழுனியுமே வாங்கி டாயே. 948

வாங்கியெல்லா முகுட்டியேதான் உருண்டை செய்து
வரிசையாக பலமைத்து வைத்துக் கேளு
வேங்கியுமே வெள்ளியது பலமூ வைத்து
மிடுக்காக உராவியேதான் எடுத்துக் கொண்டு

துங்கியேகு தத்தைவெண்க ருவில்தான் தோய்த்துத்
துப்புரவாம் வெள்ளியுட பொடியி றட்டி
மூங்கியுமே பொடியெல்லாம் பிடித்த பின்பு
பேரான ரவிதனிலே காயப் போடே. 949

காயந்தபின்பு மண்ணரைத்து சீலை செய்து
காயந்தபின்பு வுமிப்புடந்தான் தூற்றிண்டு பத்து
பேயந்தபின்பு புடம் போட்டெடுத்துக் கொண்டு
பிசகாமல் வெள்ளியென்ற கவசம் வாங்கி
தோயந்தபின்பு குளிகையைத்தா னெடுத்துக் கொண்டு
கொடுத்திடவே நவலோக மேம மாகும்
தேயந்தபின்பு செத்தாரம் செய்துண்டாக் கால்
சிறுகதிர் போல் மேனியுமாம் தெளிந்து பாரே. 950

ஏம்பற்பரம் துணரும்

தெளித்திட்ட வேமத்தின் குருவைக் கேளு
சீரான தங்கத்தைத் தகடு தட்டி
கெளித்திட்ட செத்தாரம் தங்கத்தெ டைதான்
கேண்மையான கற்றுகைப் பாவி லாட்டி
தளித்திட்ட தங்கமென்ற தகட்டில் பூசி
சரியாமல் காயவைத்து மீண்டும் பூசி
புளித்திட்ட ஏழுமுறைப் பூசிப் பூசி
பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க பற்ப மாமே. 951

பற்பத்தைக் கற்றுகைப் பாவி லாட்டி
பருப்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க பற்ப மாமும்
அற்பத்தை அரையாம்ப னவெடை தானுண்ணு
அழிப்பான குட்டமெல்லாம் அகன்று போகும்
சிற்பத்தைச் சன்னிபாத முதற்றே டங்கள்
சீதகரம் வாதகரம் செரிந்து போகும்
கற்பத்தைப் பத்தியமாய் உண்டிட டாக் கால்
காயமுமே வெகுநாள்தா னழியா தாமே. 952

வெள்ளி தோற்றம்

தாமென்ற வெள்ளியின்தன் தோற்றங் கேளு
தண்மையான பூருவகா லத்திற் குணம்
தீழன்று கண்ணுடைய சிவஞர் தாரும்
தீர்க்கமாக மண்டிபோட்டி ருந்து கொண்டு

மூமென்ற மூப்புராதி களைச்செ யிக்க
யிக்கன் மகாமேரு கிரியைத் தானும்
வாமென்ற வில்லாக வளைத்துக் கொண்டு
வாகவியை நாணகப் பூட்டி னாரே.

953

பூட்டியுமே சர்வமய மாயி ருந்த
போரான விஷ்ணுவைத்தான் கருவி யாக
ஆட்டியுமே அக்கினியால் திறமா கத்தான்
அதிரவேதான் தொடுக்கறிமைக் கொட்டா மல்தான்
வீட்டியுமே நெற்றிக்கண் விழித்துப் பார்த்தார்
விசுதியதோர் பார்வையினால் கண்ணில் நின்று
தீட்டியேதான் திவலையது ததும்பித் தானும்
சித்தியேதான் பூமிதனில் விழுந்த வாரே.

954

வாரான திவலையது விழுந்த தானம்
வகையான நல்மரமாய் ஆதாரமாகி
வேரான பலக்கொம்பாய் வித்தீ ரணமாய்
விதமான மரமாயுற் பத்தி யாச்சு
தேரான மறுபடியும் சூரி யாங்கி
செழுமையாக் கண்ணிரிநின்று திவலை சிந்த
பேரான பூமியிலே திவலை வீழ
பெருகியதில் ரசிதமுற்பத் தியாச்சு நானே.

955

வெள்ளியின் வேறுபாடுகள்

ஆச்சென்ற வெள்ளியிதுர் கனமா வுக்கு
அதிகபோக்கி யமென்றுதானே சொல்ல லாகும்
வேச்சென்ற வெள்ளியதில் மூன்று பேதம்
விறைந்ததோர்சு கசமென்றும் கனிசஞ் சாதம்
கேச்சென்ற கிரித்துருமம் மூன்று மாகும்
கிளர்ந்தெழுந்த விதனுடைய விவரங் கேளு
ஒச்சென்ற முதலதுதா னுயர்ந்த தாகும்
உயர்ந்தரெண்டாம் வெள்ளியது யர்த்தி யாமே.

956

வெள்ளி குணம்

உயர்த்தியுன்றத் தரந்தானும் மேலு மாகும்
உறுகின்ற சகசமெனும் வெள்ளி தானும்
வியர்த்தியான வெள்ளியதல் கிரியு மாகும்
விச்சயமாம் வெள்ளியதை அணிந்தா ராகில்

தயர்த்தியான தரைதிரை பிணிகள் மூப்பு
நலிந்தசாக் காடில்லை கனிசஞ் சாதம்
இயர்த்தியான மலிதனினின் முடியு மாகும்
இசைத்தவெள் ளிரசத்திற் கேற்ற தாமே.

957

ஏற்றரச பந்தனையாஞ் சூத்த் தோடு
ஏகமாக வறவாகித் தானி ருக்கும்
மாற்றமான கிரித்துரும மென்ற வெள்ளி
வங்கத்தில் நீர்வாங்கில் மருத்தி னாலே
வேற்றமான இத்தவெள்ளி சர்வ தோய்கள்
விடுவிக்கும் பிரத்தியமாம் வந்த தாலே
பாற்றமாய்பா தருப்பியந்தா னென்று பேரு
பகர்மூன்று வெள்ளியதின் பருவங் கேளே.

958

வெள்ளி வேறுபாடு

பருவமாக வுத்தமமாய் வெருப்பு மாகி
பாரமாய் மழுங்கலாகச் சிவக்கக் காய்ச்சில்
அருவமாய் டிக்கவெருப்பு மெதுவு மாகி
அழகான மலினைப்பூப் போலே நானாய்
விருவமாக விரியாமல் இருப்ப தாகி
மெதுவாக தேக்கடையால் இருந்த தாகில்
உருவமான விக்குணந்தா னுத்தம் மாகும்
உறுகின்ற மத்திபத்தை வுரைக்கக் கேளே.

959

மத்திபந்தான் லேசாகிக் கடின மாகி
மகத்தான மிகுதியுதான் ஒளிபு மாகி
கத்திபந்தான் கருப்பமாகி காய்ச்சி னுக்கால்
கன்சிலப்பாய் மஞ்சளாய்ப் பெரும னாகி
குத்திபந்தான் குருமாக விந்த யெட்டும்
குணங்களுமே வுண்டான வெள்ளி தானும்
மத்திபந்தான் ஆகாத குணமு மாகும்
மடவான வெள்ளியுட ஆண்மை கேளே.

960

வெள்ளி குணம்

ஆண்மையான வெள்ளியது கனமு மாகும்
அடர்ந்ததுவேரர் துவர்ப்புமாக புளிப்பு மாகும்
விண்மையான வியாபகமான மதுர மாகும்
மிக்கதுவேரர் ரசாயனமு மாயி ருக்கும்

தாண்மையான சயித்தியமான காரியு மாகும்
சாப்பிட்டால் பாத்திரத்தில் கசியு மாகும்
வாண்மையான வாதங்கள் சயசேத் துமழும்
மதிப்பான வுப்பிசத்தைப் போக்குந் தானே.

981

(அ.பொ.) :—ராவனம்=உடல் தேற்றி; கசி=துய்மை.

பேரக்குமேகி திபுனத்தான் சாப்பிட் டவத்து
புறம்பாமல் செரித்தல்தான் செய்து வைக்கும்
தாக்குமேபு லுமழட்ட மாசித் தியுண்டு
சரிவதோய்கள் தண்ப்போக்கும் ககல ருக்கும்
வாக்குமதே கின்னரம்போல் தேயிறும்
மாசற்றுக் கண்களுமே ஒளியு மாகும்
தேக்குமேதான் சிலரித்தை என்னே ரத்தான்
சிறியாரைப் போலிருக்கக் கற்ப முண்ணே.

982

(அ.பொ.) :—கின்னரம்=இசைப்பறவை.

வெள்ளிக்களங்கு—வெள்ளி வேதை

உண்ணவுமே வெள்ளிதனை தகடு தட்டி
ஒங்கியதோர் பழபாகல் கிழங்குச் சாற்றில்
எண்ணவுமே வேழமுறைக் காய்ச்சித் துவைக்க
ஏற்றமான் வெள்ளியது சுத்தி யாகும்
பண்ணவுமே ஆரப்பொடியாய் உராவிக் கொண்டு
பலம்நான்கு நிறுத்தப்பால் வைத்துக் கொண்டு
தண்ணவுமே சாதிவிட்கம் பலமொன் றரைதான்
தனக்குவெள்ளி யரப்பொடிதான் பலமு மொன்றே.

983

பலமான ரெண்டையுந்தான் கல்வத் திட்டு
பதியவே கற்றழம் பாசி லாட்டி
தலமான நாற்சாமம் ஆன பின்பு
தலமாக வழித்துமேதான் உருண்டை செய்து
பிலமான ரவிதனிலே காய வைத்து
பின்புதானே வெண்கருவில் துவைத்துக் கொண்டு
குலமான ஆரப்பொடியை மேலே கட்டி
கொடுஞ்சுறுக்காம் ரவிதனிலே காயப் போடே.

984

காயவுமே நாழியுமி தனிலே வைத்து
கணக்காக முன்போலே புடத்தைப் போடு
நேயவுமே நூற்றிரண்டு பத்து தானும்
நேர்மையுடன் கனபுடம்போட் டெடுத்துக் கொள்ளு

மாயவுமே வாதியொரு புடத்தைப் போட்டால்
மண்ணு கி மருத்தெல்லாம் கரியாயிப் போகும்
பாயவுமே பஞ்சிட்டுப் பார மேற்றில்
பாரமாய்த் தானிருக்கும் பண்பாயிப் பாரே.

985

பண்பாக புடந்தீர்த்தா யினிபின் பதனைப்
பத்தியுமே மேல்கவசம் வாங்கிப் போடு
அன்பாகக் கவசித்த ரசித வேமம்
அடுத்துமேதான் மறுத்தொன்றில் கவசம் போடு
உண்பாக விங்கத்தோ டொக்க ரைத்த
உறுகின்ற பொடியதுவும் உன்னிப் போகும்
மண்பாக மேல்பொடிதான் வெள்ளி பொன்னும்
மானாது மறுபடியும் பாச்ச லாமே.

986

பாச்சவுமே விங்கத்தை வாங்கிக் கொண்டு
பண்பான சினவெள்ளி பலத்தா னுஞ்சில்
வாச்சவுமே வராகனெடை களங்கு மீந்தால்
மதிப்பான ஈச்சங்காய் போல்க றுப்பாம்
சாச்சவுமே கரும்பான காரந் தன்னில்
சரிசேர்த்தே மத்தைத்தா னுருக்கிக் கொண்டு
தேச்சவுமே செம்புதுவும் செம்புடைச் சேர்த்துச்
சீராகத் தகடுதட்டி இறங்கப் போடே.

987

இறங்கவுமே வுப்பதனை வறுத்துக் கொண்டு
இதற்குரெட்டி காலிக்கல் தூளாய்ச் செய்து
கறங்கவேதான் தகடுக்குக் கிழ்மே விட்டுத்
தாக்கியுமே புடம்போடு இறங்கு மட்டும்
புறங்கவுமே புடம்போட்டு வருக்கிப் பார்த்தால்
பேரான செம்புதங்க மிரண்டெ டைதிற்கும்
கறங்கவுமே இதைவைத்துச் செலவு செய்து
கற்பத்தை யுண்டுமேக டைத்தே றிடாயே.

988

யோகம் கூறல்

தேறியுமே துவாதசத்தில் ஏற்றம் பாரு
திறமாக மூலத்தை இறுத்துக் கும்பி
மாறியுமே விடையோடு பிங்கலை தானும்
மாசற்ற முப்பாழில் குதிரை போட்டு

சீறியுமே அதில்தின்று தீர்க்க மாதி
 சிற்றரையான் தன்பாதம் தன்னில் சொக்கி
 ஆறியேயி தீர்ப்பாறு சந்திரக் கோளில்
 அமிர்தத்தை யுண்டுமேதான் அழுந்தி டாயே. 989
 (அ.பொ.) :—குதிரை=வாசி ; கோளில்=கிருகத்தில்.

அழுந்தவுமே வெள்ளிதனைத் தகடு தட்டி
 அந்தெடைக்குக் கத்தகத்தை யரைத்துப் பூசி
 தழுந்தவேதான் கற்றாழைப் பாகிப் பூசி
 தாக்கியுமே கசபுடமாயிப் போட்டிட டாக்கால்
 விழுந்துமேதான் வெண்மையான நீறு மாகும்
 விடுக்காகப் பணவெடைதான் தேனி துண்ணு
 குழுந்தவுமே வெண்குட்டம் கருங்குட்டங்கள்
 கொடிதான் குன்மங்கள் விரைந்து போமே. 970

செம்புத் தோற்றம்

போமென்ற செம்பினது தோற்றங் கேளு
 பூருவத்தில் ராட்சசனும் குடகேசன்தான்
 தேமென்ற சிவந்திற மாகத் தானும்
 செழுமையான தாமிரத்தின் உருவ மானான்
 வேமென்ற விஷ்ணுவைத்தா னுத்தே சித்து
 மிடுக்கான மழைக்காலத் தன்னில் தானும்
 ஆமென்ற அருந்தவச வெகுநாள் செய்ய
 அப்போது விஷ்ணுவிற்கு நிக்கை யாச்சே. 971

அறிக்கையான மிகுதியுந்தான் மகிழ்ச்சி யாகி
 அடைத்தந்த ராட்சதனைத் தான் ஹத்து
 உறிக்கையாய் உனக்கென்ன வரத்தான் வேணும்
 உகந்துமேதான் கேட்டாக்கால் தருவோ மென்ன
 நறிக்கையான ராட்சசனும் சொன்ன வார்த்தை
 நம்மைத்தான் தேவரீரசுக் கிரத்தி னாலே
 தறிக்கையாக சுவ்தாரம் செய்த பின்பு
 சர்வகால மும்என்மேல் தயவு தானே. 972

தயவாகி யென்னுடைய சடலந் தானும்
 தாம்பிரந்தா னுகவென்று கேட்டுக் கொண்டான்
 வியவாகி விஷ்ணுவந்தா னப்படி யீந்தார்
 மிடுக்கான ராட்சசனும் அப்படி யானான்
 வயவாகி வரத்தில்வத் தபடியால் செம்பு

மாசற்ற பொன்வெள்ளிக் கதிக மாச்ச
 நயவாகி யவனுடல்தான் செம்பு மாச்ச
 நல்லெலும்பு ரசிதமென்ற வெள்ளி யாச்ச
 தியவாகி யவனுடலின் மனை மெல்லாம்
 திரண் டுமதே வெங்கலந்தா னுச்ச தானே. 973

இருவித செம்பு

ஆச்சென்ற செம்புதனி விரண்டு பேதம்
 அதன்விரிவு யேதென்றால் சொல்லக் கேளு
 ஓச்சென்ற நேர்பாளம் என்னும் செம்பு
 உத்தமந்தான் மிகுதியுமென் றறிந்து கொள்ளு
 மேச்சென்ற மிலேச்சன்தான் என்னும் செம்பு
 மிகுதியுந்தான் மத்திபமென் றறிந்து கொள்ளே. 974

உத்தமச் செம்பு மத்திபச் செம்பு

அறிந்துமேதான் உத்தமத்தின் குணத்தைக் கேளு
 அழுத்தமான மழுங்கலாக பார மாதி
 செறிந்துமேதான் சிவப்பாகி அடிக்க டிக்க
 தீர்க்கமாக மிகுதுவாய்த்தான் காய்ச்சி னுக்கால்
 வெறிந்துமேதான் விகாரகுண மில்லா தானால்
 மிகுதியுமே வுத்தமந்தான் இந்தச் செம்பு
 மறிந்துமேதான் மத்திபத்தின் குணத்தைக் கேளு
 மகாவெருப்புக் கருப்போடு சிவப்பு மாமே. 975
 (அ.பொ.) :—செறிந்து=அடர்த்தியாகி.

மத்திபச் செம்பு

சிவப்பாகிக் கடினமாகி வுத்தமத் துக்குச்
 சிதைந்துமேதான் பெரிதாக் விருப்ப தாகி
 இவப்பாகி கழுவவேக மூவவே தானும்
 ஏற்றமான கருப்பதாக இருப்ப தானால்
 சிவப்பாகி மிலேச்சமென்ற செம்ப தாகும்
 மிகுதியுமே மத்திபந்தா னின்னங் கேளு
 துவர்ப்பாகிச் சுரோணிதவண் ணமிக வெருப்பு
 சுத்தமான கருங்கருப்பு கனமில் லாதே. 976
 (அ.பொ.) :—சிதைத்து=மாறுபட்டு.

மத்தியச் செம்பும் செம்பின் குணம்

இல்லாது டல்விரிசல் குடிவத் தானும்
எளிதாக அடிக்கடிக்கச் சிதறல் வீழ்தல்
வல்லாது இதுவெல்லாம் வாதத் துக்கு
மாசுநீரின் ரசகீரம் தனக்கா காது
தெல்லாது செம்பேதான் துவர்ப்பு மாகும்
சிறந்தரச் பாகமாக மதுர மாடி
உல்லாது வெப்பமாக இருக்கும் பாரு
ஒங்கியதோர் திரிதோடம் சுரங்கள் வீக்கம்
அல்லாது அமரங்கள் துற்பட லங்கள்
அழிபாண்டு குட்டம்மி ரமேகம் போமே.

977

செம்பின் குணம்

மேகம்போம் விருத்தியுண்டாம் புத்தி யுண்டாம்
மிடுக்கான நேத்திரநேரம் கன்குக்கு மாகும்
ஆகமாழுத் திரவிரிச்ச ரங்கள் போகும்
அடுக்கான பவுத்திரம்குன் மங்கள் போகும்
சோகம்போம் குத்தத்தில் சேர்த்திட் டாக்கால்
துடுக்கான சத்துலமக் கினியு முண்டாம்
நாகம்போம் ரசாயனந்த னக்கெல் லாந்தான்
நற்செம்பு நேபாள முத்தமு மாமே.

978

நாம்மீர பற்பம்

உத்தமமாம் செம்புபலம் நிறுத்துக் கொண்டு
உறுகின்ற வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தில்
பத்தமாம் குகையிலிட்டு வுருக்கிச் சாய்க்க
பளிச்சென்று ஆறலறும் தகடு லேசாய்ப்
புத்தமமாம் புளியிலிப்போல் நறுக்கிக் கொண்டு
பெரியதான வெள்ளாட்டெ லும்பு மாத்தான்
ஒத்தமமாம் ஒருபடிமா கீழ்மே விட்டு
உறுகவேதான் கசபுடமாய்ப் போட்டி டாயே.

789

போடுவது ஐந்தடுக்குக் கோணியை வைத்து
புகழான எலும்புமாவ தன்மேல் வைத்துப்
பாடுவது பரப்பிமேலே தகடு வைத்துப்
பரப்பியேதான் மேலுமந்த எலும்பு மாவால்

முடுவது ஐந்தடுக்குக் கோணி தன்னால்
மிரளாமல் கட்டியேயெ ருக்கி ழிட்டு
ஆடுவது ஐந்துறு ஏருவு மேலே
அதன்மேலே புளியம்பு நணிகு டைகொட்டே.

980

கொட்டியேதான் அதன்மேலே தகடு வைத்துக்
கூசாதே புளிப்புறணி கூடை கொட்டி
அதட்டியுமே வைத்துறு ஏருமேல் கொட்டி
அதுங்காமல் தெறிப்பிட்டா நிறு குக்கால்
எட்டியுமே வெடுத்துப்பார் நிறு மாகும்
எளியாண்ட ஐயர்கரலாய் கிசெரன்ன சொல்தான்
வெட்டியுமே செம்மையிது மிரள வேண்டாம்
வேதையிது கோடிகவர் ஆட லாமே.

981

நாமீர பற்ப குணம்

ஆடலாமே இக்கருவால் குதல் கட்டும்
அணுகினுலே சாதிலங்கம் கட்டிப் போகும்
வீடலாமே வீரமது மெழுகு மாகும்
வெள்ளியந் தன்னில்தூந் துக்கொன் றிட்டால்
பாடலாமே ரசிதமது தூறு மாற்று
பணவெடைதான் தேனிலுண்ண பால னுவான்
சாடலாமே பாடாண மறுபத் தினுன்கும்
தனித்தனியே கட்டிடவே வேதையாமே.
(அ.பொ.) :—ரதம்=வெள்ள்.

982

நாகமுற்பத்தி

வேதையான நாகத்தின் விரிவு கேளு
விருத்தாந்தம் பூருவத்தில் பாம்புக் கெல்லாம்
நாதையான ராசாவாய் இருக்கப் பட்ட
நல்லாதி சேடனோடு வாயு ராஜன்
ஏதையான இருவருமே யடித்துக் கொண்டு
ஏத்தமான நான் பெரியோன் நான் பெரி யோனென்று
ஆதையான ஆங்கார மாயாக் கிருசித்து
அடித்துக்கொண்டி ருவருத்தான் பலம்பார்த் தாரே.

983

பலத்திலேநான் பலவான்நான் பலவா னென்று
பலம்பார்ப்போ மென்றுசொல்லி யடித்துக் கொண்டு
தலத்திலேம காமேரு மலையின் கிட்டே
அண்மையிலே போயுமேபோர் இருவ ருந்தான்

கலத்தினிலே கயிறுபோலி ருக்கு கின்ற
கனமான உடலதனை யுடையான் தானும்
நலத்தினிலே நாகமகா வரச னானேன்
நலமான மகாமேரு கிரியைத் தானே.

984

மேருகிரி அடிதொடுத்து நுனிமட டிற்கும்
மிடுக்கான வலமெல்லாம் சுற்றிக் கொண்டு
ஆருகிரி வாயிரமாம் கொடிமு டிமேல்தான்
ஆயிரமாம் பணுமகுடத் தான்வி ரித்து
பேருகிரி வளைத்தழுந்தப் பிடித்துக் கொண்டு
பெலத்துமேனி ருக்கின்ற வேளை யில்தான்
வாருகிரி வாயுரசன் தான்ப் போது
மதிப்பான் ஷக்கிரமாய்க் கோப மாச்சே.

985

உக்கிரமமாய் மாருதம்போல் அறையும் போது
உகந்தவேழு கடல்கள்தாம் கவரிப் போக
அக்கிரமமாம் அட்டகுல் மலைகள் தானும்
அகியவேதான் கம்பங்கள் போலத் தானும்
புகிரமாய் சர்வலோகா லோக்கிக ளெல்லாம்
பரிந்துமுமே அமனியில்தான் பட்டுப் போக
தக்கிரமாய் பிரம்மாதி சர்வ தேவர்
சத்தித்துக் காரணமு மேதென் றுரே.

986

(அ.பொ.) :—அமனி=ஆவாரம்.

ஏதுவேதான் காரணமும் விசாரிக் கத்தான்
இயல்பான வாயுவிற்கும் சேடனுக்கும்
வாதுவேதான் மதங்கொண்ட கர்வத் தாலே
மகத்தான பேரியோனான் பலவா னென்று
சாதுவைதான் அடித்திட்டு சர்ப்ப ராசன்
தன்னுடைய பலத்தினாலே மேரு மலையை
வேதுதான்வேர் தொடுத்துநுனி மட்டுக் குந்தான்
விடுகயிறு போல்குற்றிக் கொண்டார் கானே.

987

கொண்டுமேதான் கொடுமுடியா யிரத்தி லுந்தான்
கூர்மையான் பணுமகுட மாயி ரத்தை
திண்டுமேதான் சிரசாலே வழுத்திக் கொண்டு
திருமாக யிருந்திடவே வாயு ராசன்

அண்டுமேதான் ஆங்காரத் தோள்ப லத்தான்
அனைத்தையுமே மத்தமாகு தமாய்த்தான் மேத
உண்டுமேதான் லோகாதி லோக மெல்லாம்
வுபத்திரவம் அதிகமாகப் போச்சு தானே.

988

போச்சுதென்று பிரம்மாதி முதலாத் தேவர்
பெருக்கவுமே யோசனைதான் பண்ணிப் பார்த்து
ஆச்சுதென்று சர்ப்பத்துக் குபகாரம் பண்ணில்
அமனிபட்டுப் பேரயிடுவான் வாயு ராசன்
வாச்சுதென்று வாயுராச னைத்தொட்டு தானும்
மதிப்பான வெண்பத்தி னுன்கு நூறு
தேச்சுதென்ற லட்சம்சீ வான்மா விற்குத்
திடமான வுபகார மாகுங் கானே.

989

காணவுமே ரெண்டுபேரின் வழிக்கு நாம்தாம்
கருதியேதான் போகவுமே தேவை யிலலை
நாணவுமே நாரதமு விதன்னைத் தானே
நாமழைத்து நீர்தாம்போய் சண்டை தன்னைத்
நாணவேசொல் லெடவுமஞ் சேலென நாரதர்
தம்முடைய மகுடியான குழல்தா னெடுத்து
வாணவுமே பலப்பலவாம் ராக முத
மதிப்பான கீதத்தைப் பாம்பு ராசன்
தோணவுமே ஒருதலையை நீக்கித் தானும்
செவிகொடுத்துக் கொண்டிருந்தார் சேடன் தானே. 990

சேடந்தான் செவிகொடுத்தராகவ் கேட்கக்
கணக்கறுக்கா சியந்தவுயர் வாயு ராசன்
பேடந்தான் பலங்கொண்டொ ருமிக்க மோதி
பெயர்த்தந்த கொடிமுடியோர் சிகரத் தானும்
ஏடந்தான் எடுத்துக்கொண்டு கீழே வீழ்
இறங்கியந்த சிகரங்கீழ் வீழ்ந்த போது
தாடந்தான் பாம்புராசன் சேட னுடைய
நாடையுரிபட்டுமேதான் சகும்ம போச்சே.

991

(அ.பொ.) :—சகும்ம=தோல்.

பஞ்சலோகத் தோற்றம்

சகும்ம்தான் பெயர்த்தும்தோல் காற்றி னாலே
தரியாமல் பறந்துமேதான் பூமியில் வீழ்
புகழ்மந்தான் பூமியின்தன் னிடத்தில் நின்று
புகழான பஞ்சலோகத் தோற்ற மாச்சு

தெருமந்தான் சேடனுட வுடவில் நின்று
சிறந்துமேதான் பிறந்தபடி யாயே லோகம்
அருமந்தான் அத்தந்த பேராச்சு லோகம்
ஆகையினால் லோகத்தின் அடைவு பாரே.

992

காரியத் தோற்றம்

பாரென்ற பார்புகளின் குணத்தைப் போலே
பாரினிலே கோமளமாய் வழவ முப்பாய்
காரென்ற வுறைபட்ட கன்னத் தில்தான்
கடுத்திவலை வுண்டாகி மாகுதத் தினாலே
ஏறென்ற திவலைபத்தான் எடுத்துக் கொண்டு
ஏற்றமான வங்கபதி யான் பூமி
தேரென்ற வதில்வீழக் காரி யமாச்சு
நேர்பான கருநாக மென்று பேரே.

993

வெள்ளியத் தோற்றம்

பேரான சேடனுட வுடவில் தானும்
புருக்கமாக மிகவெழும்பும் வியர்வை தானும்
காரான காற்றினாலே நிலத்தில் வீழ்
கடித்துமேதான் வெள்ளியம் தோற்ற மாச்சு
தாரான பார்புராச னுக்குத் தானும்
தளர்த்தும்தான் ஆயாசம் வந்த தாலே
கூரான முகம்வாடி பெருமுகி சுண்டாய்
கோழைதானே மிகுதியாக வாயி லாச்சே.
(அ.பொ.) :- ஆயாசம் = களைப்பு.

994

நாகத் தோற்றம்

மிகுதியாய்கோழையதுபூ மியிலே வீழ்ந்து
வெள்ளையென்ற பாடர்ணம் எலிப்பாட டாணம்
தகுதியான தாதுக்கள் மிகவுண்டாச்சு
பார்புராச னுக்குமுக தாடை தானும்
உகுதியான முறிவுபட்ட ததலில் நின்று
உருகிரத்தம் பெருகியேதான் நிலத்தில் வீழத்
திகுதியான திவலைசித்த வதிலே நின்று
சிறுகின்ற நாகத்தான் தோற்ற மாச்சே.

995

நாகத்தின் வேறுபாடுகள்

ஆச்சென்ற நாகமது ரெண்டு மாகும்
அமர்த்தத்துர் ரமொடுகார வெல்லாத தானும்
நாச்சென்ற தத்தூரத் தைப்பா குப்பொறி
தனிலெரிக்கச் சத்துவந்தான் வண்மை யாகும்
தேச்சென்ற காரவெல்லம் தன்னைத் தானும்
தீயெரிக்கக் குங்குமத்தின் வண்ண மாகும்
பாச்சென்ற இரண்டுக்கும் பருவ மாகும்
பாங்கான கரோணித்ததின் பருவங் கேளே.

996

மிருதாச்சிங்கித் தோற்றம்

பருவமாக வெள்ளியங்கி ரிதலில் வீழ்ந்த
பாங்கான கரோணித்தலாகக் காற்று வாரி
தருவமாக வியசத்துத் தானி ருத்தே
தாக்கான பூமியிலே வந்து வீழ்
துருவமாகச் சுடக்கியேதான் மிருதாச் சிங்கி
செனித்துமேதான் தோற்றமது வாச்சு தானும்
விருவமான மதாத்தரத்தான் வேறென் றுண்டு
மிக்கான சிவனுடைய சரித மாமே.

997

வேறு காரியம் பிறப்பு

சரீரத்தின் மலங்களது பூமி தன்னில்
நானுதிர வதில்நின்று வியாபித் துத்தான்
சரீரத்தில் காரியம் பிறப்புண் டாச்சு
கம்பில்லம் என்வின்ற தாமப் பேராம்
அரீரத்தில் தயிலேபாடா ணமுமாச்சு தானும்
அடைவான வங்கத்தின் பேதங் கேளு
இரீரத்தில் ரெண்டுவித பேத மாகும்
எப்படிதா னென்னுக்கால் இயம்புக் கேளே.

998

வெள்ளிய பேதம்

இயம்பவேகு ரமென்றும்மி சிரக மென்றும்
இரண்டுவகை பேதமாக இருக்குங் காணும்
குயம்பவுமே குரமென்ற வெள்ளியத்தான்
குளிர்ந்துமேதான் உத்தமமாய் தானி ருக்கும்

இயம்பவுமே இரண்டான் மிசிர கத்தான்
எளிதான மத்திபமாய் குணம் தாகும்
தயம்பவுமே குரவங்க மென்ற வீயம்
தனக்கான வெண்மைநிறம் ஆகும் பாரே.

999

வெண்மையான சண்பகப்பூ வண்ணங் காணும்
மிகக்கனமாய்ப் பொட்டெனவே வருக லாகும்
தன்மையான மெழுகூர்ந்து சத்த மின்றித்
தாரிருக்கும் குரவங்க மென்ற வீயம்
பண்மையான மிசிரகமே வென்ற வங்கம்
பச்சைநிறம் வெளுப்பாயுந் தானிருக்கும்
எண்மையான இருவங்கத் தியல்பு தன்னை
இயம்பினோமே வெள்ளியக் குணத்தைக் கேளே. 1000

வெள்ளிய இயல்புகள்

கேளுமேதான் கசப்புமான வெப்ப மாகி
கெடியான மதுரமாகத் தானிருக்கும்
வாளுமேவா தவித்தகற்ப வுற்பணி யாகும்
மதிப்பான கோழைசேத்து மமேகத் தைத்தான்
போளுமேவ யிற்றில்தின் நஞ்சி சிவையத்தான்
போக்குமேப லமாக்கும்ர சத்துக்கு றுதியாம்
தானுமேதான் சர்வலோகத் தனைப்பே திக்கும்
தகர்த்துமேதான் பொடியாக்கும் தூளு மாமே. 1001

(அ.பொ.):—கசப்பு=கசப்பு; போனும்=போனும்=துண்டித்து
விடும்; லோகம்=உலோகம்.

வெண்வங்க பற்பம்

தூளாகும் காளிகச கிதமா நீக்கி
துப்புரவாய் நீர்வாங்கில் ரசித மாகும்
தாளாகும் சகலருக்கும் சுகூற மாகும்
சக்குமிவ்கி தத்தால்தான் ஆண்மை யாகும்
வாளாகும் சயத்தைத் தகடு தட்டி
வகையான நீர்ப்பூவா விலையே டித்து
போளாகும் புண்ணு டுஞ்சி அமுனய்ச் சேர்த்துப்
புளித்துள்ள காடியைவிட் டிடித்தி டாயே. 1002

(அ.பொ.):—ரசிதம்=ரசதம்=வெள்ளி.

இடித்திட்டு அடைபோலே ரெண்டு தட்டி
ஏத்தமான வங்கமென்ற தகடு வைத்து
அடித்திட்டு அடைமூடி கோணிக்ஞள் வைத்து
அழுந்ததன்றியக் கட்டியுந்தான் மண்ணைப் பூசி
கடித்திட்டுக் காயவைத்து புளிப்புற னிகிறுமேல்
கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்தா நவிட்டுத் தானும்
பிடித்திட்டுப் பார்த்திட்டாக் கால்பூப் போலாம்
பேசரிய வங்கத்தின் பெருமை தானே. 1003

வெடியுப்புச் சேவ்நீர்

பெருமையான வெடியுப்பு பலமும் நூறு
புளிக்கின்ற புதுப்புளிதான் எழுபத் தைத்து
அருமையான சாரமது பலமும் பத்து
அழுத்தமான சீனமது பலமும் பத்து
தருமையான கல்லுரவில் இடித்து நய்ய
நாள்மூன்று சென்றபின்பு சட்டி யிட்டு
இருமையான தீபம்போசல் எரித்த பின்பு
எரித்தவுடன் சீக்கிரத்தில் இறக்கிப் போடே. 1004

கறியுப்புக் கட்டு

இறக்கியுமே இளகத்தில் சுரண்டி வாங்கி
எடுத்தெல்லாம் பீங்கானில் பரப்பி வைத்து
பறக்கியுமே பலிதனிலே வைத்திட்டு டாக்கால்
பளிச்சென்று நீராகும் பண்பாய் வாங்கு
கறக்கியுமே கடல்தண்ணீர் கொண்டு வந்து
காய்ச்சியுமே படியுப்பு வாங்கிக் கொண்டு
மறுக்கியுமே மறுபடியோர் சட்டி யிட்டு
மறுக்காலும் கடல்தண்ணீர் கருக்குப் போடே. 1005

சுருக்கிட்டே யானாவின்பு சொல்லக் கேளு
சுத்தமான பச்சைநெல்லு பலந்தான் நான்கு
கருக்கிட்ட கரிதானும் பலந்தா நென்று
கடிந்தரைத்து கடல்தண்ணீர் தன்னி னாலே
முருக்கிட்ட குகைகட்டு அதற்குள் பூசி
முறைபோல்தான் சொப்பினிட்டங் வுப்பை வைத்து
விருக்கிட்டு நெல்கரியை மேலே பூசி
விருத்தமான முறைமண்ணால் சிலனு போடே. 1006

சில்லிட்டு சிலைசெய்து வலைக்குள் வைத்து
சிதக்கவுமே குகையழுது மட்டு மூந்
அல்லிட்டு ஆறவைத்து டைத்துப் பார்க்கில்
அடுக்காக வைரம்போ லுப்புக் காணும்
வில்லிட்டுப் பெடுத்துப்பின் வெடியுப்பு நீரில்
முழுகவுமே தோய்த்திட்டி ரவியில் போடு
எல்லிட்டு நாளொன்றுக் கேழுறு ஹைதோய்த்து
ஏற்றமாக ஏழுநாள் ரவியில் போடே.

1007

வெள்ளி சேர்ந்த வெள்ளிப்பாடாண வேற

போட்டுமேதான் புதுக்கலசத் தன்னில் போட்டு
பிரளாமல் சில்லிட்டுச் சிலை செய்து
காட்டுமேதான் கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
கரியில்வைத்து வருக்கிடவே பொன்போ லாடும்
வேட்டுமேதான் வெடியுப்புச் செய்தீர் தன்னை
பிரளாமல் பீங்கானி எழுத்து விட்டு
பூட்டுமேதான் பூநீறு நாலுக் கொன்று
போட்டுமேதான் கலக்கிநீயே வைத்தி டாயே.

1008

குறிப்பு:—வெடியுப்புச் செய்திச் செயற்கையை 1005, 1006
பாடல்களில் காண்க.

வைத்திட்டு நான்காம்நாள் தெளிவி றுத்து
வகையான வெள்ளிப்பா டாணத் தன்னை
மைத்திட்ட மனிதருட மூத்தி ரத்தில்
வண்மையான கற்கண்ணம் கரைத்துக் கொண்டு
பைத்திட்ட பாடாணம் கிறியும் கட்டி
பாங்காக வெரித்திடவே சுத்தி யாகும்
எய்த்திட்ட பாடாண மெடுத்துக் கொண்டு
ஏற்றமான வெடியுப்பு நீர்ச்சு றுக்கே.

1009

குறிப்பு:—வெடியுப்புநீர்=வெடியுப்புச் செய்திச்: முன்பாட்டின்
குறிப்பைக் காண்க.

வெடியுப்பு நீர்ச்சுருக்கு நான்கு சாமம்
விதமாகப் போட்டபின்பு வெங்கா ரத்தை
அடியான ஆவெருதின் சாணியாத் கழுவி
அரைத்திடுவாய் நான்குசாமம் வெடியுப்பு நீரில்

படியாக விலைசெய்து பரிதியில் போடு
பிசகாமல் அகலிவிட்டு மண்சி லைசெய்து
அடியாக காதையென்ற புடத்தைப் போட்டு
கட்டுவாய்நீ வெள்ளைக்குக் கவசத் தானே.

1010

(அ.பொ.):—வெள்ளை=வெள்ளிப் பாடாணம்.

வெள்ளையென்ற பாடாணத் தனக்குத் தானும்
மேல்கவசம் கட்டிடுவாய் வெங்கா ரத்தை
தன்ளையென்ற பாடாணத் தனக்குத் தானும்
சரியெடையாய்க் காரத்தைக் கவசக் கட்டு
கள்ளையென்ற காரத்தின் மேலே தானும்
காரமெடை வெள்ளிய நீற்றைத் தானும்
எள்ளையென்ற எருக்கம்பால் நன்னு லாட்டி.
எங்குமேதான் சரியாகக் கவசம் போடே.

1011

குறிப்பு:—வெள்ளியநீறு செயற்கையை பா. எண் 1008, 1004ல்
காண்க.

கவசத்தோ டேதானும் காடைப் புடந்தான்
கணக்காகப் பந்துவிசைப் போட்டெடுத்து
புவசத்தோ டேயெல்லாம் பாலா லாட்டி.
பெருமின்கு போலுருண்டை செய்து கொண்டு
குவசத்தோடு வெள்ளிதனை மூலச் சிட்டு
கொடுத்துருக்கு ஒவ்வொன்றாய் உருண்டை தன்னை
விவசத்தோ டேவெள்ளி யெடைக்குப் போடு
மீண்டுமேதான் எடுத்தெல்லாம்பொடியாய் பன்னே.

1012

(அ.பொ.):—பால்=(வெண்) எருக்கம்பால்.

எல்லாந்தான் ஏகமாகப் பொடியாய்ச் செய்து
எடைக்கெடையாய் குதமிட்டெ ருக்கம் பாலால்
தல்லாதான் அரைத்திட்டு நான்கு சாமம்
தலமாக விலைநட்டிக் காய் வைத்து
கல்லாந்தான் சிறுகலயம் அடிநீர் குறும்
கதிப்பாகப் பொரித்தெடுத்த அண்ட வோட்டை
புல்லாந்தான் பொடிபண்ணிக் கலயத் திட்டுப்
பிசகாமல் விலைவைத்துப் பொடிமேல் போடே.

1013

பொடிபோட்டுச் சில்லுவைத்துச் சிலை செய்து
புகழாக மணலுமறைவில் புடந்தான் பந்து
வெடிபோட்டு வெளிப்புடந்தான் ஒன்று போட்டு
விரியாமல் விலைதனை வாக்விப் பாரு

தடிபோட்டுத் தவளம்போல் நீறு மாகும்
தனையெடுத்து தூற்றுக்கு வென்று தானும்
திடிபோட்டு வெள்ளியம் குடவன் செம்பில்
சேர்த்திடவே வெள்ளியது பத்து மாற்றே.

1014

பத்தான குருதன்னைச் சூதத் தூட்ட
பளிச்சென்று பால்வெள்ளித் தானு மாகும்
சத்தான குருவாலே சாரங் கட்டும்
சமுசயங்க னெண்ணுதே துருசு நீரும்
முத்தான துருசுருகு சூதங் கட்டும்
மூவுலகும் கொள்ளாது ரசித் வேமம்
பித்தான சிவன்லந்து காட்டி னுற்போல்
பேர்பெரிய வித்தையெல்லா மாட லாமே.

1015

காரிய பற்றம்

ஆடவுமே கருநாக வித்தை கேளு
அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் துளைத்தே ஆட
பாடவுமே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
பதக்குத்தான் வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தை
ஊடவுமே வருகையிலே சுருக்குப் போடு
ஊறெல்லாம் கக்கியுமே தூய்மை யாகும்
விடவுமே விலகிபோல் சாயித்துக் கொண்டு
மேற்பூச்சு மருந்துடைய விவரங் கேளே.

1016

விவரந்தான் தாளகமும் பலமு மைந்து
மெல்லியதாய் இதழாக்கி வுரித்துக் கொண்டு
அவரந்தான் வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தில்
ஐந்துநாள்தாம் ஊறவைத்தப் பாலே கேளு
தவரந்தான் தாளகத்தை வாரிக் கொண்டு
தளரவுமே கிழிபோலே துணையக் கட்டி
புவரந்தான் வெள்ளாட்டுக் கோமியந்தான்
புதியதிலே அறுசாம்பம் எரித்தி டாயே.

1017

எரித்திட்டே அப்பாலே வைத்துக் கொண்டும்
ஏற்றமான துருசுபலம் ஒன்றே முக்கால்
திரித்திட்டு நாகமொன்ற ரைப்ப லந்தான்
தூய்மைசெய்த சூதமது ஒன்றே கால்தான்

தரித்திட்ட நாகத்தை வுருக்கிக் கொண்டு
தவறாமல் சூதத்தைத் தொந்தித்துக் கொண்டு
புரித்திட்டுப் பொடிசெய்து துருசு போட்டு
பொடியாக வரைத்திட்டுப் பீங்கான் வையே

1018

பீங்கானில் வைத்துமேதான் பழச்சாறு குத்த
பொங்கியேதான் புன்கந் துமதே நீறு மாகும்
தீங்கானும் புரிதியில்வைத்து நாள்தா னேழு
சிந்தாமல் மர்த்தித்துப் பொடியாய் வைக்க
தாங்கானில் சவ்வீரம் நாலுக் கொன்று
தாக்கியுமே பொடியோடே அரைத்துக் கொண்டு
பீங்கானில் மூன்றுநாள்தாம் ரவியில் போட்டு
புயன்றுமேதான் நாள்காந்தான் நிறத்துக் கொள்கே.

1019

நிறுத்துமேள லுமிச்சம்ப முச்சாற் றுலாட்டு
நின்றுமேதான் துருசுக்கட்டி யொன்று வாங்கி
குறுத்துமேதான் குழம்பாகச் செய்து கொண்டு
குழம்பிலேதான் துருகத்தைத் தோய்த்துத் தோய்த்து
எறுத்துமேதான் ஏழுநாளே போல மின்பு
எடுத்துமேதான் பூநீற்றுக் குள்ளே வைத்து
பொறுத்துமேதான் இருசாம்பம் எரித்தி டாக்கால்
பொங்கியுமே துருசுதுவும் குருவு மாமே.

1020

குருவிலொரு காசெடைதான் நிறுத்துக் கொண்டு
குமரியதன் சோறெடுத்தே யதிலே தூவு
திருவினிலே தூயநீரைப் போலே யாகும்
சுருக்கிடுவாய்த் தாளகத்தைக் கல்வத் திட்டு
கருவிலேதான் தாளகத்தைக் கல்வத் திட்டு
கடிந்தவரப்பாய் இருசாம்பம் நீரி னுலே
அருவிலேதான் அகலிவிட்டுப் பரிதியில் வைத்து
அழுந்தியபின் மேல்மூடிச் சீலை செய்யே.

1021

(அ.பொ.) :—நீர்=கந்தை நீர்.

சீலைசெய்து காதையென்ற புடந்தா னொன்று
தீர்க்கமாகப் போட்டெடுத்துக் கல்வத் திட்டு
மூலைசெய்து முன் தண்ணீர் தனில ரைத்து
முன்போலே சீலைசெய்து புடத்தைப் போட

கோலுசெய்த குருவாகும் எடுத்துக் கொண்டு
குறித்தபின்பு காரியம் தனக்குப் பாதி
காலுசெய்து கற்றுகழை நீரி லாட்டி
காரியத் தகட்டித்துப் பூசி டாயே.

1022

பூசியுமே அகலிவிட்டுச் சீலை செய்து
பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க நீறு மாகும்
வாசியுமே மறுபடியும் நீரி லாட்டி
மதிப்பான கசப்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
காசியுமே கற்றுகழை நீரி லாட்டி
கனப்புடமாய்ப் போட்டெடுத்துக் காரியத்தை
வேசியேநா விவொன்றுவெல் காரம் குன்றி
வெண்ணையொடு குக்கில்வெல் கமகட்டிடாயே. 1023

கூட்டியெல்லாம் அரைத்துமேதான் குகையி லிட்டு
குழறவுமே வலையிலிட்டு வருக்கிச் சாய்ப்பாய்
நீட்டியுமே மாசகற்றி யெடுத்துக் கொண்டு
நிறுத்துமேதான் பதினாறுக் கொன்று குதம்
மாட்டியுமே துருசிப்ட கற்றுகழைநீரிச்
மரித்தித்துச் குதத்தான் மாநா மட்டும்
மேட்டியுமே விலுசெய்து காய வைத்து
மேன்மைபான அகலிவிட்டு மண்ணைப் பூசே. 1024
(அ.பொ.):—மாநா=மடியும்.

மண்பூசிக் காயவைத்துப் புடத்தைப் போடு
மணல்மறைவில் ரெண்டுபுடம் வெளியில் ரெண்டு
எண்பூசி எருவேத்தி ஐந்து புடந்தான்
ஏத்தமாகப் போட்டெடுத்து மித்திரம் வெருவி
குண்பூசிக் குகையிலிட்டு வருக்கிக் கொண்டு
கொட்டிடுவாய் முன்னிறையாடு குதம் போட்டு
நிண்பூசிப் பொடிபண்ணி நீரி லாட்டி
நீக்கான மண்மறைவில் புடந்தான் ரெண்டே. 1025

குறிப்பு:—குத்திரம் செயற்குறைய பா. எண் 205, 206, 207 இல்
காண்க, நீர்=வெடியுப்புச் செய்நீர் 1005, 1006 பாடல்களில் காண்க.

புடம்ரெண்டு வெளிப்புடந்தான் கனபுட மொன்று
போட்டபின்பு இம்முறையே முதாம் செய்து
குடமான நட்டபதனில் குகையிலிட்டு குக்கிக்
கூட்டிடுவாய்ச் சமனாகத் தங்கத் தன்னைத்

திடமான குதத்தைத் தூய்மை செய்து
சேர்க்கவுமே காரியம் எடைதான் தூக்கி
கடமான கல்வத்தில் குதத் தானிலிட்டு
கற்றுகழை நீராலே அரைத்தி டாயே. 1026

(அ.பொ.):—நட்டபதனில்=மித்திரம் முன்பாட்டின் குறிப்பைக்
காண்க.

நீராலே அரைத்திட்டு குதத் தெடையாம்
நேர்பாக முன்னொன்ன துருசுக்கு கூட்டு
நாராலே அரைக்கவுமே மெழுது மாகும்
நலமான காரியத் தங்கத் தன்னைக்
கூராலே தூள்செய்து கூடச் சேர்த்து
குழறவே தானறைத்து நீரி னாலே
வேராலே விலுபண்ணிக் காய வைத்து
முன்னரைத்த தானகத்தை மேலே பூசே. 1027

(அ.பொ.):—நீர்=வெடியுப்புச் செய்நீர்: பா. எண்: 1005,
1006 இல் முறையைக் காண்க.

பூசியுமே குதமெடை தான கத்தைப்
போதுமான அகலிவிட்டுச் சீலை செய்து
மாசியுமே மணல்மறைவில் புடந்தான் ரெண்டு
மறுதரத்தான் வெளிப்புடமாய் ரெண்டு போடு
காசியுமே கனப்புடந்தான் ஒன்று போட்டுக்
கனத்ததல லோகத்தில் நூற்றுக் கொன்று
ஏசியுமே எட்டரைதான் மாற்றுக் காணும்
சுன்றெடுத்த காலாங்கி நாடர் சொல்லே. 1028

காரியக்களங்கு செந்துரம்

சொன்னதொரு களங்கிற்கு நானி லொன்று
குட்டியுமே கத்தகத்தைக் குப்பிக் கேற்றி
வன்னதொரு வாலுக்கையில் செந்துரரித்தால்
மாதுளம்பூ நிறமான காத்தி யாகும்
அன்னதொரு ஆயிரத்திற் கொன்றே யீய
ஆணிக்குப் பத்தரையா மறிந்து கொள்ளு
பன்னதொரு செந்துரம் பணவெடை யுண்ணு
பாலனைப்போ வென்னுது மிருக்க லாமே. 1029

அண்டக் குரு

இருக்கவுமே நாகமது பலமும் பத்து
 இறுப்பைதெய்வியல் ஏழுமுறை உருக்கி உருக்கிப்
 பருக்கவுமே சாய்த்திடுவாய் தாய்மை யாகும்
 பத்தண்டம் புதிதாகப் பார்த் தெடுத்து
 முறுக்கவுமே பூநீறு தெளிவி றுத்து
 முனையான கல்லுப்புப் பலத்தா னிந்து
 அறுக்கவுமே பொடிபண்ணி யதிலே போட்டு
 அண்டத்தை யமிழ்த்திநன்றாய் வைத்தி டாயே. 1080

அமிழ்த்தியுமே நானிந்தும் ஆன பின்பு
 அனலில்வைத் தெரித்திடுவாய் பொங்கா மற்றுள்
 திமிழ்த்தியுமே நீர்வற்றி யான பின்பு
 நெகிழ்வைத்து வண்டத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
 சுமிழ்த்தியுமே மருதாணி வேர்ப்பட்டைத் தன்னைத்
 தூளாகக் கி யிடித்துமேதான் கழுதைப் பாலை
 தமிழ்த்தியுமே சாறுவிட்ட ரைத்து மைபோல்
 தசவண்டம் மேல்கவசம் தாக்கி டாயே. 1081

(அ.பொ.) :—மருதாணி=ஹவளம்.

தாக்கியுமே ஏழுநாள்தாம் பரிதியில் போடு
 தனித்தபின்பு வச்சிரமாய் சிலை செய்து
 தேக்கியுமே கசபுடமாய்ப் போட்டெ டுத்தால்
 சித்துகின்ற மாப்போலே குருவு டாகும்
 சாக்கியுமே இக்குருதான் ஏதுக் கொப்பு
 சாம்பசிவன் தனக்கொப்பு சாற்ற மாட்டேன்
 பாக்கியமாய் வாதிக்கிக் குருதான் கிட்டும்
 பகரிது முருவண்ட நீறு தானே. 1082

அண்டச் செய்திர்

நீளுன குருவதனில் சாரம் ரெட்டி
 நீட்டியரை நெட்டவ்ரு மட்டும் நன்றாய்
 ஆளுன நீராகும் வீரத் தைப்போட்டு
 ஆண்மையான நாகத்தில் சுருக்குப் போடு
 தாருன நாற்சாமம் சுருக்குப் போட்டு
 சதுரமாக வேசாக வில்லை வாச்த்து
 மூருன முன்கட்டு முப்புத் தானும்
 மூட்டியரை நாகத்தினெடை தானும் காணே. 1083

நாக வேதை

அரைத்திட்டு வெடியுப்பு நீரி னாலே
 அழுத்தவுமே நாகத்தில் கவசங் கட்டி
 புரைத்திட்டுப் பூநீறு கீழ்மே விட்டு
 பெரும்புடமாய் மூன்றுபுடம் போட்ட பின்பு
 கரைத்திட்டுக் கல்லுப்புக் கவசம் நீக்கி
 கவசத்தின் கல்லுப்புப் பின்னு மாகும்
 நரைத்திட்டு நாகத்தை யெடுத்துக் கொண்டு
 நாற்சதுரம் வேசாக வில்லை வாரே. 1084

வில்லைதனை யெடுத்தப்பால் வைத்துக் கொண்டு
 மின்னலான மனோசிலையும் பலமு மெட்டு
 அலிலைதனை வெள்ளாட்டுக் கோமி யத்தில்
 ஐத்துநாள்தாம் ஊறவைப்பாய் பருப்பு போலே
 எலிலைதனை மனோசிலையை யெடுத்துக் கொண்டு
 ஏகமாகக் கிழிதனிலே தளரக் கட்டி
 நல்லைதனை வெள்ளாட்டுக் கோமி யத்தில்
 நாற்சாமம் எரித்திட்டு நலமாய் வாங்கே. 1085

வாங்கியுமே முன்குமரி நீரி னாலே
 வளமாகச் சுருக்கிடுவாய் நான்கு சாமம்
 நீங்கியுமே கல்வத்தி லெடுத்துக் கொட்டி
 நீரினால ரைத்திடுவாய் நான்கு சாமம்
 தேங்கியுமே வில்லைசெய்து பரிதியில் வைத்து
 செப்புக்கு ளிட்டுமேதான் மண்ணைப் பூசி
 பூங்கியுமே மண்மறைவில் புடந்தான் ரெண்டு
 பின்புதானே வெளிப்புடமாய் குக்கிட முமாமே. 1086

(அ.பொ.) :—குமரி=சோற்றுக்கற்றழை.

குக்கிடத்தின் புடம்போட்டெ டுத்துக் கொண்டு
 குழப்பியுமே கற்றழை நீரி னாலே
 நக்கிடத்தின் நாகத்தின் மேலே பூசி
 நலங்காமல் செப்பில்வைத்துப் புடத்தைப் போடு
 புக்குடத்தின் பொடியாக அதராய் வீழும்
 பின்னையுமோ குழம்புதனில் பிசறிக் கொண்டு
 அக்கிடத்தின் ஐந்துபுடம் போட்டெ டுக்க
 அதரதராய்ப் போய்விடுமே யெல்லாந் தானே. 1087

தானென்ற நாகமெடை சிலையு மாகும்
தாக்கான அதருக்கு நான்கிற் கொன்று
வேனென்ற வெங்காரம் குன்றி விந்து
வெல்லமொடு குக்கிலொடு எருமை வெண்ணெய்
ஆமென்ற அதரதனில் மிசறிக் கொண்டு
அட்டியுமே வருக்கித்தான் லேசாய் வில்லை
வாமென்று வார்க்கையிலே பதினாறுக் கொன்று
வரிசையாகச் சூதமது சுத்தித்துக் கூட்டே. 1038

கூட்டுவது மெப்படிநா னென்றால் கேளு
குறிப்பாக இரும்பாலே தகடு செய்து
நாட்டுவது நாற்சதுரம் விரலு யர்த்தி
நல்லிரும்பு தனில்செய்வா யச்சு போலே
தூட்டுவது குதத்தை யதிலே விட்டு
துப்புறவாய் நாகத்தை யுருக்கி பூற்று
நீட்டுவதி லேசாகத் தகடு வீழ
நேரான தகட்டினிறை பாதி தானே. 1039

பாதியேதான் முன்சிலையைக் குழப்பிக் கொண்டு
பக்குவமாய்ப் பூசியுமே புடத்தைப் போடு
ஆதிதானே அதரெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு
அப்பால்தான் நட்பதனை வெருவி பூதி
சாதிதானே முன்னிறைக்கு ரெட்டி குதம்
சதுரமான இரும்புக்கு விட்டு வைத்து
நாதிதானே நாகத்தை அதிலே பூற்றி
நல்லிரும்பு தன்னிலே நிரவி டாயே. 1040

நிரவியுமே ஆறவிட்டு வில்லை தன்னை
நேர்பாகக் கால்வாசி சிலைய ரைத்து
தரவியுமே தகட்டின்மேல் பூசிப் பூசி
சாரவேதான் காயவைத்து செப்பி விட்டு
மரவியுமே மண்செய்து மண்மறை புடந்தான்
மாண்டின்பு வெளிப்புடம் குக்குடந் தானரெண்டு
பரவியுமே ஐந்துபுடம் போட்ட பின்பு
பாச்சிடுவாய் நட்பதனில் வெருவித் தானே. 1041

வெருவியுமே வருக்கிட்டு முன்கு தம்போல்
முன்றுநிறை விட்டுந்தான் அதிலே சாயப்பாய்
தருவியுமே கால்வாசி சிலைதா னரைத்து
தாக்கியுமே புடம்போடு முன்போல் தானும்

அருவியுமே ஐந்துமுறை யுருக்கிக் கொண்டு
ஆதியான குதமுமே வோரோர் பங்கு
எருவியுமே யெற்றியுமே முன்போல் விட்டு
இருக்காமல் சாய்த்திடுவாய் நாகத் தானே. 1042

நாகத்தான் ஆனபின்பு சொல்லக் கேளு
நலிவில்லா துருக்கியுமே வைத்துக் கொண்டு
நாகத்தான் தங்கத்தில் சரியெடை யீந்தால்
தவளைபோல்தான் விழுங்கியுமே ஓட்டினக் கொள்ளும்
பாகத்தான் தான்செய்து குதந் தன்னைப்
பாங்காக வீழ்ந்திடவே வருண்டு தானும்
பூகத்தான் குள்தனக்குக் கற்றாழை நீரில்
புளிகிதமாய் ஆட்டவேகு தமாயழைக் தம்பாரே. 1043
(அ.போ.) :—ஊண்=ஆகாரத்தை.

அழைக்குமதே குதத்தை யிருவர் கூடி
அஞ்சலிதான் செய்துமதே பத்துப் பேரை
தழைக்குமதே கற்றாழை நீரிலாட்ட
சந்தித்து எல்லாந்தா னென்றாய்ப் போதும்
பிழைக்கவுமே புடமைந்து முன்போல் போடு
பேரானக் களங்காகும் நூற்றுக் கொன்று
உழைக்கவுமே செய்துவைக்கும் பத்து மாகும்
உறுதியான செந்தூரம் செய்தி டாயே. 1044

செந்தூரம் செய்துந்தான் உண்பா யானால்
சிறுகறிப்போல் மேலியாமா யிரத்திற் கோடும்
எந்தூரம் போனாலும் காலநோகா காது
எளிதாக மும்மூலம் சித்தி யாகும்
கந்தூரம் ஆறுதலங் கண்ணில் தோன்றும்
களங்கமற்ற பூரணமு மடுக்காய்க் காணும்
பந்தூரம் வயதுபதி னாறு மாகும்
பழுந்தவுடல் இளைஞனைப்போ லாகுங் கானே. 1045
(அ.போ.) :—பழுந்த உடல்=முதுகம் எய்திய உடல்.

நாகத்தின் இயல்பு

காணவுமே நாகத்தின் குணத்தைக் கேளு
கருத்ததொரு குணமுண்டாய்த் தாவிருக்கும்
சீணமர்க சீக்கிரத்தி லுருகிப் போதும்
தேய்த்திதை முகந்தாகக்கால் நாற்றம் காணும்

மூணவுமே யிருதுவுமாய்த் தானி ருக்கும்
மேனிகொஞ்ச மாயிருந்து நிறுத்துப் பார்த்தால்
பாணவுமே பாரமெத்த வாயி ருக்கும்
பரஞ்சுடராம் சேர்தியிர காச மாமே. 1048

பிரகாச மதிகவெப்ப மாயி ருக்கும்
பித்தத்தை வாதத்தைச் சிலேத்து மத்தைச்
சிரகாச மேகத்தை மூர்ச்சை தன்னைச்
சிரணுக்கி னிமந்தத்தைத் தாபத் தைத்தான்
நரகாசச் சூதரசம் சமூக மாகும்
நலிந்தபஞ்ச குற்றத்தை நீக்கிப் போடும்
விரகாசம் வேகைக்குப் பொன்னி லுந்தான்
வெள்ளிக்கு சூதத்துச் சூதம் இனமே. 1047

ஆமென்ற சூதத்திற்கு மித்துரு வாகும்
அடுத்தரச லோகங்கள் குற்றம் நீங்கும்
வேமென்ற அட்டமாசித் தியீயும் தானும்
வித்தையறிந்து கட்டிச்செந் தூரஞ் செய்வாய்
நாமென்ற நாகாச்சி னர்நா கத்தால்
நயந்தாயிரத் தெட்டுமாற்று செய்தார் தாமே
தேமென்ற சித்தியிதில் செப்பக் கூடா
சிறியன்தான் அறிந்தமட்டும் சொன்னேன் பாடு. 1048

சொன்னதுவோர் காரியங் குணத்தைக் கேளு
சுத்தபிர மேகத்தைப் போக்கி வைக்கும்
கன்னமான வாதத்தில் கவட்டை நீக்கிக்
கல்மிசங்கள் தள்ளியேக முற்றிப் போடும்
பென்னதுவோர் பெருவயிறு வுப்பு சங்கள்
பேரான பாண்டோடு புண்கள் போக்கும்
நின்னதுவோர் தேத்திரத்தின் தேரய்க னெல்லாம்
நீக்கிவிடும் காரியம் நிகந்தான் கானே. 1049

இரும்பு தோற்றம்

காணவுமே காந்தத்தின் தோற்றம் குணங்கள்
கண்டுமேதான் உபரசங்கள் முன்னே சொன்னேன்
காணவுமே இரும்பினது தோற்றங் கேளு
ஏற்றநிறுப் பாதகடலில் பூகு வத்தில்

ஆணவுமே அமிர்த்ததான் கடையும் போது
அசைமந்தி ரகிரியைத் தரக் நாட்டி
வாணவுமே வாகுகியைக் கயிறுயிப் பூட்டி
விட்டுணுவும் கூர்மமாக அடியா னுரே. 1050

அடியானார் மத்துக்கா தார மாக
அமர்ந்தார்கள் தேவர்களும் ஒருபு றந்தான்
பிடியான ராட்சசர்கள் ஒருபக் கந்தான்
பெருங்கூட்ட மயிர்த்தந்தான் கடையும் போது
துடியான திவையது கரையோ ரத்தில்
தெறிக்கவுமே பரிதியின் கதிரி னுலே
கடியாகக் காய்ந்துமேதான் பூமி யில்தான்
கட்டியாக கனமுமாக இரும்புண் டாச்சே. 1051

இரும்பின் வேறுபாடுகள்

உண்டான தீட்சணமா யிரும்பு தானும்
உற்றதோ ராறுவித மேதென் ருக்கால்
கண்டான கரமென்றும் கரஞ்ச மென்றும்
கடியதோர் ஓநான்ம் தாரா பட்டம்
பண்டான பரகவுந்தான் காளிலோகம்
பாங்கான கரலோகக் குணத்தைக் கேளு
முண்டான பேருறையக் கனமாய்க் காணும்
மொத்தமாய்த்தான் தகடாகும் உடைந்தால் கேடு. 1052
(அ.பொ.) :- தீட்சணம் = குடு.

இரும்பின் குணங்கள்

கேளுமேதான் சூதம்போல் மினுப்புங் காணல்
கெட்டியாக வளைத்தால்தான் வளையா தொடியும்
ஏளுமேதான் இக்குண முண்டான யிரும்பு
இசைந்ததோர் கரலோக மென்று பேராம்
வேளுமேதான் வெணுப்பாசி அழுக்க டைந்தால்
வங்கமிக்க கனம்போலே பூமி யில்தான்
நாளுமேதான் பூமாதே வியின்நா தத்தில்
நலத்துமேதான் தோற்றமதே யாகுந் தானே. 1053

உற்பத்தி யதையொடித்தால் சீக்கி ரத்தில்
உடையுமதன் பேர்கரஞ்ச மென்ப தென்க
விற்பத்தி வெஞ்சுப்போடு க்குப்பு மாகி
மிகவளைச்சல் ஈயம்பேரல் வளைத லாகி
கற்பத்தி மெத்தவுமே கனமாய்க் காணல்
காய்ச்சினால் குண்டுமணி நிறம்போ லாதல்
தற்பத்தி ஓநாள மென்ற லோகம்
தாராபட் டமென்கின்ற லோகந் தானே. 1054

கேழ்க்கவுமே ஓநாளக் குணமு மாகும்
கெட்டியான பாசரமென் றலோகந் தானும்
வாழ்க்கவுமே வச்சிரத்தின் சமனாய்க் காணும்
மயிர்போலே கீற்றுவிழும் மெழுகூர்ந் ததாகும்
பாழ்க்கவுமே பச்சைநிற மாயி ருக்கும்
பாரமான காளமென்ற லோகந் தானும்
காழ்க்கவுமே கருப்புமாக நீல வர்ணம்
காய்ச்சினாலே மழமழப்பாய்க் கனமு மாமே. 1055

(அ.பொ.):—பாசரம்=பரசு என்னும் பெயர் பா. என் 1058ல்
காணப்படுகிறது. இது ஏழுவகை இரும்பில் ஒன்றும்.

கனமுமாக இரும்புடைய லட்சணங்கள்
கனத்துமேதான் மெழுகூர்ந்து குட்சு மாகி
அனமுமான வக்கினிதான் தோற்ற மாகி
அதிகவெப்பஞ் சீதளமு மாகக் காணும்
பனமுமான சோபையொடு பாண்டு தானும்
படர்கின்ற வாதவித்த சேத்து மித்தை
மினமுமான குட்டத்தை ஆமத் தைத்தான்
மேகத்தைப் பெருவயிற்றைப் போக்கும் பாரே. 1056

போக்குமதே மாரடைப்பை மூலங் குன்மம்
பேரெலும்பைப் பற்றினமா சுரத்தை நீக்கும்
நீக்குமதே பவுத்திரத்தை நீக்கட் டைத்தான்
தெளிகின்ற கிருமிநேத் திரதோ யைத்தான்

ஆக்குமதே காய்சித்தி லோக சித்தி
ஆதியான ரசக்கிரியை தனக்கு மாகும்
பூக்குமேதான் கரடுலோகந் தொட்டுத் தானும்
பிரித்தொன்றுக் கொன்றதிகம் நூறு மட்டே. 1057

நூறுமட்டுக் கொல்வொன்று யர்த்தி நூறு
நுட்பமான குணமதிகஞ் சொல்ல லாகும்
ஏறுமட்டுக் கைக்குவண்ணஞ் சொல்லக் கேளு
ஏற்றமான மூன்றுவித தேர்புத மாகும்
மீறுமட்டும் மெதுவென்றால் மிகுது மூன்றும்
மிடுக்கான தாரோக்கி யமிதின் மூன்றும்
தாறுமட்டும் மூன்றுதனில் முதலாம் தன்னை
தாக்கியுமே வுருக்கினாலே வருகும் பாரே. 1058

உருக்குமதே முதல்தரத்தான் உத்தம மாகும்
உகத்தெரெண்டாத் தரத்தான்க னமில்லா தாகி
புருகுமதே பிரகாச மில்லை காணும்
பிரித்திதை மத்திபமென் றறிந்து கொள்ளு
முருகிமூன்றுத் தரத்தையுடைத் தாலே பாகும்
மிக்ககருப் பாயிருக்கும் கடிது மெத்த
அருகுமதே விதுதானும் அதம மாகும்
ஆதியான முதற்றாமுத் தமத்தா னென்னே. 1059

உத்தமத்தான் விகாரமில்லை இலைபோ லிருக்கும்
உருகுகின்ற விதுதானும் வாதம் போக்கும்
சித்தான சிலேத்துமமொ டுருன்மம் மூலம்
தீராத குலையொடு மேகம் போக்கும்
வத்தமத்தான் காமாலைப் பாண்டு சோகை
வயிறுகட்டி தனைப்போக்கும் குருதி யூறும்
பத்தமத்தான் தீபனமும் மிகுதி யுண்டாம்
பச்சையரோ சிகம்பித்தம் தானும் பேரமே. 1060

(அ.பொ.):—பத்தமம்=(போக்குகளைக்) கட்டக்கூடிய,

போம்வயிற்றில் நாக்ருபூச்சி களெல்லாம் தானும்
 பொடிபண்ணும் அரப்பொடிதான் உயர்த்த லோகம்
 பாம்பத்து பலம்நிறுத்துக் கிழி கட்டி
 பாங்கான வாழையுட கிழங்குச் சாற்றில்
 தாம்கண்டு சாமந்தான் யெரியிட்டு வாங்கி
 நலமான பரிதியில்வைத் துலர்த்திக் கொண்டு
 காம்காக்கைச் சிப்பியதைத் தூய்மை செய்து
 கனபுடமாய்ப் போட்டுட்டுத்து நீறு வாங்கே. 1081

நீறுதானே சட்டியினில் பாதி வைத்து
 தேர்ந்துமேதான் கறியுப்பை அமுரியில் கரைத்து
 காறுதானே உப்பாக் காய்ச்சிக் கொண்டு
 கலக்கவுமே தூளாக்கிப் பலந்தா னாறு
 ஆறுதானே நீறதனை மேலழுத் திவைத்து
 அதன்மேலே பொட்டிலுப்பும் பலந்தான் மூன்று
 வேறுதானே பொடியாக்கி யதன்மேல் வைத்து
 வெண்சீனப் பொடிசெண்ட தன்மேல் வையே. 1082

வைத்திடுவாய் அதன்மேலே சாரத் தானும்
 வரிசையாக அண்டம்போல் பலந்தா னென்று
 தேத்திடுவாய் சினத்தின் பொடிதான் முன்போல்
 திறமான வெடியுப்புப் பொடிதான் முன்போல்
 ஐத்திடுவாய் கல்லுப்புப் பொடிதான் முன்போல்
 அமிழ்த்தியபின் மேலேதான் சிப்பி நீறு
 ஏத்திடுவாய் அடுப்பேற்றி தீபம் போலே
 இருசாமம் எரித்திடவே சாரம் கட்டே. 1083

அயர் சத்து

கட்டியதோர் சாரமது பலந்தா னென்று
 கல்லுப்புக் கட்டினது பலமு மொன்று
 வெட்டியதோர் வெங்காரம் பலமு மொன்று
 முனித்ததொரு விங்கமது பலமு மொன்று

தெட்டியதோர் வெடியுப்புச் செய்தீ ராலே
 சேர்த்தரைப்பாய் நான்மூன்ற ரப்பொடி யிசறி
 மூட்டியதோர் மூன்றுபங்காய்ப் பிரித்துக் கொண்டு
 முதல்பங்கை அரப்பொடியில் சேர்த்தி டாயே. 1084

சேர்த்துமேதான் குகையினிட்டுச் சில்லு போட்டு
 சிதையாமல் உருக்கியுமே ஓட்டில் கொட்டி
 பேர்த்துமேதான் மின்னுமொரு பங்கு கூட்டி
 பிரளவுமே மணியெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 மார்த்துமேதான் முக்காலு முருக்கிக் கொண்டு
 மணியெடுத்து பஞ்சமித்தி ரத்தைக் கூட்டி
 பார்த்துமேதான் மறுக்காலும் உருக்கிக் கொண்டு
 பக்குவமாய் எடுத்துமேதான் பதனம் பண்ணே. 1085
 (அ.பொ.) :—மறுக்காலும்—மறுபடியும்.

பக்குவமாம் சத்தெடுத்து உடைத்துப் பார்த்தால்
 பளிச்சென்று நாகம்போல் வெளுப்புமாரும்
 தக்குவமாம் சத்திலரைப் பலமு ருக்கித்
 தாக்கிடுவாய் தங்கத்தை ரெண்டுக் கொன்று
 இக்குவமாம் தங்கமெடைக் கட்டு நாகம்
 சுத்திடவே எடுத்துள்ளே யெட்டி வீழங்கும்
 தக்குவமாம் சாதிலிங்கக் கம்பி வாங்கி
 தளும்புகின்ற பழச்சாறு சுருக்குப் போடே. 1086

சுருக்கிடுவாய் முலைப்பாலால் சாமத் தானும்
 சிறுகின்ற ஐவிரைச் சாறு வாங்கி
 நறுக்கிடுவாய் நால்சாமம் சுருக்குப் போடு
 நஞத்தபழங் காயோடு நருக்கித் தூளாய்
 புறுக்கிடுவாய் ரவியிலேதான் காய வைத்து
 புடத்தயிலம் வாங்கியுமே சுருக்குப் போடு
 முருக்கிடுவாய் முன்குருதான் துருக தன்னை
 முலைப்பாலா லரைத்துமேதான் கவசங் கட்டே. 1087

(அ.பொ.) :—ஐவிரை—இது கோவைகளை; "ஐவிரைக் கோவை"
 என்பர்.

கட்டியுமே சிப்பிரீதீற்றுக் குள்ளே வைத்து
 கவுதாரிப் புடம்போடு ஐந்து தானும்
 அட்டியுமே அயமும்நின் றுருகும் போது
 ஆடகத்தில் ரொட்டிப்பி விங்கம் போடு
 குட்டியுமே போட்டெடுத்த குரங்கு போலே
 குழைந்தொன்றுச் சேர்ந்துமேதான் களங்கு மாகும்
 எட்டியுமே இல்லையினி ஏம வித்தை
 ஆடலாம்தான் நூற்றுக்கொன் றேம மாமே. 1068

(அ.பொ.) :—எட்டியுமே—வெகுதொலைவில்.

அயக்களங்கு செந்தூரம்

ஏமமான் செந்தூரம் பண்ண லாகும்
 என்பதுக்கு மேல்தானும் இந்தக் கற்பம்
 கோமமான் கொள்ளியிலே அழுத்தும் தேகம்
 கொப்பளித்துச் சட்டையொன்று கக்கிப் போடும்
 பாமமான் பதினாறு வயது மாகும்
 பருதியுள்ள மட்டுக்கு மிருக்க லாகும்
 ஆமமான் அயந்தினுட கற்பத் தானும்
 யாவருமே தின்னலாமே யறிந்து பாரே. 1069

வெங்கலத் தோற்றம்

அறிந்திடவே முன்சொன்ன நவகண் டத்தில்
 அகோரமான காளிகாவின் கண்டத் தில்தான்
 வெறித்திடவே வெங்கலமுற் பத்தி யாகும்
 மிக்கவுமே சவுராட்டி ரதேச மான
 கறித்திடவே காளிகாவின் கண்டத் தில்தான்
 கணத்தோர் ஆச்சிரமம் உண்டத னில்தான்
 எறித்திடவே யாதொருவ ரிருந்தா ராகில்
 எள்ளளவும் சலனமின்றி யிருப்பார் தானே. 1070

இருப்பார்கள் ஆச்சிரமம் தன்னில் தானும்
 இராமலட்சு மண்பரத சத்துருக் கன்போல்
 நருப்பார்கள் தான்குபேர்தாம் அண்ணல் தம்பி
 நயந்தத்த ஆசிரமத் தன்னில் வந்தார்

வருப்பார்கள் வத்திடத்தி லதிலோர் சத்தன்
 வகையான தம்பியவன் தரும பாலன்
 அருப்பார்கள் அந்நாளில் தான்கு பேரும்
 அலைத்துமேதான் கூடிவினை யாடி னாரே. 1071

ஆடினவர் விசுவயிரம் மாவங் கிசந்தான்
 அமர்த்தவாச்சி ரமத்திலோர் மலையுண் டன்றே
 பூடியந்த மலையின்கிழப் பூமி யில்தான்
 பொன்னின்ன ரகாசத்திற் கொக்கத் தானும்
 தேடினவர் சிலையொன்று கண்ணில் கண்டார்
 சிலைதனையே தருமபுரி பாலன் பார்த்து
 மாடிமகா மகிழ்ச்சிதனை யடைந்தோ னாக
 மதிப்பான சிலாப்பட்டத் தன்னைத் தானே. 1072

குறிப்பு :—தருமபுரிபாலன்—தருமபாலன் என்கு பா. எண் 1072ல்
 கண்டுள்ளது. சிலாப்பட்டம்—வெண்கலம்.

தன்னையான சிலைதனையே யாயுதத் தாற்பிளந்து
 தனித்திர காசமான விருத்த மாக
 தின்னையான மெழுகூர்ந்த தாகத் தானும்
 திரிமலமாய்க் கண்ணாடி போல்ச மைத்தான்
 சின்னையுமே சிலையினுட சுற்றுச் சீவல்
 சிதைத்தபொடி பெல்லாந்தான் மற்ற மூவர்
 அன்னையான கருக்கட்டி யருக்கிக் கொண்டு
 அனேகமான பாத்திரங்கள் உண்டாக் கினாரே. 1073

(அ.பொ.) :—கருக்கட்டி—கருக்கி ஊற்றும் அச்சகள்.

வெங்கல பேதம்

ஆக்கியுமே சகலருந்தான் உண்ணத் தக்க
 அனேகவித பாத்திரங்கள் உண்டாக்கி னார்கள்
 வேக்கியுமே வெங்கலந்தா னிரண்டு பேதம்
 மிக்கதுவோர் புசங்கமென்ற வெங்க லந்தான்

தாக்கியுமே கானிகாவின் கண்டந் தன்னில்
சவுராட்டி ரநாட்டில்தான் தோற்ற மாச்சு
மீக்கியுமே ரசக்கிரமம் தனக்குத் தானும்
மிகுதியுமே வுத்தமமென் றறிந்து கொள்ளே. 1074

(அ.பொ.):—ரசக்கிரமம்—இரசவேதைத் தொழில்.

அறிந்துமதே கிரித்துறும் வெங்க லந்தான்
அடைவுதானே செம்போடு வெள்ளி யம்மென்றும்
குறித்துமேதான் குகையினிட்டு வுருக்கிச் சாயக்க
கிரித்துறும் மென்றவெங்க லமுமே மாச்சே
தறித்துமதே யிதைத்தானும் சர்வ நோய்கள்
தகைப்போக்கும் வெங்கலந்தான் உரத்த சத்தம்
கறித்துமதே கனயிதுதி யாயி ருக்கும்
காய்ச்சினுல்தான் சிவந்தநிற மாகும் பாரே. 1075

பாரென்ற நிர்மலமாய்க் கொஞ்சத் தானும்
பசுந்தநிற மாய்வெழுப்பாய் மெதுவாய்க் காணும்
வேரென்ற யிதுமிதுதி வுத்த மந்தான்
மிகுத்தானும் சிறிதுமஞ்சள் நிறமாய்க் காணும்
தேரென்று சிவக்கவுமே காய்ச்சி னுக்கால்
செம்புநிற மாகியுமே மிக்ஞ றலாகி
காரென்ற கனயில்லை தொலிமத் திபந்தான்
கருப்பாக மாசடைந்தா னிதைவாய் காதே. 1076
(அ.பொ.):—பசுந்தநிறம்=பச்சைநிறம்; தொனி=ஒலி.

வெங்கலத்தின் குணம்

இதுவாகா தொன்றுக்கும் னறிந்து போடு
ஏற்றமான் வெங்கலந்தான் கருபி தன்னை
வதுவாகா வாதத்தைப் பித்தத் தைத்தான்
மாசான கோழையையிதான் போக்கி வைக்கும்
உதுவாக சிறுகசப்பாய் வெப்ப மாகும்
உற்றதுவேர்ப் பெரும்பாடு சிவப்பு வெள்ளை
நதுவாக சோமரோகந் தன்னைப் போக்கும்
சாப்பிட்டால் பாத்திரத்தில் சுகழ மாகே. 1077

சுகமாகும் தெய்யுளிப்புச் சரக்கு களிதான்
சேர்த்துவைத்தி துகளிலே புசிக்க லாகா
மகமாகும் மற்றமற்ற பதார்த்த மெல்லாம்
மருவவேயி தில்வைத்து புசித்திட டாக்கால்
அகமாகும் தேவாயிர் நத்திற் குமேலாம்
அறித்திருத்த வெங்கலத்தைத் தெரிந்தெ டுத்து
பகமாகும் பலமைத்து நிறுத்துக் கொண்டு
பாங்காக வுருக்கியுமே விலை வாரே. 1078

வெங்கல அநு

விலைமேலே பூசுதற்கு மருத்து கேளு
வீரத்தான் நான்கிற் கொன் ருக்கிகொண்டு
கல்லைமேல்தான் கற்றுழை நீரா லாட்டி
கஞ்சமான தகட்டிற்கு மேலே பூசி
தெல்லாமேல்தான் செப்பில்வைத்துச் சீலை செய்து
சிறப்புடனே புடம்போட அதரு மாகும்
அல்லாமேல்தான் அதரெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
அப்படியே பூசியுமே புடத்தைப் போடே. 1079

(அ.பொ.):—கல்லாமேல்=கல்வத்தினிட்டு; கஞ்சம்=வெங்கலம்;
அதர்=வெட்டை.

புடம்போட வைத்துதரம் அதராய்ப் போகும்
பெருமையான அதரெல்லா மெடுத்துக் கொண்டு
விடம்போட வெண்ணெயொடு காரங் குன்றி
விருத்தமான குக்கிலொடு வெல்லத் தானும்
அடம்போட அதருதனில் விரவிக் கொண்டு
அழுத்தமான குகையினிட்டு ருக்கிக் கொண்டு
கடம்போட வார்த்துமேதான் லேசாய்த் தானும்
கடிந்தரைத்து வீரத்தை மேலே பூசே. 1080

வெங்கலச்சத்துக் களங்கு

மேல்பூசிப் புடம்போட அதரு வீழும்
மீக்கவுமே முன்முறைபோ லிந்து முறைதான்
கால்பூசி சத்தெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
கனமான குகையினிடு பலந்தான் சத்து

வேல்பூசி வுருங்கயிலே அந்தெடை வெள்ளி
மிக்கவுமே காரமிட்டு வுருக்கிக் கொண்டு
சீல்பூசிச் சூதத்தைச் சுத்தி செய்து
செறிந்த வெடைக்கொக்க துருகு நீறே.

1081

துருகுவென்ற முன்குருதான் பலமு மொன்று
சூதத்தான் பலமொன்று கல்வத் திட்டு
கருசியென்ற கற்றாழை நீரி லாட்டி
கனக்கவுமே நால்காமம் அரைத்து விலகி
தெருசியென்ற பரிதியிலே காய்ந்த பின்பு
சூடனுட தியதனில் சிவக்க வாட்டி
பருசியென்ற வெங்கலத்தை வெள்ளி தன்னில்
பாச்சியுமே நான்குமொன்று அரைத்தி டாயே.

1082

அரைத்திடுவாய் கற்றாழை நீரி னாலே
அடைபோலே தட்டியுமே ரவியில் போடு
உரைத்ததுவோர் ஊமையென்ற சிப்பி நீரில்
உருகவைத்து வெளிப்படுத்தான் போட்டா யானால்
கரைத்ததுவோர் களங்காகும் வெள்ளி செம்பில்
கருதியுமே நூற்றுக்கொன் றிட்டா யானால்
விரைத்திடுவாய் வெள்ளியதி ருபத்தைத் துக்கு
மிடுக்கான மாற்றாகும் ரசித் தானே.

1083

பஞ்சலோகத் தோற்றம்

தான்பஞ்ச லோகத்தின் தோற்றங் கேளு
தனித்ததுவோர் பூருவத்தில் அகரன் தானும்
மான்பஞ்ச தேவர்கட் கிடுக்கண் பண்ணும்
மகத்தான பலசாஸி யாயி ருந்தான்
தேன்பஞ்ச தேவரோடு யுத்தம் பண்ணி
திடுக்கிடவே பண்ணுகிற வேளை யில்தான்
ஆன்பஞ்ச தேவர்கள் ஒன்றாய்க் கூடி
அவனையேதான் கொன்றார்கள் தேவர் தானே.

1084

(அ.பொ.):—இடுக்கண்—தீய்குதல்; உய்த்தம் பண்ணி—போரிட்டு.

கொன்றதுவோர் அகரன்தன் எனும்பெல் லாந்தான்
கூர்மையான பஞ்சலோகம் களர்க் தானே
உன்றதுவோர் அவனுடைய வுதிர மெல்லாம்
உலர்ந்துமேதான் கிரணத்தால் லோக மாச்சு
கன்றதுவோர் வெங்கலமும் வர்த்த லோகம்
காகதுண்டி யென்றும்பித் தனைதா னென்றும்
வென்றதுவோர் சருகுமித்த னாதானென் றுத்தான்
மிக்கபஞ்ச லோகமுற்பத் திதானு மாச்சே.

1085

உற்பத்தி வர்த்தலோகக் குணத்தைக் கேளு
உலும்புசப்பு புளிப்புமாகத் தானி குக்கும்
பிற்பத்தி பித்தத்தைச் சிலேத்து மத்தைப்
பேரானக் கிருமிகளை யரோசி கத்தை
திற்பத்தி நேத்திரநோய் தனைத்தான் பேர்க்கும்
நேரான அசுரனுட நாம தேயம்
கற்பத்தி லோகாகு ரனென்று பேரு
கசித்தரெத்தம் பூமியிலே விழுந்த வாமே.
(அ.பொ.):—அரோசகம்—அரோசகம்—கவலின்மை.

1086

வீழ்ந்தவிடம் சுடக்கியுமே காய்ந்த வாறு
மிகுத்ததோர் காகதுண்டம் தோற்ற மாச்சு
வாழ்ந்தவெங்க லம்போலே அதரு செய்து
மார்க்கமாக புடம்போட்டுக் களங்கு செய்து
ஆழ்த்ததுவோர் செந்தூரம் செய்து வுண்ணு
ஆயுனென்றும் அழிவில்லை யுகாந்தம் நிற்கும்
தாழ்த்ததுவோர் வாதமெல்லா முயர்த்தி யாகும்
தனித்தவர் த்த லோகத்தின் தன்மை தானே.

1087

தன்மையான முன்சொன்ன பஞ்ச லோகம்
தனித்துமேதான் உற்பத்தி சொல்லங் காலை
கண்மையான காகதுண்ட மாதி நின்ற
கடுந்தார பித்தனைதான் ரெண்டு மாச்சு

துண்மையான பரிதிகதிர் பட்ட தாலே
 குட்டினாலே இரண்டுவிதக் குணமு மாச்சு
 உண்மையாக முந்தினது உத்த மந்தான்
 உத்தமத்தில் மத்திபந்தான் ரெண்டாந் தானே. 1088

இரண்டிலேதான் முன்சொன்ன காகதுண் டந்தான்
 ஏற்றமான பூமியிலுந் பத்தியாச்சு
 பிரண்டிலேபித் தனாகிரித் துரும் மாகும்
 பேரான நாகம்ரெண் டெட்டு செம்பு
 குரண்டிலுமே கூடிதான்பித் தனாயு மாச்சு
 கூர்மையான நெருப்பிலேதான் காய்ச்சி னுக்கால்
 பிரண்டினிலே கருப்புமெத முத்த மாகி
 வெடிப்பில்லை மெழுகூர்ந் திருக்கும் பாரே. 1089

இருக்குமேதான் காகதுண்டி தன்னைக் கேளு
 எங்குமேபி ரகாசமாகத் தானி ருக்கும்
 துருக்குமேதான் சூத்திரமாம் பதுமைக் குத்தான்
 துணையான வாபரண மாயி ருக்கும்
 கெருக்குமேதான் கௌரிவண்ண மழுத்த மாகும்
 கெடியான மேலூற வில்லா தாகும்
 உருக்குமேதான் உளனுந்தான் புறமுந் தானே
 ஒருதிரமாயித் தானிருக்கும் மெதுவு மாமே. 1090

மெதுவாகிப் பொன்னிறமாயித் தானி ருக்கும்
 மிகுதிரச கன்மத்துக் குத்த மந்தான்
 மதுவாகி வெளுப்பாகி மஞ்ச னாகி
 மதிப்பான வெட்டையாகக் குடி ல மாகி
 இதுவாகி விரிசலாகிப் பிண்ட மாகி
 எளிதான லேசாகி நாற்ற மாகில்
 அதுவாகில் மத்திபமென் றறிந்து கொள்ளு
 ஆகாது ரசகன்மத் தனக்குத் தானே. 1091

தானான நாகம்ரெண்டு செம்போ எட்டு
 தனிக்கூட்டுப் பித்தனாயின் குணமுந் தானும்
 கானான கசப்புமாகக் கடின லூறல்
 கனமானக் குடி லமாக வெப்ப மாகி

தேனான விருத்தியிக வாயி ருக்கும்
 சீதளமாயித் தானிருக்கும் இதன்கு ணந்தான்
 கூறான சந்துகளின் குடைச்சல் பித்தம்
 கூர்ந்தவக்கி லிமத்தம் குட் டந்தான் போமே. 1092
 (அ.பொ.) :—சந்து=மூட்டுகள்.

சருகு பித்தனாயின் குணம்

போகுமேச ருகுபித்த னாயின்கு ணந்தான்
 பெருத்தரச பத்தனியாயித் தானி ருக்கும்
 காகுமேதான் கசப்புமாக வெப்ப மாகிக்
 கனமான சீதளகா ரியுந்தா னாகும்
 வேகுமேவீ ரியவிருத்தி தானுண் டாகும்
 மிகுத்ததோர் பித்தத்தைச் சிலேத்து மத்தை
 மாகுமேமூத் திரகிரிச்ச ரம்தன் னேடு
 மகோதரங்கள் மூலங்கள் போக்கும் பாரே. 1093

பாரபஞ்ச லோகங்கள் தன்னைத் தானும்
 பாரமாக வீரத்தால் அதரு செய்து
 நேரபஞ்ச மித்திரத்தால் உருக்கிக் கொண்டு
 நீட்டியுமே வைத்துமுறை யான பின்பு
 காரபஞ்ச வுபரசத்தால் உபச ரிப்பு
 காரணந்தான் ஏதென்றால் சொல்லக் கேளு
 தாரபஞ்ச தங்கமொடு சூதம் நாகம்
 சாற்றறிய கந்திமனே வசியங் காணே. 1094

காணவுமே விதுவைந்தால் உபச ரித்து
 கற்றுழை நீர்நான்கு சாம மாட்டி
 பூணவுமே தூள்செய்து குப்பிக் கேற்றி
 போரான மணற்பாண மீது வைத்து
 ஆணவுமே அறுசாமம் தீயை மூட்டி
 அமர்த்திருப்பார் வீட்டுக்குள் எல்லா ருந்தான்
 தோணவுமே நூறுபேர்க்கொ ருவர்து தாள்தான்
 சென்றிடவே சொர்ணமய மான வாறே. 1095

(அ.பொ.) :—மணற்பாண=வாழுகை.

வாரான நவலோகம் வளப்பம் சுத்தி
மாட்டுகிற கருவோடு வயண மெல்லாம்
தாரான நடுக்காண்டந் தன்னில் தானும்
சமரசமாய்ச் சொல்லிவைப்பேன் சார்ந்து பாரு
சரான விக்காண்டந் தன்னில் யாவும்
இசைந்தாயி ரத்தின்மேல் சொச்ச மாச்ச
பேரான இக்காண்டந் தன்னில் தானும்
பிரித்துவுப ரசத்தைத்தான் சொல்லிட் டேனே. 1096

சொல்லிவிட்டேன் பாடாணம் சொச்சத் தன்னைச்
குட்சமாக வுபரசத்தோற் றமது வெல்லாம்
சொல்லிவிட்டேன் குளிகைக்குச் சத்து ஆட்டும்
குட்சங்கள் செந்தூரம் களங்கு சுண்ணம்
சொல்லிவிட்டேன் கைமுறைகள் எரிப்பு பாகம்
குட்சாதி குட்சங்கள் சுளுவு தானும்
சொல்லிவிட்டேன் நவலோகப் பிறப்பு வைப்பே
சுருதிமுறை சொன்னதுபோல் சொன்னேன் காணே. 1097

காணவுமே பாட்டர்சொன் னநூலைப் பார்த்து
கயிலையுறை நந்தீசர் தன்னு லுந்தான்
தோணவுமே சிவயோக முனிதன் நூலும்
சிறுபாட்டர் பதஞ்சலி யாக்கிர மநூலும்
சுணவுமே எணியின்ற காலாங் கிதூலும்
ஏற்றமாம் புசுண்டர்மா முனிதன் நூலும்
வேணவுமே மேருவினில் சிவந்தன் நூலும்
விளங்கியுமே யான்பார்த்துக் கனிகூர் தேனே. 1098

கனிகூர்ந்து காண்டங்கள் ஏழாக் குள்ளும்
கருவெல்லாம் மூன்றா காண்டத் துள்ளே
அனிகூர்ந்து வடக்கங்கள் கருக்கள் பாகம்
அனைவருந்தா னறியவென்று வெழுதிப் போட்டேன்

தெனிகூர்ந்து தேரான முறைக ளெல்லாம்
நினைவழிந்து போகாமல் சிறியோ ரேனும்
தனிகூர்ந்து பிழைப்பதற்கு ஞானம் சொன்னேன்
நாயகமாய் வாதத்தை நாட்டி னேனே. 1099

நாட்டினேனே வெடியுப்புச் செய்நீர் சாரம்
தனிமான புக்கநீரில் உதகம் தயிலம்
ஓட்டினேனே கட்டுவகை குருசெந் தூரம்
வுண்மையான சத்துவகை யூத்து மார்க்கம்
ஆட்டினேனே வாலுக்கையின் வரிசை மண்கள்
அடர்த்தியான தீயெரிப்பு முசை மித்திரம்
வாட்டினேனே வொவ்வொன்றாய் வரிசை யாக
வகையாக வருக்கிமித்தி ரங்கள் தானே. 1100

மித்திரங்கள் ஆடகந்தான் பிறந்த மார்க்கம்
வெள்ளையுற்பத் திவினியுமார்க்கந்தா னுமாம்
சித்திரங்கள் செம்பினுட குணகு ணங்கள்
திரிவங்க வுற்பத்தி செனித்த மார்க்கம்
பத்திரங்கள் பஞ்சலோகத் தினது மார்க்கம்
பாரமாக அதரெடுக்கும் பண்பு தானும்
குத்திரங்கள் குதகுரு குருவின் மார்க்கம்
குணமாகும் வேதையினின் குணங்கள் தானே. 1101

குணங்களெல்லாம் வெளியாகச் சொல்லிப் போட்டேன்
குறித்தமூன்றாய் காண்டங்கள் தன்னில் தானும்
மணங்களென்ற வாதத்தை வரிசை யாக
வகைகண்டு அடிதொடுத்து நுனிமட் டிற்கும்
கணங்களென்ற கருவகைக ளெல்லாஞ் சொன்னேன்
காசினியெ லாமதிக்கும் குருவைச் சொன்னேன்
பணங்கண்டு பார்ப்பதற்குப் பாடா னத்தைப்
படிப்படியாய் வைப்புமுறைப் பாடி னேனே. 1102

பாடினேனே பலமொழியும் பிரித்துப் பார்த்துப்
 பாட்டர்சொன் னமத்திரத்தை மனதி லுன்னி
 ஓடினேனே நூற்றறுப தாமண் டத்தில்
 உயர்குருவாம் நந்திபக்கம் தொழுதி றைஞ்சி
 வாடினேனே வாதத்தின் வண்மை கேட்டு
 வகைகண்டு முக்காண்டம் வளப்ப மாக
 காடினேனே ஆயிரத்து நூறு தன்னில்
 கைகண்ட படிசொன்னேன் கடைசி முத்தே. 1108

முத்தான பராபரத்தாய் பாதம் போற்றி
 முப்பாட்ட நாதனாதம் பாதம் போற்றி
 சித்தான சிறுபாட்டர் சிவயோ கமுனி
 செழுமையான மலர்ப்பாதம் சிரசில் வைத்து
 பத்தான பதஞ்சலியார் வியாக்கிர மபாதர்
 பாதத்தான் பணிந்துமேதான் நெஞ்சில் வைத்து
 பித்தான வெணையின்ற வய்யர் பாதம்
 போற்றியுமே எழுகாண்டம் வரிசை முற்றே. 1104

போகர் ஏழாயிரம்

முன்னாயிரம் முற்றும்.

PROJECT OFFICER
 CLINICAL RESEARCH UNIT (SIDOHA)
 REGIONAL RESEARCH INSTITUTE (DR)
 PODJAPURA, TRIVANDRUM-695 012.

PROJECT OFFICER
CLINICAL RESEARCH UNIT (CRODRA)
PERSONAL SECURITY & PROTECTION UNIT
HOJAPURA, TELANGANA-505 012